

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ

καθηγητού τῆς Γαλλικῆς

3. 1. 5

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπούργειου τῆς Παιδείας
Διὰ τός τέσσαρας τάξεις τῶν τετρατάξιων μαθαίνοντον,
τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν λοιπῶν σχολείων
εἰς Μ' Ἐκπαδεύσεως, τὴν Γ' τάξιν τῶν Ἀστυκῶν σχολείων
τῶν θηλέων καὶ διὰ τὰ Διδασκαλεῖα
τῆς Δημοτικῆς Εἰπαδεύσεως.

III

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ Μ. ΖΗΚΑΚΙ
ΟΔΟΣ ΝΕΑΜΑΤΖΟΓΛΑΦ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

1925

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΚΥΠΡΙΟΥ

καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς

1500

Αρ. Ειο. 17712

εκτυπωτής

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Έγκεκριμένη ύπό τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας
Διὰ τὰς τέσσαρας τάξεις τῶν τετραταξίων Γυμνασίων,
τὰς ἀντιστοίχους τάξεις τῶν λοιπῶν σχολείων
τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, τὴν Γ' τάξιν τῶν Ἀστικῶν Σχολείων
τῶν θηλέων καὶ διὰ τὰ Διδασκαλεῖα
τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΜΙΧ. ΖΗΚΑΚΗΣ
ΟΔΟΣ ΠΒΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

1925

Τὰ γνήσια ἀντίτυπα φέρουσι τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν τοῦ συγ-
γραφέως καὶ τὴν σφραγῖδα τοῦ ἔκδότου.

Μ.Σ.ΖΗΚΑΚΗ

ΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

1. Μέρη τοῦ λόγου.— Τὰ μέρη τοῦ λόγου (les parties du discours) εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν εἶναι δέκα:

τὸ ἀρθρὸν (l'article),

τὸ ὄνομα ἢ οὐσιαστικὸν (le nom ou substantif),

τὸ ἐπίθετον (l'adjectif),

ἡ ἀντωνυμία (le pronom),

τὸ ρῆμα (le verbe),

ἡ μετοχὴ (le participe),

ἡ πρόθεσις (la préposition),

τὸ ἐπίρρημα (l'adverbe),

ὅ σύνδεσμος (la conjonction),

τὸ ἐπιφάνημα (l'interjection).

§ 2. Γένη καὶ ἀριθμοί.— Τὰ γένη (les genres) εἶναι δύο: τὸ ἀρσενικὸν (le masculin) καὶ τὸ θηλυκὸν (le féminin).

Οἱ ἀριθμοί (les nombres) εἶναι δύο: ὁ ἑνικὸς (le singulier) καὶ ὁ πληθυντικὸς (le pluriel).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ. L'ARTICLE.

§ 3. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διακρίνονται τρία ἀρθρα, τὸ **ὅριστικὸν ἀρθρον** (l'article défini), τὸ **ἀόριστον ἀρθρον** (l'article indéfini) καὶ τὸ **μεριστικὸν ἀρθρον** (l'article partitif).

ΤΟ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 4. Τὸ ὄριστικὸν ἀρθρον (article défini) εἶναι:

- le**, διὰ τὸν ἑνικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ: **le père** ὁ πατέρης,
- la**, διὰ τὸν ἑνικὸν τοῦ θηλυκοῦ: **la mère** ἡ μήτηρ,
- les**, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν: **les pères** οἱ πατέρες, **les mères** αἱ μητέρες.

§ 5. Τὸ φωνήν τῶν ἀρθρων **le** καὶ **la** πρὸ δύομάτος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήντος ἡ **h** ἡ ἀφώνου ἐκθλίζεται, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τίθεται ἡ ἀπόστροφος: **l'enfant** τὸ παιδίον, **l'histoire** ἡ ιστορία.

§ 6. Άι πτώσεις εἶναι ἔξι: δυνομαστικὴ (nominatif), γενικὴ (génitif), δοτικὴ (datif), αἰτιατικὴ (accusatif), κλητικὴ (vocatif) καὶ ἀφαιρετικὴ (ablatif). Ή δυνομαστικὴ εἶναι ὅμοία μὲ τὴν αἰτιατικήν, ἢ δὲ γενικὴ ὅμοία μὲ τὴν ἀφαιρετικήν.

§ 7. Ἐπειδὴ ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα στερεῖται πτώτων καταλήξεων, τὸ ἀρθρον ἐν τῇ κλίσει οὐδεμίαν μεταβολὴν πάσχει, ώς οὐδὲ τὸ δύομα. Πρὸς δήλωσιν δὲ τῆς σχέσεως τῶν πτώσεων, προτάσσεται τοῦ ἀρθρου εἰς μὲν τὴν γενικήν, καὶ τὴν ἀφαιρετικήν ἡ πρόθεσις **de**, εἰς δὲ τὴν δοτικήν ἡ πρόθεσις **à**:

de l'enfant	à l'enfant
de l'homme	à l'homme
de la mère	à la mère
de l'église	à l'église.

§ 8. Πρὸ τῶν **ἀρσενικῶν** δυομάτων τῶν ἀρχομένων ἀπὸ **συμφώνου** ἡ **h** δασέος, εἰς μὲν τὴν γενικήν καὶ ἀφαιρετικήν ἡ πρόθεσις

de μετὰ τοῦ ἀρθρου le συγχωνεύονται εἰς **du**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἡ πρόθεσίς ἡ μετὰ τοῦ ἀρθρου le συγχωνεύονται εἰς **au**:

du père

au père

du héros (τοῦ ἥρωος)

au héros

§ 9. Εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν, εἰς μὲν τὴν γενικὴν καὶ ἀφαιρετικὴν ἡ πρόθεσίς δε μετὰ τοῦ ἀρθρου les συγχωνεύονται εἰς **des**, εἰς δὲ τὴν δοτικὴν ἡ πρόθεσίς ἡ μετὰ τοῦ ἀρθρου les συγχωνεύονται εἰς **aux**, πρὸ πάντων τῶν ὀνομάτων, ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν:

des pères

aux pères

des mères

aux mères

any

ΤΟ ΑΟΡΙΣΤΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 10. Τὸ ἀόριστον ἀρθρον (article indéfini) εἶναι: **un**, διὰ τὸ ἀρσενικόν: **un** homme ἄνθρωπος, εἰς ἄνθρωπος, ἄνθρωπός τις,

une, διὰ τὸ θηλυκόν: **une** femme γυνή, μία γυνή, γυνή τις,

des, διὰ τὸν πληθυντικὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν: **des** hommes ἄνθρωποι, **des** femmes γυναῖκες.

ΤΟ ΜΕΡΙΣΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

§ 11. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν, πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τὰ ὅποια ὑπόκεινται εἰς μερισμόν, ὅταν ταῦτα σημαίνωσι μέρος ἐκ τῆς δληγούσας ποσότητος, τίθεται τὸ μεριστικὸν ἀρθρον (article partitif).

Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον εἶναι:

du διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὄντα πάτα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου,

de l' διὰ τὰ ἀρσενικὰ ὄντα πάτα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήνετος,

de la (πρὸ φωνήνετος **de l'**) διὰ τὰ θηλυκὰ ὄντα πάτα,

des δι' ὅλα τὰ πληθυντικὰ ὄντα πάτα.

Παραδείγματα.

Donnez-moi **du** pain.

Δόσατέ μου ἀρτον.

J'ai **de l'** argent.

Έχω χρήματα.

J'ai mangé **de la** viande.

Έφαγον κρέας.

Nous avons acheté **de** l'encre et **des** plumes.

Ηγοράσαμεν μελάνην καὶ πραφίδας.

**Αντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἀρθρου ὑπὸ^{τῆς προθέσεως}
τῆς προθέσεως δε.**

§ 12. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προθέσεως
δε εἰς τὰς ἔξης περιπτώσεις :

1ον "Οταν τοῦ οὐσιαστικοῦ προηγήται ἐπίθετον :

Voici **de bon vin.** Ιδού καλὸς οἶνος.

J'ai mangé **de bonnes pommes.** Εἴφαγον καλὰ μῆλα.

2ον "Οταν ἡ πρότασις εἶναι ἀρνητική :

Je n'ai pas **d'argent.** Δὲν ἔχω χρήματα.

Je ne rencontre pas **d'amis.** Δὲν συναντῶ φίλους.

3ον "Οταν τοῦ οὐσιαστικοῦ προηγήται ποσοτικὸν ἐπίδρομα, π. χ.
beaucoup πολύ, trop πάρα πολύ, assez ἀρκετά, plus περισσότε-
ρον, κλπ. :

J'ai **beaucoup de livres.** Εχω πολλὰ βιβλία.

Il a **assez d'argent.** Εχει ἀρκετὰ χρήματα.

Nous avons **peu d'amis.** Εχομεν διλγούς φίλους.

Παρατήρησις. — Εξασθίται τὸ ποσοτικὸν ἐπίδρομα bien, πολύ, πολλοί, τὸ
ὅποιον ἀπαιτεῖ πάντοτε τὸ ἀρθρον :

J'ai tué **bien des oiseaux.** Εφόνευσα πολλὰ πτηνά.

4ον Μετὰ οὐσιαστικὸν ἐκφράζον μέτρον, βάρος, ἀριθμὸν :

Un **verre de lait.** Εν ποτήρι γάλακτος.

Un **morceau de viande.** Εν τεμάχιον κρέατος.

Une **ocque de café.** Μία δικὰ καφέ.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ

Χρῆσις τοῦ δριστικοῦ ἀρθρου πρὸ τῶν κυρίων δνομάτων.

§ 13. Εἰς τὴν Γαλλικήν, τὰ κύρια ὄνόματα προσώπων καὶ πό-
λεων ἐκφέρονται **ἀνάρθρως** : Pierre ὁ Πέτρος, Paris οἱ Παρίσιοι.

Ἐξατρεσίς. — Εξαιροῦνται καὶ λαμβάνουσι τὸ ἀρθρον :

Τὰ ὄνόματα Ἰταλῶν τριῶν ποιητῶν καὶ ζωγράφων : le Dante
ὁ Δάντης, le Tasse ὁ Τάσσος, le Titien ὁ Τίτιανός, κλπ.

2ον Τὰ δύναματα πόλεων τινῶν : *le Pirée* ὁ Πειραιεύς, *le Caire* τὸ Κάιρον, *le Havre* ἡ Χάβρη, κλπ.

§ 14. Ἐκφέρονται ἐνάρθρως τὰ κύρια δύναματα χωρῶν, ἐπαρχιῶν, δρέσων, θαλασσῶν, ποταμῶν καὶ τῶν πλειστων νήσων : *l'Europe* ἡ Εὐρώπη, *la France* ἡ Γαλλία, *la Lorraine* ἡ Λωρραΐνη, *les Alpes* καὶ Ἀλπεις, *la Méditerranée* ἡ Μεσόγειος θάλασσα, *la Seine* ὁ Σηκουάνας, *la Sicile* ἡ Σικελία.

“Οταν δύμας πρὸ τῶν δυναμάτων χωρῶν καὶ ἐπαρχιῶν νπάρχῃ ἡ πρόθεσις εη, τὸ ἀρθρον παραλείπεται : je vais en France πηγαίνω εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΡΙΣΤΙΚΟΥ ΑΡΘΡΟΥ.

§ 15. Δέξεις τινές, λαμβάνονται τὸ ἀρθρον εἰς τὴν Ἑλληνικήν, ἐκφέρονται εἰς τὴν Γαλλικήν ἀνάρθρως. Αὗται εἰναι :

1ον Αἱ λέξεις *Dieu* ὁ Θεός, *ώς* καὶ τὰ *monsieur*, *madame*, *ma-démoiselle* συνοδεύοντα κύριον δύναμα : *Monsieur Jean* ὁ κύριος Ἰωάννης, *madame Marie* ἡ κυρία Μαρία.

2ον Τὰ οὖσιαστικὰ τῶν διοίων προηγοῦνται τὰ κτητικὰ ἐπίθετα *mon*, *ton*, *son*, κλπ. (ἰδ. § 77), ἢ τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα *ce*, *cette*, *ces* (ἰδ. § 76) : *mon père* ὁ πατήρ μου, *ce livre* τοῦτο τὸ βιβλίον, κλπ.

3ον Τὰ δύναματα τῶν μηγῶν καὶ τῶν ἡμερῶν : *avril à trente jours* ὁ Ἀπρίλιος ἔχει τριάκοντα ἡμέρας, *dimanche prochain* τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

4ον Τὰ δύναματα τῶν δύο ἑορτῶν *Noël* τὰ Χριστούγεννα καὶ *Pâques* τὸ Πάσχα.

5ον Τὰ ἀριθμητικὰ συνοδεύοντα κύρια δύναματα βασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπῶν : *Henri quatre* Ἐρρίκος ὁ Δ', *Louis XIV* Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'.

6ον Ἀφηρημένα οὖσιαστικὰ εἰς παροιμιώδεις τινὰς φράσεις : *Rau-vreté* n'est pas vice ἡ πτωχεία δὲν εἶναι κακία. *Noblesse oblige* ἡ εὔγένεια ἐπιβάλλει καθήκοντα, κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ. LE SUBSTANTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ.

§ 16. Τὸ θηλυκὸν τῶν πλείστων οὐσιαστικῶν σχηματίζεται προσθήκῃ ἑνὸς ἀφώνου εἰς τὸ ἀρσενικόν: le marchand ὁ ἐμπόρος, la marchande, le cousin ὁ ἔξαδελφος, la cousine.

§ 17. *Οὐσιαστικὰ εἰς θ.* — Τὰ οὐσιαστικὰ τὰ λήγοντα εἰς ἀφώνων εἰς **esse**: l'âne ὁ ὄνος, l'an**esse**, le prince ὁ πρίγκιψ, la princesse, le maître ὁ διδάσκαλος, la maîtress**e**, le prêtre ὁ ἱερέ^ς, la prêtriss**e**.

Οὐσιαστικά τινα λήγοντα εἰς ἀφώνοι εἰς σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **esse**: l'âne ὁ ὄνος, l'an**esse**, le prince ὁ πρίγκιψ, la princesse, le maître ὁ διδάσκαλος, la maîtress**e**, le prêtre ὁ ἱερέ^ς, la prêtriss**e**.

Κατ' ἀναλογίαν, τὰ abbé ἡγούμενος, dieu θεός, duc δούκ, σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν abbesse, déesse, duchesse.

§ 18. *Οὐσιαστικὰ εἰς an, en, on, at, et.* — Τὰ εἰς an, en, on, at, et, λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν διπλασιάζοντα τὸ τελικὸν σύμφωνον (n, t) πρὸ τοῦ ἀφώνου εἰς: le paysan ὁ χωρικός, la paysanne, le chien ὁ κύων, la chienne, le lion ὁ λέων, la lionne, le chat ὁ γάτος, la chatte, le poulet τὸ δρνίθιον, la poulette.

§ 19. *Οὐσιαστικὰ εἰς f.* — Τὰ εἰς f λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ f εἰς **ve**: le veuf ὁ χῆρος, la veuve.

§ 20. *Οὐσιαστικὰ εἰς x.* — Τὰ εἰς x λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ x εἰς **se**: l'époux ὁ σύζυγος, l'épouse.

§ 21. *Οὐσιαστικὰ εἰς eur.* — Πλεῖστα οὐσιαστικὰ λήγοντα εἰς eur σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ eur εἰς **euse**: le voyageur ὁ ταξιδιώτης, la voyageuse.

§ 22. *Οὐσιαστικὰ εἰς teui.* — Έκ τῶν εἰς teur ληγόντων οὐσιαστικῶν τὰ μὲν πλεῖστα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα

τὸ τεῦρ εἰς **trice**, τινὰ δὲ τρέποντα τὸ τεῦρ εἰς **teuse**: le bienfaiteur δὲ εὐεργέτης, la bienfa**trice**, le visiteur δὲ ἐπισκέπτης, la visi**teuse**.

Κατ' ἀναλογίαν, τοῦ ambassadeur πρεσβευτῆς, τὸ θηλυκὸν σχηματίζεται ambassa**drice**.

Παρατήρησις. — Tὸ chanteur ἀοιδός, ἔχει σὶς τὸ θηλυκὸν διπλοῦν τύπον: chantreuse ἐν τῇ κοινῇ χοήσι, καὶ cantatrice ἐπὶ δξέδον ἀοιδοῦ.

§ 23. **Οὐσιαστικά εἰς er, ier.** — Τὰ εἰς er, ier λήγοντα οὐσιαστικὰ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **ère, ière**: le berger δὲ ποιμῆν, la berg**ère**, le jardinier δὲ κηπουρός, la jardin**ière**. X

§ 24. Οὐσιαστικά τινα σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν αὐτῶν:

Le fils δὲ υἱός,
Le héros δὲ ἥρως,
Le neveu δὲ ἀνεψιός,
Le loup δὲ λύκος,
Le roi δὲ βασιλεύς,
L'empereur δὲ αὐτοκράτωρ,
Le serviteur δὲ υπηρέτης,

La fille ἡ θυγάτηρ.
L'héroïne ἡ ἥρωις.
La nièce ἡ ἀνεψιά.
La louve ἡ λύκαινα.
La reine ἡ βασίλισσα.
L'impératrice ἡ αὐτοκράτειρα.
La servante ἡ υπηρέτρια, κλπ.

§ 25. Οὐσιαστικά τινα ἔχουσι τὸ θηλυκὸν βραχύτερον τοῦ ἀρσενικοῦ:

Le dindon δὲ ινδικὸς ὄρνις,
Le compagnon δὲ σύντροφος,
Le canard ἡ νῆσσα,
Le mullet δὲ ἡμίονος,
Le vieillard δὲ γέρων,

La dinde ἡ ινδικὴ ὄρνις.
La compagne ἡ σύντροφος.
La cane ἡ θήλεια· νῆσσα.
La mûle ἡ ἡμίονος.
La vieille ἡ γραῖα, κλπ.

§ 26. Οὐσιαστικά τινα ἔχουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν διλαβορον τύπον τοῦ ἀρσενικοῦ:

L'homme δὲ ἄνδρα,
Le père δὲ πατέρα,
Le frère δὲ ἀδελφός,
L'oncle δὲ θεῖος,

La femme ἡ γυνή.
La mère ἡ μήτηρ.
La sœur ἡ ἀδελφή.
La tante ἡ θεία.

Le garçon τὸ ἀγόρι,
Le coq ὁ ἀλέκτωρ,
Le cerf ἡ ἔλαφος,

La fille τὸ κοράσιον.
La poule ἡ ἔρνις.
La biche ἡ θήλεια ἔλαφος, κλπ.

§ 27. Οὐσιαστικά τυνά, δηλωτικά ἐπαγγελμάτων προωρισμένων ιδίως διὰ τοὺς ἄνδρας, μέγουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν: Une femme *auteur* γυνὴ συγγραφεύς, une femme *peintre* γυνὴ ζωγράφος.

Διγενῆ δνόματα.

§ 28. Αἱ λέξεις **amour** ἔρως, στοργή, **délice** ἥδονή, καὶ **orgue** ὅργανον (τῆς δυτ. ἐκκλησίας) εἶναι ἀρσενικοῦ γένους εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν καὶ θηλυκοῦ εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν: Un *fol* amour τρελὸς ἔρως, de *folles* amours. Un *grand* délice μεγάλη ἥδονή, de *grandes* délices. Un *bel* orgue ώρατον ὅργανον, de *belles* orgues.

~~§ 29.~~ Η λέξις **aigle** αἰετός, εἶναι ἀρσενικοῦ γένους ὅταν σημαίνῃ τὸ ἄρρεν πτηνὸν ἢ ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας, θηλυκοῦ δέ, ὅταν σημαίνῃ τὸ θήλυ πτηνὸν ἢ σημαίαν: Les aigles *romaines* οἱ ἀετοὶ τῆς Ρώμης, αἱ Ρωμαῖαι σημαῖαι.

§ 30. Η λέξις **foudre** κεραυνός, ἐπὶ μὲν τῆς κυρίας σημασίας εἶναι θηλυκοῦ, ἐπὶ δὲ μεταφορικῆς ἀρσενικοῦ γένους: La foudre sillonne les nues ὁ κεραυνὸς διασχίζει τὰ νέφη. Un foudre d'éloquence εὔγλωττος ρήτωρ.

§ 31. Η λέξις **hymne**, ὅταν σημαίνῃ ὕμνον ἐκκλησιαστικόν, εἶναι θηλυκοῦ γένους: Les hymnes *sacrées* οἱ ἱεροὶ ὕμνοι.

Εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν εἶναι ἀρσενικοῦ γένους: Un hymne *guerrier* πολεμικὸς ὕμνος.

§ 32. Η λέξις **pâque**, πάσχα τῶν Ἐβραίων, εἶναι γένους θηλυκοῦ καὶ γράφεται μὲ μικρὸν p.—Η λέξις **Pâques** (σπανίως Pâque), πάσχα τῶν Χριστιανῶν, εἶναι ἀρσενικοῦ γένους καὶ γράφεται μὲ κεφαλαῖον P: A *Pâques* prochain τὸ προσεχὲς Πάσχα.

Εἰς ὅν πληθυντικὸν τὸ *Pâques* εἶναι θηλυκοῦ γένους εἰς τὰ *Pâques fleuries* ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων, *Pâques closes* ἡ Κυριακὴ

τοῦ Θωμᾶ, ὡς καὶ ὅταν δηλοῖ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων μυστήριων τὴν γνομένην κατὰ τὸ Πάσχα: faire de bonnes Pâques.

§ 33. Ἡ λέξις **gens** ἀνθρώποι, ἀπαιτεῖ κατὰ θηλυκὸν μὲν γένος τὰ ἀμέσως πρότασσόμενα αὐτῆς ἐπίθετα, κατ’ ἀρσενικὸν δὲ τὰ ἐπιτασσόμενα: Voilà de bonnes gens ίδού καλοὶ ἀνθρώποι. Les gens sourcilleux σι φιλύποπτοι ἀνθρώποι.

Παρατήσις. — “Οταν ἡ λέξις **gens** σημαίνῃ ἐπάγγελμα, τάξιν ἀνθρώπων, ὡς εἰς τὰ **gens de lettres** λόγιοι, **gens d'épée** στρατιώται, κλπ., τὰ ἐπίθετα, διποιδήταις καὶ ἀν εἰναι ἡ θέσις των, τίθενται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἀρσενικοῦ γένους. Τοῦτ’ αὐτὸν λογίναι καὶ διὰ τὴν φράσιν **jeunes gens** νέοι: Les vrais **gens de lettres** οἱ ἀληθῆς λόγοι. Ces **bons jeunes gens** οὗτοι οἱ καλοὶ νέοι.

§ 34. Ἡ λέξις **enfant** εἶναι ἀρσενικοῦ γένους ὅταν ἀναφέρεται εἰς παῖδα, θηλυκοῦ δὲ ὅταν ἀναφέρεται εἰς κοράσιον: **Un charmant enfant** θελκτικὸν παιδίον, **une charmante enfant** θελκτικὸν κοράσιον.

§ 35. Ἡ λέξις **œuvre** ἔργον, εἶναι σχεδὸν πάντοτε θηλυκοῦ γένους: **Une bonne œuvre**.

“Οταν δημως σημαίνῃ τὴν συλλογὴν τῶν ἔργων μουσικοῦ τινος, ζωγράφου, κλπ., εἶναι ἀρσενικοῦ γένους: L'œuvre **entier** de Mozart ἡ συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ Mozart.

§ 36. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὑπάρχουσι πλεῖστα διγενῆ ὄνόματα τῶν ὅποιών τὰ ἀρσενικὰ διαφέρουσι τῶν θηλυκῶν κατὰ τὴν σημασίαν. Τιγάδε τούτων παράγονται καὶ ἀπὸ ὅλως διάφορον ρίζαν. Τὰ κυριώτερα τούτων εἶναι:

Αρσενικόν.

Θηλυκόν.

Un aide βοηθός.

Une aide βοήθεια.

Un couple ζεῦγος (ἐπὶ διαρκοῦς φυσικῆς ἢ ηθικῆς ἐνώσεως).

Une couple ζεῦγος (ἐπὶ τυχαίου, συνδυασμοῦ δύο πραγμάτων τοῦ αὐτοῦ εἴδους).

Un enseigne σημαιοφόρος.

Une enseigne σημεῖον, σῆμα· ἐπιγραφή (καταστήματος).

Un garde φρουρός.

Une garde φρούρησις· φρουρά.

Αρσενικόν.

Θηλυκόν.

- Un livre βιβλίον.
 Un manche λαβή ἐργαλείου.
 Un mémoire θέματος.
 Un mode τρόπος· ἔγκλησις.
 Un mousse ναυτόπαιος.
 Un office καθῆκον· ὑπηρεσία.
 Un page θητής, ἀκόλουθος.
 Un pendule τὸ ἐκκρεμές.

- Un poêle (προφ. ποδλ) θερμά-
 στρα.
 Un poste θέσις.
 Un somme βραχὺς ὄπνος.
 Un souris μειδίαμα.
 Un tour περιφέρεια, γῦρος.
 Un trompette σαλπιγκής.
 Un vase ἀγγεῖον.
 Un voile πέπλος.

- Une livre λίτρα· λίθρα (νόμισμα).
 Une manche περιχειρὶς (μανίκι).
 Une mémoire μνήμη.
 Une mode συρμὸς (μόδα).
 Une mousse βρύον· ἀφρός.
 Une office διφορυλάκιον.
 Une page σελίς.
 Une pendule ώρολόγιον ἐκκρε-
 μές. X
 Une poêle (προφ. ποèl) τηγάνι.
 Une poste ταχυδρομεῖον.
 Une somme ἀθροισμα· φορτίον.
 Une souris ποντικός.
 Une tour πύργος.
 Une trompette σάλπιγξ.
 Une vase βόρδορος.
 Une voile ἵστιον.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΝΤΙΚΟΥ

§ 37. Γενικὸς οὐνάδων.— Ο πληθυντικὸς τῶν οὐσιαστικῶν σχη-
 ματίζεται προσθήκῃ τοῦ **s** εἰς τὸν ένικόν: le livre τὸ βιβλίον, les li-
 vres, une maison οἰκία, des maisons**s**.

Ἐξ αὐρέσεις.

§ 38. Οὐσιαστικὰ εἰς s, x, z.— Τὰ εἰς **s**, **x**, **z** λήγοντα οὐσια-
 στικὰ μένουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν: le fils ὁ γιός, les
 fils, la voix ἡ φωνή, les voix, le nez ἡ ρίζη, les nez.

§ 39. Οὐσιαστικὰ εἰς au, eau, eu, oeu.— Τὰ εἰς **au**, **eau**, **eu**, **oeu**,
 οὐσιαστικὰ λαμβάνουσιν **X** εἰς τὸν πληθυντικόν: le noyau
 ὁ πυρὴν (καρποῦ), les noyaux**x**, le bateau τὸ πλοῖον, les bateaux**x**,
 le lieu τὸ μέρος, les lieux**x**.

§ 40. Οὐσιαστικὰ εἰς ou.— Τὰ εἰς **ou** λήγοντα οὐσιαστικὰ ἀκο-
 λουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα: un clou καρφίον, des clous**s**.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης ἐπτά: bijou κόσμημα, caillou γάλιξ, chou κράμβη, genou γόνυ, hibou γλαῦξ, joujou ἀθυρμα, rou φείρ, τὰ δποια λαμβάνουσιν χ εἰς τὸν πληθυντικὸν: bijoux, cailloux, choux, κλπ.

§ 41. Οὐσιαστικὰ εἰς al.—Τὰ εἰς al λήγοντα οὐσιαστικὰ τρέπουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ al εἰς aux: le journal ή ἐφημερίς, les journaux, le cheval ὁ ἵππος, les chevaux.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης ἔξ: bal χορός, cal τύλος, carnaval ἀπόκρεως, chacal θώς, pal πάσσαλος, régale εὐωχία, τὰ ἀποια λαμβάνουσιν s εἰς τὸν πληθυντικὸν: des bals, des cals, κλπ.

§ 42. Οὐσιαστικὰ εἰς ail.—Τὰ εἰς ail λήγοντα οὐσιαστικὰ ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα: l'éventail τὸ ριπίδιον, les éventails.

Ἐξαιροῦνται τὰ ἔξης: bail ἐκμίσθωσις, corail κοράλλιον, émail μίλτος, soupirail φεγγίτης (ὑπογείου), travail ἐργασία, vantail θυρόφυλλον, vitrail μέγα θελοστάσιον, τὰ ἀποια τρέπουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ ail εἰς aux: baux, coraux, émaux, κλπ.

Οὐσιαστικὰ σχηματίζοντα διττῶς τὸν πληθυντικὸν.

§ 43. 1. Τὸ aïeul πάππος, σχηματίζει τὸν πληθυντικὸν aïeuls, δταν σημαίνη τοὺς πάππους (τὸν πρὸς πατρὸς καὶ τὸν πρὸς μητρὸς), καὶ aïeux, δταν σημαίνη τοὺς προγόνους.

2. Τὰ ciel οὐρανὸς καὶ oeil ὀφθαλμός, ἐπὶ τῆς κυρίας σημασίας σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ἀνωμάλως: ciens οὐρανοί, yeux ὀφθαλμοί.

Ἐπὶ μεταφορικῆς ὅμως σημασίας η̄ ἐν συγθέσει, σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν ὅμαλῶς ciels, oeil: des ciels de lit οὐρανοί, σκέπαι κλυνῶν, des ciels de carrières θόλοι λατομείων, les ciels de la Grèce τὸ κλῖμα τῆς Ἐλλάδος, des œils-de-bœuf φεγγίται.

3. Τὸ ail σκόροδον, σχηματίζει πληθυντικὸν auls εἰς τὸν συγήθη λόγον καὶ ails ὁρος τῆς Βοτανικῆς.

Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων.

§ 44. Τὰ σύνθετα δνόματα (les noms composés) τῆς Γαλλικῆς γλώσσης, τῶν ὅποίων τὰ συνθετικὰ μέρη συνδέονται δι’ ἐνωτικοῦ, ἀκολουθούσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τοὺς ἔξης κανόνας :

1ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν ἢ ἐξ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου, ἀμφότερα ταῦτα λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ : un chou-fleur ἀνθοκράμβη (χουγουπίδι), des choux-fleurs, une basse-cour δρνιθών, des basses-cours.

Παρατήρησις. — *Tà grand-père πάππος, grand-oncle θεῖος ἐκ πάππου ἢ μάμμης, κλπ., σηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν grands-pères, grands-oncles, κλπ. Tà θηλυκὰ δμως τούτων grand'mère, grand'lante, κλπ. σηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν grand'mères, grand'lantes, κλπ.*

2ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ δύο οὐσιαστικῶν συνδεομένων διὰ προθέσεως, τὸ πρῶτον μόνον λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ : un ver à soie μεταξοσκώληξ, des vers à soie, un chef-d'œuvre ἀριστούργημα, des chefs-d'œuvre.

3ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐξ ἀκλίτου λέξεως (προθέσεως, ἐπιρρήματος) καὶ οὐσιαστικοῦ, μόνον τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ : un contre-ordre ἀντιδιαταγή, des contre-ordres.

4ον Ἐὰν τὸ σύνθετον ὄνομα σύγκηται ἐκ ρήματος καὶ οὐσιαστικοῦ ἀμέσου ἀντικειμένου, τὸ μὲν ρῆμα μένει πάντοτε ἀμετάβλητον, τὸ δὲ οὐσιαστικὸν συνήθως γράφεται χωρὶς s εἰς τὸν ἑνικὸν καὶ μὲ s εἰς τὸν πληθυντικόν : un tire-bouchon ἐκπωματιστήρ, des tire-bouchons, un cure-dent δόοντογλυφίς, des cure-dents.

Πληθυντικὸς τῶν κυριῶν ὀνομάτων.

§ 45. Τὰ κύρια δνόματα (les noms propres) δὲν λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ :

Les deux *Cornéille* sont nés à Rouen où δύο Κορνήλιοι ἐγενήθησαν εἰς τὴν Pouégnay.

§ 46. Τὰ κύρια δνόματα λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ :

1ον Ὡταν σημαίνωσι πρόσωπα ὄμοιάζοντα κατά τινα ἀρετὴν ἢ κακίαν πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὅποια δνομάζομεν :

Les *Corneilles* sont rares οι Κορνήλιοι (δηλ. ποιηταὶ ὡς ὁ Κορνήλιος) είναι σπάνιοι.

2ον "Οταν δεικνύωσιν ἐπιφανεῖς τινας οἰκους : les Bourbons οι Βουρβόνοι, les Horaces οι Ὁράτιοι, κλπ.

3ον "Οταν τὰ κύρια δνόμιατα τῶν προσώπων φανερώνουσι: τὰ ἔργα .
ἢ ἐφευρέσεις αὐτῶν :

J'ai trois *Racines* dans ma bibliothèque ἔχω τρεις Ραχίνας (δηλ. τρία ἀντίτυπα τῶν ἔργων τοῦ Ραχίνα) εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου.

4ον "Οταν παριστῶσιν δνόμιατα χωρῶν : Les deux *Amériques* αἱ δύο Ἀμερικαί.

'Ονόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν.

§ 47. 'Ονόματά τινα μεταβάλλουσι σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικόν.
Τὰ κυριώτερα τούτων είναι τὰ ἔξης :

Ἐνικός.

Le ciseau ἡ ομίλη, τὸ γλύφανον.
La lunette τὸ τηλεσκόπιον.
Le fer ὁ σίδηρος.
Le gage τὸ ἐνέχυρον.
La troupe ὁ δυμιλος.
La défense ἡ ἄμυνα.

Πληθυντικός.

Les ciseaux ἡ φαλίς.
Les lunettes τὰ δίοπτρα.
Les fers τὰ δεσμά.
Les gages ὁ μισθός.
Les troupes τὰ στρατεύματα.
Les défenses οἱ χαυλιόδοντες.

'Ονόματα εὑρχοηστα μένον κατὰ πληθυντικόν.

§ 48. 'Ονόματά τινα εὑρίσκονται μόνον εἰς τὸν πληθυντικὸν ἀριθμόν. Τὰ κυριώτερα τούτων είναι τὰ ἔξης :

Les alentours τὰ περίχωρα.
Les annales τὰ χρονικά.
Les broussailles οἱ θάμνοι.
Les catacombes αἱ κατακόμαι.
Les décombres τὰ ἐρείπια.
Les dépens ἡ δαπάνη.
Les entrailles τὰ σπλάγχνα.
Les épousailles οἱ γάμοι.
Les fiançailles οἱ ἀρραβώνες.

Les frais τὰ ἔξοδα.
Les funérailles ἡ κηδεία.
Les matériaux τὰ υλικά.
Les mœurs τὰ ἥθη.
Les obsèques ἡ κηδεία.
Les pleurs τὰ δάκρυα.
Les ténèbres τὸ σκότος.
Les vêpres ὁ ἑσπερινός.
Les vivres τὰ τρόφιμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

ΤΟ ΕΠΘΕΤΟΝ. L'ADJECTIF.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΗΛΥΚΟΥ

§ 49. **Γενικὸς κανών.**—Τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται προσθήκῃ ἑνὸς ἀφώνου οὐ εἰς τὸ ἀρσεγικόν : Un homme *prudent* ἀνὴρ *συνετός*, une femme *prudente* γυνὴ *συνετή*.

Ἐξαιρέσεις.

§ 50. **Ἐπιθετα εἰς γυ.**—Τὰ εἰς γυ λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν ἀφώνον οὐ φέρον διαιρετικὸν σημεῖον : aigu δέξ, **aiguë**, contigu συνεχής, **contiguë**.

§ 51. **Ἐπιθετα εἰς οὐ.**—Τὰ εἰς ἀφώνον οὐ λήγοντα ἐπίθετα μένουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸ θηλυκόν : Un homme *juste* ἀνὴρ δίκαιος, une femme *juste* γυνὴ δίκαια.

§ 52. **Ἐπιθετα εἰς ει, ειλ, εη, οη, ετ.**—Τὰ εἰς ει, ειλ, εη, οη, ετ λήγοντα ἐπίθετα διπλασιάζουσιν εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ τελικὸν σύμφωνον (l, n, t) πρὸ τοῦ ἀφώνου οὐ : Un homme *cruel* ἀνὴρ σκληρός, une femme *cruelle* γυνὴ σκληρά.—Un habit *pareil* ἔνδυμα ὄμοιον, une robe *pareille* ἔσθῆς ὄμοια.—Un *ancien* usage παλαιὰ συνήθεια, une *ancienne* loi ἀρχαῖος νόμος.—Un homme *bon* ἀνὴρ ἀγαθός, une femme *bonne* γυνὴ ἀγαθή.—Un frère *cadet* γεώτερος ἀδελφός, une sœur *cadette* νεωτέρα ἀδελφή.

Ἐξαιρέσεις.—Ἐξ ἐπίθετα λήγοντα εἰς ετ σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **έτε**. Ταῦτα εἶναι : complet πλήρης, concret συγκεκριμένος, συμπαγῆς, discret ἔχέμυθος, inquiet ἀνήσυχος, replet εὐτραφῆς, secret κρυστικός, άπινα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **complète**, **concrète**, **discrete**, **inquiète**, **replete**, **secrete**.

Παρατήρησις. — Τὰ ἐπίθετα beau ώραιος, nouveau νέος, fou παράφρων, mou μαλακός, vieux παλαιός, ἔχουσιν εἰς τὸ ἀρσενικὸν καὶ ἔτερον τύπον **bel, nouvel, fol, mol, vieil**, ἐν χρήσει πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τῶν ἀρχομένων ἀπὸ φωνῆντος ἢ ἀπὸ τῆς ἀφώνου: **bel** οiseau ώραιον πτηνόν, **bel** homme ώραιος ἀνήρ. Τὰ ἐπίθετα ταῦτα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **belle, nouvelle, folle, molle, vieille.**

Κατ’ ἀγαλογίαν, τὸ ἐπίθετον **jumeau** δίδυμος, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ **jumelle**.

§ 53. Τὰ ἐπίθετα **bas** χαμηλός, **gras** λιπαρός, **gros** ὅγκωδης, **las** κουρασμένος, **épais** πυκνός, **gentil** χαρίεις, **nul** οὐδεὶς, **sot** ἀνόητος, **vieillot** δρμοδᾶς πρὸς γέρωντα, **paysan** χωρικός, **exprès** ρητός, σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **basse, grasse, grosse, lasse, épaisse, gentille, nulle, sotte, vieillotte, paysanne, expressse.**

Πάντα τὰ λοιπὰ ἐπίθετα τὰ λήγοντα εἰς **as, ot, an** σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν κατὰ τὸ γενικὸν κανόνα: **dévor** εὔσεβής, **dévote**.

§ 54. **Ἐπίθετα εἰς f.** — Τὰ εἰς **f** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ **f** εἰς **ve**: **Un homme actif** ἀνήρ δραστήριος, **une femme active** γυνὴ δραστηρία.

Τὸ ἐπίθετον **bref** βραχὺς, σχηματίζει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ **brève**, μετὰ βαρείας.

§ 55. **Ἐπίθετα εἰς x.** — Τὰ εἰς **x** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ **x** εἰς **se**: **Un homme heureux** ἀνήρ εὐτυχής, **une femme heureuse** γυνὴ εὐτυχής.

Ἐξαίρεσις. — Τὰ ἐπίθετα **doux** γλυκύς, **faux** ψευδής, **préfix** ὡρισμένος, **roux** πυρρός, σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **douce, fausse, préfixe, rousse.**

§ 56. **Ἐπίθετα εἰς eur.** — Τὰ εἰς **eur** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουσιν ἐν γένει τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ **eur** εἰς **euse**: **travailleur** ἐργατικός, **travailleuse**.

Παρατήρησις. — 1. Τὰ πλεῖστα τῶν εἰς **teur** ληγόντων ἐπιθέτων σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **trice**: **destructeur** καταστρεπτικός, **destructrice**, **protecteur** προστατευτικός, **protectrice**.

2. Τὰ **enchanteur** γοητευτικός, **pêcheur** ἀμαρτωλός, **vêgeur**,

έκδικητής, σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **enchanteresse**, **pêcheuse**, **vengeresse**.

3. Τὰ ἐπίθετα **majeur** μείζων ἢ ἐνήλιξ, **meilleur** καλύτερος, **mineur** ἐλάσσων ἢ ἀνήλιξ, **schématique** τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **majeure**, **mineure**.

4. Πάντα τὰ εἰς **érieur** λήγοντα ἐπίθετα ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν **κανόνα**: **extérieur** ἔξωτερικός, **extérieure**.

§ 57. **Ἐπίθετα εἰς ερ.** — Τὰ εἰς ερ λήγοντα ἐπίθετα **σχηματίζουσι** τὸ θηλυκὸν αὐτῶν εἰς **ère**: **léger** ἐλαφρός, **légère**, **entier** ὅληρος, **entièrē**.

§ 58. Ἐπίθετά τινα **σχηματίζουσιν** ὅλως ἀνωμάλως τὸ θηλυκὸν αὐτῶν:

Τὰ ἐπίθετα **blanc** λευκός, **franc** ἐλεύθερος, **élégant**, **sec** ξηρός, **frais** νωπός, **droiseré**, **σχηματίζουσι** τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **blanche**, **franche**, **sèche**, **fraîche**.

Τὰ ἐπίθετα **public** δημόσιος, **caduc** ὑπέργηωας, **turc** Τούρκος, **Touroukós**, **grec** Ἔλλην, Ἑλληνικός, **σχηματίζουσι** τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **publique**, **caduque**, **turque**, **grecque**.

Τὰ ἐπίθετα **bénin** ἡπιος, πράος, **malin** μοχθηρός, **pongró**, **long** μακρός, **oblong** ἐπιμήκης, **σχηματίζουσι** τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **bénigne**, **longue**, **oblongue**.

Τὸ ἐπίθετον **favori** εύνοούμενος, ἀγαπητός, **σχηματίζει** θηλυκὸν **favorite**.

Αἱ ἐπίθετικαι μετοχαι **absous** ἀθωωθείς, **dissous** διαλελυμένος, **σχηματίζουσι** τὸ θηλυκὸν αὐτῶν **absoute**, **dissoute**.

Τὸ ἐπίθετον **tiers** τρίτος, **σχηματίζει** θηλυκὸν **tierce**.

Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ.

§ 59. **Γενικὸς κανών.** — Ὁ πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται, ὅπως ὁ τῶν οὐσιαστικῶν, προσθήκη τοῦ **s** εἰς τὸν ἑνικόν: Le *grand* jardin ὁ μέγας κῆπος, les *grands* jardins,

Παραγγελία. — Τὰ **sīs** εἰς καὶ οἱ λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ γενικῷ κανόνα: Un œil bleu δρυθάλμὸς κυανοῦς, des yeux bleus; un chapeau mou πῖλος μαλακός, des chapeaux mous.

Ἐξαιρέσεις.

§ 60. Τὰ εἰς **s** ἢ **x** λήγοντα ἐπίθετα μένουσιν ἀμετάβλητα εἰς τὸν πληθυντικόν: Le *gros* chien ὁ μέγας κύων, les *gros* chiens. Un fruit *doux* γλυκὺς καρπός, des fruits *doux*.

§ 61. Τὰ εἰς **beau** λήγοντα ἐπίθετα λαμβάνουσιν **x** εἰς τὸν πληθυντικόν: Un *beau* chapeau ώραῖος. πῖλος, de *beaux* chapeaux.

§ 62. Τὰ εἰς **al** λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουσιν τὸν πληθυντικὸν αὐτῶν τρέποντα τὸ **al** εἰς **aux**: Un conseil *amical* φιλικὴ συμβουλή, des conseils *amicaux*.

Ἐξαιρέσεις. — Ἐν τούτοις τὰ fatal μοιραῖος, δλέθριος, final τελικός, glacial παγετώδης, nasal ἔνρυγος, naval ναυτικός, pascal πασχαλινός, théâtral θεατρικός, λαμβάνουσιν **s** εἰς τὸν πληθυντικόν: Un froid *glacial* ψυχός παγετώδες, des froids *glacials*.

§ 63. Τὸ tout πᾶς, ἀποδάλλει τὸ **t** εἰς τὸν πληθυντικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ: tous.

Βαθμὸς τοῦ ἐπιθέτου.

Degrés de signification.

§ 64. **Συγκριτικὸς (comparatif).** — Συγκριτικῶν, ἵπαρχουσι τρία εἶδον:

1ον Τὸ συγκριτικὸν ὑπεροχῆς (le comparatif de supériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **plus**:

La rose est *plus belle* que la violette τὸ ρόδον εἶναι ώραιότερον τοῦ ιού.

2ον Τὸ συγκριτικὸν ἵστητος (le comparatif d'égalité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **aussi**:

L'argent est **aussi utile** que l'or ὁ ἀργυρος εἶναι τόσον ὡφέλιμος ὅσον ὁ χρυσός.

Παρατήρησις. — *Eἰς τὰς ἀγνητικὰς φράσεις, ἀντὶ τοῦ **aussi** τίθεται πολλάκις τὸ **si**: Philippe n'est pas si appliqué que Paul ὁ Φίλιππος δὲν εἶναι τόσον ἀπιμελής ὅσον ὁ Παῦλος.*

3ον Τὸ συγκριτικὸν μειωνότητος (le comparatif d'infériorité), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου τὸ ἐπίρρημα **moins**:

L'hiver est **moins agréable** que l'été ὁ χειμών εἶναι διληγώτερον εὐχάριστος τοῦ θέρους.

Παρατήρησις. — *Ως βλέπομεν εἰς τὰ ὄντα παραδείγματα, ὁ δεύτερος ὅρος τῆς συγχρίσεως ἔκφέρεται εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν διὰ τοῦ συνδέσμου **que**.*

Ἐξαιρέσεις. — Τὰ ἔξι τὸ ἐπίθετα σχηματίζουσιν ἀνωμάλως τὸ συγκριτικὸν τῆς ὑπεροχῆς:

Bon καλός,	meilleur καλύτερος.
Mauvais κακός,	pire χειρότερος.
Petit μικρός,	moindre μικρότερος.

Ἀντὶ τῶν **pire** καὶ **moindre** εὐχρηστοῦσι καὶ οἱ δημαλοὶ τύποι plus mauvais καὶ plus petit, ἀλλ' ὁ plus bon εἶναι ἐντελῶς ἀχρηστος.

§ 65. ‘Υπερθετικὸς (superlatif). — Ὅπερθετικῶν ὑπάρχουσι δύο εἴδη:

1ον Τὸ ἀπόλυτον ὑπερθετικὸν (le superlatif absolu), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ ἐπιθέτου ἐν τῷ ἐπιρρημάτων *très* λίαν, fort λίαν, bien πολύ, trop πάρα πολύ, κλπ.:

Athènes est une *très belle* ville αἱ Ἀθῆναι εἶναι. ὥραιοτάτη πόλις.

2ον Τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν (le superlatif relatif), ὅπερ σχηματίζομεν προτάσσοντες τοῦ συγκριτικοῦ τῆς ὑπεροχῆς ἢ μειωνότητος τὰ *le*, *la*, *les*, *mon*, *ton*, *son*, *notre*, *leur*:

La rose est *la plus belle* des fleurs τὸ ρόδον εἶναι τὸ ὄρατό-
τατον τῶν ἀνθέων.

L'hiver est la saison *la moins agréable* δι χειμῶν εἶναι η γη-
στα εὐχάριστος ώρα (τοῦ ἔτους).

C'est *le meilleur* homme du monde εἶναι ὁ καλλιστος ἀνθρω-
πος τοῦ κόσμου.

Son *plus beau* chapeau δι καλλιστος πῖλος του.

Παρατήρησις. — Ως βλέπομεν εἰς τὸ πρῶτον παράδειγμα, δι δεύ-
τερος ὅρος τῆς συγκρίσεως εἰς τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν ἐκφέρεται διὰ
γενικῆς.

ΠΕΡΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

§ 66. Τὸ ἐπίθετον, εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν, συμφωνεῖ κατὰ γέ-
νος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ τὸ δποῖον προσδιορίζει.

§ 67. "Οταν τὸ ἐπίθετον προσδιορίζῃ δύο ή περισσότερα οὐσιαστικὰ
ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ κατὰ γέ-
νος πρὸς τὰ δνόματα ταῦτα:

✓ L'oncle et le neveu *intelligents* (εὐφυεῖς).

✓ La tante et la nièce *intelligentes*.

"Ἐὰν δὲ τὰ δνόματα εἰναι διαφόρων γενῶν, τὸ πληθυντικὸν ἐπίθε-
τον τίθεται κατ' ἀρσενικὸν γένος:

✓ Le neveu et la nièce *intelligents*.

§ 68. Τὸ ἐπίθετον, προσδιορίζον οἷα η μετοχήν, λαμβάνεται ἐπιρ-
ρηματικῶς καὶ μένει ἀμετάβλητον :

✓ Ces enfants parlent *haut* ταῦτα τὰ παιδία ὀρμιλοῦσι μεγαλοφύ-
νως. Ces livres coûtent *cher* ταῦτα τὰ βιβλία στοιχίζουσιν ἀκριβά.

✓ Ces fleurs sentent *bon* ταῦτα τὰ ἀνθη εὐωδίαζουσιν. —

§ 69. **Σύνθετα ἐπίθετα.** — "Οταν τὸ σύνθετον ἐπίθετον σύγκηται
ἐκ δύο ἐπιθέτων ἡγωμένων δι' ἐνωτικοῦ σημείου, ἀμφότερα ταῦτα λαμ-
βάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, δταν ἐκάτερον προσδιορίζῃ τὸ
οὐσιαστικόν: Des fruits *aigres-doux* καρποὶ γλυκόξινοι (δηλ. *pigres*
et doux).

Ἐάν δημως τὸ πρῶτον συνθετικὸν εἶγαι ἀντὶ ἐπιρρήματος, μένε
ἀμετάβλητον: Des enfants *nouveau-nés* παιδία νεογέννητα (δηλ
nouvellement nés). Une fille *mort-née* κόρη νεκρογενής.

Περὶ τῶν ἐπιθέτων *nu*, *demi*, *feu*, *κλπ.*

§ 70. Nu, demi.—Τὰ ἐπίθετα *nu* γυμνός, καὶ *demi* ἡμισυς, προ-
τασσόμενα μὲν τοῦ οὐσιαστικοῦ, μεθ' οὐ καὶ συνδέονται δι' ἐνωτικοῦ
μένουσιν ἀμετάβλητα:

— Il a marché *nu-pieds* et *nu-tête* pendant une *demi-heure* ἐδά-
δισε γυμνόπους καὶ ἀσκεπῆς ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Ἐπιτασσόμενα δὲ τῷ οὐσιαστικῷ, συμφωνοῦσι πρὸς αὐτό, τὸ μὲν
nu κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν, τὸ δὲ *demi* μόνον κατὰ γένος:

— Il a marché pieds *nus* et tête *nue* pendant une heure et *de-
mie* ἐδάδισε γυμνόπους καὶ ἀσκεπῆς ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Il est cinq heures et *demie* εἶναι ἡ ὥρα πέντε καὶ ἡμίσεια.

§ 71. Feu.—Τὸ ἐπίθετον *feu* μακαρίτης, προτασσόμενον μὲν ἀμέ-
σως τοῦ οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ πρὸς αὐτὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν,
χωριζόμενον δὲ αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ ἢ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου, μένεται
ἀμετάβλητον:

Ma *feue* mère, *feu* ma mère ἡ μακαρίτις μήτηρ μου.

§ 72. Possible.—Τὸ ἐπίθετον *possible* δυνατός, προσδιορίζον-
τον μα, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτό:

Il a éprouvé tous les malheurs *possibles* υπέστη πάσας τὰς δυ-
νατὰς συμφοράς.

Μετὰ τὰ le plus, le mieux, le moins, ἐπομένου ἀορίστου πλη-
θυντικοῦ δύναματος, τὸ possible μένει ἀμετάβλητον:

Faites le *plus* d'aumônes *possible* κάμνετε δσον τὸ δυνατὸν πε-
ρισσοτέρας ἐλεημοσύνας.

Ἐπομένου δημως δρισμένου πληθυντικοῦ δύναματος, τὸ possible
τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν: Faites les *plus grandes* aumô-
nes *possibles*.

Διμείωσις.—Περὶ τῶν excepté, supposé, approuvé, *ci-inclus*, *ci-joint*, κλπ.,
ἴδε εἰς τὸ περὶ Μετοχῆς κεφάλαιον.

Ούσιαστικά ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα.

§ 73. Ούσιαστικά τινα, λαμβανόμενα ἐπιθετικῶς πρὸς δήλωσιν χρωμάτων, μένουσιν ἀμετάβλητα: Des habits *marron* ἐνδύματα καστανόχροα. Des gants *paille* χειρόπτια ἀχυρόχροα.

Ομοίως, δύο ἐπίθετα, συναπτόμενα πρὸς δήλωσιν χρώματος, μένουσιν ἀμετάβλητα: Des cheveux *châtain clair* κόμη ουστανόχρους.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ.

§ 74. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν τὸ ἐπίθετον ἄλλοτε μὲν πρότασσεται τοῦ οὐσιαστικοῦ, ἄλλοτε δ' ἐπιτάσσεται· κανόνες ὡρισμένοι περὶ τούτου δὲν ὑπάρχουσιν· ή θέσις τοῦ ἐπίθετου ἔξαρταται ἐκ τῆς εὐφωνίας ή ἐκ τῆς σημασίας.

Προτάσσονται ἐν γένει τῶν οὐσιαστικῶν τὰ μονοσύλλαβα ἐπίθετα ως καὶ τὰ μεταφορικὰ λαμβανόμενα: Un *vieux* palais παλαιὸν ἀνάκτορον. Une *tendre* amitié τρυφερὰ φιλία. Ἐπιτάσσονται δ' ἐν γένει τὰ πολυσύλλαβα ἐπίθετα, ως καὶ τὰ δηλοῦντα χρώμα, σχῆμα, γεύσιν, ἔθνικότητα· προσέπι δὲ τὰ λήγοντα εἰς able, ible, al, ile, ule, ique, esque, ως καὶ αἱ ἐπιθετικῶς λαμβανόμεναι μετοχαῖ:

Les lois *imaginaires* οἱ κατὰ φαντασίαν νόμοι. Un habit *noir* μέλαν ἐνδύμα. Une table *ronde* στρογγύλη τράπεζα. Un fruit *amer* πικρὸς καρπός. La langue *française* η Γαλλικὴ γλῶσσα. Un thème *facile* θέμα εύκολον. Un homme *instruit* πεπαιδευμένος ἀνήρ. Un livre *amusant* τερπνὸν βιβλίον.

§ 75. Ἐπίθετά τινα μεταβάλλουσι σημασίαν ἀναλόγως τῆς θέσεως αὐτῶν πρὸ τοῦ δινόματος ή μετὰ τὸ σ्नομα:

Un <i>bon</i> homme ἀνήρ ἀπλοῦς,	Un homme <i>bon</i> ἀνήρ καλοκάγαθος.
----------------------------------	---------------------------------------

Un <i>brave</i> homme χρηστὸς ἀνήρ.	Un homme <i>brave</i> ἀνδρεῖος ἀνήρ.
-------------------------------------	--------------------------------------

Un <i>cher</i> livre προσφιλές βιβλίον.	Un livre <i>cher</i> ἀκριβὸν βιβλίον.
---	---------------------------------------

Un <i>grand</i> homme μέγας, διά-	Un homme <i>grand</i> όψηλος σημος ἀνήρ.
Un <i>honnête</i> homme τίμιος ἀνήρ.	Un homme <i>honnête</i> ἀνὴρ χρηστοήθης.
Un <i>pauvre</i> homme ταλαιπω- ρος ἀνθρωπος.	Un homme <i>pauvre</i> ἀνὴρ πτωχός, κλπ.

ΔΕΙΚΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS DÉMONSTRATIFS.

§ 76. Τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα εἰναι:

Ce οὗτος, πρὸ ἀρσενικοῦ ὄνόματος ἑνίκου ἀριθμοῦ, ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος: *ce* père, *ce* héros.

Cet οὗτος, πρὸ ἀρσενικοῦ ὄνόματος ἑνίκου ἀριθμοῦ, ἀρχομένον ἀπὸ φωνήστος ἢ ἡ ἀφώνου: *cet* enfant, *cet* homme.

Cette αὕτη, πρὸ θηλυκοῦ ὄνόματος ἑνίκου ἀριθμοῦ: *cette* femme, *cette* histoire.

Ces οὗτοι, αὗται, πρὸ πάντων τῶν πληθυντικῶν ὄνομάτων: *ces* hommes, *ces* femmes.

Παρατηρήσεις.— 1. Ως βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τὰ οὐσιαστικά, ἐκφερόμενα μετὰ τῶν δεικτικῶν ἐπιθέτων, δὲν λαμβάνουσι πρὸ αὐτῶν ἀρθρον.

2. Πρὸς δεῖξιν τῶν πλησίον κειμένων προσώπων ἢ πραγμάτων, τίθεται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, οὗτινος προτάσσεται τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον, τὸ ἐπίρρηγμα **ci** συναπτόμενον μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ διὰ τοῦ ἑνίκου σημείου: *cet homme-ci* οὗτος ὁ ἀνθρωπος, *ce livre-ci* τοῦτο τὸ βιβλίον. — Πρὸς δεῖξιν δὲ τῶν μακράν κειμένων, τίθεται τὸ ἐπίρρηγμα **là**: *cet homme-là* ἔκεινος ὁ ἀνθρωπος, *ce livre-là* ἔκεινο τὸ βιβλίον.

Τὸ **ci** καὶ τὸ **là** τίθενται πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεως καὶ ιδίως ἐπὶ ἀντιθέσεως.

ΚΤΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS POSSESSIFS.

§ 77. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα εἰναι:

Ἐνικοῦ ἀριθμοῦ ἀρσενικά: mon, ton, son, notre, votre, leur.

Ἐνικοῦ ἀριθμοῦ θηλυκά: ma, ta, sa, notre, votre, leur.

Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ κοινοῦ γένους: mes, tes, ses, nos, vos, leurs.

Παραδείγματα τῆς χρήσεως αὐτῶν.

Ἐνικοῦ ἀριθμοῦ.

Ἄρσενικά.

Θηλυκά.

Mon père δ πατήρ μου.

Ma mère ή μήτηρ μου.

Ton frère δ ἀδελφός σου.

Ta sœur ή ἀδελφή σου.

Son livre τὸ βιβλίον του,-της.

Sa plume ή γραφίς του,-της.

Notre oncle δ θείος μας.

Notre tante ή θεία μας.

Votre jardin δ κήπος σας.

Votre école ή σχολή σας.

Leur ami δ φίλος των.

Leur maison ή οἰκία των.

Πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ.

Κοινοῦ γένους.

Mes frères αἱ ἀδελφοί μου.

Mes sœurs αἱ ἀδελφαί μου.

Tes livres τὰ βιβλία σου.

Tes plumes αἱ γραφίδες σου.

Ses amis αἱ φίλοι του,-της.

Ses maisons αἱ οἰκίαι του,-της.

Nos cahiers τὰ τετράδιά μας.

Nos leçons τὰ μαθήματά μας.

Vos jardins αἱ κήποι σας.

Vos tantes αἱ θείαί σας.

Leurs chevaux αἱ ἵπποι των.

Leurs plumes αἱ γραφίδες των.

Παρατηρήσεις.—1. Ως βλέπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τὰ κτητικὰ ἐπίθετα προηγούνται πάντοτε τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ δὲν λαμβάνουσι πρὸ αὐτῶν ἄρθρον.

2. Πρὸ θηλυκοῦ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήντος η̄ ή ἀφώνου, τὰ ἐπίθετα ma, ta, sa ἀντικαθίστανται, χάριν εὐφωνίας, ὑπὸ τῶν mon, ton, son :

mon âme ή ψυχή μου, ἀντὶ ma âme,

ton épée τὸ ξίφος σου, ἀντὶ ta épée,

son histoire ή ιστορία του, ἀντὶ sa histoire.

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS NUMÉRAUX.

§ 78. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα εἶναι δύο εἰδῶν: ἀπόλυτα, ἀριθμητικά (adjectifs numéraux cardinaux) καὶ τακτικά (adjectifs numéraux ordinaux).

1. Ἀπόλυτα (adjectifs numéraux cardinaux).

§ 79. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἶναι:

1 Un,	θηλ.	Une.	60 Soixante.
2 Deux.			70 Soixante-dix.
3 Trois.			71 Soixante et onze.
4 Quatre.			72 Soixante-douze.
5 Cinq.			73 Soixante-treize, $\kappa\lambda\pi.$
6 Six.			80 Quatre-vingts.
7 Sept.			81 Quatre-vingt-un.
8 Huit.			82 Quatre-vingt-deux.
9 Neuf.			83 Quatre-vingt-trois, $\kappa\lambda\pi.$
10 Dix.			90 Quatre-vingt-dix.
11 Onze.			91 Quatre-vingt-onze.
12 Douze.			92 Quatre-vingt-douze.
13 Treize.			93 Quatre-vingt-treize, $\kappa\lambda\pi.$
14 Quatorze.			100 Cent.
15 Quinze.			101 Cent un.
16 Seize.			102 Cent deux, $\kappa\lambda\pi.$
17 Dix-sept.			200 Deux cents.
18 Dix-huit.			201 Deux cent un.
19 Dix-neuf.			202 Deux cent deux.
20 Vingt.			250 Deux cent cinquante.
21 Vingt et un.			300 Trois cents.
22 Vingt-deux.			400 Quatre cents, $\kappa\lambda\pi.$
23 Vingt-trois, $\kappa\lambda\pi.$			1000 Mille.
30 Trente.			1001 Mille un.
40 Quarante.			1002 Mille deux, $\kappa\lambda\pi.$
50 Cinquante.			1100 Mille cent η onze cents.

1200 Mille deux cents η douze cents.	3000 Trois mille.
1300 Mille trois cents η treize cents.	10.000 Dix mille.
2000 Deux mille.	100.000 Cent mille.
	200.000 Deux cent mille.
	1.000.000 Un million.

§ 80. Τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ δὲν μεταβάλλονται: Voici mes cinq fils οἱ πέντε γιοί μου. — Εξαιρούνται τὸ un, ὅπερ λαμβάνει τὸν θηλυκὸν τύπον υπε, τὸ vingt καὶ τὸ cent.

§ 81. **Vingt καὶ Cent.**— Τὸ vingt καὶ τὸ cent, ὅταν πολλαπλασιάζωνται ἐπὶ προηγούμενον ἀριθμόν, λαμβάνουσιν **s**: Quatre-vingts francs ὁγδοήκοντα φράγκα. — Deux cent trente soldats διακόσιοι στρατιώται.

Δὲν λαμβάνουσιν ὅμως **s**:

1ον Ἐὰν ἀκολουθῶνται ὑπὸ ἑτέρου ἀριθμοῦ: Quatre-vingt-douze francs ἑνενήκοντα δύο φράγκα. — Deux cent trente soldats διακόσιοι τριάκοντα στρατιώται.

2ον Ὅταν γίνεται χρῆσις αὐτῶν ἀγτὶ τῶν ταχτικῶν: Page quatre-vingt σελὶς ὁγδοηκοστή. — L'an huit cent τὸ ὀκτακοσιοστὸν ἔτος.

§ 82. **Mille.**— Τὸ mille χιλιοι,-αι,-α, οὐδέποτε λαμβάνει τὸ **s** τοῦ πληθυντικοῦ: trois mille hommes τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες.

Τὸ mille εἰς τὰς ἀπὸ Χριστοῦ χρονολογίας γράφεται mil εἰς τὸν ἑνικὸν καὶ mille εἰς τὸν πληθυντικόν: En mil huit cent soixante et onze τῷ 1871. L'an deux mille quatre cent quarante ἐγ ἔτει 2440.

2. Ταχτικὰ (adjectifs numéraux ordinaux).

§ 83. Τὰ ταχτικὰ ἀριθμητικὰ εἰναι:

1 ^{er} Premier.	7 ^e Septième.
2 ^e Deuxième η second.	8 ^e Huitième.
3 ^e Troisième.	9 ^e Neuvième.
4 ^e Quatrième.	10 ^e Dixième.
5 ^e Cinquième.	11 ^e Onzième, κλπ.
6 ^e Sixième.	20 ^e Vingtième.

21 ^e Vingt et <i>unième</i> .	80 ^e Quatre-vingtième.
22 ^e Vingt-deuxième, κλπ.	90 ^e Quatre-vingt-dixième.
30 ^e Trentième.	100 ^e Centième.
31 ^e Trente et <i>unième</i> , κλπ.	200 ^e Deux-centième.
40 ^e Quarantième.	1000 ^e Millième.
50 ^e Cinquantième.	2000 ^e Deux-millième.
60 ^e Soixantième.	3000 ^e Trois-millième.
70 ^e Soixante-dixième.	1000000 ^e Millionième.

§ 84. Τὰ τακτικὰ ἀριθμητικὰ συμφωνοῦσι: κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ δύνατος τὸ ὅποιον προσδιορίζουσιν.

Παρατηρήσεις.—1. Εἰς τὰ σύνθετα τακτικὰ ἀριθμητικά, τὸ πρεμιέρ καὶ τὸ second ἀντικαθίστανται διὰ τῶν *unième* καὶ *deuxième*: *vingt et unième*, *vingt-deuxième*, κλπ.

2. Τοῦ second γίνεται χρῆσις ἐπὶ δύο προσώπων ἢ πραγμάτων, τοῦ δὲ *deuxième* ἐπὶ πολλῶν: Le premier et le *second* volume ἐ πρώτος καὶ ὁ δεύτερος τόμος. Le *deuxième* et le troisième volume ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος τόμος.

Απόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν.

§ 85. Αντὶ τῶν τακτικῶν, τίθενται τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ εἰς τὰς ἔξις περιπτώσεις:

1ον Πρὸς δεῖξιν ὥρας, ἡμερολογίας: Venez à *six* heures ἔλθετε τὴν ἔκτην ὥραν. Le *quatre* avril τὴν τετάρτην Ἀπριλίου.

2ον Πρὸς ἔνδειξιν σελίδος, βιβλίου, κεφαλαίου συγγράμματός τυνος: A la page *trente* εἰς τὴν τριακοστὴν σελίδα. Au livre *quatre* εἰς τὸ τέταρτον βιβλίον. Au chapitre *cinq* εἰς τὸ πέμπτον κεφάλαιον.

3ον Πρὸς δεῖξιν τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς βασιλέων, ἡγεμόνων καὶ παπῶν: Louis *quatorze* Λουδοβίκος ὁ δέκατος τέταρτος. Pie *neuf* Πτος ὁ ἔνατος.

Παρατήρησις.—Τὸ τακτικὸν *premier* οὐδέποτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀπολύτου un: Le *premier* juillet τὴν πρώτην Ιουλίου, Napoléon *premier* Ναπολέων ὁ πρῶτος.

Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικά καὶ κλασματικά ἐπίθετα.

§ 86. Έχτὸς τῶν ἀπολύτων καὶ τῶν τακτικῶν ἀριθμητικῶν, ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὰ ἔξηγες ἀριθμητικά :

1ον Τὰ πολλαπλασιαστικά (les adjectifs multiplicatifs) : double διπλοῦς, triple τριπλοῦς, quadruple τετραπλοῦς, quintuple πενταπλοῦς, sextuple ἔξαπλοῦς, septuple ἑπταπλοῦς, octuple ὀκταπλοῦς, nonuple ἑννεαπλοῦς, décuple δεκαπλοῦς, centuple ἑκατονταπλοῦς, κλπ.

2ον Τὰ περιληπτικά (les adjectifs collectifs) : une dizaine δεκάς, une douzaine δωδεκάς, une vingtaine είκοσάς, une centaine ἑκατοντάς, κλπ.

3ον Τὰ κλασματικά (les adjectifs fractionnaires) : la moitié τὸ ήμισυ, le tiers τὸ τρίτον, le quart, τὸ τέταρτον, le cinquième τὸ πέμπτον, le sixième τὸ ἔκτον, le vingtième τὸ εἰκοστόν, le centième τὸ ἑκατοστόν, κλπ.

Παρατήρησις. — Τὸ ήμισυς λέγεται καὶ *demi, obtusos* ἵδε τὸν καρόντα § 70.

ΑΟΡΙΣΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ. ADJECTIFS INDÉFINIS.

§ 87. Τὰ ἀόριστα ἐπίθετα εἶναι :

Aucun οὐδείς, κανείς, θηλ. au-	Quel τις, ποιος, θηλ. quelle.
cune.	Tel τοιοῦτος, οος, θηλ. telle.
Certain τις, θηλ. certaine.	Tout πᾶς (πληθ. tous), θηλ.
Maint πολλοί, θηλ. mainte.	toute.
Nul οὐδείς, θηλ. nulle.	Un εἰς, τις, θηλ. une.

Kourou γένους :

Autre ἄλλος,-η.	Plusieurs πολλοί,-αι.
Chaque ἕκαστος,-η.	Quelconque οιοσδήποτε, οιαδή-
Même ὁ αὐτός,-η.	Quelque τις. [ποτε.]

Παρατηρήσεις. — 1. Τὸ ἀόριστον ἐπίθετον un, une, πλ. des καλεῖται καὶ ἀόριστον ἀρθρον (ἵδε § 10).

2.. Τὸ ἐπίθετον quel δύναται νὰ εἶναι καὶ ἐρωτηματικὸν (interrogatif) :

Quels livres avez-vous ? ποια βιβλία ἔχετε ;

Περὶ τῶν ἐπιθέτων même, quelque, tout.

§ 88. **Même.**— Τὸ même ἐστὶ αὐτός, ἢ αὐτή, τὸ αὐτό, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά :

Les mêmes causes produisent les mêmes effets τὰ αὐτὰ αἰτια παράγουσι τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα. Ses ennemis eux-mêmes l'estimaient καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἔχθροι του τὸν ἔξετίμων.

Tὸ même, προσδιορίζον ἐπίθετον, ρῆμα ἢ ἐπίρρημα, εἶναι ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει καὶ αὐτοὶ, ἀκόμη καὶ :

Les guerres, même justes, sont toujours funestes οἱ πόλεμοι, ἀκόμη καὶ ὅταν εἶναι δίκαιοι, εἶναι πάντοτε δλέθριοι. Nous devons aimer même nos ennemis ὃφείλομεν ν' ἀγαπῶμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἔχθρούς μας.

Εἶναι ἐπίσης ἀμετάβλητον ὅταν εὑρίσκεται κατόπιν τολλῶν οὐσιαστικῶν :

On égorcea les vieillards, les femmes, les enfants même ἔστρατον τοὺς γέροντας, τὰς γυναῖκας καὶ αὐτὰ τὰ παιδία.

§ 89. **Quelque.**— Τὸ quelque τις, τι, τινες, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἐπίθετον συνοδευόμενον ὑπὸ οὐσιαστικοῦ, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά :

Le vent a déraciné quelques arbres ὡς ἀνεμος ἔξερρίζωσε δένδρα τινά. Choisissons quelques vrais amis ἃς ἔχλέγωμεν καλούς τινας φίλους.

Tὸ quelque, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ἢ ἐπίρρημα, εἶναι ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει ζον καὶ ἄν, ὅσουδήποτε :

Quelque puissants que vous soyez οἵσον ἵσχυροι καὶ ἂν εἰσθε. Quelque corrompues que soient les mœurs οἵσον διεφθαρμένα

καὶ ἀν. εἶναι τὰ γῆθη. *Quelque vite* que vous marchiez δσον ταχέως καὶ ἀν βαδίσετε.

Tὸ quelquę εἶναι ἐπίσης ἐπίρρημα ὅταν προηγήγεται ἀριθμητικοῦ ἐπιθέτου, δπότε σημαίνει περίπου, σχεδόν :

J'ai rencontré quelque vingt personnes συνήγενησα είκοσι περίπου πρόσωπα.

Ποιητική Παρατήρησις — Tὸ quelquę ἀκολουθούμενον ἀκέσως ὑπὸ τοῦ ωήματος ἔtre εἰς τὴν ὑποτακτικήν, γράφεται διὰ δύο λέξεων: *quel que*. Καὶ τὸ μὲν *quel*, ὃν ἐπίθετον, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ωήματος, τὸ δὲ *que*, ὃν σύνδεσμος, μένει ἀμετάβλητον :

Quelle que soit votre intention δποιοσδήποτε καὶ ἀν εἶναι ὁ οκοπός οας.

§ 90. **Tout.**—Tὸ tout, πᾶς, ὅλος, προσδιορίζον οὐσιαστικὸν ἢ ἀντωνυμίαν, εἶναι ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ πρὸς αὐτά :

Tous les hommes sont mortels ὅλοι οἱ ἀνθρώποι εἶναι θνητοί. Nous sommes tous mortels (nous tous) εἴμεθα ὅλοι θνητοί.

Tὸ tout, προσδιορίζον ἐπίθετον, μετοχὴν ἢ ἐπίρρημα, εἶναι ἐπίρρημα καὶ μένει ἀμετάβλητον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει σημαίνει ἐντελῶς, διώς, μετὰ δὲ τοῦ que δσον καὶ ἀν :

Il s'agit tout jeunes είγαι νεώτεροι. La rivière coule tout doucement ὁ ποταμὸς ρέει σιγὰ σιγά. Elle resta tout étonnée αὕτη ἔμεινε κατάπληκτος. Tout aimable qu'elle est δσον ἀξέραστος καὶ ἀν εἶναι αὕτη.

Ἐξαίρεσις. — Λόγῳ εὑφωνίας, τὸ tout, καίτοι ἐπίρρημα, εὑρισκόμενον πρὸ θηλυκοῦ ἐπιθέτου ἀρχομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ ἀπὸ h δασέος, συμφωνεῖ πρὸς αὐτό :

Elle resta toute surprise, toute honteuse ἔμεινε κατάπληκτος, κατηγορημένη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ. DU PRONOM.

§ 91. Εἰς τὴν Γαλλικὴν ὑπάρχουσιν ἔξ εἰδῶν ἀντωνυμίαι: *αἱ προσωπικαὶ* (les pronoms personnels), *αἱ δεικτικαὶ* (les pronoms démonstratifs), *αἱ κτητικαὶ* (les pronoms possessifs), *αἱ ἀναφορικαὶ* (les pronoms relatifs), *αἱ ἐρωτηματικαὶ* (les pronoms interrogatifs), καὶ *αἱ ἀόριστοι* (les pronoms indéfinis).

1ον ΗΡΟΣΩΠΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS PERSONNELS.

§ 92. Αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἔχουσι διάφορον τύπον, καθ' ὅσον τίθενται καθ' ἑαυτὰς ἢ συγάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν καλοῦνται ἀπόλυτοι (absolus), εἰς δὲ τὴν δευτέραν συνημμέναι (conjoints).

Απόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ 93. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι εἶγαι:

Moi ἐγώ, ἐμέ.

Nous ἡμεῖς, ἡμᾶς.

Toi σύ, σέ.

Vous ὑμεῖς, ὑμᾶς (σεῖς, σᾶς).

Lui αὐτός, αὐτόν.

Eux αὐταί, αὐτούς.

Elle αὐτή, αὐτήν.

Elles αὐταί, αὐτάς.

Soi ἑαυτόν, ἑαυτήν.

Παραδείγματα.

Qui parle? **Moi**.

Ποῖος ὁμιλεῖ; Ἐγώ.

C'est **moi** qui parle.

Ἐγώ ὁμιλῶ.

Qui cherchez-vous? **Toi**.

Ποιὸν ζητεῖτε; Σέ.

Parlez-vous de **lui**?

Ομιλεῖτε περὶ αὐτοῦ;

Non, je parle d'**elle**.

Όχι, ὁμιλῶ περὶ αὐτῆς.

Chacun travaille pour **soi**.

Ἐκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτόν.

A-t-il autant d'argent que nous ?

Il est plus riche que vous.

Ce sont eux (elles) qui parlent.

Ἐχει τόσα χρήματα ὅσα ήμεις;

Είναι πλουσιώτερος ὑμῶν.

Αὐτοὶ (αὐταὶ) ὀμιλοῦσιν.

Παρατηρήσεις. — 1. Αἱ ἀπόλυτοι προσωπικοὶ ἀντωνυμίαι δὲν συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος, ἀλλὰ τίθενται κυρίως : 1ον μόναι, ὡς ὑποκείμενα ἢ ἄμεσα ἀντικείμενα· 2ον μετὰ πρόθεσιν· 3ον μετὰ σύγκρισιν· 4ον μετὰ τὰ c'est, ce sont.

2. Χάριν ἐμφάσεως, συνάπτεται δι' ἐνωτικοῦ εἰς τὰς ἀπολύτους προσωπικὰς ἀντωνυμίας τὸ ἀδριστὸν ἐπίθετον μέμε : Moi-même ἐγώ αὐτός, nous-mêmes ἡμεῖς αὐτοί, κλπ.

Συνημμένας προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι.

§ 94. Αἱ συνημμέναι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε ἀπαντῶσι μόναι, ἀλλὰ πάντοτε συνάπτονται μετὰ τοῦ ρήματος. Τίθενται δὲ 1ον ὡς ὑποκείμενον· 2ον ὡς ἄμεσον ἀντικείμενον (αἰτιατικὴ) ἢ ὡς ἔμμεσον ἀντικείμενον (δοτικὴ).

1ον Συνημμέναι ἀντωνυμίαι χρησιμεύονται

ὡς ὑποκείμενον.

Je donne (ἐγώ) δίδω.

Tu donnes (σὺ) δίδεις.

Il donne (αὐτός) δίδει.

Elle donne (αὐτή) δίδει.

Nous donnons (ἡμεῖς) δίδομεν.

Vous donnez (σεῖς) δίδετε.

Ils donnent (αὐτοὶ) δίδουσιν.

Elles donnent (αὐταὶ) δίδουσιν.

Παρατήρησις. — Αἱ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύονται προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles προτάσσονται τοῦ ρήματος. Επιτάσσονται δὲ 1ον εἰς τὰς ἐρωτήσεις : parlez-vous? ὀμιλεῖτε; καὶ 2ον εἰς τὰς παρενθετικὰς προτάσεις : dit-il εἶπε, répondit-il ἀπεκρίθη, κλπ.

*Ζον Συνημμέναι ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι
ώς ἀντικείμενον.*

"Αμεσον ἀντικείμενον.

"Εμμεσον ἀντικείμενον.

Me ἐμὲ (μέ).

te σέ.

le αὐτόν, αὐτὸν (τόν, τό).

la αὐτήν (τήν).

se ἑαυτόν, ἑαυτήν, ἑαυτό.

nous ἡμᾶς (μᾶς).

vous ὑμᾶς (σᾶς).

les αὐτούς, αὐτάς, αὐτὰ (τούς, τάς, τά).

se ἑαυτούς, ἑαυτάς, ἑαυτά.

Me ἐμοὶ (εἰς ἐμέ, μοῦ).

te σοὶ (εἰς σέ, σοῦ).

lui αὐτῷ, αὐτῇ (εἰς αὐτόν, εἰς αὐτήν, τῷ, τῇ).

se ἑαυτῷ, ἑαυτῇ.

nous ἡμῖν (εἰς ἡμᾶς, μᾶς).

vous ὑμῖν (εἰς ὑμᾶς, σᾶς).

leur αὐτοῖς, αὐταῖς (εἰς αὐτούς, εἰς αὐτάς, τοῖς, ταῖς).

se ἑαυτοῖς, ἑαυταῖς.

Παρατηρήσεις. — 1. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, la, les δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ ἄρθρου le, la, les. Τὸ ἄρθρον συνοδεύει πάντοτε οὐσιαστικόν: *le soleil, la lune, les étoiles.* Ἡ ἀντωνυμία συνοδεύει πάντοτε ρῆμα: *Je le connais τὸν γνώριζω. Je la trouve τήν εύρισκω.*

2. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία leur δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τοῦ κτητικοῦ ἐπιθέτου leur καὶ τῆς κτητικῆς ἀντωνυμίας le leur. Τὸ leur, δὲν προσωπικὴ ἀντωνυμία, συνάπτεται πάντοτε μετὰ ρήματος καὶ οὐδέποτε λαμβάνει τὸ s τοῦ πληθυντικοῦ: *Je leur conseille τοῖς συμβουλεύω. Τὸ leur, κτητικὸν ἐπίθετον, καὶ τὸ le leur, κτητικὴ ἀντωνυμία, λαμβάνουσι s εἰς τὸν πληθυντικόν: Leurs livres τὰ βιβλία των. Mes livres et les leurs τὰ βιβλία μου καὶ τὰ ίδια των.*

3. Αἱ ἀντωνυμίαι me, te, se, nous, vous, se λαμβάνονται καὶ ως αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν μέσων ρηγμάτων (ἴδε § 140).

Παραδείγματα.

1. *Μετὰ καταφατικοῦ τύπου.*

Vous <i>me</i> trouverez chez moi.	Θὰ μ' εὕρετε εἰς τὴν οἰκίαν μου.
Il <i>te</i> parlera demain.	Θὰ σοῦ ὁμιλήσῃ αὔριον.
Je <i>le</i> rencontre souvent.	Τὸν συγαντῶ συχνάκις.
Il <i>nous</i> attend demain.	Μᾶς περιμένει αὔριον.
Nous <i>les</i> montrons.	Τὰ δεικνύομεν.

2. *Μετ' ἐρωτηματικοῦ τύπου.*

<i>Me</i> cherchez-vous ?	Μὲ ζητεῖτε ;
<i>Lui</i> parlera-t-il ?	Θὰ τοῦ (τῆς) ὁμιλήσῃ ;
<i>Nous</i> attendez-vous ?	Μᾶς περιμένετε ;
<i>Les</i> trouverez-vous demain ?	Θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὕρετε αὔριον ;

3. *Μετ' ἀρνητικοῦ τύπου.*

Je ne <i>t'</i> attendrai pas.	Δὲν θὰ σὲ περιμένω.
Il ne <i>la</i> trouve pas.	Δὲν τὴν εὑρίσκει.
Nous ne <i>lui</i> parlons pas.	Δὲν τοῦ (τῆς) ὁμιλοῦμεν.
Nous ne <i>vous</i> attendrons pas.	Δὲν θὰ σᾶς περιμένωμεν.

4. *Μετ' ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου.*

Ne <i>m'</i> attendez-vous pas ?	Δὲν μὲ περιμένετε ;
Ne <i>les</i> trouyera-t-il pas ?	Δὲν θὰ τοὺς (τάς, τὰ) εὕρῃ ;
Ne <i>leur</i> répondrez-vous pas ?	Δὲν θὰ τοῖς (ταῖς) ἀπαντήσετε ;

5. *Μετὰ συνδέτων χρόνων.*

Il <i>m'a</i> donné un livre.	Μου ἔδωκε ἐν βιβλίον.
Je <i>t'ai</i> vu à l'école.	Σὲ εἶδον εἰς τὸ σχολεῖον.
Où <i>t'avez-vous</i> vu ?	Ποῦ τὸν εἴδετε ;

Il ne *nous* a pas écrit.
Nous ne *vous* avons pas vus.
Ne *les* ont-ils pas trouvés ?

Δὲν μᾶς ἔγραψεν.
Δὲν σᾶς εἴδομεν.
Δὲν τοὺς (τὰ) εὗρον ;

6. Μετὰ τῆς προστακτικῆς.

Prêtez-*moi* δανείσατέ μου.
Ouvrez-le ἀνοίξατέ το.
Fermez-la κλείσατέ την.
Parlons-*lui* ἀς τῷ (τῇ) ὅμιλή-
σωμεν.
Attendez-*nous* περιμείνατέ μας.
Achetez-*les* ἀγοράσατέ τα.
Parlons-*leur* ἀς τοῖς (ταῖς) ὅμι-
λήσωμεν.

Ne *me* prêtez pas.
Ne *l'* ouvrez pas.
Ne *la* fermez pas.
Ne *lui* parlons pas.

Ne *nous* attendez pas.
Ne *les* achetez pas.
Ne *leur* parlons pas.

Παρατήρησις. — Εἰς τὴν προστακτικήν, αἱ ἀντωνυμίαι τίθενται μετὰ τὸ ρῆμα, συναπτόμεναι πρὸς αὐτὸ δι' ἐνωτικοῦ. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ἢ συνημμένη ἀντωνυμίᾳ με μεταβάλλεται εἰς ἀπόλυτον μοι. — Εάν δικιάς ἡ προστακτική εἶναι ἀρνητική, αἱ ἀντωνυμίαι προτάσσονται, ἢ δὲ μοι μεταβάλλεται εἰς με.

Δέκα συνημμέναις ἀντωνυμίαις.

Il *me la* donnera demain.
Je ne *te les* donne pas.
Il *le lui* a dit.
Ils ne *vous l'*ont pas donné.
Quand *vous l'*a-t-il prêté ?
Le *leur* avez-vous dit ?

Θὰ μου τὴν δώσῃ αὔριον.
Δὲν σοῦ τὰ δίδω.
Τοῦ (τῆς) τὸ εἰπεν.
Δὲν σᾶς τὸ ἔδωκαν.
Πότε σᾶς τὸ ἔδάνεισεν ;
Τοῖς (ταῖς) τὸ εἰπετε ;

Γενικὸς κανὼν. — "Οταν δύο προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσαι ὡς ἀντικείμενα προηγῶνται τοῦ ρήματος, τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον προτάσσεται ἐν γένει τοῦ ἀμέσου.

Ἐξαιροῦνται τὰ *lui*, *leur*, ἀτινα τίθενται πάντοτε μετὰ τὸ ἔμμεσον ἀντικείμενον.

Μετὰ τῆς προστακτικῆς.

Apportez-le-moi φέρετε μου το.	Ne me l'apportez pas.
Donnons-la-lui ξες τῷ τὴν δώ-	Ne la lui donnons pas.
σωμεν.	
Prêtez-les-nous δανείσατε μάς τα.	Ne nous les prêtez pas.
Montrez-les-leur δείξατε τα εἰς	Ne les leur montrez pas.
αὐτούς.	

Παρατήρησις. — "Οταν ἡ προστακτικὴ ἔχῃ δύο προσωπικὰς ἀντινυμίας ώς ἀντικείμενα, τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον προηγεῖται τοῦ ἐμέσου. Η ἀρνητικὴ δύμως προστακτικὴ ἀκολουθεῖ τὸν ἀνωτέρω γενικὸν πανόντα.

Αἱ ἀντωνυμίαι εν, γ.

§ 95. Εἰς τὰς προσωπικὰς ἀντινυμίας τρίτου προσώπου συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἀντωνυμίαι en καὶ y. Τούτων ἡ μὲν εν τίθεται ἀντὶ τῶν de lui, d'elle, d'eux, de cela, ἡ δὲ y ἀντὶ τῶν à lui, à elle, à eux, à elles, à cela :

Avez-vous de l'argent?
Oui, Monsieur, j'en ai.

Me parlez - vous de vos fleurs? Je vous en parle.

Je suis content de votre thème, je n'y trouve plus de fautes.

Allez-vous souvent au théâtre? Nous y allons rarement.

*Εχετε χρήματα; Μάλιστα, κύριε, ἔχω¹.

Μου δμιλείτε περὶ τῶν ἀνθέων σας; Σας δμιλῶ περὶ αὐτῶν.

Είμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ θέμα σας, δὲν εὑρίσκω πλέον εἰς αὐτὸν σφάλματα.

Πηγαίνετε συχνὰ εἰς τὸ θέατρον; Πηγαίνομεν σπανίως.

Παρατηρήσεις — 1. Τὰ moi, toi, μετὰ προστακτικήν, ἀκολουθούμενα ὑπὸ τοῦ en ἢ τοῦ y, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν m', t': Don-

¹ Τὸ en καὶ τὸ y εἰς τὴν Ἑλληνικὴν μένουσιν ώς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀμετάφραστα.

nez-*m'en* δόσατέ μου ἐξ αὐτοῦ, va-*t'en* πήγαινε ἐντεῦθεν, ἀπελθε.

2. "Οταν αἱ ἀντωνυμίαι en καὶ γ τίθενται μετὰ τὸ β' ἑνικὸν πρόσωπον τῆς προστακτικῆς τῶν ρημάτων τῆς α' συζυγίας, προστίθεται, χάριν εὐφωνίας, ἐν s εἰς τὸ ρῆμα: Donnes-*en* une partie δόσει ἐξ αὐτοῦ ἐν μέρος, vas-*y* πήγαινε ἐκεῖ.

Συμφωνία τῆς Ie, la, les.

§ 96. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, la, les, τιθεμένη ἀντὶ ἐνάρθρου οὐσιαστικοῦ, συμφωνεῖ πρὸς ἀντὸν κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν:

Etes-vous l'Italienne que nous attendons? — Je *la* suis εἰσθε γ'. Ιταλίς τὴν ὅποιαν περιμένομεν; — Έγώ εἴμαι. Etes-vous les avocats qui plaideront? — Nous *les* sommes εἰσθε οἱ δικηγόροι οἱ δόποιοι θ'. ἀγορεύσωσιν; — Ήμεῖς εἴμεθα.

§ 97. Ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία le, τιθεμένη ἀντὶ ἀνάρθρου ἐπέχει γ' οὐσιαστικοῦ, μένει ἀμετάβλητος:

Etes-vous Italienne? — Je *le* suis εἰσθε Ιταλίς; — Είμαι. Messieurs, êtes-vous avocats? — Nous *le* sommes κύριοι, εἰσθε δικηγόροι; — Είμεθα.

Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας soi.

§ 98. Ἡ ἀντωνυμία soi τίθεται ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων.

Ἐπὶ προσώπων τίθεται γ' ἀντωνυμία soi, ὅταν τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἀόριστον, π. χ. μετὰ τὰ on τις, chacun ἔκαστος, nul οὐδεὶς, persona οὐδείς, κλπ., γ' μετ' ἀπαρέμφατον:

Chacun travaille pour soi ἔκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτόν.

"Οταν ὅμως τὸ ὑποκείμενον εἶναι ὠρισμένον, τίθεται γ' ἀντωνυμία lui.

Ἐπὶ πραγμάτων τίθεται ἐν γένει γ' soi ἐπὶ τε ἀορίστων καὶ ὠρισμένων ἐκφράσεων:

Rien n'est parfait en soi οὐδὲν εἶναι τέλειον καθ' ἑαυτό. La vertu est aimable en soi γ' ἀρετὴ εἶναι ὀγκαπητὴ ἀφ' ἑαυτῆς.

ΣΟΥ ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS DÉMONSTRATIFS.

§ 99. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι:

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

<i>Ἄρσενικόν.</i>	<i>Θηλυκόν.</i>	<i>Ἄρσενικόν.</i>	<i>Θηλυκόν.</i>
Celui οὗτος.	Celle αὕτη.	Ceux οὗτοι.	Celles αὗται.
Celui-ci οὗτος.	Celle-ci αὕτη.	Ceux-ci οὗτοι.	Celles-ci αὗται.
Celui-là ἔκεινος.	Celle-là ἔκεινη.	Ceux-là ε-	Celles-là ε-
Ce * τοῦτο.		κεῖνοι.	κεῖναι.
Ceci τοῦτο.			
Cela (οἷκιακ. ça) ἔκεινο.			

Παρατηρήσεις. — 1. Αἱ μὲν ἀντωνυμίαι celui-ci, celle-ci, ceux-ci, celles-ci, ceux - ci, celles - ci, δεικνύουσι τὰ πλησίον κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα. Αἱ δὲ celui-là, celle-là, cela, ceux-là, celles-là δεικνύουσι τὰ μακρὰν κείμενα πρόσωπα ἢ πράγματα: Je veux celui-ci, et non celui-là θέλω τοῦτο καὶ δχι ἔκεινο.

2. Πρὸ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἢ πρὸ οὐσιαστικοῦ κατὰ γενικήν, μεταχειρίζομεθα τὰ celui, celle, ceux, celles, καὶ οὐχὶ τὰ celui-ci, celui-là, celle-ci, celle-là, κλπ. :

Celui qui sera appliqué aura une récompense ἔκεινος ὅστις θὰ εἰναι ἐπιμελῆς θὰ λάθη ἀμοιβήν. Cette grammaire est *celle* de mon frère αὕτη ἢ γραμματικὴ εἰναι ἢ τοῦ ἀδελφοῦ μου.

3. Τὸ ce εἶναι δεικτικὸν ἐπίθετον καὶ δεικτικὴ ἀντωνυμία. Τὸ ce, ὃ δεικτικὸν ἐπίθετον, προηγεῖται πάντοτε ὄνόματος: ce village. Τὸ ce, ὃ δεικτικὴ ἀντωνυμία, οὐδέποτε προηγεῖται ὄνόματος: Ce qui me plaît, c'est l'étude ὅτι μοὶ ἀρέσκει εἰναι ἢ μελέτη.

* Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας ce μετὰ τοῦ ρήματος ἔτει idem § 170.

ΣΟΥ ΚΤΗΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS POSSESSIFS.

§ 100. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι:

Ἄρσενικόν.

Ἐνικός.

Le mien ὁ ἐμός, ὁ ἴδιος μου.

Le tien ὁ σός, ὁ ἴδιος σου.

Le sien ὁ ἴδιος του,-της.

Le nôtre ὁ ἡμέτερος, ὁ ἴδιος μας.

Le vôtre ὁ ὑμέτερος, ὁ ἴδιος σας.

Le leur ὁ ἴδιος των.

Πληθυντικός.

Les miens.

Les tiens.

Les siens.

Les nôtres.

Les vôtres.

Les leurs.

Θηλυκόν.

Ἐνικός.

La mienne ἡ ἐμή, ἡ ἴδια μου.

La tienne ἡ σή, ἡ ἴδια σου.

La sienne ἡ ἴδια του,-της.

La nôtre ἡ ἡμετέρα, ἡ ἴδια μας.

La vôtre ἡ ὑμετέρα, ἡ ἴδια σας.

La leur ἡ ἴδια των.

Πληθυντικός.

Les miennes.

Les tiennes.

Les siennes.

Les nôtres.

Les vôtres.

Les leurs.

Παρατηρήσεις. — 1. Τὰ κτητικὰ ἐπίθετα (ἴδε § 77) συνοδεύουσι πάντοτε ὄνομα: *notre maison* ἡ οἰκία μας, *leurs jardins* οἱ κῆποι των. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε συνοδεύουσιν ὄνομα: πρὸς τούτοις ἔχουσι πάντοτε πρὸ αὐτῶν τὸ ἀρθρον: *ce cheval est leur* οὗτος ὁ ἵππος εἰναι ὁ ἴδιος των.

2. Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι le nôtre, le vôtre ἔχουσι περισπώμενον τὸ ὅ, ἐνῷ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα notre, votre δὲν λαμβάνουσι περισπωμένην: *Notre jardin* est plus grand que *le vôtre* ὁ κῆπος μας εἰναι μεγαλύτερος τοῦ ἴδιου σας. Ἐπίσης ὁ πληθυντικὸς τῶν μὲν ἀντωνυμῶν nôtre, vôtre σχηματίζεται προσθήκη τοῦ s, ἐνῷ ὁ πληθυντικὸς τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται nos, vos.

3. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἢ ἔννοια τῆς κτήσεως ἐκφέρεται προσέτι διὰ τοῦ ρήματος *être* μετὰ τῶν ἀντωνυμιῶν *à moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous, à eux, à elles*: Ce livre est *à moi* τοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι ἴδικόν μου. Cette maison est *à lui* αὕτη ἢ οὐκία εἶναι ἴδική του. Ces jardins sont *à nous* οὗτοι οἱ κῆποι εἶναι ἴδιοι μας.

4ον ΑΝΑΦΟΡΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS RELATIFS.

§ 101. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι εἰναι:

qui ὁ ὄποιος, ἡ ὄποια, τὸ ὄποιον, οἱ ὄποιοι, αἱ ὄποιαι, τὰ ὄποια.

que τὸν ὄποιον, τὴν ὄποιαν, τὸ ὄποιον, τοὺς ὄποιους, τὰς ὄποιας, τὰ ὄποια.

quoi τι, ὅτι.

dont (παρά, περὶ) τοῦ ὄποιού, τῆς ὄποιας, τῶν ὄποιων, κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ, καὶ ἡ **lequel**, ἥτις λαμβάνει τὰς ἀκολούθους μορφάς:

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ἄρσενικόν.

Θηλυκόν.

Ἄρσενικόν.

Θηλυκόν.

Lequel οἵτις. Laquelle ἥτις. Lesquels. Lesquelles.

Duel. De laquelle. Desquels. Desquelles.

Aquel. A laquelle. Auxquels. Auxquelles.

Εἰς ταῦτας συγκαταλέγεται καὶ τὸ ἐπίρρημα **οὐ** ὅπου, ὅπως καὶ εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν τίθεται τὸ ποῦ ἀντὶ ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας = ὁ ὄποιος, ἡ ὄποια, κλπ.

Χεղσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν.

102. Η ἀντωνυμία **qui** (ὄνομαστική) τίθεται ως ὑποκείμενον ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'enfant *qui* est laborieux τὸ παιδίον τὸ ὄποιον εἶναι φιλόπονον. La vitre *qui* est cassée ἡ βαλος ἥτις ἔθραυσθη.

Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας qui ὡς ἐμμέσου ἀντικειμένου, ἵδε § 109.

§ 103. Ἡ ἀντωνυμία **que** (αἰτιατικὴ) τίθεται ὡς ἀμεσον ἀντικειμένον ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'élève *que* je loue ὁ μαθητὴς τὸν ὅποιον ἐπαινῶ. Les lettres *que* j'ai αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὅποιας ἔχω.

§ 104. Ἡ ἀντωνυμία **quoi** τίθεται μόνον ἐπὶ πραγμάτων: A *quoi* pensez-vous? τί σκέπτεσθε;

§ 105. Ἡ ἀντωνυμία **dont** ἀντικαθίστα τὰ de qui, duquel, de laquelle, desquels, desquelles, de quoi, καὶ τίθεται ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων: L'auteur *dont* vous louez les livres ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἐπαινεῖτε τὰ βιβλία. La maison *dont* vous me parlez η οἰκία περὶ τῆς ὅποιας μοῦ ὅμιλεστε.

§ 106. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀντωνυμίας *lequel* ὡς ὑποκειμένου καὶ ἀντικειμένου, ἵδε §§ 108, 110.

§ 107. Ἡ ἀντωνυμία **où** τίθεται κατὰ προτίμησιν ἀντὶ τῶν αὐquel, dans lequel, par lequel, sur lequel, vers lequel, ὅταν προηγήσται σονομα τόπου η χρόνου: La chambre *où* je demeure τὸ δωμάτιον εἰς τὸ ὅποιον κατοικῶ. Le jour *où* je suis arrivé η ἥμέρα καθ' ην ἔφθασα.

**Ἀντικατάστασις τῶν qui, que, dont ὑπὸ τῶν lequel, κλπ.*

§ 108. "Οταν τὰ qui, que, dont χωρίζωνται ἀπὸ τῶν ἥγουμένων αὐτῶν δι' σύσιαστικοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιβολίας, μεταχειρίζόμεθα τὰ lequel, duquel, auquel, κλπ. :

J' ai vu la fille de votre ami *laquelle* (qui) a obtenu le premier prix aux examens εἰδον τὴν θυγατέρα τοῦ φίλου σας, η- τις ἔλαθε τὸ πρώτον βραβεῖον εἰς τὰς ἐξετάσεις.

Ἡ ἀντωνυμία qui, μὴ ἐμφαίνουσα γένος καὶ ἀριθμόν, θὰ ητο ἀμφιβολος ἐνταῦθα, διότι ηδύνατο ν' ἀγαφέρεται καὶ εἰς τὸ ami καὶ εἰς τὸ fille.

Xρῆσις τῆς qui η τῆς lequel μετὰ πρόθεσιν.

§ 109. Ἡ ἀντωνυμία qui, ὅταν προηγήσται αὐτῆς πρόθεσις, τίθε-

ταὶ ὁς ἔμμεσον ἀντικείμενον μόνον ἐπὶ προσώπων ἢ πραγμάτων προσωποποιημένων:

L' enfant à *qui* le travail est facile τὸ παιδίον εἰς τὸ ὅποιον ἡ ἐργασία εἶναι εὔκολος. L' homme de *qui* je l' ai appris ὁ ἀνθρώπος παρὰ τοῦ δποίου τὸ ἔμαθον.

§ 110. Αἱ ἀντωνυμίαι lequel, laquelle, lesquels, lesquelles, ὅταν προηγήται αὐτῶν πρόθεσις, τίθενται ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων:

Voici les personnes à *qui* ἢ *auxquelles* j'ai à parler ίδού τὰ πρόσωπα εἰς τὰ ὅποια ἔχω νὰ δμιλήσω. Voilà une maison à *laquelle* (οὐχὶ à qui) on a fait des réparations ίδού μία οικία εἰς τὴν δποίαν ἔκαμψαν ἐπιδιορθώσεις.

500 ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS INTERROGATIFS.

§ 111. Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι, πλὴν τῆς dont, τίθενται καὶ ἐρωτηματικῶς ἐν τῷ λόγῳ δτε καὶ καλοῦνται ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι (pronoms interrogatifs).

§ 112. Εἰς τὰς ἐρωτήσεις, ἢ μὲν *qui* τίθεται μόνον ἐπὶ προσώπων, ἢ δὲ que μόνον ἐπὶ πραγμάτων: *Qui êtes-vous?* ποῖος εἰσθε; *De qui parlez-vous?* περὶ τίνος (προσώπου) δμιλεῖτε; — *Que voulez-vous?* τί θέλετε;

Παρατήρησις. — Χάριν ἐμφάσεως, ἀντὶ τῆς *qui* τίθενται εἰς τὰς ἐρωτήσεις αἱ φράσεις *qui est-ce qui?* τίς; ποῖος; *qui est-ce que?* τίνα; ποῖον; : *Qui est-ce qui* a fait cela? ποῖος ἔκαμψε τοῦτο; *Anti* δὲ τῆς *que*, τίθεται ἢ φράσις *qu'est-ce que?*: *Qu'est-ce que* vous demandez? τί ζητεῖτε;

§ 113. Η *quoi* τίθεται μόνον ἐπὶ πραγμάτων καὶ εἶναι ἐν χρήσει μετὰ πρόθεσιν ἀντὶ τῆς *que*: *De quoi parlez-vous?* περὶ τίνος δμιλεῖτε; *A quoi pensez-vous?* τί σκέπτεσθε; — *Eti* δὲ καὶ εἰς τὰς ἐπιφωνήσεις: *Quoi!* vous êtes encore ici? τί! εἰσθε ἀκόμη ἐδῶ;

§ 114. Η *lequel* τίθεται καὶ ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων, καὶ δεικνύει προτίμησιν, ἐκλογήν, διάκρισιν: *Lequel* de ces tableaux

voulez-vous ? ποίαν τῶν εἰκόνων τούτων θέλετε ; *Duquel* de ces deux hommes parlez-vous ? περὶ τίνος τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων δημιλείτε ;

Παρατήρησις. — Tὸ ἐρωτηματικὸν ἐπίθετον quel (ἴδε § 87) χρησιμεύει καὶ ὡς ἐρωτηματικὴ ἀντωνυμία, εἰς τὰς ἐρωτήσεις τὰς γινομένας διὰ τοῦ ρήματος ἔtre : *Quel est votre père ? ποῖος εἶναι ὁ πατέρας σας ?*

6ον ΑΟΡΙΣΤΟΙ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΙ. PRONOMS INDÉFINIS.

§ 115. Τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν εἶναι ἀκλίτοι καὶ κοινοῦ γένους· αὗται εἶναι αἱ ἔξης :

Autrui άλλος.
On τις, τινες.
Personne τις, οὐδείς.

Plusieurs πολλοί, - αἱ.
Quiconque ὁστιςδήποτε.
Rien τι, οὐδέν.

Αἱ δὲ εἶναι κλίται· αὗται εἶναι αἱ ἔξης :

Aucun οὐδείς.
Certain τις, κάποιος.
Chacun ἔκαστος.
L'un ὁ μέν.
L'autre ὁ δέ.

L'un l'autre ἀλλήλους.
Nul οὐδείς.
Quelqu'un τις, κάποιος.
Tel τοιοῦτος, οἷος, δεῖνα.
Tout πᾶς.

Παρατήρησις. — Τὰ aucun, certain, nul, plusieurs, tel, tout εἶγαι ὅτε μὲν ἀόριστα ἐπίθετα, ὅτε δὲ ἀόριστοι ἀντωνυμίαι. Εἶναι ἐπίθετα, ὅταν συνοδεύωσιν οὐσιαστικόν : *Aucun* homme οὐδείς ἀνθρώπος, *toute* la terre πᾶσσα ἡ γῆ. Εἶναι δὲ ἀντωνυμίαι, ὅταν δὲν συνοδεύωσιν οὐσιαστικόν : *Aucun* ne sortira οὐδείς θὰ ἔξελθῃ. *Tout* est perdu τὸ πᾶν ἀπωλέσθη.

Χρῆσις τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν.

§ 116. Ἡ ἀντωνυμία **autrui** ἀπαντᾷ καθ' ἐνικὸν καὶ εἶναι εὔχρηστος μόνον κατὰ γενικήν καὶ δοτικήν :

Ne parlez jamais mal d'*autrui* μὴ κακολογεῖτε ποτὲ τὸν ἄλλον
(κακένα).

§ 117. Ή ἀντωνυμία **ον** εἶναι ἐν γένει ἀρσενικοῦ γένους ἑνικοῦ ἀριθμοῦ. Εἶναι δὲ ἐν χρήσει ὡς ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, ὅταν δὲ αὐτοῦ νοοῦνται οἱ ἀνθρώποι ἐν γένει, ὅτε ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα τὸ γένικὸν πρόσωπον τῆς παθητικῆς φωνῆς, η τὸ γένικόν πλήθυντικὸν τῆς ἐνεργητικῆς φωνῆς, η καὶ τὴν ἀντωνυμίαν τις: *On croit* πιστεύεται, η πιστεύουσιν, η πιστεύει τις.

Tὸ ον δύναται ν' ἀναφέρεται καὶ εἰς ὄνομα θηλυκοῦ γένους η πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τότε δὲ τὸ ἐπόμενον αὐτῷ ἐπίθετον λαμβάνει τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ δονόματος εἰς τὸ ὅποιον τὸ ον ἀναφέρεται:

A votre âge, ma fille, *on* est bien *curieuse* εἰς τὴν ἡλικίαν σου, κόρη μου, οἱ ἀνθρώποι εἶναι πολὺ περίεργοι. Après la mort *on* est égaux μετὰ θάνατον ὅλοι εἶναι ζσοι.

Ἡ ον, χάριν εὐφωνίας, δύναται νὰ λάβῃ πρὸ αὐτῆς τὸ l' μετὰ τὰ si, où, et, que. Οὕτω, ἀντὶ si on vient προτιμητέον τὸ si l'on vient ἐὰν ἔλθῃ τις. Αγτὶ il faut qu'on commence προτιμητέον τὸ il faut que l'on commence πρέπει ν' ἀρχίσῃ τις.

Πρὸ τῶν le, la, les ὅμως δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ l.on. Οὕτω δὲν λέγουσι si l.on les entend ἐὰν τοὺς ἀκούσῃ τις, ἀλλὰ si on les entend.

§ 118. Tὸ **personne** εἶναι ὅτε μὲν οὐσιαστικὸν θηλυκοῦ γένους, ὅτε δὲ ἀόριστος ἀντωνυμία ἀρσενικοῦ γένους ἑνικοῦ ἀριθμοῦ.

Εἶναι οὐσιαστικόν, ὅταν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀρθρου η ὑπὸ προσδιοριστικοῦ ἐπιθέτου:

On ne croit pas une *personne menteuse* δὲν πιστεύομεν τὸν ψεύστηγο.

Εἶναι δὲ ἀντωνυμία, ὅταν δὲν συνοδεύεται οὔτε ὑπὸ τοῦ ἀρθρου οὔτε ὑπὸ ἐπιθέτου :

Personne n'a été *attentif* οὐδεὶς ὑπῆρξε προσεκτικός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ. DU VERBE.

§ 119. **Συζυγία.** **Conjugaisons.** — Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει τέσσαρας συζυγίας διακρινομένας ὀπ' ἄλλήλων ἐκ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου:

Ἡ πρώτη συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **er**: *aimer* ἀγαπᾶν.

Ἡ δευτέρα συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **ir**: *finir* τελειώνειν.

Ἡ τρίτη συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **oir**: *recevoir* λαμβάνειν, δέχεσθαι.

Ἡ τετάρτη συζυγία λήγει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **re**: *compre* θραύσειν.

Βοηθητικὰ ρήματα. Verbes auxiliaires.

§ 120. Τὰ ρήματα **avoir** ἔχειν καὶ **être** εἶναι, βοηθοῦντα εἰς σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἄλλων ρημάτων, καλοῦνται βοηθητικὰ (auxiliaires).

§ 121. Verbe **avoir.**

INDICATIF. ΟΡΙΣΤΙΚΗ.

Présent. *Ἐνεστώς.*

J'ai ἔχω
tu as
il η̄ elle a
nous avons
vous avez
ils η̄ elles ont

Imparfait.

Παραπατικός.

J'avais εἶχον
tu avais
il η̄ elle avait
nous avions
vous aviez
ils η̄ elles avaient

Passé défini.

Ἄσριστος.

J'eus ἔσχον
tu eus
il η̄ elle eut
nous eûmes
vous eûtes
ils η̄ elles eurent

Futur.

Μέλλων.

J'aurai θὰ ἔχω
tu auras
il η̄ elle aura
nous aurons
vous aurez
ils η̄ elles auront

Passé indéfini. *Παρακείμενος.*

J'ai eu ἔχω λάθει
tu as eu
il η̄ elle a eu
nous avons eu
vous avez eu
ils η̄ elles ont eu

Plus-que-parfait.

Υπερσυντέλικος.

J'avais eu εἶχον λάθει
tu avais eu
il η̄ elle avait eu
nous avions eu
vous aviez eu
ils η̄ elles avaient eu

Passé antérieur.

Προπαραχημένος.

J'eus eu ἔσχον (πρότερον)
tu eus eu
il η̄ elle eut eu
nous eûmes eu
vous eûtes eu
ils η̄ elles eurent eu.

Futur antérieur.

Τετελεσμένος Μέλλων.

J'aurai eu θὰ ἔχω λάθει
tu auras eu
il η̄ elle aura eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils η̄ elles auront eu

CONDITIONNEL. ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ.

Présent. Ἔνεστώς.

J'aurais θὰ εἰχον
tu aurais
il η̄ elle aurait
nous aurions
vous auriez
ils η̄ elles auraient

Passé. Παρωχημένος.

J'aurais eu ηθελον λάθει
tu aurais eu
il η̄ elle aurait eu
nous aurions eu
vous auriez eu
ils η̄ elles auraient eu

Passé (2me forme).

J'eusse eu
tu eusses eu
il η̄ elle eût eu

nous eussions eu
vous eussiez eu
ils η̄ elles eussent eu

IMPÉRATIF. ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ.

Aie ἔχε

ayons ἀς ἔχωμεν

ayez ἔχετε

SUBJONCTIF. ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

Présent. Ἔνεστώς.

Que j'ait νὰ ἔχω
que tu aies
qu'il η̄ qu'elle ait
que nous ayons
que vous ayez
qu'ils η̄ qu'elles aient

Passé. Παρωχημένος.

Que j'aie eu νὰ ἔχω λάθει
que tu aies eu
qu'il η̄ qu'elle ait eu
que nous ayons eu
que vous ayez eu
qu'ils η̄ qu'elles aient eu

Imparfait.

Παραπατικός.

Que j'eusse νὰ εἰχον
que tu eusses
qu'il η̄ qu'elle eût
que nous eussions
que vous eussiez
qu'ils η̄ qu'elles eussent

Plus-que-parfait.

Υπερσυντέλικος.

Que j'eusse eu νὰ εἰχον λάθει
que tu eusses eu
qu'il η̄ qu'elle eût eu
que nous eussions eu
que vous eussiez eu
qu'ils η̄ qu'elles eussent eu

INFINITIF. ΑΝΑΡΕΜΦΑΤΟΣ.

Présent. Ἔνεστώς.

Avoir ἔχειν

Passé. Παρωχημένος.

Avoir eu λαθεῖν

PARTICIPE. ΜΕΤΟΧΗ.

Présent. Ἔνεστώς.

Ayant ἔχων

Passé. Παρωχημένος.

Eu, eue, ayant eu λαθών

§ 122. Verbe **être.**

INDICATIF.

Présent.

Je suis εἰμι
tu es
il ή elle est
nous sommes
vous êtes
ils ή elles sont

Passé indéfini.

J'ai été ὅπῆρξα
tu as été
il ή elle a été
nous avons été
vous avez été
ils ή elles ont été

Imparfait.

J'étais ἦμην
tu étais
il ή elle était
nous étions
vous étiez
ils ή elles étaient

Plus-que-parfait.

J'avais été εἶχον ὅπάρξει
tu avais été
il ή elle avait été
nous avions été
vous aviez été
ils ή elles avaient été

Passé défini.

Je fus ὅπῆρξα
tu fus
il ή elle fut
nous fûmes
vous fûtes
ils ή elles furent

Passé antérieur.

J'eus été ὅπῆρξα (πρότερον)
tu eus été
il ή elle eut été
nous eûmes été
vous eûtes été
ils ή elles eurent été

Futur.

Je serai θὰ εἰμι
tu seras
il ή elle sera
nous serons
vous serez
ils ή elles seront

Futur antér eur.

J'aurai été θὰ ἔχω ὅπάρξει
tu auras été
il ή elle aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils ή elles auront été

CONDITIONNEL.

Présent.

Je serais θὰ ἦμην
tu serais
il η̄ elle serait
nous serions
vous seriez
ils η̄ elles seraient

Passé.

J'aurais été θὰ εἰχον ὑπάρξει
tu aurais été
il η̄ elle aurait été
nous aurions été
vous auriez été
ils η̄ elles auraient été

Passé (2me forme).

J'eusse été
tu eusses été
il η̄ elle eût été

nous eussions été
vous eussiez été
ils η̄ elles eussent été

IMPÉRATIF.

Sois ἔσο

soyons ἀς εἴμεθα

soyez ἔστε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je sois νὰ εἰμαι
que tu sois
qu'il η̄ qu'elle soit
que nous soyons
que vous soyez
qu'ils η̄ qu'elles soient

Passé.

Que j'aie été νὰ ἔχω ὑπάρξει
que tu aies été
qu'il η̄ qu'elle ait été
que nous ayons été
que vous ayez été
qu'ils η̄ qu'elles aient été

Imparfait.

Que je fusse νὰ ἦμην
que tu fusses
qu'il η̄ qu'elle fût
que nous fussions
que vous fussiez
qu'ils η̄ qu'elles fussent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse été νὰ εἰχον ὑπάρξει
que tu eusses été
qu'il η̄ qu'elle eût été
que nous eussions été
que vous eussiez été
qu'ils η̄ qu'elles eussent été

INFINITIF.

Présent.

Être εἰναι

Passé.

Avoir été γενέσθαι

PARTICIPE.

Présent.

Etant ὡν

Passé.

Été, ayant été γενόμενος

§ 123. Πρώτη συγένεια.

Aimer ἀγαπᾶν.

INDICATIF.

Présent.

J'aime ἀγαπῶ
tu aimes
il η̄ elle aime
nous aimons
vous aimez
ils η̄ elles aiment

Imparfait.

J'aimais ἤγάπων
tu aimais
il η̄ elle aimait
nous aimions
vous aimiez
ils η̄ elles aimaien

~~αὔρας~~ Passé défini.

J'aimai ἤγάπησα
tu aimas
il η̄ elle aimâ
nous aimâmes
vous aimâtes
ils η̄ elles aimèrent

Futur.

J'aimerai θ' ἀγαπήσω
tu aimeras
il η̄ elle aimera
nous aimerons
vous aimerez
ils η̄ elles aimeront

Passé indéfini.

J'ai aimé ἔχω ἀγαπήσει
tu as aimé
il η̄ elle a aimé
nous avons aimé
vous avez aimé
ils η̄ elles ont aimé

Plus-que-parfait.

J'avais aimé εἶχον ἀγαπήσει
tu avais aimé
il η̄ elle avait aimé
nous avions aimé
vous aviez aimé
ils η̄ elles avaient aimé

Passé antérieur.

J'eus aimé ἤγάπησα (πρότερον)
tu eus aimé
il η̄ elle eut aimé
nous eûmes aimé
vous eûtes aimé
ils η̄ elles eurent aimé

Futur antérieur.

J'aurai aimé θὰ ἔχω ἀγαπήσει
tu auras aimé
il η̄ elle aura aimé
nous aurons aimé
vous aurez aimé
ils η̄ elles auront aimé

CONDITIONNEL.

Présent.

J'aimerais θὰ ἡγάπων
tu aimerais
il η̄ elle aimerait
nous aimerions
vous aimeriez
ils η̄ elles aimeraient

J'eusse aimé
tu eusses aimé
il η̄ elle eût aimé

Aime ἀγάπα

Que j'aime νῦν ἀγαπῶ
que tu aimes
qu'il η̄ qu'elle aime
que nous aimions
que vous aimiez
qu'ils η̄ qu'elles aiment

Imparfait.

Que j'aimasse νὰ ἡγάπων
que tu aimasses
qu'il η̄ qu'elle aimât
que nous aimassions
que vous aimassiez
qu'ils η̄ qu'elles aimassent

Présent.

Aimer ἀγαπᾶν

Aimant ἀγαπῶν

Passé.

J'aurais aimé ἤθελον ἀγαπήσει
tu aurais aimé
il η̄ elle aurait aimé
nous aurions aimé
vous auriez aimé
ils η̄ elles auraient aimé

Passé (2me forme).

nous eussions aimé
vous eussiez aimé
ils η̄ elles eussent aimé

IMPÉRATIF.

aimons ἀς ἀγαπῶμεν

SUBJONCTIF.

aimez ἀγαπᾶτε

Présent.

Que j'aie aimé νὰ ἔχω ἀγαπήσει
que tu aies aimé
qu'il η̄ qu'elle ait aimé
que nous ayons aimé
que vous ayez aimé
qu'ils η̄ qu'elles aient aimé

Plus-que-parfait.

Que j'eusse aimé νὰ εἶχον ἀγα-
que tu eusses aimé πήσει
qu'il η̄ qu'elle eût aimé
que nous eussions aimé
que vous eussiez aimé
qu'ils η̄ qu'elles eussent aimé

INFINITIF.

Passé.

Avoir aimé ἀγαπῆσαι

PARTICIPE.

Passé.

Aimé, aimée, ayant aimé ἀγαπώ-
μενος, ἡγαπημένος, ἀγαπήσας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΡΩΤΗΣ
ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ 124. *Ρήματα εἰς σερ.*—Τὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **σερ** λαμβάνουσιν ὑπὸ τὸ **ε** ὑπόστιγμα (ς), ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ αὐτῆς ἀπὸ ο :

Commencer ἀρχίζειν : je commence, il commence, nous commençons.

§ 125. *Ρήματα εἰς γερ.*—Τὰ εἰς **γερ** λήγοντα ρήματα λαμβάνουσιν ἀφωνον **ε** μετὰ τὸ **γ**, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ αὐτῆς ἀπὸ ο :

Juger κρίνειν : je jugeais, il jugea, nous jugions.

§ 126. *Ρήματα παραλήγοντα εἰς ἀφωνον ε.*—Τὰ ρήματα τὰ παραλήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς ἀφωνον **ε**, καὶ τῶν δποίων ἡ ρίζα δὲν λήγει εἰς **Ι** ἢ **τ**, τρέπουσι τὸ ἀφωνον **ε** εἰς ἀνοικτὸν **ἐ**, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἀφωνον **ε**:

Semer σπείρειν : je sème, je semerai, je semerais.

Mener ἀγειν, ὁδηγεῖν, φέρειν : je mène, je mènerai, je mènerais.

Παρατήρησις.—Τὰ εἰς **ελερ** καὶ **ετερ** λήγοντα ρήματα διπλασιάζουσι τὸ **Ι** ἢ τὸ **τ**, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἀφωνον **ε**:

Appeler καλεῖν : j'appelle, j'appellerai.

Jeter ρίπτειν : je jette, je jettterai.

Ἐξαίρεσις.—Ρήματά τινα εἰς **ελερ** καὶ **ετερ**, ἀγτὶ νὰ διπλασιάσωσι τὸ **Ι** ἢ τὸ **τ**, λαμβάνουσι βαρεῖαν ἐπὶ τοῦ **ε**. Τὰ συνηθέστερα τούτων εἰναι τὰ : celer κρύπτειν, déceler ἀποκαλύπτειν, dégeler τήκειν, τήκεσθαι, geler παγώνειν, modeler προπλάστειν, peler μαδᾶν, ξεφλουδίζειν, acheter ἀγοράζειν, épousseter ξεσκονίζειν :

Je cèle, je celerai, je celerais, que je cèle.

J'achète, j'acheterai, j'acheterais, que j'achète.

§ 127. *Ρήματα παραλήγοντα εἰς κλειστὸν ἔ.*—Τὰ ρήματα τὰ παραλήγοντα εἰς τὴν ἀπαρέμφατον εἰς **κλειστὸν** **ἔ** τρέπουσι τοῦτο εἰς

ἀνοικτὸν θε, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωνον ε, πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ὑποθετικῆς :

Répéter épanalambdánein : je répète, tu répètes ; je répéterai, je répéterais.

Posséder κατέχειν : je possède, tu possèdes ; je posséderai, je posséderais.

Παρατήρησις.— Τὰ εἰς éger λήγοντα ρήματα ἀκολουθοῦσι τὸν αὐτὸν κανόνα :

Protéger προστατεύειν : je protège, je protégerai, je protégerais.

§ 128. **Pήματα εἰς γερ.**— Τὰ εἰς oyer καὶ uyer λήγοντα ρήματα τρέπουσι τὸ γε τοῦ εἰς i, ὅταν ἡ κατάληξις ἀρχίζῃ ἀπὸ ἄφωνον ε :

Nettoyer καθαρίζειν : je nettoie, je nettoierai, je nettoierais, que je nettoie.

Essuyer σπογγίζειν : j'essuie, j'essuierai, j'essuierais, que j'essuie.

Tὰ εἰς ayer ὅμως λήγοντα ρήματα φυλάττουσι πανταχοῦ τὸ γε Je paye, je payerai, je payerais.

Γράφουσιν ὅμως καὶ je paie, je paierai, κλπ.

§ 129. Δευτέρα συγγένια.

Finir τελειώνειν.

INDICATIF.

Présent.

Je finis τελειώνω
 tu finis
 il ή elle finit
 nous finissons
 vous finissez
 ils ή elles finissent

Passé indéfini.

J'ai fini ἔχω τελειώσει
 tu as fini
 il ή elle a fini
 nous avons fini
 vous avez fini
 ils ή elles ont fini

Imparfait.

Je finissais ἐτελείωνον
 tu finissais
 il ή elle finissait
 nous finissions
 vous finissiez
 ils ή elles finissaient

Plus-que-parfait.

J'avais fini εἶχον τελειώσει
 tu avais fini
 il ή elle avait fini
 nous avions fini
 vous aviez fini
 ils ή elles avaient fini

Passé défini.

Je finis ἐτελείωσα
 tu finis
 il ή elle finit
 nous finîmes
 vous finîtes
 ils ή elles finirent

Passé antérieur.

J'eus fini ἐτελείωσα (πρότερον)
 tu eus fini
 il ή elle eut fini
 nous eûmes fini
 vous eûtes fini
 ils ή elles eurent fini

Futur.

Je finirai θὰ τελειώσω
 tu finiras
 il ή elle finira
 nous finirons
 vous finirez
 ils ή elles finiront

Futur antérieur.

J'aurai fini θὰ ἔχω τελειώσει
 tu auras fini
 il ή elle aura fini
 nous aurons fini
 vous aurez fini
 ils ή elles auront fini

CONDITIONNEL.

Présent.

Je finirais θὰ ἐτελείωγον
tu finirais
il η̄ elle finirait
nous finirions
vous finiriez
ils η̄ elles finiraient

Passé.

J'aurais fini ηθελῶ τελειώσαι
tu aurais fini
il η̄ elle aurait fini
nous aurions fini
vous auriez fini
ils η̄ elles auraient fini

Passé (2me forme).

J'eusse fini
tu eusses fini
il η̄ elle eût fini

nous eussions fini
vous eussiez fini
ils η̄ elles eussent fini

IMPÉRATIF.

Finis τελείωνε

finissons ἀς τελειώνωμεν

finissez τελειώνετε

SUBJONCTIF.

Présent

Que je finisse νὰ τελειώνω
que tu finisses
qu'il η̄ qu'elle finisse
que nous finissions
qué vous finissiez
qu'ils η̄ qu'elles finissent

Passé.

Que j'aie fini νὰ ἔχω τελειώσαι
que tu aies fini
qu'il η̄ qu'elle ait fini
que nous ayons fini
que vous ayez fini
qu'ils η̄ qu'elles aient fini

Imparfait.

Que je finisse νὰ ἐτελείωνον
que tu finisses
qu'il η̄ qu'elle fînt
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils η̄ qu'elles finissent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse fini νὰ εἶχον τελειώσαι
que tu eusses fini
qu'il η̄ qu'elle eût fini
que nous eussions fini
que vous eussiez fini
qu'ils η̄ qu'elles eussent fini

INFINITIF.

Présent.

Finir τελειώνειν

Passé.

Avoir fini τελειώσαν

PARTICIPE.

Présent.

Finissant τελειώνων

Passé.

Fini, finie, ayant fini τελειωμένος, τελειώσας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΙΝΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ 130. Τὸ ρῆμα **bénir** εὐλογεῖν, ἔχει διπλοῦν τύπον παθητικῆς μετοχῆς : *béni* καὶ *bénit*. Τούτων δὲν πρῶτος *béni* σημαίνει ἀπλῶς εὐλογημένος : *Maison bénie de Dieu* οἶκος εὐλογημένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ δεύτερος *bénit* λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἱγιασμένων διὰ θρησκευτικῆς τελετῆς : *Du pain bénit* ἄρτος ἱγιασμένος, ἀντίδωρον. *De l'eau bénite* ὅδωρ ἱγιασμένον, ἀγιασμά.

Σημείωσις — *Κλινόμενον* μετὰ βοηθητικοῦ τὸ *bénir* οὐδέποτε λαμβάνει *t* : *Le prêtre a bénir les drapeaux* δὲ ισχεῖς ηὐλόγησος τὰς σημαῖας.

§ 131. Τὸ ρῆμα **hair** μισεῖν, διατηρεῖ τὸ διαιρετικὸν ἐπὶ τοῦ i καθ' ὅλους αὐτοῦ τοὺς χρόνους, πλὴν τοῦ ἐνικοῦ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς : *Je hais, tu hais, il hait*, καὶ τοῦ δευτέρου ἐνικοῦ προσώπου τῆς προστακτικῆς : *hais*.

§ 132. Τὸ ρῆμα **fleurir** ἐπὶ μὲν τῆς κυριολεκτικῆς σημασίας τοῦ ἀρθεῖν εἶναι ὄμαλόν : *Les pommiers fleurissaient* αἱ μηλέαι ἥνθουν. *Les arbres fleurissant* au printemps τὰ δένδρα τάνθοῦντα κατὰ τὸ ἔαρ. Ἀλλ' ἐπὶ μεταφορικῆς σημασίας τοῦ ἀκμάζειν ἔχει ἐνεργητικὴν μετοχὴν *florissant* καὶ παρατατικὸν *je florissais* : *Le commerce est florissant* τὸ ἐμπόριον εἶναι ἀκμαῖον. *Les lettres et les arts florissaient* à Athènes sous Péricles τὰ γράμματα καὶ αἱ τέχναι ἥκμαζον ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Περικλέους.

§ 133. Τρίτη συζυγία.

Recevoir λαμβάνειν, δέχεσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je reçois λαμβάνω
 tu reçois
 il η̄ elle reçoit
 nous recevons
 vous recevez
 ils η̄ elles reçoivent

Imparfait.

Je recevais ἐλάμβανον
 tu recevais
 il η̄ elle recevait
 nous recevions
 vous receviez
 ils η̄ elles recevaient

Passé défini.

Je reçus ἐλαβού
 tu reçus
 il η̄ elle reçut
 nous reçûmes
 vous reçûtes
 ils η̄ elles reçurent

Futur.

Je recevrai θὰ λάβω
 tu recevras
 il η̄ elle recevra
 nous recevrons
 vous recevrez
 ils η̄ elles recevront

Présent.

Je recevrais θὰ ἐλάμβανον
 tu recevrais
 il η̄ elle recevrait
 nous recevrions
 vous recevriez
 ils η̄ elles recevraient

Passé indéfini.

J'ai reçu ἔχω λάβει
 tu as reçu
 il η̄ elle a reçu
 nous avons reçu
 vous avez reçu
 ils η̄ elles ont reçu

Plus-que-parfait.

J'avais reçu εἶχον λάβει
 tu avais reçu
 il η̄ elle avait reçu
 nous avions reçu
 vous aviez reçu
 ils η̄ elles avaient reçu

Passé antérieur.

J'eus reçu ἐλαβόν (πρότερον)
 tu eus reçu
 il η̄ elle eut reçu
 nous eûmes reçu
 vous eûtes reçu
 ils η̄ elles eurent reçu

Futur antérieur.

J'aurai reçu θὰ ἔχω λάβει
 tu auras reçu
 il η̄ elle aura reçu
 nous aurons reçu
 vous aurez reçu
 ils η̄ elles auront reçu

CONDITIONNEL.

Passé.

J'aurais reçu ηθελον λάβει
 tu aurais reçu
 il η̄ elle aurait reçu
 nous aurions reçu
 vous auriez reçu
 ils η̄ elles auraient reçu

Passé (2me forme).

J'eusse reçu
tu eusses reçu
il ή elle eût reçu

nous eussions reçu
vous eussiez reçu
ils ή elles eussent reçu

IMPÉRATIF.

Reçois λάθε

recevons ἀς λάθωμεν

recevez λάθετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je reçoive νὰ λαμβάνω
que tu reçoives
qu'il ή qu'elle reçoive
que nous recevions
que vous receviez
qu'ils ή qu'elles reçoivent

Que j'aie reçu νὰ ἔχω λάθει
que tu aies reçu
qu'il ή qu'elle ait reçu
que nous ayons reçu
que vous ayez reçu
qu'ils ή qu'elles aient reçu

Passé.

Imparfait.

Que je reçusse νὰ ελάμβανον
que tu reçusses
qu'il ή qu'elle reçût
que nous reçussions
que vous reçussiez
qu'ils ή qu'elles reçussent

INFINITIF.

Plus-que-parfait.

Que j'eusse reçu νὰ εἶχον λάθει
que tu eusses reçu
qu'il ή qu'elle eût reçu
que nous eussions reçu
que vous eussiez reçu
qu'ils ή qu'elles eussent reçu

Présent.

Recevoir λαμβάνειν

Passé.

Avoir reçu λαθεῖν

PARTICIPE.

Présent.

Recevant λαμβάνων

Passé.

Reçu, reçue, ayant reçu εἰλημ-
μένος, λαθών

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΥΓΓΡΙΑΣ.

§ 134. Ἐκ τῶν ρημάτων τῆς τρίτης συγγρίας, ἐπτὰ μόνον λήγοντα εἰς ενοίρ κλίνονται διμάλως κατὰ τὸ recevoir, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς οἴρ κλίνονται ἀνωμάλως.

§ 135. Τετάρτη συζυγία.

Rompre θραύσειν.

INDICATIF.

Présent.

Je romps θραύσω
 tu romps
 il η̄ elle rompt
 nous rompons
 vous rompez
 ils η̄ elles rompent

Imparfait.

Je rompais ἔθραυσον
 tu rompais
 il η̄ elle rompait
 nous rompions
 vous rompiez
 ils η̄ elles rompaient

Passé défini.

Je rompis ἔθραυσα
 tu rompis
 il η̄ elle rompit
 nous rompîmes
 vous rompîtes
 ils η̄ elles rompirent

Futur.

Je romprai θὰ θραύσω
 tu rompras
 il η̄ elle rompra
 nous romprons
 vous romprez
 ils η̄ elles rompront

Passé indéfini.

J'ai rompu ἔχω θραύσει
 tu as rompu
 il η̄ elle a rompu
 nous avons rompu
 vous avez rompu
 ils η̄ elles ont rompu

Plus-que-parfait.

J'avais rompu εἶχον θραύσει
 tu avais rompu
 il η̄ elle avait rompu
 nous avions rompu
 vous aviez rompu
 ils η̄ elles avaient rompu

Passé antérieur.

J'eus rompu ἔθραυσα (πρότερον)
 tu eus rompu
 il η̄ elle eut rompu
 nous eûmes rompu
 vous eûtes rompu
 ils η̄ elles eurent rompu

Futur antérieur.

J'aurai rompu θὰ ἔχω θραύσει
 tu auras rompu
 il η̄ elle aura rompu
 nous aurons rompu
 vous aurez rompu
 ils η̄ elles auront rompu

CONDITIONNEL.

Présent.

Je romprais θὰ ἔθραυνον
 tu romprais
 il η̄ elle romprait
 nous romprions
 vous rompriez
 ils η̄ elles rompraient

Passé.

J'aurais rompu ἤθελον θραύσει
 tu aurais rompu
 il η̄ elle aurait rompu
 nous aurions rompu
 vous auriez rompu
 ils η̄ elles auraient rompu

Passé (2me forme).

J'eusse rompu
 tu eusses rompu
 il η̄ elle eût rompu

nous eussions rompu
 vous eussiez rompu
 ils η̄ elles eussent rompu

IMPÉRATIF.

Romps θραῦε rompons ἀς θραύωμεν rompez θραύετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je rompe νὰ θραύω
 que tu rompes
 qu'il η̄ qu'elle rompe
 que nous rompions
 que vous rompiez
 qu'ils η̄ qu'elles rompent

Passé.

Que j'aie rompu νὰ ἔχω θραύσει
 que tu aies rompu
 qu'il η̄ qu'elle ait rompu
 que nous ayons rompu
 que vous ayez rompu
 qu'ils η̄ qu'elles aient rompu

Imparfait.

Que je rompissose νὰ ἔθραυνον
 que tu rompissois
 qu'il η̄ qu'elle rompit
 que nous rompissions
 que vous rompissiez
 qu'ils η̄ qu'elles rompissent

Plus-que-parfait.

Que j'eusse rompu νὰ εἶχον
 que tu eusses rompu [θραύσει]
 qu'il η̄ qu'elle eût rompu
 que nous eussions rompu
 que vous eussiez rompu
 qu'ils η̄ qu'elles eussent rompu

INFINITIF.

Présen .

Rompre θραῦειν

Passé.

Avoir rompu θραῦσαι

PARTICIPE.

Présent.

Rompant θραύων

Passé.

Rompu, rompue, ayant rompu
 τεθραυσμένος, θραύσας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

ΣΥΖΥΓΙΑΣ

§ 136. *Rήματα εἰς andre, endre, ondre, ordre.*—Τὰ εἰς andre, endre, ondre, ordre λήγοντα ρήματα φυλάττουσι τὸ d εἰς τὸν ἐνικόν του ἐνεστῶτος τῆς δριστικῆς, ἀλλὰ δὲν λαμβάνουσι τ εἰς τὸ τρίτου ἐνικόν πρόσωπον :

Répandre : je répands, tu répands, il répand.

§ 137. *Rήματα εἰς aître καὶ oître.*—Τὰ εἰς aître καὶ oître λήγοντα ρήματα λαμβάνουσι περισπωμένην ἐπὶ τοῦ i. ὅταν τοῦτο ἀκολουθήται ὑπὸ t :

Connaitre γνωρίζειν : il connaît, je connaîtrai, je connaîtraiς, κλπ.

Croire φύεσθαι, αὐξάνειν : il croît, je croîtrai, je croîtraiς, κλπ.

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE PASSIF.

§ 138. Η Γαλλικὴ γλῶσσα δὲν ἔχει μονολεκτικὸν παθητικὸν τύπον, ἢ δὲ παθητικὴ φωνὴ τοῦ ρήματος σχηματίζεται καθ' ὅλους τοὺς χρόνους περιφραστικῶς διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ἔτει καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ κλινομένου ρήματος, ἢ ὅποια συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

§ 139. Être aimé ἀγαπᾶσθαι.

INDICATIF.

Présent.

Je suis aimé (ée) ἀγαπῶμαι
 tu es aimé (ée)
 il est aimé
 elle est aimée
 nous sommes aimés (ées)
 vous êtes aimés (ées)
 ils sont aimés
 elles sont aimées

Passé indéfini.

J'ai été aimé (ée) ἔχω ἀγαπηθῆναι
 tu as été aimé (ée)
 il a été aimé
 elle a été aimée
 nous avons été aimés (ées)
 vous avez été aimés (ées)
 ils ont été aimés
 elles ont été aimées

Imparfait.

J'étais aimé (ée) ἤγαπώμην
 tu étais aimé (ée)
 il était aimé
 elle était aimée
 nous étions aimés (ées)
 vous étiez aimés (ées)
 ils étaient aimés
 elles étaient aimées

Plus-que-parfait.

J'avais été aimé (ée) εἶχον ἀγαπηθῆναι
 tu avais été aimé (ée) [πηθῆ]
 il avait été aimé
 elle avait été aimée
 nous avions été aimés (ées)
 vous aviez été aimés (ées)
 ils avaient été aimés
 elles avaient été aimées

Passé défini.

Je fus aimé (ée) ἤγαπήθην
 tu fus aimé (ée)
 il fut aimé
 elle fut aimée
 nous fûmes aimés (ées)
 vous fûtes aimés (ées)
 ils furent aimés
 elles furent aimées

Passé antérieur.

J'eus été aimé (ée) ἤγαπήθην
 tu eus été aimé (ée) [πρότερον]
 il eut été aimé
 elle eut été aimée
 nous eûmes été aimés (ées)
 vous eûtes été aimés (ées)
 ils eurent été aimés
 elles eurent été aimées

Futur.

Je serai aimé (ée) θὰ ἀγαπηθῶ
 tu seras aimé (ée)
 il sera aimé
 elle sera aimée
 nous serons aimés (ées)
 vous serez aimés (ées)
 ils seront aimés
 elles seront aimées

Futur antérieur.

J'aurai été aimé (ée) θὰ ἔχω ἀγα-
 tu auras été aimé (ée) [πηθή]
 il aura été aimé
 elle aura été aimée
 nous aurons été aimés (ées)
 vous aurez été aimés (ées)
 ils auront été aimés
 elles auront été aimées

CONDITIONNEL.

Présent.

Je serais aimé(ée) θὰ ἤγαπώμην
 tu serais aimé (ée)
 il serait aimé
 elle serait aimée
 nous serions aimés (ées)
 vous seriez aimés (ées)
 ils seraient aimés
 elles seraient aimées

Passé.

J'aurais été aimé (ée) ἦθελον ἀ-
 tu aurais été aimé (ée) [γαπηθή]
 il aurait été aimé
 elle aurait été aimée
 nous aurions été aimés (ées)
 vous auriez été aimés (ées)
 ils auraient été aimés
 elles auraient été aimées

Passé (2me forme).

J'eusse été aimé (ée).
 tu eusses été aimé (ée)
 il eût été aimé
 elle eût été aimée

nous eussions été aimés (ées)
 vous eussiez été aimés (ées)
 ils eussent été aimés
 elles eussent été aimées

IMPÉRATIF.

Sois aimé (ée) ἀγαπήθητι
 soyons aimés (ées) ἀς ἀγαπηθῶμεν
 soyez aimés (ées) ἀγαπήθητε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je sois aimé (ée)	và ἀγα-	Que j'aie été aimé (ée)	và ἔχω
πῶμαξι		ἀγαπηθῆ	
que tu sois aimé (ée)		que tu aies été aimé (ée)	
qu'il soit aimé		qu'il ait été aimé	
qu'elle soit aimée		qu'elle ait été aimée	
que nous soyons aimés (ées)		que nous ayons été aimés (ées)	
que vous soyez aimés (ées)		que vous ayez été aimés (ees)	
qu'ils soient aimés		qu'ils aient été aimés	
qu'elles soient aimées		qu'elles aient été aimées	

Imparfait.

Que je fusse aimé (ée)	và ἦγα-	Que j'eusse été aimé (ée)	và
πώμην		είχον ἀγαπηθῆ	
que tu fusses aimé (ée)		que tu eusses été aimé (ée)	
qu'il fut aimé		qu'il eût été aimé	
qu'elle fût aimée		qu'elle eût été aimée	
que nous fussions aimés (ées)		que nous eussions été aimés (ées)	
que vous fussiez aimés (ées)		que vous eussiez été aimés (ées)	
qu'ils fussent aimés		qu'ils eussent été aimés	
qu'elles fussent aimées		qu'elles eussent été aimées	

INFINITIF.

Présent.

Être aimé (ée) ἀγαπᾶσθαι

Passé.

Avoir été aimé (ée) ἀγαπηθῆναι

PARTICIPE.

Présent.

Étant aimé (ée) ἀγαπώμενος, η, ον

Passé.

Ayant été aimé (ée) ἀγαπηθετης, εισα, εν

§ 140. Τὰ ἀντωνυμικὰ ἢ αὐτοπαθῆ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰ ἡμέτερα μέσα, σχηματίζονται δὲ καθ' ὅλους αὐτῶν τοὺς χρόνους διὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου, ἐκ τῶν δύοιών ἢ μὲν εἶναι ὑποκείμενον ἢ δὲ ἀντικείμενον.

Αἱ ὡς ἀντικείμενον χρησιμεύουσαι αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι εἶναι :

me τὸν ἔαυτόν μου, εἰς τὸν ἔαυτόν μου

te τὸν ἔαυτόν σου, εἰς τὸν ἔαυτόν σου

se τὸν ἔαυτόν του, -της; εἰς τὸν ἔαυτόν του, -της

nous τὸν ἔαυτόν μας, εἰς τὸν ἔαυτόν μας

vous τὸν ἔαυτόν σας, εἰς τὸν ἔαυτόν σας

se τὸν ἔαυτόν τους, εἰς τὸν ἔαυτόν τους

Je *me* flatte κολακεύομαι = κολακεύω τὸν ἔαυτόν μου. Nous *nous* lavons πλυνόμεθα=πλύνομεν τὸν ἔαυτόν μας.

Παρατήρησις.— Εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον ἀμφοτέρων τῶν ἀριθμῶν, τὸ ὑποκείμενον δύναται νὰ εἶναι δύοιμα ἀντιταγμάτων : Paul se blessera ἢ Παῦλος θὰ πληγωθῇ.

§ 141. Οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν ἀντωνυμιῶν ρημάτων σχηματίζονται μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ἔτρε: Je *me suis* lavé ἐπλύθηγ. Nous *nous étions* trompés εἰχομεν ἀπατηθῆ.

§ 142. Τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα εἶναι δύο εἰδῶν :

1ον Τὰ κυρίως ἀντωνυμικὰ (essentiellement pronominaux), ἀτινα μόνον εἰς τὸν ἀντωνυμικὸν τύπον ἀπαντῶσι· τοιαῦτα εἶναι τὰ se repentir μετανοεῖν, se souyenir ἐνθυμεῖσθαι, se moquer σκώπτειν, κλπ.: 2ον Τὰ κατὰ σύμπτωσιν ἀντωνυμικὰ (accidentellement pronominaux), ἀτινα σχηματίζονται ἐξ ἐγεργητικῶν ἢ οὐδετέρων ρημάτων: se trouver εὑρίσκεσθαι, se flatter κολακεύεσθαι, se plaire ἀρέσκεσθαι, κλπ.

§ 143. Se laver *νιπτεσθαι*.

INDICATIF.

Présent.

✓ Je me lave *νιπτομαι*
 tu te laves
 il se lave
 elle se lave
 nous nous lavons
 vous vous lavez
 ils se lavent
 elles se lavent

Passé indéfini.

Je me suis lavé (ée) *ἐνίψθη*
 tu t'es lavé (ée)
 il s'est lavé
 elle s'est lavée
 nous nous sommes lavés (ées)
 vous vous êtes lavés (ées)
 ils se sont lavés
 elles se sont lavées

Imparfait.

✓ Je me lavais *ἐνιπτόμην*
 tu te lavais
 il se lavait
 elle se lavait
 nous nous lavions
 vous vous laviez
 ils se lavaient
 elles se lavaient

Plus-que-parfait.

Je m'étais lavé (ée) *εἰχον νιψθῆ*
 tu t'étais lavé (ée)
 il s'était lavé
 elle s'était lavée
 nous nous étions lavés (ées)
 vous vous étiez lavés (ées)
 ils s'étaient lavés
 elles s'étaient lavées

Passé défini.

✓ Je me lavai *ἐνίψθην*
 tu te lavas
 il se lava
 elle se lava
 nous nous lavâmes
 vous vous lavâtes
 ils se lavèrent
 elles se lavèrent

Passé antérieur.

Je me fus lavé (ée) *ἐνίψθην (πρό-*
 tu te fus lavé (ée) *τερον)*
 il se fut lavé
 elle se fut lavée
 nous nous fûmes lavés (ées)
 vous vous fûtes lavés (ées)
 ils se furent lavés
 elles se furent lavées

Futur.

Je me laverai θὰ νιψθῶ
 tu te laveras
 il se lavera
 elle se lavera
 nous nous laverons
 vous vous laverez
 ils se laveront
 elles se laveront

Futur antérieur.

Je me serai lavé (ée) θὰ ἔχω νιψθῆναι
 tu te seras lavé (ée)
 il se sera lavé
 elle se sera lavée
 nous nous serons lavés (ées)
 vous vous serez lavés (ées)
 ils se seront lavés
 elles se seront lavées

CONDITIONNEL.

Présent.

Je me laverais θὰ ἐγιπτώμην
 tu te laverais
 il se laverait
 elle se laverait
 nous nous laverions
 vous vous laveriez
 ils se laveraint
 elles se laveraint

Passé.

Je me serais lavé (ée) ἤθελον
 tu te serais lavé (ée) [νιψθῆναι]
 il se serait lavé
 elle se serait lavée
 nous nous serions lavés (ées)
 vous vous seriez lavés (ées)
 ils se seraient lavés
 elles se seraient lavées

Passé (2me forme).

Je me fusse lavé (ée)
 tu te fusses lavé (ée)
 il se fût lavé
 elle se fût lavée

nous nous fussions lavés (ées)
 vous vous fussiez lavés (ées)
 ils se fussent lavés
 elles se fussent lavées

IMPÉRATIF.

Lave-toi νίπτου
 lavons-nous ἀς νιπτώμεθα
 lavez-vous νίπτεσθε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je me lave νὰ νίπτωμαι
 que tu te laves
 qu'il se lave
 qu'elle se lave
 que nous nous lavions
 que vous vous laviez
 qu'ils se lavent
 qu'elles se lavent

Passé.

Que je me sois lavé (ée) νὰ ἔχω
 que tu te sois lavé (ée) [νιφθῆ
 qu'il se soit lavé
 qu'elle se soit lavée
 que nous nous soyons lavés(ées)
 que vous vous soyez lavés (ées)
 qu'ils se soient lavés
 qu'elles se soient lavées

Imparfait.

Que je me lavasse νὰ ἐνιπτόμην
 que tu te lavasses
 qu'il se lavât
 qu'elle se lavât
 que nous nous lavassions
 que vous vous lavassiez
 qu'ils se lavassent
 qu'elles se lavassent

Plus-que-parfait.

Que je me fusse lavé(ée) νὰ εἴχον
 que tu te fusses lavé(ée) [νιφθῆ
 qu'il se fût lavé
 qu'elle se fût lavée
 que nous n. fussions lavés(ées)
 que vous v. fussiez lavés(ées)
 qu'ils se fussent lavés
 qu'elles se fussent lavées

INFINITIF.

Présent.

Se laver νίπτεσθαι

Passé.

S'être lavé (ée) νιφθῆναι

PARTICIPE.

Présent.

Se lavant νιπτόμενος

Passé.

S'étant lavé (ée) νιφθείς, εἴσα, ἐν

ΑΜΕΤΑΒΑΤΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE INTRANSITIF.

§ 144. Ἀμετάβατα ρήματα εἰς τὴν Γαλλικὴν εἶναι τὰ δηλοῦντα μὲν κατάστασιν ἢ ἐνέργειαν τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ μὴ συγάμενα ποτὲ νὰ ἔχωσιν ἄμεσον ἀντικείμενον: Je succède à mon père διαδέχομαι τὸν πατέρα μου. Je pars demain ἀναχωρῶ αὔριον.

§ 145. *Βοηθητικὰ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων.* — Τὰ πλεῖστα τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων λαμβάνουσι τὸ βοηθητικὸν αvoir εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους καὶ κλίνονται ἀπαραλλάκτως ὅπως τὰ ἐνεργητικά: J'ai souri ἐμειδίασα, vous avez dormi ἐκοιμήθητε.

§ 146. Ἀμετάβατά τινα ρήματα λαμβάνουσι τὸ βοηθητικὸν ἔtre εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους. Τοιαῦτα εἶναι τὰ aller πηγαίνειν, arriver ἔρχεσθαι, φθάνειν, décéder ἀποθνήσκειν, éclore ἀγοίγειν (ἐπὶ ἀνθέων), ἐκκολάπτεσθαι (ἐπὶ ωῶν), mourir ἀποθνήσκειν, naître γεννᾶσθαι, venir ἔρχεσθαι, devenir γίνεσθαι, καθίστασθαι, parvenir ἀφικνεῖσθαι, κατορθώνειν, revenir ἐπανέρχεσθαι, tomber πίπτειν, κλπ.: Je suis allé à Paris ἐπῆγα εἰς Παρισίους.

Εἰς τὰ ρήματα ταῦτα ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ, ὅπως εἰς τὰ παθητικά, πρὸς τὸ ὑπ.κείμενον τοῦ ρήματος κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

§ 147. Ἀμετάβατά τινα ρήματα σχηματίζονται ἀλλοτε μὲν διὰ τοῦ αvoir, ὅταν σημαίνωσιν ἐνέργειαν, ἀλλοτε δὲ διὰ τοῦ ἔtre, δταν σημαίνωσι κατάστασιν. Τοιαῦτα εἶναι τὰ accourir προστρέχειν, apparaître ἐμφανίζεσθαι, cesser παύειν, croître αὐξάνειν, φύεσθαι, descendre καταβιβάζειν, καταβαίνειν, disparaître ἐξαφανίζεσθαι, entrer εἰσέρχεσθαι, grandir μεγαλώνειν, monter ἀναβιβάζειν, ἀναβαίνειν, passer διέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, rester μένειν, vieillir γηράσκειν, κλπ.:

Le cortège a passé sous mes fenêtres ἢ πομπὴ διεῆλθεν ὑπὸ τὰ παράθυρά μου. Les fortes chaleurs sont passées οἱ μεγάλοι καύσωνες παρῆλθον. Le caissier a disparu avec l'argent ὃ ταμίας ἐξηφανίσθη μὲ τὰ χρήματα. Il est disparu depuis longtemps ἐξηφανίσθη ἀπὸ πολλοῦ.

§ 148. Tomber πτίπτειν.

INDICATIF.

Présent.

Je tombe πτίπτω
 tu tombes
 il tombe
 elle tombe
 nous tombons
 vous tombez
 ils tombent
 elles tombent

Passé indéfini.

Je suis tombé (ée) ἐπεσα
 tu es tombé (ée)
 il est tombé
 elle est tombée
 nous sommes tombés (ées)
 vous êtes tombés (ées)
 ils sont tombés
 elles sont tombées

Imparfait.

Je tombais ἐπιπτον
 tu tombais
 il tombait
 elle tombait
 nous tombions
 vous tombiez
 ils tombaient
 elles tombaient

Passé-que-parfait.

J'étais tombé (ée) εἰχον πέσει
 tu étais tombé (ée)
 il était tombé
 elle était tombée
 nous étions tombés (ées)
 vous étiez tombés (ées)
 ils étaient tombés
 elles étaient tombées

Passé défini.

Je tombai ἐπεσα
 tu tombas
 il tomba
 elle tomba
 nous tombâmes
 vous tombâtes
 ils tombèrent
 elles tombèrent

Passé antérieur.

Je fus tombé(ée) ἐπεσα (*πρότερον*)
 tu fus tombé (ée)
 il fut tombé
 elle fut tombée
 nous fûmes tombés (ées)
 vous fûtes tombés (ées)
 ils furent tombés
 elles furent tombées

Futur.

Je tomberai θὰ πέσω
 tu tomberas
 il tombera
 elle tombera
 nous tomberons
 vous tomberez
 ils tomberont
 elles tomberont

Futur antérieur.

Je serai tombé (ée) θὰ ἔχω πέσει
 tu seras tombé (ée)
 il sera tombé
 elle sera tombée
 nous serons tombés (ées)
 vous serez tombés (ées)
 ils seront tombés
 elles seront tombées

CONDITIONNEL.

Présent.

Je tomberais θὰ ἔπιπτον
 tu tomberais
 il tomberait
 elle tomberait
 nous tomberions
 vous tomberiez
 ils tomberaient
 elles tomberaient

Passé.

Je serais tombé (ée) γίθελον πέσει
 tu serais tombé (ée)
 il serait tombé
 elle serait tombée
 nous serions tombés (ées)
 vous seriez tombés (ées)
 ils seraient tombés
 elles seraient tombées

Passé (2me forme).

Je fusse tombé (ée)
 tu fusses tombé (ée)
 il fût tombé
 elle fût tombée

nous fussions tombés (ées)
 vous fussiez tombés (ées)
 ils fussent tombés
 elles fussent tombées

IMPÉRATIF.

Tombe πίπτε

tombons ας πίπτωμεν

tombez πίπτετε

SUBJONCTIF.

Présent.

Que je tombe νὰ πῖπω
 que tu tombes
 qu'il tombe
 qu'elle tombe
 que nous tombions
 que vous tombiez
 qu'ils tombent
 qu'elles tombent

Passé.

Que je sois tombé(ée) νὰ ἔχω πέσει
 que tu sois tombé (ée)
 qu'il soit tombé
 qu'elle soit tombée
 que nous soyons tombés (ées)
 que vous soyez tombés (ées)
 qu'ils soient tombés
 qu'elles soient tombées

Imparfait.

Que je tombasse νὰ επιπτού
 que tu tombasses
 qu'il tombât
 qu'elle tombât
 que nous tombassions
 que vous tombassiez
 qu'ils tombassent
 qu'elles tombassent

Plus-que-parfait.

Que je fusse tombé (ée) νὰ εἶχον
 que tu fusses tombé (ée) [πέσει]
 qu'il fût tombé
 qu'elle fût tombée
 que nous fussions tombés (ées)
 que vous fussiez tombés (ées)
 qu'ils fussent tombés
 qu'elles fussent tombées

INFINITIF.

Présent.

Tomber πίπειν.

Passé.

Être tombé (ée) πέσειν

PARTICIPE.

Présent.

Tombant πίπων

Passé.

Tombé (ée) πεσών, οῦσα, ὣν

AΠΡΟΣΩΠΟΝ ΡΗΜΑ. VERBE IMPERSONNEL.

§ 149. Τὰ ἀπρόσωπα ἡ μογοπρόσωπα ρήματα, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, ἀπαντῶσι μόνον εἰς τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, ἔχουσι δὲ πρὸ αὐτῶν τὴν ἀντωνυμίαν ἢ, ἣτις ἐνταῦθα εἶναι οὐδετέρου γένους καὶ λαμβάνεται ἀσφίστως:

Neiger χιονίζειν, *il neige, il neigeait.*

§ 150. Πλὴν τῶν φύσει ἀπροσώπων ρημάτων, καὶ προσωπικά τινα ρήματα, ἀμετάβατα ἡ ἐνεργητικά, λαμβάνονται ἐνίστε ἀπροσώπως:

Il convient d'agir avec franchise ἀριμόζει γὰ φερώμεθα εἰλικρινῶς. *Il fait beau εἶναι ώραῖος καιρός.* *Il y a un Dieu θηράπευτης Θεός.*

§ 151. Τὰ πλεῖστα τῶν ἀπροσώπων ρημάτων λαμβάνουσι τὸ βοηθικὸν αὐορί εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, τινὰ δὲ τὸ ἔτε.

§ 152. Neiger χιονίζειν.

INDICATIF.

Présent. Il neige.

Passé indéfini. Il a neigé.

Imparfait. Il neigeait.

Plus-que-parfait. Il avait neigé.

Passé défini. Il neigea.

Passé antérieur. Il eut neigé.

Futur. Il neigerá.

Futur antérieur. Il aura neigé.

CONDITIONNEL.

Présent. Il neigerait.

Passé. Il aurait ñ il eût neigé.

IMPÉRATIF.

Δὲν θηράπευτει.

SUBJONCTIF.

Présent. Qu'il neige.

Passé. Qu'il ait neigé.

Imparfait. Qu'il neigeât.

Plus-que-parfait. Qu'il eût neigé.

INFINITIF.

Présent. Neiger.

Ο passé εἶναι θηρηστος.

PARTICIPE.

Passé. Ayant neigé.

Ο présent εἶναι θηρηστος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

§ 153. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, εἰς μὲν τοὺς ἀπλοὺς χρόνους, τίθεται ἡ ἀντωνυμία, ἥτις χρησιμεῖται ὡς ὑποκείμενον, μετὰ τὸ ρῆμα, εἰς δὲ τοὺς συγθέτους χρόνους, μεταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς, συνδεομένη δι' ἐνωτικοῦ:

Aimez-vous? ἀγαπᾶτε; As-tu dormi? ἔχοιμήθη;

Παρατηρήσεις.—1. "Οταν τὸ ά· ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς ἄφωνον ε·, τοῦτο, εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον, τρέπεται εἰς ἀλειστὸν ε·: Aimé-je? ἀγαπῶ;

2: "Οταν τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος λήγῃ εἰς φωνὴν, παρεντίθεται τὸ μεταξὺ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας:

Pense-t-il? σκέπτεται; pensa-t-il? ἔσκεψθη;

3. Εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων, ἡ ὡς ὑποκείμενον χρησιμεύουσα ἀντωνυμία τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα, προτάσσεται δὲ αὐτοῦ ἡ ἀντωνυμία ἥτις χρησιμεῖται ὡς ἀντικείμενον: Se repent-il? μετανοεῖ;

§ 154. Αὐτὸν γὰρ ἐπιτάξωμεν τὴν ἀντωνυμίαν, δυνάμεθα ἐπίσης νὰ σχηματίσωμεν τὸ ρῆμα ἐρωτηματικῶς προτάσσοντες τοῦ καταφατικοῦ τύπου τὴν φράσιν **est-ce que**:

Est-ce que vous venez? ἔρχεσθε; Est-ce qu'il dort? κοιμᾶται;

Ἡ χρῆσις τοῦ est-ce que εἶγαι ἐπιδειλημένη ἐπὶ τινῶν μονοσυλλάβων ρημάτων. Οὕτω δὲν θὰ εἰπωμεν prens-je? λαμβάνω; cours-je? τρέχω; αλλὰ est-ce que je prends? est-ce que je cours? αλπ.

Δέγουσιν ὅμως συνήθως: Où suis-je? ποῦ εἰμαι; Que dis-je? τί λέγω; Ai-je fini? ἐτελείωσα; Que vois-je? τί βλέπω; Que puis-je? τί δύναμαι; Que dois-je? τί διφέλω; Où vais-je? ποῦ πηγαίνω; Que sais-je? τί γνωρίζω;

§ 155. Τὰ ρήματα σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς μόνον εἰς τὴν Ὀριστικὴν καὶ τὴν Ὑποθετικὴν.

Παραδείγματα τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Passé indéfini.

<i>Est-ce que</i> je joue ? παίζω ;	Ai-je joué ? ἔχω παίξει ;
joues-tu ?	as-tu joué ?
joue-t-il ?	a-t-il joué ?
jouons-nous ?	avons-nous joué ?
jouez-vous ?	avez-vous joué ?
jouent-ils ?	ont-ils joué ?

Imparfait.

Futur.

Jouais-je ? ἔπαιζον ;	Jouerai-je ? θὰ παίξω ;
jouais-tu ?	joueras-tu ?
jouait-il ?	jouera-t-il ?
jouions-nous ?	jouerons-nous ?
jouiez-vous ?	jouerez-vous ?
jouaient-ils ?	joueront-ils ?

Passé défini.

CONDITIONNEL.

Jouai-je ? ἔπαιξα ;	Jouerais-je ? θὰ ἔπαιζον ;
jouas-tu ?	jouerais-tu ?
joua-t-il ?	jouerait-il ?
jouâmes-nous ?	jouerions-nous ?
jouâtes-vous ?	joueriez-vous ?
jouèrent-ils ?	joueraient-ils ?

Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου.

§ 156. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν τὸ ρῆμα ἔχῃ ὑποκείμενον δνομα, τότε προτάσσεται μὲν τοῦ ρήματος τὸ ὑποκείμενον, ἐπιτάσσεται δὲ πλεοναστικῶς μετά τὸ ρῆμα καὶ ἡ ἀνάλογος προσωπικὴ ἀντανυμία :

Votre frère est-il ici? εἶναι ἐδῶ ὁ ἀδελφός σας; Vos frères sont-ils ici? εἶναι ἐδῶ οἱ ἀδελφοί σας;

§ 157. Εἰς τὸ γ' πρόσωπον, ὅταν προηγήθται ἀμέσως τοῦ ρήματος ἐν τῶν ἐπιρρημάτων οὐ ποῦ, quand πότε, combien πόσον, comment πῶς, ἢ μία τῶν ἐρωτηματικῶν ἀντωνυμίῶν qui, que, quoi, quel κλπ. χρησιμεύουσα ὡς κατηγορούμενον ἢ ἀντικείμενον, τὰ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντωνυμίας:

Où demeure votre frère? ποῦ κατοικεῖ ὁ ἀδελφός σας; Que désire votre ami? τί ἐπιθυμεῖ ὁ φίλος σας;

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ.

§ 158. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀρνητικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται τὰ ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα ne.... pas καὶ ne... point.

Καὶ εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους, τὸ ρῆμα τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων: Je ne parle pas δὲν ὅμιλῶ. Εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, μόνον τὸ βοηθητικὸν τοῦ ρήματος τίθεται μεταξὺ τῶν δύο ἀρνητικῶν ἐπιρρημάτων: Je n'ai pas parlé δὲν ὅμιλησα.

Παρατήρησις.—Εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, ἀμφότερα τὰ ἀρνητικὰ ἐπιρρήματα προτάσσονται: Ne pas mentir μὴ ψεύδεσθαι.

Σημείωσις.—Πότε παραλίπεται τὸ pas, ἵδε § 224.

§ 159. Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος, τὸ ne προτάσσεται ἀμέσως τοῦ ρήματος, τὰ δὲ pas ἢ point τίθενται μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν, ἢτις ἀκολουθεῖ μετὰ τὸ ρῆμα: **Ne parlé-je pas?** δὲν ὅμιλω; **N'avais-je pas parlé?** δὲν εἶχον ὅμιλήσει;

§ 160. Εάγ τὸ ὑποκείμενον εἶναι οὐσιαστικόν, τὰ ne τίθεται μεταξὺ τοῦ ὑποκείμενου καὶ τοῦ ρήματος: Mon père ne parle-t-il pas bien? δὲ πατήρ μου δὲν ὅμιλει καλά;

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Je ne parle pas δὲν ὄμιλω
 tu ne parles pas
 il ne parle pas
 nous ne parlons pas
 vous ne parlez pas
 ils ne parlent pas

Passé indéfini.

Je n'ai pas parlé δὲν ὠμίλησα
 tu n'as pas parlé
 il n'a pas parlé
 nous n'avons pas parlé
 vous n'avez pas parlé
 ils n'ont pas parlé

Passé défini.

Je ne parlai pas δὲν ὠμίλησα
 tu ne parlas pas
 il ne parla pas
 nous ne parlâmes pas
 vous ne parlâtes pas
 ils ne parlèrent pas

Plus-que-parfait

Je n'avais pas parlé δὲν εἶχον ὄμιλ-
 tu n'avais pas parlé [λήσει
 il n'avait pas parlé
 nous n'avions pas parlé
 vous n'aviez pas parlé
 ils n'avaient pas parlé

Παραδείγματα τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου.

INDICATIF.

Présent.

Ne parlé-je pas? δὲν ὄμιλω;
 ne parles-tu pas?
 ne parle-t-il pas?
 ne parlons-nous pas?
 ne parlez-vous pas?
 ne parlent-ils pas?

Passé indéfini.

N'ai-je pas parlé? δὲν ὠμίλησα;
 n'as-tu pas parlé?
 n'a-t-il pas parlé?
 n'avons-nous pas parlé?
 n'avez-vous pas parlé?
 n'ont-ils pas parlé?

Futur.

Ne parlerai-je pas? δὲν θὰ ὄμιλω;
 ne parleras-tu pas? [λήσω;
 ne parlera-t-il pas?
 ne parlerons-nous pas?
 ne parlerez-vous pas?
 ne parleront-ils pas?

Plus-que-parfait.

N'avais-je pas parlé? δὲν εἶχον
 n'avais-tu pas parlé? [λήσει;
 n'avait-il pas parlé?
 n'avions-nous pas parlé?
 n'aviez-vous pas parlé?
 n'avaient-ils pas parlé?

ΑΝΩΜΑΛΑ ΦΗΜΑΤΑ. VERBES IRRÉGULIERS.

Πρώτη συζυγία.

Alér πηγάλειν (βοηθητ. être). — Ind. prés. : je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. — Imp. : j'allais. — Pas. défini : j'allai. — Futur : j'irai. — Cond. : j'irais. — Impératif : va (vas-y), allons, allez. — Subj. : que j'aille, que n. allions, qu'ils aillent. — Imp. : que j'allasse. — Part. prés. : allant. — Part. passé : allé, allée.

Οὕτω καλύεται καὶ τὸ **s'en aller** ἀπέρχεσθαι. Εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους λαμβάνει τὸ βοηθητικὸν ἔtre, ὅπερ παρεντίθεται μεταξὺ τοῦ en καὶ τοῦ aller : je m'en suis allé, tu t'en es allé, κλπ. εἰς τὴν προσταχτικήν : va-t'en, allons-nous-en, allez-vous-en.

Envoyer στέλλειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'envoie, tu envoies, il envoie, n. envoyons, v. envoyez, ils envoient. — Imp. : j'envoyais, n. envoyions. — Pas. déf. : j'envoyai. — Fut. : j'enverrai. — Condit. : j'enverrais. — Impér. : envoie, envoyons. — Subj. : que j'envoie, que n. envoyions. — Imp. : que j'envoyasse. — Part. prés. : envoyant. — Part. passé : envoyé, envoyée.

Οὕτω σχηματίζεται καὶ τὸ **renvoyer** ἀποπέμπειν.

Δευτέρα συζυγία.

Acquérir ἀποκτᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, n. acquérons, v. acquérez, ils acquièrent. — Imp. : j'acquérais. — Passé défini : j'acquis. — Futur : j'acquerrai. — Cond. : j'acquerrais. — Impératif : acquiers, acquérons, acquérez. — Subj. : que j'acquière, que n. acquérions, qu'ils acquièrent. — Imp. : que j'acquisse. — Part. prés. : acquérant. — Part. passé : acquis, acquise.

Assaillir ἐφορητάν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: j'assaille, n. assaillons. — Imp.: j'assaillais. — Pas. déf.: j'assaillis. — Futur: j'assaillirai. — Cond.: j'assaillirais. — Impératif: assaille, assaillons. — Subj.: que j'assaille. — Imp.: que j'assailisse. — Part. prés.: assaillant. — Part. passé: assailli, assaillie.

Bouillir βράζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je bous, tu bous, il bout, n. bouillons, v. bouillez, ils bouillent. — Imp.: je bouillais. — Pas. déf.: je bouillis. — Futur: je bouillirai. — Cond.: je bouillirais. — Impératif: bous, bouillons, bouillez. — Subj.: que je bouille, que tu bouilles, qu'il bouille, que n. bouillions, que v. bouilliez, qu'ils bouillent. — Imp.: que je bouillisse. — Part. prés.: bouillant. — Part. passé: bouilli, bouillie.

Conquérir κατακτᾶν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ acquérir.

Courir τρέχειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je cours, tu cours, il court, n. courons, v. courez, ils courent. — Imp.: je courais. — Pas. déf.: je courus. — Futur: je courrai. — Cond.: je courrais. — Impératif: cours, courons, courez. — Subj.: que je coure, que tu coures, qu'il courre, que n. courions, que v. couriez, qu'ils courent. — Imp.: que je courusse, que n. courussions. — Part. prés.: courant. — Part. passé: couru, courue.

Couvrir καλύπτειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ ouvrir.

Cueillir συλλέγειν, δρέπειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je cueille, tu cueilles, il cueille, n. cueillons, v. cueillez, ils cueillent. — Imp.: je cueillais, n. cueillions. — Pas. déf.: je cueillis. — Futur: je cueillerai. — Impératif: cueille, cueillons, cueillez. — Subj.: que je cueille. — Imp.: que je cueillisse. — Part. prés.: cueillant. — Part. passé: cueilli, cueillie.

Découvrir ἀνακαλύπτειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ ouvrir.

Dormir κομᾶσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je dors, tu dors, il dort, n. dormons, v. dormez, ils dorment. — Imp. : je dormais. — Pas. déf. : je dormis. — Futur : je dormirai. — Cond. : je dormirais. — Impératif : dors, dormons, dormez. — Subj. : que je dorme. — Imp. : que je dormisse. — Part. prés. : dormant. — Part. passé : dormi, dormie.

Faillir σφάλλειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je faux, tu faux, il faut, n. faillons, v. faillez, ils faillent. — Imp. : je faillais, n. faillions. — Pas. déf. : je faillis. — Futur : je faudrai η je faillirai. — Cond. : je faudrais η je faillirais. — Subj. imp. : que je faillisse. — Part. prés. : faillant. — Part. passé : failli, faillie.

Fuir φεύγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je fuis, tu fuis, il fuit, n. fuyons, v. fuyez, ils fuient. — Imp. : je fuyaïs, tu fuyaïs. — Pas. déf. : je fuis. — Futur : je fuirai. — Cond. : je fuirais. — Subj. : que je fuie, que tu fuires, qu'il fuye, que n. fuyions, que v. fuyiez, qu'ils fuient. — Imp. : que je fuisse, que n. fuissions. — Part. prés. : fuyant. — Part. passé : fui, fuie.

Gésir κείσθαι. Tὸ ρῆμα τοῦτο εἶναι εὐχρηστὸν μόνον εἰς τοὺς ἔξηγες τύπους : je gis, tu gis, il gît (ci-gît), n. gisons, v. gisez, ils gisent. — Je gisais, tu gisais, il gisait, n. gisions, v. gisiez, ils gisaient. — Gisant.

Mentir φεύδεσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je mens, tu mens, il ment, n. mentons, v. mentez, ils mentent. — Imp. : je mentais. — Pas. déf. : je mentis. — Futur : je mentirai. — Cond. : je mentirais. — Impératif : mens, mentons, mentez. — Subj. : que je mente. — Imp. : que je mentisse. — Part. prés. : mentant. — Part. passé : menti.

Mourir ἀποθνήσκειν (βοηθητ. être). — Ind. prés. : je meurs, tu meurs, il meurt, n. mourons, v. mourez, ils meurent.

Imp.: je mourrais.—Pas. déf.: je mourus.—Futur: je mourrai.—Cond.: je mourrais.—Impératif: meurs, mourons, mourez.—Subj.: que je meure, que tu meures, qu'il meure, que n. mourrions, que v. mouriez, qu'ils meurent.—Imp.: que je mourusse.—Part. prés.: mourant.—Part. passé: mort, morte.

Offrir προσφέρειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: j'offre, tu offres, il offre, n. offrons. — Imp.: j'offrai. — Pas. déf.: j'offris. — Futur: j'offrirai. — Cond.: j'offrirais. — Impératif: offre, offrons, offrez. — Subj.: que j'offre. — Imp.: que j'offrisse. — Part. prés.: offrant. — Part. passé: offert, offerte.

Ouvrir ἀνοίγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: j'ouvre, n. ouvrons. — Imp.: j'ouvrais. — Pas. déf.: j'ouvris. — Futur: j'ouvrirai. — Cond.: j'ouvrirais. — Impératif: ouvre, ouvrons, ouvrez. — Subj.: que j'ouvre. — Imp.: que j'ouvrissse. — Part. prés.: ouvrant. — Part. passé: ouvert, ouverte.

Partir ἀναχωρεῖν (βοηθητ. être). — Ind. prés.: je pars, tu pars, il part, n. partons. — Imp.: je partais. — Pas. déf.: je partis. — Futur: je partirai. — Cond.: je partirais. — Impératif: pars, partons, partez. — Subj.: que je parte. — Imp.: que je partisse. — Part. prés.: partant. — Part. passé: parti, partie.

Repentir (se) μεταμελεῖσθαι, κλίνεται κατὰ τὸ μέντιν.

Requérir ἐπικαλεῖσθαι (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ ακ-
quérir.

Sentir αἰσθάνεσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je sens, n. sentons. — Imp.: je sentais. — Pas. déf.: je sentis. — Futur: je sentirai. — Cond.: je sentirais. — Impératif: sens, sentons, sentez. — Subj.: que je sente. — Imp.: que je sentisse. — Part. prés.: sentant. — Part. passé: senti, sentie.

Servir χρησιμεύειν, ὑπηρετεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je sers, tu sers, il sert, n. servons, v. servez, ils servent.

— Imp.: je servais. — Pas. déf.: je servis. — Futur: je servirai. — Cond.: je servirais. — Impératif: sers, servons, servez. — Subj.: que je serve. — Imp.: que je servisse. — Part. prés.: servant. — Part. passé: servi, servie.

✓ **Sortir** ἐξέρχεσθαι (βοηθητ. être λαμβάνει βοηθητ. τὸ avoir ἐπὶ τῆς σημ. τοῦ ἐξάγειν). — Ind. prés.: je sors, tu sors, il sort, n. sortons, v. sortez, ils sortent. — Imparf.: je sortais. — Pas. déf.: je sortis. — Futur: je sortirai. — Cond.: je sortirais. — Impératif: sors, sortons, sortez. — Subj.: que je sorte. — Imp.: que je sortisse. — Part. prés.: sortant. — Part. passé: sorti, sortie.

Souffrir ὑποφέρειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ οφείρι.

Tenir κρατεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je tiens, tu tiens, il tient, n. tenons, v. tenez, ils tiennent. — Imparf.: je tenais. — Pas. déf.: je tins, n. tintimes, v. tintes, ils tinrent. — Futur: je tiendrai. — Cond.: je tiendrais. — Impératif: tiens, tenons, tenez. — Subj. que je tienne, que n. tenions. — Imp.: que je tinsse. — Part. prés.: tenant. — Part. passé: tenu, tenue.

Οὕτω σχηματίζονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ tenir σύνθετα **contenir** περιέχειν, **obtenir** ἐπιτυγχάνειν, **soutenir** ὑποστηρίζειν, κλπ.

✓ **Tressaillir** σκητᾶν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ assaillir.

✓ **Venir** ἔρχεσθαι (βοηθητ. être), κλίνεται κατὰ τὸ tenir. Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐκ τοῦ venir σύνθετα **devenir** γίνεσθαι, **provenir** προέρχεσθαι, **revenir** ἐπανέρχεσθαι, κλπ.

Vêtir ἐνδύειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je vêts, tu vêts, il vêt, n. vêtons, v. vêtez, ils vêtent. — Imp.: je vêtais. — Pas. déf.: je vêts. — Futur: je vêtirai. — Cond.: je vêtirais. — Impératif: vêts, vêtons, vêtez. — Subj.: que je vête. — Imp.: que je vêtsse. — Part. prés.: vêtant. — Part. passé: vêtu, vêtue.

Τρίτη συζύγια.

Asseoir καὶ s'asseoir κάθημαι. — Ind. prés. : je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied η je m'assois, tu t'assois, il s'assoit, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseyent η ils s'assoient. — Imp. : je m'asseyais. — Pas. déf. : je m'assis. — Futur : je m'assiérai η je m'asseyerai. — Cond. : je m'assiérais η je m'asseyerais. — Impératif : assieds-toi, asseyons-nous, asseyez-vous. — Subj. : que je m'asseye, que nous nous asseyions. — Imp. : que je m'assisse. — Part. prés. : s'asseyant. — Part. passé : assis, assise.

Choir ηπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être). — Εἰναι εὑχρηστον μόνον εἰς τὴν ἀπαρέμφατον καὶ εἰς τὴν παθητικὴν μετοχήν chu, chue.

Déchoir ἐκπίπτειν (βοηθητ. avoir καὶ être). — Ind. prés. : je déchois, tu déchois, il déchoit, n. déchoyons, v. déchoyez, ils déchoient. — Imp. : je déchoyais. — Pas. déf. : je déchus. — Futur : je décherrai. — Cond. : je décherrais. — Impératif : déchois, déchoyons, déchoyez. — Subj. : que je déchoie, que n. déchoyions, que v. déchoyiez, qu'ils déchoient. — Imp. : que je déchusse. — Δὲν ἔχει part. présent. — Part. passé : déchu, déchue.

Devoir δούλειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je dois, tu dois, il doit, n. devons, v. devez, ils doivent. — Imp. : je devais. — Pas. déf. : je dus. — Futur : je devrai. — Cond. : je devrais. — Impératif : dois, devons, devez. — Subj. : que je doive. — Imp. : que je dusse. — Part. prés. : devant. — Part. passé : dû, due.

Échoir λαγχάνειν, λήγειν ἐπὶ προθεσμίας συναλλαγματικῶν (βοηθητ. être). — Εὔχρηστοι χρόνοι : Ind. prés. : il échoit η il échet. — Pas. déf. : j'échus. — Futur : j'écherrai. — Cond. : j'écherrais. — Imp. du subj. : que j'échusse. — Part. prés. : échéant. — Part. passé : échu, échue.

Falloir δεῖ (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον. — Ind. prés. : il faut. — Imp. : il fallait. — Pas. déf. : il fallut. — Futur : il faudra. — Cond. : il faudrait. — Προστακτικὴ δὲν ἔχει. — Subj. prés. : qu'il faille. — Imp. : qu'il fallût. — Part. présent δὲν ἔχει. — Part. passé : fallu (ἀνευ θηλυκοῦ).

Mouvoir κινεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je meus, tu meus, il meut, n. mouvons, v. mouvez, ils meuvent. — Imp. : je mouvais. — Pas. déf. : je mus. — Futur : je mouvrail. — Cond. : je mouvrerais. — Impératif : meus, mouvons, mouvez. — Subj. : que je meuve. — Imp. : que je musse. — Part. prés. : mouvant. — Part. passé : mû, mue.

Οὕτω κλίνεται καὶ τὸ **é mouvoir** συγχινεῖν, part. passé : ému, émue.

Pleuvoir βρέχειν (βοηθητ. avoir), ἀπρόσωπον. — Ind. prés. : il pleut. — Imp. : il pleuvait. — Pas. déf. : il plut. — Futur : il pleuvra. — Cond. : il pleuvrait. — Subj. : qu'il pleuve. — Imp. : qu'il plût. — Part. prés. : pleuvant. — Part. passé : plu.

Pourvoir προμηθεύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ voir, πλὴν τοῦ pas. déf. : je pourvus, — τοῦ futur : je pourvoirai, — τῆς cond. : je pourvoirais, — τοῦ imp. du subj. : que je pourvusse.

Pouvoir δύνασθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je puis ἢ je peux, tu peux, il peut, n. pouvons, v. pouvez, ils peuvent. — Imp. : je pouvais. — Pas. déf. : je pus. — Futur : je pourrai. — Cond. : je pourrais. — Προστακτικὴ δὲν ἔχει. — Subj. : que je puisse. — Imp. : que je pusse. — Part. prés. : pouvant. — Part. passé : pu (ἀνευ θηλυκοῦ).

Prévaloir ὑπερισχύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ valoir, πλὴν τοῦ prés. du subj. : que je prévale, que tu prévaux, que n. prévalions, qu'ils prévalent.

Savoir γνῶσκειν, μανθάνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je sais, tu sais, il sait, n. savons, v. savez, ils savent. —

Imp. : je savais. — Pas. déf. : je sus. — Futur : je saurai. — Cond. : je saurais. — Impératif : sache, sachons, sachez. — Subj. : que je sache. — Imp. : que je susse, que n. sussions. — Part. prés. : sachant. — Part. passé : su, sue.

Seoir ἀρμόζειν. Εὐχρηστον μόνον εἰς τοὺς ἔξης τύπους : Ind. prés. : je sieds, tu sieds, il sied, n. seyons, v. seyez, ils siéent. — Imp. : il seyait, ils seyaient. — Futur : il siéra, ils siéront. — Cond. : il siérait, ils siéraient. — Subj. prés. : qu'il siée, qu'ils siéent. — Part. prés. : seyant.

Valoir ἀξίζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vaux, tu vaux, il vaut, n. valons, v. valez, ils valent. — Imp. : je valais. — Pas. déf. : je valus. — Futur : je vaudrai. — Cond. : je vaudrais. — Impératif : vaux, valez. — Subj. : que je vaille, que n. vallions, qu'ils vaillent. — Imp. : que je valusse. — Part. prés. : valant. — Part. passé : valu, value.

Voir βλέπειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vois, tu vois, il voit, n. voyons, v. voyez, ils voient. — Imp. : je voyais. — Pas. déf. : je vis. — Futur : je verrai. — Cond. : je verrais. — Impératif : vois, voyons. — Subj. : que je voie, que tu voies, qu'il voie, que n. voyions, que v. voyiez, qu'ils voient. — Imp. : que je visse. — Part. prés. : voyant. — Part. passé : vu, vue.

Vouloir θέλειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je veux, tu veux, il veut, n. voulons, v. voulez, ils veulent. — Imp. : je voulais. — Pas. déf. : je voulus. — Futur : je voudrai. — Cond. : je voudrais. — Impératif : veux η veuille, veuillons, veuillez. — Subj. : que je veuille, que n. voulions, qu'ils veuillent. — Imp. : que je voulusse. — Part. prés. : voulant. — Part. passé : voulu, voulue.

Τετάρτη συζυγία.

Absoudre άθωώνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'absous, tu absous, il absout, n. absolvons, v. absolvez, ils absolvent. — Imp. : j'absolvais. — Δὲν ἔχει passé défini. — Futur : j'absoudrai. — Cond. : j'absoudrais. — Impératif: absous, absolvons, absolvez. — Subj. : que j'absolve. — Δὲν ἔχει imp. du subj. — Part. prés. : absolvant. — Part. passé : absous, absoute.

Atteindre βάλλειν, κτυπᾶν (βοηθητικὸν avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Battre κτυπᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je bats, tu bats, il bat, n. battons, v. battez, ils battent. — Imp. : je battais. — Pas. déf. : je battis. — Futur : je battraï. — Cond. : je battrais. — Impératif : bats, battons, battez. — Subj. : que je batte. — Imp. : que je battisse. — Part. prés. : battant. — Part. passé : battu, battue.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ **abattré** καταβάλλειν, κρημνίζειν, **combat-**
tre μάχεσθαι, **rabattre** κατα(ύπο)βιβάζειν.

Boire πίνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je bois, tu bois, il boit, n. buvons, v. buvez, ils boivent. — Imp. : je buvais. — Pas. déf. : je bus. — Futur : je boirai. — Cond. : je boirais. — Impératif : bois, buvons, buvez. — Subj. : que je boive, que tu boives, qu'il boive, que n. buvions, que v. buviez, qu'ils boivent. — Imp. : que je busse. — Part. prés. : buvant. — Part. passé : bu, bue.

Braire ὄγκανίζειν. — Ind. prés. : il brait. — Imp. : il brayait. — Futur : il braira. — Cond. : il brairait. — Subj. : qu'il braie. — Part. prés. : brayant.

Bruire θορυβεῖν, ἀπρόσωπον. — Λέγουσι μόνον bruire, il bruit, il bruyait, il bruirait.

Geindre ζωννύειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Clore κλείειν (βοηθητ. avoir). Εἶναι εὐχρηστὸν μόνον εἰς τοὺς

έξης χρόνους : — Ind. prés. : je clos, tu clos, il clot, ἀνεψιον πληθυντικοῦ. — Futur : je clorai. — Cond. : je clorais. — Impératif : clos. — Subj. : que je close. — Part. passé : clos, close.

Conclure (*συμπεραίνειν* (βοηθητικὸν avoir). — Ind. prés. : je conclus, tu conclus, il conclut, n. concluons, v. concluez, ils concludent. — Imp. : je concluais. — Pas. déf. : je conclus. — Futur : je conclurai. — Cond. : je conclurais. — Impératif : conclus, concluons, concluez. — Subj. : que je conclue, que tu conclues, qu'il conclue, que n. concluions, que v. concluiez, qu'ils concludent. — Imp. : que je conclusse. — Part. prés. : concluant. — Part. passé : conclu, conclue.

Conduire οδηγεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Confire συνχωρώνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je confis, tu confis, il confit, n. confisons, v. confisez, ils confisent. — Imp. : je confisais. — Pas. déf. : je confis. — Futur : je confirai. — Cond. : je confirais. — Impératif : confis. — Subj. : que je confise. — Imp. : que je confisse. — Part. prés. : confisant. — Part. passé : confit, confite.

Connaitre γνωρίζειν (βοηθητικὸν avoir), κλίνεται κατὰ τὸ paraître.

Construire κατασκευάζειν, οἰκοδομεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Contraindre ἀναγκάζειν (βοηθητικὸν avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Contredire ἀντιλέγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je contredis, n. contredisons, v. *contredisez*, ils contredisent. Κατὰ τὸ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Coudre φάπτειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je couds, tu couds, il coud, n. cousons, v. cousez, ils coussent. — Imp. : je cousais. — Pas. déf. : je cousis. — Futur : je coudrai. — Cond. : je coudrais. — Impératif : couds, cousons, cousez. — Subj. : que je cose, que n. coussions. — Imp. :

que je couisse, que n. couissons. — Part. prés. : couvant. — Part. passé : cousu, cousue.

Craindre φοβεῖσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je crains, tu crains, il craint, n. craignons, v. craignez, ils craignent. — Imp. : je craignais. — Pas. déf. : je craignis. — Futur : je craindrai. — Cond. : je craindrais. — Impératif : crains, craignons, craignez. — Subj. : que je craigne. — Imp. : que je craignisse. — Part. prés. : craignant. — Part. passé : craint, crainte.

Tὸ ρῆμα craindre καὶ τὰ ἀνάλογα μὲ αὐτὸ τὰ λύγοντα εἰς
aindre, eindre, oindre, οἶον peindre ζωγραφεῖν, joindre ένώ-
νειν, τρέπουσι τὸ φίλικὸν craign, peign, joign εἰς crain, pein,
join, πρὸ καταλήξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου.

Croire πιστεύειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je crois, tu crois, il croit, n. croyons, v. croyez, ils croient. — Imp. : je croyais. — Pas. déf. : je crus. — Futur : je croirai. — Cond. : je croirais. — Impératif : crois, croyons, croyez. — Subj. : que je croie, que tu croies, qu'il croie, que nous croyions, que vous croyiez, qu'ils croient. — Imp. : que je crusse. — Part. prés. : croyant. — Part. passé : cru, crue.

Croître αὔξανειν, φύεσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je crois, tu crois, il croît, n. croissons, v. croissez, ils croissent. — Imp. : je croissais. — Pas. déf. : je crûs. — Futur : je croîtrai. — Cond. : je croîtrais. — Impératif : crois, croisons, croissez. — Subj. : que je croisse. — Imp. : que je crûsse. — Part. prés. : croissant. — Part. passé : crû, crûe.

Cuire φήνειν (βοηθητ. avoir), κατὰ τὸ déduire.

Déduire ἀφαιρεῖν, συμπεραίνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je déduis, n. déduisons. — Imp. : je déduisais. — Pas. déf. : je déduisis. — Futur : je déduirai. — Cond. : je déduirais. — Impératif : déduis, déduisons, déduisez. — Subj. : que je

déduise. — Imp. : que je déduisisse. — Part. prés. : déduisant. — Part. passé : déduit, déduite.

Détruire καταστρέφειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Dire λέγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je dis, tu dis, il dit, n. disons, v. dites, ils disent. — Imp. : je disais. — Pas. déf. : je dis. — Futur : je dirai. — Cond. : je dirais. — Impératif : dis, disons, dites. — Subj. : que je dise. — Imp. : que je dise. — Part. prés. : disant. — Part. passé : dit, dite.

Dissoudre διαλύειν, κλίνεται κατὰ τὸ absoudre.

Éclore ἐκκολάπτεσθαι, ἀνοίγειν (ἐπὶ ἀνθέων), κλίνεται κατὰ τὸ clore.

Écrire γράφειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : j'écris, tu écris, il écrit, n. écrivons, v. écrivez, ils écrivent. — Imp. : j'écrivais. — Pas. déf. : j'écrivis. — Futur : j'écrirai. — Cond. : j'écrirais. — Impératif : écris, écrivons, écrivez. — Subj. : que j'écrive. — Imp. : que j'écrivisse. — Part. prés. : écrivant. — Part. passé : écrit, écrite.

Élire ἐκλέγειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ lire.

Enduire ἐπιχρίειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Éteindre σβήνειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Étreindre συ(περι)σφίγγειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Faire κάμνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je fais, tu fais, il fait, n. faisons, v. faites, ils font. — Imp. : je faisais. — Pas. déf. : je fis. — Futur : je ferai. — Cond. : je ferai. — Impératif : fais, faisons, faites. — Subj. : que je fasse. — Imp. : que je fisse. — Part. prés. : faisant. — Part. passé : fait, faite.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **contrefaire** παραποιεῖν, **satisfaire** ικανοποιεῖν, **surfaire** ὑπερτιμᾶν, κλπ.

Feindre προσποιεῖσθαι (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Frire τηγανίζειν. — Εἶναι εὕχρηστον μόνον εἰς τὸν ἐνικὸν τοῦ ἐνεστῶτος τῆς Όριστακῆς je fris, tu fris, il frit. — Εἰς τὸν Μέλλοντα: je frirai, n. frirons. — Εἰς τὴν Ὑπόθετ.: je frirais, n. fririons. — Εἰς τὸ β' ἐνικὸν πρόσ. τῆς Προστακτικῆς: fris, — καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, j'ai frit, j'avais frit, κλπ. — Διὰ τοὺς ἄλλους χρόνους, μεταχειρίζονται τὸ ρῆμα faire καὶ τὴν ἀπαρέμφατον frire: nous faisons frire, je fis frire, que je fasse frire, κλπ.

Instruire διδάσκειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Interdire ἀπαγορεύειν. — J'interdis, n. interdisons, v. interdisez, ils interdisent. — Impér.: interdis, interdisons, interdisez. — Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Joindre συνάπτειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je joins, tu joins, il joint, n. joignons, v. joignez, ils joignent. — Imp.: je joignais. — Pas. déf.: je joignis. — Futur: je joindrai. — Cond.: je joindrais. — Impératif: joins, joignons, joignez. — Subj.: que je joigne, que n. joignions. — Imp.: que je joignisse. — Part. prés.: joignant. — Part. passé: joint, jointe.

Lire ἀναγινώσκειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je lis, tu lis, il lit, n. lisons, v. lisez, ils lisent. — Imp.: je lisais. — Pas. déf.: je lus. — Futur: je lirai. — Cond.: je lirais. — Impératif: lis, lisons, lisez. — Subj.: que je lise. — Imp.: que je lusse. — Part. prés.: lisant. — Part. passé: lu, lue.

Luire λέμπειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ déduire.

Maudire καταράσθαι (βοηθητ. avoir). — Je maudis, n. maudissons, v. maudissez, ils maudissent. Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Méconnaître παραγωρίζειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ paraître.

Médire κακολογεῖν (βοηθητ. avoir). — Je médis, n. médissons, v. médisez, ils médisent. — Impératif: médis, médissons, médisez. — Κατὰ τὰ ἄλλα κλίνεται ὅπως τὸ dire.

Mettre θέτειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je mets, tu

mets, il met, n. mettons, v. mettez, ils mettent. — Imparf.: je mettais. — Pas. déf.: je mis. — Futur: je mettrai. — Cond.: je mettrai. — Impératif: mets, mettons, mettez. — Subj.: que je mette. — Imp.: que je misse. — Part. prés.: mettant. — Part. passé: mis, mise.

Οὗτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **admettre** ἀποδέχεσθαι, **commettre** διαπράττειν, **émettre** ἐκδίδειν, **omettre** παραλείπειν, **permettre** ἐπιτρέπειν, **promettre** ὑπόσχεσθαι, **remettre** ἀναβάλλειν, **échanger** εἰρίζειν, **soumettre** ὑποβάλλειν, καὶ π.

Moudre ἀλέθειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je mouds, tu mouds, il moud, n. moulons, v. moulez, ils moulent. — Imp.: je moulais. — Passé déf.: je moulus. — Futur: je moudrai. — Cond.: je moudrais. — Impératif: mouds, moulons, moulez. — Subj.: que je moule, que n. moulions. — Imp.: que je moulusse. — Part. prés.: moulant. — Part. passé: moulu, moulee.

Naître γεννᾶσθαι (βοηθητ. être). — Ind. prés.: je naïs, tu naïs, il naît, n. naïssons, v. naïssez, ils naissent. — Imp.: je naissais. — Pas. déf.: je naquis. — Futur: je naîtrai. — Cond.: je naîtrai. — Impératif: naïs. — Subj.: que je naïsse. — Imp.: que je naquisse. — Part. prés.: naissant. — Part. passé: né, née.

Nuire βλάπτειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés.: je nuis, tu nuis, il nuit, n. nuisons, v. nuisez, ils nuisent. — Imp.: je nuisais. — Pas. déf.: je nuisis. — Futur: je nuirai. — Cond.: je nuisais. — Impératif: nuis, nuisons, nuisez. — Subj.: que je nuise. — Imp.: que je nuisisse. — Part. prés.: nuisant. — Part. passé: nui (ἀμετάθλητος).

Oindre χρέειν, κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Paître βόσκειν. — Ind. prés.: je pais, tu pais, il paît, n. paissions, v. paissez, ils paissent. — Imp.: je paissais. — Δὲν ἔχει passé défini. — Futur: je paîtrai. — Cond.: je paîtrai. — Impératif: pais, paissions, paissez. — Subj.: que je

paisse. — Part. prés. : paissant. — Δέν ἔχει παθητ. μετοχήν.

Paraître φαίνεσθαι (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je parais, tu parais, il paraît, n. paraissons, v. paraissez, ils paraissent. — Imp. : je paraissais. — Pas. déf. : je parus. — Futur : je paraîtrai. — Cond. : je paraîtrai. — Impératif : parais, paraissons, paraissez. — Subj. : que je paraisse. — Imp. : que je parusse. — Part. prés. : paraissant. — Part. passé : paru.

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **apparaître** ἐμφανίζεσθαι, **disparaître** ἐξαφανίζεσθαι, κλπ.

Peindre ζωγραφίζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je peins, tu peins, il peint, n. peignons, v. peignez, ils peignent. — Imp. : je peignais. — Pas. déf. : je peignis. — Futur : je peindrai. — Cond. : je peindrais. — Impératif : peins, peignons, peignez. — Subj. : que je peigne, que nous peignions. — Imp. : que je peignisse. — Part. prés. : peignant. — Part. passé : peint, peinte.

Plaire αἰρέσκειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ craindre.

Plaire αἱρέσκειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je plais, tu plais, il plaît, n. plaisons, v. plaisez, ils plaisent. — Imp. : je plaisais. — Pas. déf. : je plus. — Futur : je plairai. — Cond. : je plairais. — Impératif : plais, plaisons, plaisez. — Subj. : que je plaise. — Imp. : que je plusse. — Part. prés. : plaisant. — Part. passé : plu (ἀμετάβλητος).

Οὕτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **complaire** εὐαρεστεῖν, **déplaire** ἀπαρέσκειν.

Pointre ὑποφέρειν, κλίνεται κατὰ τὸ joindre.

Prendre λαμβάνειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je prends, tu prends, il prend, n. prenons, v. prenez, ils prennent. — Imp. : je prenais. — Pas. déf. : je pris. — Futur : je prendrai. — Cond. : je prendrais. — Impératif : prends, prenons,

prenez. — Subj. : que je prenne. — Imp. : que je prisse.
Part. prés. : prenant. — Part. passé : pris, prise.

Οὗτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **apprendre** μανθάνειν,
comprendre ἔννοεῖν, **entreprendre** ἐπιχειρεῖν, **surprendre** ἐκπλήτ-
τεῖν, καταλαμβάνειν (αἰφνιδίως), κλπ.

Résoudre (δια)λύειν, ἀπορρίζειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je résous, tu résous, il résout, n. résolvons, v. résolvez, ils résolvent. — Imp. : je résolvais. — Pas. déf. : je résolus. — Futur : je résoudrai. — Cond. : je résoudrais. — Impératif : résous, résolvons, résolvez. — Subj. : que je résolve. — Imp. : que je résolusse. — Part. prés. : résolvant. — Part. passé : résolu, résolue.

Rire γελᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je ris, n. rions, ils rient. — Imp. : je riais, n. riions, v. riez. — Pas. déf. : je ris. — Futur : je rirai. — Cond. : je rirais. — Impératif : ris, rions, riez. — Subj. : que je rie, que tu ries, qu'il rie, que n. riions, que v. riez. — Imp. : que je risse. — Part. prés. : riant. — Part. passé : ri (ἀγεν θηλυκοῦ).

Suffire ἀρχεῖν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ confire, ἐκτὸς
εἰς τὴν παθητ. μετοχὴν suffi.

Suivre ἀκολουθεῖν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je suis, tu suis, il suit, n. suivons, v. suivez, ils suivent. — Imp. : je suivais. — Pas. déf. : je suivis. — Futur : je suivrai. — Cond. : je suivrais. — Impératif : suis, suivons, suivez. — Subj. : que je suive. — Imp. : que je suivisse. — Part. prés. : suivant. — Part. passé : suivi, suivie.

Οὗτω κλίνονται καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύνθετα **poursuivre** καταδιώ-
κειν, κλπ.

Taire παρασιωπᾶν, **se taire** σιωπᾶν, κλίνονται κατὰ τὸ plaire.

Teindre βάφειν (βοηθητ. avoir), κλίνεται κατὰ τὸ peindre.

Traire ἀμέλγειν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je traïs, tu traïs, il trait, n. trayons, v. trayez, ils traient. — Imp. : je trayais. — Δὲν ἔχει passé défini. — Futur : je traïrai. —

Cond. : je traîrais. — Impératif : traîs, trayons, trayez. — Subj. : que je traie, que n. trayions. — Δὲν ἔχει παρατατικόν. — Part. prés. : trayant. — Part. passé : trait, traite.

Οὗτοι κλίνονται καὶ τὰ **distraire** τέρπειν, ἀποσπᾶν, **extraire** ἐξάγειν, **soustraire** ἀφαιρεῖν.

Vaincre νικᾶν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vaincs, tu vaincs, il vainc, n. vainquons, v. vainquez, ils vainquent. — Imp. : je vainquais. — Pas. déf. : je vainquis. — Futur : je vaincrai. — Cond. : je vaincrais. — Impératif : vaincs, vainquons, vainquez. — Subj. : que je vainque, que tu vainques, qu'il vainque, que n. vainquions. — Imp. : que je vainquisse. — Part. prés. : vainquant. — Part. passé : vaincu, vaincue.

Οὗτοι κλίνεται καὶ τὸ **convaincre** πείθειν.

Vivre ζῆν (βοηθητ. avoir). — Ind. prés. : je vis, tu vis, il vit, n. vivons, v. vivez, ils vivent. — Imp. : je vivais. — Pas. déf. : je vécus. — Futur : je vivrai. — Cond. : je vivrais. — Impératif : vis, vivons, vivez. — Subj. : que je vive. — Imp. : que je vécusse. — Part. prés. : vivant. — Part. passé : vécu (ἀμετάθλητος).

Οὗτοι κλίνεται καὶ τὸ **survivre** ἐπιζῆν.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Συμφωνέα τοῦ ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον.

§ 161. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, τὸ ρῆμα συμφωνεῖ, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, πρὸς τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον.

Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ετ.

§ 162. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ἢ πλείονα ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ ετ, ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν: Le père et le fils chantent δικά τους φάλλουσιν.

Ἐάν δὲ τὰ ὑποκείμενα εἶναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα τίθεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον: Vous et moi aimons l'étude σεις καὶ ἔγώ ἀγαπῶμεν τὴν μελέτην.

Ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ οὐ ἢ διὰ τοῦ νι.

§ 163. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ συνδεόμενα διὰ τοῦ συνδέσμου οὐ ἢ, ἢ διὰ τοῦ συνδέσμου πι οὔτε, τίθεται καθ' ἐνικὸν μέν, ὅταν πρόκειται νὰ δειχθῇ ὅτι ἡ πρᾶξις γίνεται ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ὑποκειμένου μόνον, ἀποκλειομένου τοῦ ἑτέρου, κατὰ πληθυντικὸν δέ, ἐάν ἀμφότερα τὰ ὑποκείμενα συντρέχωσιν εἰς τὴν αὐτὴν πρᾶξιν: Son frère ou son père sera élu θὰ ἐκλεγῃ δ ἀδελφός του ἢ δικά του. Ni mon frère ni le tien n'aura la place vacante οὔτε δ ἀδελφός μου οὔτε δ ίδιος σου θὰ λάβῃ τὴν κενήν θέσιν. — Le temps ou la mort sont nos remèdes δ χρόνος ἢ δ θάνατος εἶναι τὰ φάρμακα ήμῶν. Ni l' or ni la grandeur ne nous rendent heureux οὔτε δ χρυσὸς οὔτε τὸ μεγαλεῖον μᾶς καθιστῶσιν εὐτυχεῖς.

§ 164. Έάν τὰ ὑποκείμενα τὰ συνδεόμενα διὰ τοῦ οὐ ἢ διὰ

τοῦ οὐ εἶναι διαφόρων προσώπων, τὸ ρῆμα ἐκφέρεται κατὰ πληθυντικὸν καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον: *Lui* οὐ *moi* **irons** vous faire visite ἐκεῖνος ἡ ἐγώ θὰ ἔλθωμεν νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶμεν. *Ni lui ni moi n'irons* à Paris οὔτε ἐκεῖνος οὔτε ἐγώ θὰ ὑπάγωμεν εἰς Παρισίους.

‘**Υποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν commes, κλπ.**

§ 165. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ὑποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν *comme* ως, ainsi que ὅπως, de même que καθώς, τίθεται καθ' ἐνικὸν μέν, ἐὰν πρόκηγται περὶ συγκρίσεως, κατὰ πληθυντικὸν δέ, ἐὰν πρόκηγται περὶ ἀπαριθμήσεως: L'enfant, ainsi que la vigne, a besoin de support (σύγκρισις) τὸ παιδίον, ως ἡ ἀμπελος, ἔχει ἀνάγκη στηρίγματος. L'or, ainsi que l'argent, peuvent rester dans la terre sans s'altérer (ἀπαριθμησις) ὁ χρυσός, ως καὶ ὁ ἀργυρός, δύνανται νὰ μείνωσιν ἐν τῇ γῇ χωρὶς νὰ φθαρώσιν.

‘**Υποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμουν.**

§ 166. Τὸ ρῆμα, ἔχον δύο ἡ πλείονα ὑποκείμενα ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, μὴ συνδεόμενα δι' οὐδενὸς συνδέσμου, δύνανται νὰ τεθῇ καθ' ἐνικόν:

1ον. “Οταν ταῦτα εἰνὶαι περίπου συνώνυμα: Sa bonté, son extrême douceur le fait aimer ἡ ἀγαθότης του, ἡ ἀκρα γλυκύτης του τὸν καθιστᾷ ἀγαπητόν.

2ον. “Οταν εἶναι τεθειμένα κατὰ πρόσδον: Votre intérêt, votre honneur, Dieu même vous commande ce sacrifice τὸ συμφέρον σας, ἡ τιμὴ σας, αὐτὸς ὁ Θεὸς σας ἐπιτάσσει ταῦτην τὴν θυσίαν.

‘Η χρῆσις τοῦ ἐνικοῦ εἶναι ἐπιβεβλημένη, ὅταν τὰ ὑποκείμενα ἀνακεφαλαιῶνται διὰ τιγος τῶν λέξεων aucun, personne, tout, rien, κλπ.: Femmes, moines, vieillards, tout était descendu γυναῖκες, μοναχοί, γέροντες, ὅλοι εἶχον κατέλθει.

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς περιληπτικὸν ὑποκείμενον.

§ 167. "Οταν τὸ ὑποκείμενον εἶναι περιληπτικὸν ὅνομα ἀκολουθούμενον ὑπὸ ὄνοματικοῦ προσδιορισμοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ρῆμα τίθεται ἐν γένει κατὰ πληθυντικόν: *Une foule d'enfants poussaient des cris de joie πληθυς παιδίων ἔξεδαλλον κραυγάς χαρᾶς.*

"Οταν ὅμως ἡ ἔννοια δεικνύῃ σαφῶς ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ ρήματος ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ περιληπτικόν, τὸ ρῆμα τίθεται καθ' ἐνίκον: *La foule des enfants encombrait la rue τὸ πληθυσ τῶν παιδίων ἐπλήρου τὴν ὁδόν.*

§ 168. Μετὰ τὰ ποσοτικὰ ἐπιρρήματα ρει δλίγον, beaucoup πολὺ, assez ἀρκετά, trop λίαν, moins δλιγώτερον, καὶ τὸ οὐσιαστικὸν la plupart τὸ πλεῖστον, ἀκολουθούμενα ὑπὸ οὐσιαστικοῦ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ρῆμα τίθεται πάντοτε κατὰ πληθυντικόν: *Peu de gens savent se taire à propos δλίγοι· ἀνθρωποι γνωρίζουσι γὰ τις πῶσιν ἐν δέοντι.*

Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν.

§ 169. "Οταν τὸ ρῆμα ἔχῃ ὡς ὑποκείμενον τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν qui, συμφωνεῖ κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον πρὸς τὸ ἥγονον αὐτῆς: *Moi qui suis malade ἔγὼ ὅστις εἰμαι ἀσθενής. Nous qui sommes attentifs ἡμεῖς οἵτινες εἴμεθα προσεκτικοί.*

C'est, ce sont.

§ 170. Τὸ ρῆμα ἔtre, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ce (c'est, c'était, ce sera, κλπ.), τίθεται κατὰ πληθυντικόν, ὅταν ἔπειται οὐσιαστικὸν πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ ἢ ἀντωνυμία τοίτου πληθυντικοῦ προσώπου:

Ce sont les tigres qui sont les plus cruels des animaux *αἱ τίγρεις εἶναι τὰ ὕβριτα τῶν ζώων. Ce sont eux* qui m'ont accusé αὐτοὺς μὲ κατηγόρησαν.

§ 171. Τὸ ρῆμα ἔτει, ἔχον πρὸ αὐτοῦ τὸ ce, τίθεται καθ' ἐνικόν, ὅταν ἔπειται ἀντωνυμία πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ πρώτου ή δευτέρου προσώπου, ή δύο οὐσιαστικὰ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ:

C'est nous qui devons parler ήμεταις ὀφείλομεν νὰ ὀμιλήσωμεν.
C'est vous qui l'avez dit σεις τὸ εἴπετε. C'est la rose et la violette que je préfère προτιμῶ τὸ ρόδον καὶ τὸ λον.

Παρατήρησις. — Ἐν τούτοις τὸ ρῆμα ἔτει τίθεται καθ' ἐνικόν: Ιον πρὸς ἀποφυγὴν κακούχων ἐκφράσεων, οἷαι αἱ sunt-ce, seront-ce, furent-ce, κλπ.: Sera-ce vos amis qui vous aideront? οἱ φίλοι σας θὰ σᾶς βοηθήσωσι; Σον εἰς τὴν φράσιν si ce n'est ἐκτὸς ἐάν, ἐὰν δὲν εἶναι: Si ce n'est eux, quels hommes le feraient? ἐκτὸς αὐτῶν, ποῖοι θήθελον πράξεις τοῦτο;

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

§ 172. Υπάρχουσι δύο εἰδη ἀντικειμένων: .

Ιον Τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον (complément direct), ὅπερ ἐκφέρεται κατ' αἵτιατκήν: J'écris une lettre γράψω ἐπιστολήν.

Σον Τὸ ἐμμεσον ἀντικίμενον (complément indirect), ὅπερ ἐκφέρεται διά τυνος τῶν προθέσεων ἢ, de, pour, par, en, dans, κλπ.: J'écris à mon ami γράψω πρὸς τὸν φίλον μου.

Περὶ ἀντικειμένου ρημάτων τινῶν.

§ 173. Τὰ ρήματα τῆς Γαλλικῆς γλώσσης δὲν συμφωνοῦσι πάντοτε πρὸς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς ως πρὸς τὸ εἶδος τοῦ ἀντικειμένου μεθ' οὐ συντάσσονται.

Οὕτω, ρήματά τινα συντάσσονται εἰς τὴν Γαλλικὴν μετὰ γενικῆς (de) η μετὰ δοτικῆς (à), ἐνῷ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν συντάσσονται μὲ ἄλλην πτῶσιν. Τινὰ τούτων εἶναι s'approcher de πλησιάζειν, μεdire de κακολογεῖν, se moquer de ἐμπαῖζειν, se servir de μεταχειρίζεσθαι, se souvenir de ἐνθυμεῖσθαι, κλπ., — frapper à

κρούειν, κτυπᾶν, ordonner à διατάσσειν, pardonner à συγχωρεῖν, penser (songer) à σκέπτεσθαι, succéder à διαδέχεσθαι, κλπ. :

Approchez-vous *du* feu πλησιάσατε εἰς τὸ πῦρ. Je ne me suis pas servi *de* votre dictionnaire δὲν μετεχειρίσθην τὸ λεξικόν σας. Qui frappe *à la porte*? ποῖος κρούει τὴν θύραν; Elle pense *à sa mère* σκέπτεται τὴν μητέρα της.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ

§ 174. Ἡ Γποτακτική εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις :

Ioν Μετὰ τὰ ρήματα τὰ δηλοῦντα θέλησιν, προσταγήν, ἐπιθυμίαν, φόβον, παράκλησιν, ἀμφιβολίαν, ἐλπίδα, εὐχήν: J'ordonne qu'il sorte διατάσσω νὰ ἔξελθῃ. Je désire qu'il vienne ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ.

2ον Μετὰ τὰς φράσεις il est juste εἶναι δίκαιον, il est possible εἶναι δυνατόν, καὶ τὰς ταύταις ἀναλόγους, ἔτι δὲ καὶ μετά τινα ἀπρόσωπα ρήματα, c'lovo il faut prépeie, il convient ἀρμόζει, il semble φαίνεται, κλπ. : Il est juste que les criminels soient punis εἶναι δίκαιον νὰ τιμωρῶνται οἱ ἐγκληματίαι. Il faut que j'écrive à mon ami πρέπει: νὰ γράψω πρὸς τὸν φίλον μου.

§ 175. Τίθεται προσέτι ἡ Γποτακτική :

1ον Μετὰ τὰ ρήματα τὰ συνοδευόμενα ὑπὸ ἀρνήσεως: Je ne dis pas qu'il soit mon ennemi δὲν λέγω ὅτι εἶναι ἔχθρός μου.

2ον Μετὰ ἐρώτησιν ἐνέχουσαν ἀμφιβολίαν: Pensez-vous qu'il vienne? φρονεῖτε ὅτι θὰ ἔλθῃ;

3ον Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνυμίας qui, que, dont, ὃ τὸ ἐπίρρημα οὐ δπού, ὅταν πρόκηται νὰ ἐκφράσωμεν τὸ δυνατὸν γενέσθαι: Je cherche un ami qui me rende ce service ζητῶ φίλον δ ὅποιος νὰ μοῦ κάμη αὐτὴν τὴν χάριν. J'irai dans une ville

où je suis tranquille. Ήταν ύπάγω εἰς μίαν πόλιν ὅπου νὰ είμαι κήρυχος.

τὸν Μετὰ τὰς φράσεις le seul, le plus, le mieux, le moins, le premier καὶ τὰς ταῦταις ἀναλόγους: Le chien est *le seul* animal dont la fidélité *soit* à l'épreuve δέκανη εἶναι τὸ μόνον ζῶν οὐτινος ἢ πίστις εἶναι δεδοκιμασμένη.

Εἰς τὰς αὐτὰς δύμας περιπτώσεις, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται καθ' Ὁριστικήν, ὅταν θέλωμεν νὰ ἐκφράσωμεν θετικόν τι καὶ βέβαιον: Je ne dis pas qu'il **est** mon ennemi. Croyez-vous que l'âme **est** immortelle? πιστεύετε οὐτις ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος; Néron est *le premier* empereur qui a persécuté l'Église δέκανη Νέρων εἶναι δέκανος αὐτοκράτωρ δόστις κατεδίωξε τὴν Ἐκκλησίαν.

§ 176. Εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις τίθεται πάντοτε Ὡποτακτική μετὰ τοὺς ἔπομένους περιφραστικοὺς συνδέσμους:

À moins que éxtōs éán.	Quel... que ὁσος (οίος) δήποτε.
Afin que īna, ὅπως.	Quelque... que ὁσονδήποτε.
Avant que πρὶν ἦ.	Qui que δοτιεδήποτε.
Bien que καίτοι.	Quoi que δέ, τιδήποτε.
De peur que φόβῳ μή, μήπως.	Quoique καίτοι.
Jusqu'à ce que ἔως ὅτου.	Sans que χωρὶς νά.
Loin que μακρὸν τοῦ, ἀντὶ νά.	Si... que δοσονδήποτε.
Pour peu que δέσον δλίγον καὶ ἄν.	Soit que εἴτε.
Pour que īna, ὅπως.	Supposé que ύποτιθεμένου οὐτι.
Pourvu que ἀρκεῖ νά.	

Avant que la guerre finisse, il coulera encore bien du sang πρὶν τελειώσῃ δέ πόλεμος, Ήταν ρεύσῃ εἰσέτι πολὺ αἷμα.

Χρήσις τῶν χρόνων τῆς Ὡποτακτικῆς.

§ 177. Ἐνεστὼς καὶ Παρωχημένος.— "Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος χρόνου, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται καθ' ἐνεστῶτα μὲν τῆς Ὡποτακτι-

κής, έάν θέλωμεν νά δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν· κατὰ παρωχημένον δὲ τῆς Ὑποτακτικῆς, έάν θέλωμεν νά δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν:

<i>Κυρία πρότασις.</i> <i>Ἐγεστώς ἢ Μέλλων.</i>	<i>Δευτερεύουσα πρότασις.</i> <i>Ἐγεστώς τῆς Ὑποτακτικῆς.</i> <i>qu'il le fasse.</i> <i>Παρωχημ. τῆς Ὑποτακτ.</i> <i>qu'il l'ait fait.</i>
<i>Je doute, je douteraï</i>	

§ 178. *Παρατατικὸς καὶ Ὑπερσυντέλικος.* — "Οταν τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως εἶναι παρωχημένον τινὸς χρόνου ἢ Ὑποθετικῆς, τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως τίθεται κατὰ παρατατικὸν μὲν τῆς Ὑποτακτικῆς, έάν θέλωμεν νά δηλώσωμεν πρᾶξιν ἐνεστῶσαν ἢ μέλλουσαν· κατὰ ὑπερσυντέλικον δὲ τῆς Ὑποτακτικῆς, έάν θέλωμεν νά δηλώσωμεν πρᾶξιν παρελθοῦσαν:

<i>Κυρία πρότασις.</i> <i>Παρωχημένος ἢ Ὑποθετική.</i>	<i>Δευτερεύουσα πρότασις.</i> <i>Παρατατικὸς τῆς Ὑποτακτικῆς.</i> <i>qu'il le fit.</i> <i>Ὑπερσυντέλ. τῆς Ὑποτακτικῆς.</i> <i>qu'il l'eût fait.</i>
<i>Je doutais, je doutai, j'ai douté, j'avais douté, κλπ.: je douterais</i>	

§ 179. "Οταν τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφράζῃ πρᾶξιν γινομένην καθ' ὃν στιγμὴν διμιλοῦμεν ἢ διαρκῶς ἐπαναλαμβανομένην, δὲν τηροῦνται οἱ ἀνωτέρω κανόνες, ἀλλὰ τίθεται κατ' ἐνεστῶτα τὸ ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως: Je n'ai jamais dit que vous soyez paresseux oùdépote εἴπον ὅτι εἶσθε ὀκνηροί. Il ne faudrait pas que les enfants s'imaginassent qu'ils puissent devenir savants sans travailler δὲν πρέπει νά φαγτασθῶσι τὰ παιδία ὅτι δύνανται νά γίνωσι σοφοὶ χωρὶς νά ἔργασθῶσιν.

ΧΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ

§ 180. Ή απαρέμφατος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ :

τὸν Ὡς ὑποκείμενον : *Mentir* est une action honteuse τὸ φεύδεσθαι εἶναι πρᾶξις ἐπονεῖδιστος.

Τὸν Ὡς κατηγορούμενον : *Vouloir* c'est pouvoir τὸ θέλειν δύνασθαι ἔστιν, ἡ θέλησις εἶναι δύναμις.

Τὸν Ὡς προσδιορισμὸς δόνόματος ἢ ἐπιθέτου : *Le désir de plaisir* ἢ ἐπιθυμία τοῦ ἀρέσκειν. *Habile à parler* ἵκανὸς εἰς τὸ ὅμιλεν.

Τὸν Ὡς ἀντικείμενον ρήματος : Il sait lire ηξεύρει ν' ἀναγινώσκῃ.

§ 181. Ὡς ἀντικείμενον ρήματος, ἡ απαρέμφατος τίθεται μόνον ἐπὶ ταυτοπροσωπίας, ὅταν δῆλ. τὸ ὑποκείμενον αὐτῆς εἶναι τὸ αὐτὸ πρὸς τὸ τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως :

Je désire visiter la France ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεψθῶ τὴν Γαλλίαν. Voulez-vous fermer la fenêtre? Θέλετε νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον;

Ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας τίθεται ὑποτακτική :

Mon père désire que je visite la France ὁ πατέρος μου ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεψθῶ τὴν Γαλλίαν. Voulez-vous que je ferme la fenêtre? Θέλετε νὰ κλείσω τὸ παράθυρον;

Ἄλλὰ καὶ ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας τίθεται απαρέμφατος ὅταν ὑποκείμενον αὐτῆς εἶναι τὸ ἀντικείμενον (ὄνομα ἢ ἀντωνυμία) τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως :

Dites à Pierre de fermer la fenêtre εἴπατε εἰς τὸν Πέτρον νὰ κλείσῃ τὸ παράθυρον. Je vous ordonne de fermer la fenêtre σᾶς διατάσσω νὰ κλείσετε τὸ παράθυρον.

§ 182. Ή ὡς ἀντικείμενον ρήματος χρησιμεύουσα απαρέμφατος ἐκφέρεται ἢ απροθέτως ἢ ἐμπροθέτως διὰ μιᾶς τῶν προθέσεων αἱ ἢ de. Τοῦτο ἔξαρταται ἐκ τοῦ ρήματος ὅπερ προηγεῖται τῆς απαρέμφάτου.

**Tὰ κυριώτερα τῶν ογκάτων ἀτινα
δὲν ἀπαιτοῦσι πρόθεσιν πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου.**

aimer mieux προτιμᾶν	oser τολμᾶν
aller πηγαίνειν	pouvoir δύνασθαι
compter προτίθεσθαι, σκοπεύειν	préférer προτιμᾶν
croire πιστεύειν	prétendre ἀξιοῦν
désirer ἐπιθυμεῖν	savoir γινώσκειν
devoir διφέλειν	sembler φαίνεσθαι
entendre ἀκούειν	sentir αἰσθάνεσθαι
envoyer στέλλειν	valoir mieux ἀξίζειν καλύτερον,
espérer ἐλπίζειν	προτιμητέον εἶναι
faire κάμνειν	venir ἔρχεσθαι
falloir δεῖν	voir βλέπειν
laisser ἀφήνειν	vouloir θέλειν

Παραδείγματα.

Désirez-vous *voyager*?
Je compte *partir* demain.
J'ose le *dire*.

Ἐπιθυμεῖτε νὰ ταξιδεύσετε;
Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω αὔριον.
Τολμῶ νὰ τὸ εἴπω.

**Tὰ κυριώτερα τῶν ογκάτων ἀτινα ἀπαιτοῦσι
πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν ἡ**

accoutumer à συνειθίζειν
aider à βοηθεῖν
aimer à ἀγαπᾶν, ἀρέσκεσθαι
apprendre à μανθάνειν
s'apprêter à ἑτοιμάζεσθαι
avoir à ἔχειν
chercher à προσπαθεῖν
consentir à στέργειν
consister à συνίστασθαι
se disposer à διατίθεσθαι, ἔτοιμάζεσθαι
donner à δίδειν
employer à μεταχειρίζεσθαι

encourager à ἐνθαρρύνειν
engager à παρακινεῖν
enseigner à διδάσκειν
inviter à προσκαλεῖν
se mettre à ἀρχίζειν
parvenir à κατορθώνειν
persister à ἔπιμένειν
se préparer à προετοιμάζεσθαι
réussir à ἐπιτυγχάνειν
servir à χρησιμεύειν
songer à σκέπτεσθαι
tarder à βραδύνειν
tendre à τείγειν
travailler à ἔργάζεσθαι

1. Τὸ αὐτὸν συνοδευόμενον ὑπὸ ὄνόματος ἀπαιτεῖ πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν de : J'ai l'honneur (le plaisir, le regret, κλπ.) de vous annoncer.

Παραδείγματα.

Aimez-vous à *voyager* ?

Mon fils apprend à *chanter*.

Αγαπάτε νὰ ταξιδεύετε;

Ο υἱός μου μανθάνει νὰ φέλλῃ.

**Τὰ κυριώτερα τῶν ρημάτων ἀτινὰ ἀπαιτοῦσι
πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου τὴν πρόθεσιν δε.**

s' abstenir de ἀπέχειν
 avertir de εἰδοποιεῖν
 cesser de παύειν
 charger de ἐπιφορτίζειν
 commander de προστάσσειν
 se contenter de ἀρχεῖσθαι
 craindre de φοβεῖσθαι
 défendre de ἀπαγορεύειν
 se dépêcher de σπεύδειν
 dire de λέγειν
 douter de ἀμφιβάλλειν
 écrire de γράφειν
 empêcher de ἐμποδίζειν
 s'empresser de σπεύδειν
 entreprendre de ἐπιχειρεῖν
 éviter de ἀποφεύγειν
 se hâter de σπεύδειν

mériter de ἀξίζειν
 négliger de ἀμελεῖν
 omettre de παραλείπειν
 ordonner de διατάσσειν
 oublier de λγσμονεῖν
 pardonner de συγχωρεῖν
 parler de διμιλεῖν
 permettre de ἐπιτρέπειν
 prier de παρακαλεῖν
 promettre de ὑπόσχεσθαι
 proposer de προτείνειν
 se proposer de προτίθεσθαι
 recommander de συνιστᾶν
 refuser de ἀρνεῖσθαι
 regretter de λυπεῖσθαι
 résoudre de ἀποφασίζειν
 tâcher de προσπαθεῖν

Παραδείγματα.

Je vous conseille *de partir*.

Dites-lui *de venir*.

Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀναχωρήσετε.

Εἴπατέ του νὰ ἔλθῃ.

§ 183. Τέλος, ρήματά τινα δέχονται τὴν ἡ τὴν de πρὸ τῆς ἀπαρεμφάτου. Τοιαῦτα εἶναι : commencer ἀρχίζειν, continuer ἔξακολουθεῖν, obliger ὑποχρεώνειν, κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΗΣ. DU PARTICIPE.

§ 184. Ὄπάρχουσι δύο εἴδη μετοχῶν: ἡ ἐνεργητική (le participe présent) καὶ ἡ παθητική (le participe passé).

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ.

§ 185. Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ ἐκφράζει ἐνέργειαν, λήγει δὲ εἰς **ant** καὶ εἶναι πάντοτε **ἀμετάβλητος**:

Un homme *louant* Dieu ἀνὴρ αἰνῶν τὸν Θεόν.

Des hommes *louant* Dieu ἄνδρες αἰνοῦντες τὸν Θεόν.

§ 186. Ο εἰς **ant** ρηματικὸς τύπος, δταν ἐκφράζῃ ποιότητα, ιδιότητα, κατάστασιν, εἶναι ρηματικὸν ἐπίθετον (adjectif verbal) καὶ τότε συμφωνεῖ πρὸς τὸ προσδιοριζόμενον κατὰ γένος καὶ ἀριθμόν.

Παραδείγματα.

Ἐνεργητικὴ Μετοχή.

Ρηματικὸν ἐπίθετον.

J'ai vu cette mère *caressant* son fils εἰδον τὴν μητέρα ταύτην θωπεύουσαν τὸν υἱόν της.

On aime les enfants *obéissants* aux volontés de leurs parents ἀγαπῶμεν τὰ παιδία τὰ διπείκοντα εἰς τὰς θελήσεις τῶν γονέων των.

Cette mère est *caressante* αὕτη ἡ μήτηρ εἶναι θωπευτική.

On aime les enfants *obéissants* ἀγαπῶμεν τὰ εὐπειθῆ παιδία.

§ 187. Ἐνεργητικαὶ τινες μετοχαὶ διαφέρουσι κατὰ τὴν δρθογραφίαν τῶν ἀντιστοίχων ρηματίκων ἐπιθέτων ἡ οὐσιαστικῶν. Άἱ κυριώτεραι τούτων εἶνε αἱ ἔξης:

Ἐνεργ. Μετοχα.

Ρηματ. ἐπίθετα ἢ οὐσιωτικά.

Convainquant πείθων.

Convaincant πειστικός.

Différant διαφέρων.

Différent διάφορος.

Excellant ἔξεχων, διαπρέπων.

Excellent ἔξαιρετος.

Fabriquant κατασκευάζων.

Fabricant ἐργοστασιάρχης.

Fatiguant καταπογών.

Fatigant καταπονητικός.

Négligeant ἀμελῶν.

Négligent ἀμελής.

Présidant προεδρεύων.

Président πρέεδρος.

§ 188. Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ λαμβάνει πολλάκις πρὸ αὐτῆς τὴν πρόθεσιν *en* εἰς τὰς τροπικὰς καὶ χρονικὰς προτάσεις, ἐκφράζουσα ἐμφαντικώτερον εἰς τὰς τελευταίας ταύτας τὸν συγχρονισμὸν δύο πράξεων: Il lit toujours *en* se promenant ἀναγνώσκει πάντοτε περιπατῶν.

ΠΑΘΗΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

Συμφωνέα τῆς παθητικῆς μετοχῆς.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀνευ βοηθητικοῦ.

§ 189. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, μὴ συνοδευομένη ὑπὸ βοηθητικοῦ ρήματος, λαμβάνεται ὡς ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος τὸ ὅποιον προσδιορίζει:

Un frère *aimé* ἡγαπημένος ἀδελφός, une sœur *aimée* ἡγαπημένη ἀδελφή. Des frères *aimés* ἡγαπημένοι ἀδελφοί, des sœurs *aimées* ἡγαπημέναι ἀδελφαί.

Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ ἔτρε.

§ 190. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, συναπτομένη μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ ἔτρε, συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὄνοματος τοῦ ρήματος:

Mon père, tu es *aimé*. Ma mère, tu es *aimée*.

Παθητική μετοχή μετά τοῦ ανοίρ.

§ 191. Ἡ παθητική μετοχή, συναπτομένη μετά τοῦ βοηθητικοῦ **ανοίρ**, συμφωνεῖ μετά τοῦ **ἀμέσου ἀντικειμένου**, δταν τοῦτο προηγήται τῆς μετοχῆς. Μένει δὲ ἀμετάβλητος : 1ον "Οταν τὸ ἀμεσον ἀντικείμενον ἐπιτάσσεται" 2ον "Οταν δὲν ὑπάρχῃ ἀμεσον ἀντικείμενον."

Παραδείγματα.

"Αμεσον ἀτικ. προηγεῖται :

La femme que nous avons **vue** ἡ γυνὴ τὴν ὅποιαν εἶδομεν.

Les femmes que nous avons **rencontrées** αἱ γυναῖκες τὰς ὅποιας συνηντήσαμεν.

Les lettres qu'ils ont **écrites** αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὅποιας ἔγραψαν.

Nous avons **vu** une femme εἶδομεν μίαν γυναῖκα.

Nous avons **rencontré** des femmes συνηντήσαμεν γυναῖκας.

Ils ont **écrit** des lettres ἔγραψαν ἐπιστολάς.

Λὴν ὑπάρχει ἀμεσον ἀντικείμενον :

Mes arbres ont **péri**.

Ces enfants ont **travaillé** avec ardeur.

Ils ont **dormi** toute la nuit.

Τὰ δένδρα μου. ἀπωλέσθησαν.

Ταῦτα τὰ παιδία ειργάσθησαν μετά ζήλου.

Ἐκομήθησαν ὅλην τὴν νύκτα.

Παθητική μετοχή ἐνεργητικοῦ φήματος.

§ 192. Ἡ παθητική μετοχή τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ τοῦ ανοίρ καὶ ὑπάγεται εἰς τὸν γενικὸν καγόνα τῆς § 191 :

Les livres *que* nous avons **lus** τὰ βιβλία τὰ ὅποια ἀνεγνώσαμεν. Ces enfants ont **lu** leurs livres ταῦτα τὰ παιδία ἀνέγνωσαν τὰ βιβλία των.

§ 193. Ἐὰν τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον ἐκφέρεται διά τινος τῶν φρά-
σεων combien de, que de, plus de, moins de, autant de, κλπ.,
ή μετοχὴ συμφωνεῖ πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν ὅπερ ἀκολουθεῖ τὰς φράσεις
ταύτας:

Autant de batailles il a *livrées*, autant de victoires il a *rem-
portées* δισας μάχας συνῆψε, τόσας νίκας ἤρατο.

Παθητικὴ μετοχὴ παθητικοῦ ωήματος.

§ 194. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν παθητικῶν ρημάτων, συναπτο-
μένη πάντοτε μετὰ τοῦ ἔτερον, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον:

Tous les hommes seront *jugés* après leur mort οἱ ἄν-
θρωποι θέλουσι κριθῆ μετὰ θάνατού.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ωήματος.

§ 195. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων ἀτινα βοη-
θοῦνται ὑπὸ τοῦ ανοίγει, εἰναι πάντοτε ἀμετάβλητος, διότι τὰ ρήματα
ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἄμεσον ἀντικείμενον:

Nos fleurs ont *péri* τὰ ἀνθη μας ἀπωλέσθησαν.

§ 196. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀμεταβάτων ρημάτων ἀτινα βοη-
θοῦνται ὑπὸ τοῦ ἔτερον, συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον τοῦ ρήματος:

Nos sœurs sont *parties* κι ἀδελφαί μας ἀνεχώρησαν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικοῦ ωήματος.

§ 197. Εἰς τὰ ἀντωνυμικὰ ρήματα τὸ βοηθητικὸν ἔτερον τίθεται:
ἀντὶ τοῦ ανοίγει: Je me **suis** consolé παρηγορήθην, ἀντὶ **j'ai** con-
solé moi.

Ἐπομένως ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀντωνυμικῶν ρημάτων
ἀκολουθεῖ τὸν κανόνα τῆς μετὰ τοῦ ανοίγει συναπτομένης μετοχῆς,
ἥτοι συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, ἐὰν τοῦτο προηγήται
αὐτῆς:

Voici *les lettres qu'* ils se sont *envoyées* ίδον αἱ ἐπιστολαὶ τὰς ὅποιας ἔστειλαν πρὸς ἄλλήλους.

Méneut δὲ ἀμετάβλητος, ἐὰν τὸ ἀμεσον ἀντικείμενόν ἔπειται η̄ ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀμεσον ἀντικείμενον: Ils se sont *écrit* plusieurs *lettres* ἔγραψαν πρὸς ἄλλήλους πολλὰς ἐπιστολάς. Elles se sont *parlé* long-temps ώμίλησαν πρὸς ἄλλήλας πολλὴν ὥραν.

§ 198. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν κυρίως ἀντωνυμικῶν ρημάτων (ἰδ. 142) συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμενον:

Ils se sont *abstenuis* de rire κατέσχον τὸν γέλωτα. Elle s'est *écriée* αὕτη ἀνέκραξεν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου ωγήματος.

§ 199. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ρημάτων εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητος:

Il est arrivé des troupes ἔφθασαν στρατεύματα. Les chaleurs qu'il a fait οἱ καύσωνες τοὺς δποίους ἔκαψεν.

Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en.

§ 200. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ἔχουσα ως ἀντικείμενον τὴν ἀντωνυμίαν en, μένει ἀμετάβλητος, διότι τὸ en ἐπέχει θέσιν ἐμμιέσου ἀντικείμενου:

J'ai trouvé des cerises et j'en ai mangé εύρον κεράσια καὶ ἔφαγον ἐξ αὐτῶν.

"Οταν ὅμως, πλὴν τοῦ en, ὑπάρχῃ καὶ ἀμεσον ἀντικείμενον, η̄ μετοχὴ ἀκολουθεῖ τὸν γενικὸν κανόνα τῆς συμφωνίας:

Mon père est absent, voici les nouvelles que j'en ai reçues ὁ πατήρ μου εἶναι ἀπών, ίδον αἱ εἰδήσεις τὰς ὅποιας ἔλασσον παρ' αὐτοῦ.

§ 201. "Οταν τῆς ἀντωνυμίας en προηγήται ποσοτικόν τι ἐπίρρημα, οἷον combien, plus, autant, moins, κλπ., η̄ μετοχὴ τίθεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμόν:

Autant d'ennemis il a attaqués, autant il en a vaincus ἔσους
έχθροντες προσέβαλε, τόσους καὶ ἐνίκησεν.

Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου.

§ 202. Ἡ παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου ἔχει
ώς ἀμεσον ἀντικείμενον ἢ τὴν ἀπαρέμφατον ταύτην, διότε μένει
ἀμετάβλητος, ἢ τὴν ἀντωνυμίαν ἣντις προηγεῖται, καὶ τότε συμφωνεῖ:

La chanson que j'ai entendu chanter (=j'ai entendu chanter
la chanson) τὸ ἀσμα τὸ ὅποιον ἤκουσα ψαλλόμενον.

La fauvette que j'ai entendue chanter (=j'ai entendu la fau-
vette chanter) ἢ ὑπολατές τὴν ὅποιαν ἤκουσα ἄδουσαν.

Excepté, supposé, approuvé, κλπ.

§ 203. Αἱ μετοχαὶ excepté, supposé, approuvé, passé, at-
tendu, y compris, non compris, ci-joint, ci-inclus εἰναι ἀμε-
τάβλητοι δταν προηγῶνται τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ εὑρίσκονται ἐν ἀρχῇ
τῆς φράσεως:

Ci-inclus copie de la lettre ἐγκλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπι-
στολῆς.

Εὑρίσκομεναι ὅμως μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, αἱ μετοχαὶ αὗται συμ-
φωνοῦσι πρὸς αὐτό:

La note *ci-jointe* ἢ συνημμένη σημείωσις.

§ 204. Οταν τὰ *ci-joint* καὶ *ci-inclus*, ἀκολουθούντα ρῆμα, προη-
γῶνται δοιασμένον οὐσιαστικοῦ, μεταβάλλονται, προηγούμενα δὲ ἀο-
ρίστον οὐσιαστικοῦ, μένουσιν ἀμετάβλητα:

Vous trouverez *ci-incluse* la copie ἢ *une* copie de ma lettre
θὰ εὕρετε ἐγκλείστως (τὸ) ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

Vous trouverez *ci-inclus* copie de ma lettre θὰ εὕρετε ἐγ-
κλείστως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΗΕΡΙ ΗΡΟΘΕΣΕΩΣ. DE LA PRÉPOSITION.

§ 205. Αἱ κυριώτεραι προθέσεις εἰναι:

Ἄν εν, εἰς.

Après μετὰ (αἰτιατ.).

Avant πρό.

Avec μετά, μέ.

Chez παρά (τινι).

Contre κατά, ἐναντίον.

Dans ἐν, ἐντός.

De ἐκ, ἀπό, παρά.

Depuis ἐκ, ἀπό.

Derrière ὅπισθεν.

Dès ἀπό, εὐθὺς ἅμα.

Devant πρό, ἔμπροσθεν.

En ἐν, εἰς.

Entre μεταξύ.

Envers πρός.

Hormis ἐκτός, πλήν.

Hors ἐκτός, πλήν.

Malgré ἢν καί, καίτοι, καίπερ.

Outre ὑπέρ, πέραν, πλήν, ἐκτός.

Par διά, ὑπό.

Parmi μεταξύ.

Pendant κατά, ἐπί.

Pour διά, ὑπέρ.

Près ἐγγύς, πλησίον.

Sans ἄνευ, χωρίς.

Selon κατά, συμφώνως.

Sous ὑπὸ (αἰτιατ.).

Sur ἐπί.

Vers πρός, περὶ (αἰτιατ.).

Voici ἵδού.

Voilà ἵδού.

Παρατήρησις.—Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, αἱ ἀπλαῖ προθέσεις συντάσσονται ἐν γένει μετ' αἰτιατικῆς: Devant la porte πρὸ τῆς θύρας. Entre le ciel et la terre μεταξύ οὐρανοῦ καὶ γῆς.

§ 206. Αἱ κυριώτεραι περιφραστικαὶ προθέσεις (locutions prépositives) εἰναι:

À cause de ἔνεκα.	Au travers de διά, ἀνά.
À l'égard de ως πρός.	En dépit de παρά, ἐναντίον.
À travers διά, ἀνά.	Jusqu'à μέχρι.
Au dedans de ἔντος.	Loin de μακράν, ἀντί.
Au devant de πρό.	Par dessus ἄνωθεν, ὑπέρ.
Au dehors de ἔκτος.	Près de πλησίον.
Au-dessus de ἄνωθεν, ὑπέρ.	Quant à ως πρός.
Au-dessous de ὑπό (ἀπιατά).	Vis-à-vis de ἀπέναντι.
Autour de περί, πέριξ.	

§ 207. Ἐπίθετά τινα ἵ μετοχαί, εύρισκόμεναι πρὸ οὐσιαστικῶν
ἢ ἀντωνυμιῶν, ἔπεχουσι θέσιν προθέσεων. Τοιαῦται εἶναι:

Attendu ἔνεκα.	Proche πλησίον.
Concernant ως πρός, περί.	Sauf ἔκτος, πλήν.
Durant ἐπί, κατά (χρον.).	Suivant κατά, συμφώνως.
Excepté ἔκτος, πλήν.	Supposé ὑποτιθεμένου.
Moyennant διά, διὰ μέσου.	Touchant ἐπί, περί.
Non compris μὴ συμπεριλαμβά- νομένου.	Vu λαμβαγομένου ὑπὸ ὅψιν, ἔνεκα. Y compris συμπεριλαμβανομένου.
Passé παρέλθόντος.	

§ 208. Αἱ προθέσεις προτάσσονται συνήθως τῶν συμπληρωμά-
των, πλὴν τῶν durant, voici, voilà, αὐτινες δύνανται καὶ νὰ ἐπιτάσ-
σονται:

Durant sa vie ἵ sa vie *durant* ἐφ' ὅσον ζῇ. Me *voici*, nous
voilà, voilà Monsieur Paul.

§ 209. Προθέσεις τινὲς δύνανται νὰ τεθῶσι καὶ ἐπιρρηματικῶς,
δηλ. ἀνευ συμπληρώματος: Je l'ai vu *après* τὸν εἶδον ἔπειτα. Je ne
l'ai pas vu *depuis* δὲν τὸν εἶδον ἔκτοτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ ΤΙΝΩΝ

§ 210. À travers, au travers de.—Ἡ à travers οὐδέποτε ἀκο-
λουθεῖται ὑπὸ τῆς προθέσεως de: À travers ces bois.

Ἡ δὲ αὐ travers πρέπει πάντοτε νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς προθέσεως de: *Au travers de ces bois.*

§ 211. Avant, devant. — Ἡ πρόθεσις avant ἀναφέρεται ἐν γένει εἰς τὸν χρόνον: Je suis arrivé *avant* vous ēφθασα πρὸ ὑμῶν.

Ἡ δὲ devant ἀναφέρεται εἰς τὸν τόπον: Nous jouerons *devant* la maison θὰ παίξωμεν πρὸ τῆς οἰκίας.

§ 212. Entre, parmi. — Ἡ entre εἶναι ἐν χρήσει ὅταν πρόκηται περὶ δύο πραγμάτων μόνον ἢ περὶ δρισμένου ἀριθμοῦ πραγμάτων: *Entre* vous et moi μεταξὺ δυοῖν καὶ ἐμοῦ. Tours est *entre* Paris et Bordeaux ἢ Tours εἶναι μεταξὺ Παρισίων καὶ Βορδώ. Remettre une affaire *entre* les mains de quelqu'un παραδίδω ὑπόθεσιν εἰς τὰς χεῖρας των.

Ἡ *parmi* εἶναι ἐν χρήσει προκειμένου περὶ πολλῶν πραγμάτων, περὶ ἀριθμοῦ ἀροίστου, καὶ ἵδια πρὸ ἀθροιστικοῦ ὀνόματος: *Parmi* les gens μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. *Parmi* la foule μεταξὺ τῶν πλήθους.

§ 213. Envers, vers. — Ἡ πρόθεσις *envers* τίθεται ἐπὶ ἡθικῆς καὶ μεταφορικῆς σημασίας: Soyez charitables *envers* les pauvres ζήτετε ἐλεήμονες πρὸς τοὺς πτωχούς.

Ἡ δὲ *vers* τίθεται ἐπὶ τόπου ἢ χρόνου: Il s'avanza *vers* la colline ἐπροχώρησε πρὸς τὸν λόφον.

§ 214. Près de, auprès de. — Ἀμφότερα σημαίνουσι τὴν ἐγγύτητα, ἀλλὰ τὸ δεύτερον σημαίνει μεῖζονα ἐγγύτητα: *Près de* l'église πλησίον τῆς ἐκκλησίας. *Auprès de* l'église πλησιέστατα τῆς ἐκκλησίας.

Tὸ *auprès de* τίθεται πρόσετι πρὸς δήλωσιν οἰκείας σχέσεως: Restez *auprès de* moi μείνατε παρ' ἐμοὶ.

§ 215. Voici, voilà. - Tὸ *voici* χρονικῶς ἀναφέρεται εἰς ὅ, τι μέλλομεν νὰ εἰπωμεν: *Voici* ce que je vous apporte: une histoire, une grammaire, un atlas ἵδον τί σᾶς φέρω: μίαν ἱστορίαν, μίαν γραμματικὴν καὶ ένα ὅτιλαντα.

Τὸ δὲ *voilà* ἀναφέρεται εἰς ὅ, τι ἔλέχθη: Le travail et l'économie, *voilà* les deux routes qui conduisent à l'aisance ἢ ἐργασία καὶ ἡ αἰκονομία, ἵδον αἱ δύο δόσοι καὶ ἄγουσαι εἰς τὴν εὐπορίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.'

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ. DE L'ADVERBE.

§ 216. Τὰ κυριώτερα ἐπιρρήματα είναι :

1. Τοπικά ἐπιρρήματα. *Adverbes de lieu.*

Ailleurs ἄλλαχοῦ.	Dessous ὑποκάτω.	Là ἔκει.
Alentour πέριξ.	Dessus ὑπεράνω.	Loin μακράν.
Ci ἐνταῦθα.	Devant ἔμπροσθεν.	Où ποῦ, ὅπου.
Dedans ἐντός.	En ἔκειθεν.	Près πλησίον.
Dehors ἐκτός.	Ici ἐνταῦθι, ἐδῶ.	Y ἔκει.

2. Χρονικά ἐπιρρήματα. *Adverbes de temps.*

Aujourd'hui σήμερον.	Demain αὔριον.	Tantôt ἥρτι.
Alors τότε.	Hier χθές.	Tard ἀργά.
Autrefois ἄλλοτε.	Jadis πάλαι.	Tôt ταχέως.
Bientôt μετ' ὀλίγον.	Jamais οὐδέποτε.	Toujours πάντοτε.
Déjà ήδη.	Souvent συχνάκις.	

3. Ποσοτικά ἐπιρρήματα. *Adverbes de quantité.*

Assez ἀρκετά.	Peu ὀλίγον.	Tant τοσοῦτον.
Beaucoup πολύ.	Plus μᾶλλον.	Très λίαν.
Guère ποσῶς, οὐδαμῶς.	Que πόσον.	Trop πάρα πολύ.
Moins διλιγότερον.	Si τοσοῦτον.	

4. Καταφατικά ἐπιρρήματα. *Adverbes d'affirmation.*

Assurément βεβαίως. Certes, certainement Oui ναι.
βεβαίως.

5. Ἀρνητικὰ ἐπιφράζματα. *Adverbes de négation.*

- Ne δέν. Ne ... point ποσῶς. Nullement οὐδόλως.
 Ne ... pas δέν. Non οὐχί.

6. Τακτικὰ ἐπιφράζματα. *Adverbes d'ordre.*

- Auparavant πρότερον. Ensuite ἔπειτα. Secondement δεύτερον.
 D'abord κατ' ἀρχάς. Premièrement πρώτον. πρώτη, καταπρώτη.

7. Τροπικὰ ἐπιφράζματα. *Adverbes de manière.*

- Bien καλῶς. Justement δικαίως. Sagement φρονίμως.
 Mal κακῶς. ἀκριβῶς. Sûrement ἀσφαλῶς.
 Agréablement εὐχαρίστως. Poliment εὐγενῶς, φιλοφρόνως. Vraiment ἀληθῶς,
 καλπ.

Παρατήρησις.— Tὰ ἐπιφράζματα en ἐκεῖθεν, καὶ y ἐκεῖ, εἰναι καὶ ἀντωνυμίαι (lîde § 95).

§ 217. Tὰ κυριώτερα περιφραστικὰ πιροίματα (locutions adverbiales) εἰναι :

À côté παραπλεύρως.	Nulle part οὐδαμοῦ.
À la hâte ἐσπευσμένως.	Par hasard κατά τύχην.
À tort ἀδίκως.	Peu à peu βαθμηδόν.
Au dedans ἐντός.	Peut-être ίσως.
Au dehors ἐκτός.	Point du tout ποσῶς.
Au delà πέραν.	Sans doute ἀναμφιθόλως.
Au-dessous ὑποκάτω.	Sur-le-champ πάραυτα.
Au-dessus ὑπεράνω.	Tout à fait ὅλως διόλου.
En bas κάτω.	Tout de suite ἀμέσως.
En deçà ἐντεῦθεν.	Tout à l'heure παρευθύς.
En face ἀντικρύ.	Tout à coup αἱρνης, καλπ.

Ἐπιρρήματα εἰς μεν.

§ 218. Τὰ εἰς μεν λήγοντα τροπικὰ ἐπιρρήματα παράγονται ἐκ τῶν ἐπιθέτων προσλήψει τῆς καταλήξεως μεν.

Καὶ ἐὰν μὲν τὸ ἐπίθετον λήγῃ εἰς τὸ ἀρσενικὸν εἰς φωνῆν, ή κατάληξις μεν προστίθεται εἰς τὸ ἀρσενικόν: Sage φρόνιμος, sage-ment, vrai ἀληθής, vraiment.

Ἐάν δὲ λήγῃ εἰς σύμφωνον, ή κατάληξις μεν προστίθεται εἰς τὸ θηλυκόν του ἐπιθέτου: Heureux εὐτυχής, θηλ. heureuse, heureusement. Fier υπερήφανος, θηλ. fière, fièrement.

§ 219. Ἐξαιρέσεις. — 1. Τοῦ gentil χαρίεις, τὸ ἐπίρρημα εἶναι gentiment, τῶν δὲ bref βραχὺς καὶ traître προδοτικός, τὰ ἐπιρρήματα εἶναι brièvement καὶ traîtreusement.

2. Ἐπιρρήματά τινα λαμβάνουσιν δέξειν ἐπὶ τοῦ ε, ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως μεν. Ταῦτα εἶναι τὰ ανευγλ τυφλός, commun κοινός, conforme σύμφωνος, confus συγκεχυμένος, diffus διακεχυμένος, énorme τεράστιος, exprès συφής, ρητός, immense ἄπειρος, importun ὀχληρός, obscur σκοτεινός, opiniâtre λιχυρογνώμων, précis ἀκριβής, profond βαθύς, uniforme ὁμοιόδης, τῶν δποίων τὰ ἐπιρρήματα εἶναι aveuglément, communément, conformément, κλπ.

Κατ' ἀναλογίαν τὸ impuni ἀτιμώρητος, σχηματίζει τὸ ἐπίρρημα αὐτοῦ impunément.

3. Ἐπιρρήματά τινα λαμβάνουσι περισπωμένην ἐπὶ τοῦ φωνής ὅπερ προηγεῖται τῆς καταλήξεως μεν. Ταῦτα εἶναι τὰ dûment δεσόντως, assidûment ἐνδελεχῶς, épumelâs, indûment ἀπρεπῶς, crûment σκληρῶς, καὶ τινα ἄλλα, τινα γράφονται ἀδιαφόρως μὲ ε ἢ μὲ περισπωμένην, oïlon gaiement ἢ gaîment εὐθύμως, κλπ.

§ 220. Τὰ εἰς ant καὶ ent λήγοντα ἐπίθετα σχηματίζουσι τὸ ἐπίρρημα αὐτῶν τροπὴ τοῦ ant εἰς amment καὶ τοῦ ent εἰς emment: Abondant ἀφθονος, abondamment, évident προφανής, évidem-
ment.

Ἐξαίρεσις. — Τὰ ἐπίθετα lent βραδύς, présent παρών, vénélement βίαιος, ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα: lentement, présentement, vénémentement.

Βαθμοὶ παραθέσεως.

§ 221. *Ἐπιφρήματά τινα ἔχουσιν, ώς τὰ ἐπίθετα, τρεῖς βαθμούς:* Prudemment συνετῶς, *plus* prudemment, *le plus* prudemment. — Tard ἀργά, *plus* tard, *très* tard.

§ 222. Τὰ ἐπιφρήματα bien, mal, beaucoup, peu, σχηματίζουσι τὰ παραθετικὰ αὐτῶν ἀνωμάλως:

Θετικός.	Συγκριτικός.	Σχεικός ὑπερθετικός.
Bien καλῶς,	Mieux κάλλιον,	Le mieux κάλλιστα.
Mal κακῶς,	Pis ή plus mal χειρον,	Le pis ή le plus mal χειριστα.
Beaucoup πολύ,	Plus ή davantage πλέον,	Le plus πλειστον.
Peu διλίγον,	Moins ή λιγώτερον,	Le moins ήχιστα.

ΠΕΡΙ ΑΡΝΗΣΕΩΣ

§ 223. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, η ἀρνησις ἐκφέρεται διὰ τῶν ἀρνητικῶν ἐπιφρημάτων ne...pas καὶ ne...point. Τὸ ne...point εἶναι ἐμφαντικώτερον τοῦ ne...pas:

Je ne l'aime *pas* δὲν τὸν ἀγαπῶ. Je ne l'aime *point* δὲν τὸν ἀγαπῶ καθόλου.

Παράλειψις τοῦ *pas* ή *point*.

§ 224. Εἰς τὰς ἀρνητικὰς φράσεις, ἀντὶ τῶν ne...pas, ne...point τίθεται μόνον τὸ **ne** εἰς τὰς ἔξης περιπτώσεις:

Iov "Οταν εἰς τὴν φράσιν ὑπάρχῃ ἀρνητική τις λέξις: nul, nullement, aucunement, ni ἐπαναλαμβανόμενον, guère, jamais, plus (οὐχὶ συγκριτικόν), rien, aucun, autre, personne:

Nul ne l'écoute οὐδεὶς τὸν ἀκούει. Je *n'achète* *ni* l'un *ni*

L'autre δὲν ἀγοράζω οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο. N'en parlons plus
δες μή διμιλῶμεν περὶ αὐτοῦ πλέον.

Ζον Μετὰ ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν ἀκολουθουμένην ὑπὸ ρήματος
καθ' ὑποτακτικήν : Est-il un seul homme qui ne sache cela ?
ὑπάρχει τις μή γνωρίζων τοῦτο ;

Ζον Μετὰ τὸ que σημαίνον διατί : Que n'êtes-vous arrivé plus
tôt ? διατί δὲν ἥλθετε ἐνωρίτερον ;

Ζον Μετὰ τὰ ρήματα cesser πάνειν, οσερ τολμᾶν, pouvoir δύ-
νασθαι, καὶ τὸ savoir ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ δύνασθαι, δταν ταῦτα ἀκο-
λουθῶνται ὑπὸ ἀπαρεμφάτου : Il ne peut parler δὲν δύναται νὰ δμι-
λήσῃ. Je ne saurais vous montrer le chemin δὲν δύναμαι νὰ σᾶς
δείξω τὸν δρόμον.

ὅν "Οταν τὸ ne ἀκολουθῆται ὑπὸ τοῦ autre καὶ τοῦ que, ἵδιας
ὅταν ἔξυπακούεται τὸ autre : Il ne fait que rire δὲν κάμνει ἄλλο
εἰμὶ νὰ γελᾷ, διαρκῶς γελᾷ.

Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερευούσας προτάσεις.

§ 225. Εἰς τὴν Γαλλικὴν γλώσσαν, ἐπὶ καταφάτικῆς ἐννοίας, τὸ
ρῆμα τῆς δευτερευούσης προτάσεως ἐκφέρεται μετὰ τοῦ ne εἰς τὰς
ἔξης περιπτώσεις :

Ζον Μετὰ τὰ ρήματα appréhender φοβεῖσθαι, avoir peur
φοβεῖσθαι, craindre φοβεῖσθαι, redouter φοβεῖσθαι, trembler
τρέμειν :

Je *crains* (J'ai peur) qu'il **ne** vienne φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ.

Παρατήρησις. — "Οταν δμως ἔπιθυμῶμεν νὰ γίνῃ τὸ ὑπὸ τῆς
δευτερευούσης προτάσεως ἐκφραζόμενον, θέτομεν ne...pas :

Je *crains* qu'il **ne** vienne **pas** φοβοῦμαι μήπως δὲν ἔλθῃ.

Ζον Μετὰ τὰ ρήματα empêcher ἐμποδίζειν, éviter ἀποφεύγειν,
prendre garde ἐν τῇ σημ. τοῦ προσέχειν, προφυλάττεσθαι :

Empêchez qu'on **ne** lui parle ἐμποδίσατε νὰ δμιλήσῃ τις
πρὸς αὐτὸν. **Prenez garde** qu'on **ne** vous voie προσέχετε μή σᾶς
ἴδωσιν.

Ζον Μετὰ τοὺς συνδέσμους à moins que ἐκτὸς ἔάν, de crainte
que, de peur que φόδῳ μή, μήπως. . . .

Taisez-vous, *de peur qu'on ne* vous entende σιώπα, μήπως σὲ ἀκούσωσιν.

Αὐτὸν Μετὰ τὰς λέξεις autre, autrement, plus, mieux, moins, meilleur :

Il pense *autrement* qu'il **ne** parle σκέπτεται ἄλλως ἢ δπως δμιλεῖ. Il est *plus* savant que vous **ne** pensez εἶναι πλέον πεπαιδευμένος ἢ δσον νομίζετε.

Παρατήρησις.— Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις, ἐάν ἢ κυρίᾳ πρότασις εἶναι ἀργητική ἢ ἔρωτηματική, ἢ δευτερεύουσα δὲν λαμβάνει τὸ **ne**:

Je ne crains pas qu'il vienne δὲν φοβοῦμαι μήπως ἔλθῃ. *Je ne puis* empêcher qu'il parte δὲν δύναμαι νὰ ἐμποδίσω ν' ἀναχωρήσῃ. *Craignez-vous* qu'il vienne ? φοβεῖσθε μήπως ἔλθῃ ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ. DE LA CONJONCTION.

§ 226. Ἐκ τῶν συνδέσμων, οἱ μὲν χρησιμεύουσιν εἰς σύνδεσιν τῶν λέξεων καὶ τῶν κυρίων προτάσεων πρὸς ἀλλήλας, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἔξῆς :

Et καὶ.

Or δθεν.

Ou ἢ.

Car διότι.

Ni οὔτε.

Donc ἀρα, λοιπόν.

Mais ἀλλά.

Οἱ δὲ χρησιμεύουσιν εἰς σύνδεσιν τῆς δευτερευούσης προτάσεως πρὸς τὴν κυρίαν. Οἱ κυριώτεροι τούτων εἶναι οἱ ἔξῆς :

Que δι; ήνα.

Quand ἔταν.

Si ἤδη.

Quoique καίτοι.

Comme ὡς, δτε, ἐπειδή.

Puisque ἀφοῦ, ἐπειδή,

Lorsque δτε.

κλπ.

§ 227. Οἱ κυριώτεροι περιφραστικοὶ σύνδεσμοι (locutions conjonctives) εἶναι :

Afin que ίνα.

Dès que ἄμα.

De sorte que δστε.

Tandis que ἐνῷ.

Pendant que ἐνῷ (χρον.).

Après que ἀφοῦ (χρον.).

Parce que διότι.

Avant que πρό, πρίν, κλπ.

Παρατηρήσεις — 1. Δὲν πρέπει νὰ συγχέωμεν τὸ δὲν, τοπικὸν ἐπίρρημα, μετά βαρείας: Où allez-vous? πρὸς τὸν σύνδεσμον οὐ ή, ἀνευ βαρείας: Jean ou Paul.

2. Τὸ que εἶναι: ἀγαφορικὴ ἀντωνυμία, ἐπίρρημα ἢ σύνδεσμος. Εἶναι ἀναφορικὴ ἀντωνυμία δταν εὑρίσκεται ἀντὶ τῶν lequel, la-

quelle, κλπ.: Voici la fleur *que* je préfère ίδοι τὸ ἄνθος τὸ δποίων προτιμῶ. — Τὸ que εἶγαι ἐπίρρημα, ὅταν σημαίνῃ πόσον: *Que* la vertu est aimable! πόσον ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀγαπητή! — Τὸ que εἶναι σύνδεσμος, ὅταν συνδέῃ δύο προτάσεις: Je désire *qu'il* vienne ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθῃ.

3. Τὸ si εἶναι ὅτε μὲν ἐπίρρημα, ὅτε δὲ σύνδεσμος. Τὸ si εἶναι ἐπίρρημα, ὅταν σημαίνῃ τόσον: Il a plu *si* fort que la rivière a débordé ἔδρεξε τόσον δυνατά, ὥστε ὁ ποταμὸς ἐπλημμύρησεν. Il n'est pas *si* grand que moi δὲν εἶναι τόσον ύψηλός δσον. ἐγώ. — Τὸ si εἶναι σύνδεσμος, ὅταν συνδέῃ δύο προτάσεις: Je viendrai *si* vous le désirez θὰ ἔλθω ἔξαν ἐπιθυμῆτε.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

§ 228. **Que.** — Ό σύνδεσμος *que* εἶχει διαφόρους χρήσεις, τῶν δποίων αἱ κύριωπεραι εἶναι αἱ ἔξης:

1. Χρησιμεύει εἰς σύνδεσιν προτάσεων: Je crois *que* vous vous trompez νομίζω ὅτι ἀπατᾶσθε.

2. Χρησιμεύει εἰς σχηματισμὸν τοῦ δευτέρου ὅρου τῆς συγκρήσεως (ʔδ. § 64).

3. Τίθεται ἐνίοτε χρονικῶς ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ὅτε, *Ενῶ*: Un matin *que* je sortais de très bonne heure πρωῒαν τινά, ἐνῷ ἔξηρχόμην λίαν ἐνωρίς.

4. Τίθεται ὑποθετικῶς ἐν ἀρχῇ προτάσεως ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ εἴτε, συντασσόμενος μεθ' ὑποτακτικῆς: *Qu'il* vienne ou non, je ne m'en soucie pas εἴτε ἔλθῃ, εἴτε δὲν ἔλθῃ, ἀδιαφορῶ.

5. Χρησιμεύει πολλάκις πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως τῶν συνέσμων quand, depuis que, bien que, sans que, puisque, parce que, κλπ.¹: *Quand* on est riche et *qu'on* est généreux, on compte beaucoup d'amis ὅταν εἶναι τις πλούσιος καὶ μεγα-

1. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, δ que συντάσσεται μεθ' ὁριστικῆς ἢ ὑποτακτικῆς, καθ' ὃσον δ σύνδεσμος, τὸν ὅποιον ἀντικαθιστᾷ, ἀπαιτεῖ ὁριστικὴν ἢ ὑποτακτικὴν.

λόδωρος, ἔχει πολλοὺς φίλους. *Bien qu'il soit jeûne et qu'il soit bien portant, il ne veut pas travailler καίτοι εἶναι νέος καὶ υγιής, δὲν θέλει νὰ ἐργασθῇ.*

§ 229. **Quoique, quoi que.** — ‘Ο σύνδεσμος *quoique* καίτοι, γράφεται ώς μία λέξις: *J'irai vous voir, quoique* je suis malade θὰ ἔλθω νὰ σᾶς ἴδω, καίτοι εἴμαι ἀσθενής.

‘Η φράσις *quoi que* δὲ τιδήποτε, γράφεται διὰ δύο λέξεων: *Quoi que* vous puissiez dire, vous ne me convaincrez pas δὲ τιδήποτε δύνασθε νὰ εἰπητε, δὲν θὰ μὲ πείσετε.

§ 230. **Quand, quant à.** — ‘Ο σύνδεσμος *quand* ὅτε, ἵνα, γράφεται μὲ d: Je partirai *quand* j'aurai fini θὲ ἀναχωρήσω ὅταν θὰ ἔχω τελειώσει.

Tὸ quant à εἶναι περιφραστικὴ πρόθεσις καὶ σημαίνει ώς πρός: *Quant à* cette affaire, je m'en inquiète peu ώς πρὸς αὐτὴν τὴν Σπόθεσιν, διλύγον ἀνησυχῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ. DE L'INTERJECTION.

§ 231. Τὰ κυριώτερα ἐπιφωνήματα εἶγαι:

Όδύνης: Ah! aïe! ahi! hélas! å! ôch! φεῦ!

Χαράς: Ah! bon! καλά!

Φόδου: Ha! hé! ho! å! ô! φεῦ!

Αποστροφῆς: Fi! φεῦ!

Θαυμασμοῦ: Oh! ah! å! ô!

Έκπλήξεως: Ha! ô!

Προσκλήσεως: Hé! holà! aï!

Προσοχῆς: Holà! gare! πρόσεξε!

Σιγῆς! Chut! σίγα! σιωπή!

§ 232. Πλεῖσται λέξεις εἶναι ἐν χρήσει κατὰ σύμπτωσιν ὡς ἐπιφωνήματα, οἷον Allons! åγωμεν! δεῦτε! bon! καλά! ciel! οὐρανέ! paix! εἰρήνη! ἥσυχία! silence! σιωπή! κλπ.

§ 233. Τὰ κυριώτερα περιφραστικὰ ἐπιφωνήματα (locutions interjectives) εἶναι: fi donc! åπαγε! eh bien! λοιπόν! grand Dieu! Θεέ μου! juste ciel! δίκαιε Οὐρανέ! tout beau! σίγα! åγάλια! κλπ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

— Θέμα 1. Τὸ ὁριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 4).

1. Ο κύων εἶναι ὁ φίλος τοῦ ἀνθρώπου.
2. Τὰ φύλα τοῦ δένδρου εἶναι πράσινα.
3. Ο διδάσκαλος ἔδωκε τὴν εἰκόνα εἰς τὸν μαθητήν.
4. Ἐλαῖα τὰ ἄνθη παρὰ τῆς κηπουροῦ.
5. Ο ἵππος εἶναι χρήσιμος εἰς τὸν ἀνθρωπὸν.
6. Αἱ γαλαῖ εἶναι οἱ ἔχθροι τῶν ποντικῶν.
7. Ἐλάδομεν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν φίλον τοῦ γείτονος.
8. Ποῦ ἦσθε χθές;
9. Ἡμηγενεῖς εἰς τὸ θέατρον.
10. Ἐχετε τὸ κλειδὶ τῆς θύρας;
11. Ἡ θύρα τῆς οικίας εἶναι ἀνοικτή.
12. Ἰδοὺ τὰ βιβλία τῶν καθηγητῶν καὶ τὰ τετράδια τῶν μαθητῶν.
13. Ἐστειλα τὰ βιβλία εἰς τοὺς νίσιους τοῦ γείτονος.

— Ασκησις 2. Τὸ ἀόριστον ἀρθρον. (Σελ. 5).

Αντικαταστήσατε τὰς παύλας διὰ τοῦ καταλλήλου ἀορίστον ἀρθρον.

1. J'ai — sœur.
2. La tante a — frère.
3. Nous avons — bonne mère.
4. Notre oncle a acheté — maison et — jardin.
5. Donnez-moi — livre.
6. Voici le livre d' — élève.
7. Avez-vous reçu — lettres ?
8. J'ai reçu — lettre d' — ami.

— Θέμα 3. Τὸ ἀόριστον ἀρθρον. (Σελ. 5).

1. Ἐχομεν ἐν μῆλον καὶ ἐν ἄπιον.
2. Ἐχετε μίαν γραφίδα ;
3. Ἐχω μίαν γραφίδα, ἐν τετράδιον καὶ ἐν βιβλίον.
4. Εἰς τὴν ὁδὸν εἴδομεν ἄνδρας, γυναικας καὶ παιδία.
5. Ἡ δικηγρία εἶναι ἀσθένεια.
6. Ἡ μέταξα εἶναι τὸ προτίθυ μικροῦ σκώληκος.
7. Ἡ ἀλώπηξ εἶναι ζῶον πονηρόν.

— Ασκησις 4. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 5).

Αντικαταστήσατε τὰς παύλας διὰ τοῦ καταλλήλου μεριστικοῦ ἀρθρον.

1. Nous avons — pain et — fromage.
2. Avez-vous acheté

— café ? 3. J'ai acheté — thé. 4. J'ai reçu — argent hier. 5. Avez-vous — vin ? 6. J'ai — bière. 7. Nous avons acheté — enveloppes hier.

Θέμα 5. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 5).

1. Ἐχω ἄρτον, τυρὸν καὶ βούτυρον. 2. Ἐχομεν οἶνον καὶ ψωρ. 3. Ἐφαγον σοῦπαν, κρέας καὶ σαλάταν. 4. Ἐχετε χάρτην ; 5. Εἰς τὰ χαρτοπωλεῖα πωλοῦσι (on vend) χάρτην, μελάνην καὶ γραφίδας. 6. Δόσατε μου χρήματα.

Άσκησις 6. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 6).

Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ μεριστικοῦ ἀρθροῦ ή διὰ τῆς προθέσεως *de*.

J'ai passé ... jours heureux à la campagne. 2. ... lait, ... pain, ... fromage sont la nourriture la plus habituelle à la campagne. 3. La France produit ... bons vins; l'Angleterre fabrique ... excellente bière. 4. Napoléon et César étaient ... grands hommes. 5. Un ami n'a point ... défauts, un ennemi n'a point ... vertus. 6. Beaucoup ... hommes parlent de choses qu'ils ne connaissent pas. 7. Combien ... pommes avez-vous mangées ? J'ai mangé bien ... pommes. 8. Voulez-vous un verre ... bière ? Donnez-moi, s'il vous plaît (*σᾶς παρακαλῶ*), un verre ... vin et un morceau ... pain.

Θέμα 7. Τὸ μεριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 6).

1. Ιδοὺ χάρτης, γραφίδες καὶ μελάνη. 2. Εἰς τὸν κήπον μας ὑπάρχουσιν ώραια ἀνθη καὶ καλοὶ καρποί. 3. Ἐφάγομεν πολλὰ μῆλα. 4. Ἐχομεν πολλοὺς φίλους. 5. Φέρετε μου (Apportez-moi) καφέν. 6. Εὰν δὲν ἔχετε καλὸν ζύθον, δόσατε μου οἶνον. 7. Ἐχομεν πάρα πολὺν ἄρτον καὶ πάρα πολὺ κρέας. 8. Ἐφάγομεν ἐξαίρετον κρέας καὶ ἐπίομεν καλὸν οἶνον. 9. Ἐχω ἀρκετὰ χρήματα. 10. Δόσατε μου ἐν φύλλον χάρτου.

Θέμα 8. Τὸ δριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 6).

1. Οἱ Παρίσιοι εἰναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας.
2. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος εἰναι αἱ Ἀθῆναι.
3. Ἡ Εὐρώπη, ἡ Ἀσία, ἡ Ἀφρική, ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία εἰναι τὰ πέντε μέρη τοῦ κόσμου.
4. Ὁ Νεῖλος εἰναι μέγας ποταμὸς δυτικὲς ρέει εἰς τὴν Αἴγυπτον.
5. Ὁ Σηκουάνας εἰναι ποταμὸς τῆς Γαλλίας.
6. Τὸ Κάιρον εἰναι πλησίον τοῦ Νείλου.
7. Ὁ Πειραιεὺς εἰναι ὁ λιμὴν τῶν Ἀθηνῶν.
8. Τὸ Δονδίνον εἰναι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἀγγλίας.

Θέμα 9. Τὸ δριστικὸν ἀρθρον. (Σελ. 7).

1. Ὁ Θεός εἰναι ὁ δημιουργὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.
2. Ὁ Απρίλιος, ὁ Ιούνιος, ὁ Σεπτέμβριος καὶ ὁ Νοέμβριος ἔχουσι τριάκοντα ἡμέρας.
3. Εἶδον τὸν κύριον Καρολον.
4. Ἡ κυρία Σοφία εἰναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
5. Γουλγέλμος δ τρίτος, βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ἐνυπεύθη τὴν Μαρίαν, θυγατέρα τοῦ Ἰακώβου τοῦ δευτέρου.
6. Τοῦτο τὸ βιβλίον εἰναι ἡ γαλλικὴ γραμματικὴ μου.
7. Ὁ πλοῦτος δὲν εἰναι ἀρετή.
8. Ἡ δυσπιστία εἰναι μήτηρ τῆς ἀσφαλείας.

"Ασκησις 10. Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν. (Σελ. 8).

"Ἀντικαταστήσατε τὸ ἀρσενικὸν διὰ τοῦ ἀντιστοίχου θηλυκοῦ.

1. *Le laitier* vend du lait.
2. *L'infirmier* a soigné le malade.
3. *Le fondateur* d'un hôpital est un bienfaiteur de l'humanité.
4. *L'ouvrier* respecte le patron.
5. *Les moissonneurs* fauchent le blé.
6. *Un villageois* a tué le chat du boulanger.
7. Où est *le maître* de cette maison ?
8. *Un visiteur* est dans le salon.

Θέμα 11. Θηλυκὸν τῶν οὐσιαστικῶν. (Σελ. 8).

1. Ἡ Ἀφροδίτη ἡτο ἡ θεὰ τῆς καλλονῆς.
2. Αὕτη ἡ νεαρὰ κύρη εἰναι ποιμενίς.
3. Εἶδομεν πολλοὺς λέοντας καὶ πολλὰς λεάνδρας εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον.
4. Ἡ προστάτις μου εἰναι χήρα.
5. Ὁ ἥθο-

Le laitier

ποιὸς ἔδωκεν ἐν βιβλίον εἰς τὴν ἡθοποιόν. 6. Ὁ ταὼς ἔχει πτέρωμα λαμπρόν, ἀλλ’ ἡ ταὼς δὲν εἶναι ώραιον πτηγόν. 7. Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας ἐπεσκέψθη τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας. 8. Ὁ δοῦξ καὶ ἡ δούκισσα ἥκολούθουν τὸν πρίγκιπα καὶ τὴν πριγκίπισσαν. 9. Ἡ Πυθία ἦτο ἡ ἱέρεια τοῦ Ἀπόλλωνος. 10. Αὐτὴ ἡ γυνὴ εἶναι ποιήτρια.

Θέμα 12. Διγενῆ δνόματα. (Σελ. 10).

1. Οἱ στρατιῶται ἔφαλλον τὸν ἔθνικόν των ὅμινον. 2. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ κεραυνοῦ εἶναι τρομερά. 3. Ὁ ἀετὸς εἶναι ὑπερήφανος καὶ θαρραλέος. 4. Οἱ ἐνάρετοι ἄνθρωποι εἶναι εὐτυχεῖς. 5. Ἡ ἀγεφιά μου εἶναι ώραιον κοράσιον. 6. Τὸ δργανὸν τῆς ἐκκλησίας ταῦτης εἶναι ἔξαιρετον. 7. Ἀνέγνωσα καὶ ἔθαύμασα τὰ ώραιὰ ἔργα τοῦ Ρακίνα. 8. Οἱ γέροντες (ἄνθρωποι) εἶναι φιλύποπτοι. 9. Περιφρονεῖ τὰς ἀπατηλὰς ἤδονὰς τοῦ κόσμου. 10. Οἱ ἀρχαῖοι ὅμινοι τῆς ἐκκλησίας ἔχουσι τὸ προτέρημα τῆς ἀπλότητος. 11. Θ' ἀναχωρήσω τὸ προσεχὲς Πάσχα. 12. Αἱ Ρωμαϊκαὶ σημαῖαι ἐπανήρχοντο πάντοτε νικηφόροι.

Ἀσκησις 13. Διγενῆ δνόματα (Σελ. 11).

1. Avec l'aide (*divin*), on est toujours fort. 2. L'enseigne du régiment a été (*tué*). 3. Les gardes des forêts sont quelquefois (*attaqué*) par les braconniers. 4. J'ai acheté (*un, une*) livre de viande. 5. (*Un, une*) couple d'œufs ne suffit pas pour le déjeuner d'un homme robuste. 6. (*Un, une*) vase (*épais*) était (*accumulé*) au fond de la mare.

Θέμα 14. Διγενῆ δνόματα. (Σελ. 11).

1. Τό ταχυδρομεῖον εἶναι μακρὰν ἀπ' ἔδω (d'ici). 2. Ἡ φρουρά διέρχεται. 3. Ὁ ἀληθῆς στρατιώτης δὲν ἐγκαταλείπει ποτὲ τὴν θέσιν του. 4. Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι πεπροκισμένοι μὲ μνήμην καταπληκτικήν. 5. Άς υπάγωμεν νὰ κάμωμεν (Allons faire) ξνα γῦρον.

”Ασκησις 15. Πληθυντικός. (Σελ. 12).

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα.

1. Les (*amiral*) commandent les flottes. 2. Les (*bal*) ont été nombreux cet hiver. 3. Les (*pays*) ont des (*canal*). 4. On soigne les (*malade*) dans les (*hôpital*). 5. Les (*coucou*) sont des (*oiseau*). 6. Les (*chou*) sont des (*légume*). 7. Les (*guerre*) sont des (*fléau*). 8. On place des (*épouvantail*) sur les (*cerisier*) pour effrayer les (*moineau*). 9. Les (*cheveu*) sont l'ornement de la tête.

Θέμα 16. Πληθυντικός. (Σελ. 12).

1. Αἱ γλαῦκες εἶναι πτηγαὶ ὁφέλιμα εἰς τοὺς γεωργούς. 2. Ἡγόρασκαι ἀθύρματα διὰ τοὺς ἀνεψιούς σας καὶ κοσμήματα διὰ τὰς ἀνεψιάς σας. 3. Οἱ ἵπποι εἶναι οἱ ὑπηρέται καὶ οἱ φίλοι τοῦ ἀνθρώπου. 4. Αἱ ἔργασίαι εἶναι φόδητρα διὰ τοὺς ὀκνηρούς. 5. Τὰ κοράλλια εἶναι ἐρυθρά. 6. Οἱ δύο πάπποι του παρίσταντο εἰς τὸν γάμον του. 7. Ἡγειρε τοὺς ὁφθαλμούς πρὸς τὸν οὐρανόν. 8. Η δόξα τῶν προγόνων δὲν ἀντικαθίστα τὴν εὐγένειαν τῆς καρδίας. 9. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν (la gloire) Θεοῦ. 10. Αἱ οἰκίαι σήμερον σπανίως (2) ἔχουσι (1) φεγγίτας.

”Ασκησις 17. Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων. (Σελ. 14).

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα.

1. Les (*oiseau-mouche*) habitent les contrées chaudes du nouveau monde. 2. Quand ils sont irrités, les (*chat-tigre*) et les (*chien-loup*) sont terribles. 3. Nous avons vu deux (*arc-en-ciel*). 4. La magnanerie est l'endroit où l'on élève les (*ver à soie*). 5. Les (*contre-porte*) préservent du froid et du bruit. 6. Les (*cerf-volant*) récreent les enfants. 7. Les (*tremblement de terre*) sont les (*avant-coureur*) des éruptions volcaniques. 8. Ces (*essuie-main*) sont faits d'une toile très fine.

Θέμα 18. Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων. (Σελ. 14).

1. Ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθοκραμβῶν ἀπαιτεῖ λιπάσματα ἄφθονα.
2. Οὗτος ὁ σύλλογος ἔχει ἔνα πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους.
3. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ δικαιοσύνη εἶναι τὰ δύο ἐρείσματα τῆς κοινωνίας.
4. Ἐντὸς τῶν ὀρνιθώνων ὑπάρχουσι ζῶα ωφέλιμα.
5. Αἱ εἰκόνες τοῦ ζωγράφου εἶναι ἀριστουργήματα.

"Ασκησις 19. Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων. (Σελ. 14).

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν ἢ ἀφίγατε ἀμετάβλητα τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ὀνόματα.

1. La légende du combat des trois (*Horace*) contre les trois (*Curiace*) fournit à Corneille le sujet d'un de ses (*chef-d'œuvre*).
2. Si l'antiquité a eu ses (*Alexandre*) et ses (*César*), la France a eu ses (*Charlemagne*) et ses (*Napoléon*).
3. Les (*Inde*) orientales sont les deux grandes presqu'îles de l'Asie méridionale.
4. Le siècle de Louis XIV fut aussi celui des (*Corneille*), des (*Racine*), des (*Bossuet*) et des (*Fénelon*).
5. Les (*Socrate*), les (*Platon*), les (*Newton*) étaient des hommes profondément religieux.

Θέμα 20. Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων. (Σελ. 14).

1. Οἱ δύο Κορνήλιοι δὲν εἶναι ἐξίσου διάσημοι.
2. Οἱ Κορνήλιοι καὶ οἱ Ραχίναι εἶναι σπάνιοι.
3. Οἱ Νέρωνες θὰ εἶναι πάντοτε μισητοί.
4. Ὁ ισθμὸς τοῦ Παναμᾶ συνδέει τὰς δύο Ἀμερικάς.
5. Ἡ τραγωδία τῶν Ὀρατίων εἶναι μία τῶν φραιστέρων (des plus belles) τοῦ Κορνηλίου.

"Ασκησις 21. Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 16).

Θέσατε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. La géographie est (*intéressant*) et (*agréable*).
2. La langue du cœur est la langue (*universel*).
3. Ma tante est (*bon*)

et (*obligeant*). 4. La gloire de Christophe Colomb sera (*immortel*). 5. L'armée (*ennemi*) a subi une défaite (*complet*). 6. Une (*mauvais*) action rend la conscience (*inquiet*). 7. Que la campagne est (*beau*)!

Θέμα 22. Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 16).

1. Ἡ γῆ εἶναι στρογγύλη. 2. Ἡ ἐργασία εἶναι ἡ ἀληθής πηγὴ τῆς εύτυχίας. 3. Ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος. 4. Ἡ θυγάτηρ τοῦ γείτονος εἶναι βωβή. 5. Ἡ ἀδελφή του εἶναι πολὺ χαρίεσσα. 6. Αὕτη ἡ ἐκκλησία εἶναι παλαιά. 7. Ἡ χλόη εἶναι πυκνή. 8. Ἡ μουσική εἶναι γλώσσα παγκόσμιος. 9. Τί quelle) ὠραῖον ἄνθος!

"Ασκησις 23. Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 16).

Θέσατε εἰς τὸ θηλυκὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Les fruits de cette (*vieux*) plante sont doux. 2. Le commerce est une profession (*utile*) et (*lucratif*). 3. La sagesse est plus (*précieux*) que la science. 4. Une figure (*doux*) est une (*bon*) recommandation. 5. Nous devons à nos parents une obéissance (*entier*). 6. Comme cette rose (*blanc*) est (*frais*) et (*odorant*) ! 7. Une figue (*frais*) est (*meilleur*) qu'une figue (*sec*). 8. La justice est la mère de la paix (*public*). 9. J'ai acheté la traduction (*grec*) des ouvrages de Cicéron.

Θέμα 24. Θηλυκὸν τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 16).

1. Ἡ ιστορία εἶναι διδακτικὴ καὶ ὡφέλιμος. 2. Ἰδοὺ μία ωραία οἰκλαῖα εἶναι ἀκόμη καινούργης. 3. Ἡ ὑποκρισία εἶναι μισητή. 4. Ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν πρῶτον ἄνδρα καὶ τὴν πρώτην γυναῖκα. 5. Ὁ χάρτης εἶναι λευκός· ἡ κιμωλία εἶναι ἐπίσης λευκή. 6. Αὕτη φορεῖ πάντοτε μακρὰν ἐσθῆτα. 7. Αὐτὸς τὸν ὑπόγειον εἶναι θερμὸν κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ δροσερὸν κατὰ τὸ θέρος. 8. Οἱ ποιμένες κόπτουσι τὸ λευκὸν καὶ μαλακὸν ἔριον τῶν προδάτων.

"Ασκησις 25. Πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 19).

Θέσατε εἰς τὸν πληθυντικὸν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Les chevaux (*sauvage*) sont plus (*beau*), plus (*nerveux*), plus (*léger*) mais beaucoup plus (*petit*) que nos chevaux (*domestique*). 2. Ces (*jeune*) garçons sont (*paresseux*), (*niais*), (*ignorant*) et (*gourmand*). 3. Nous avons admiré les palais (*royal*). 4. Ces livres sont (*moral*). 5. Les hommes sont (*égal*). 6. Ce navigateur intrépide a exploré les océans (*glacial*). 7. Les adjectifs (*numéral*) sont (*cardinal*) ou (*ordinal*). 8. Ces rideaux sont (*bleu*).

Θέμα 26. Πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων. (Σελ. 19).

1. Ταῦτα τὰ παιδία εἶναι φθονερά. 2. Ο Παῦλος καὶ ὁ Γεώργιος εἶναι φιλόπονοι. 3. Οἱ ἵπποι εἶναι ζῶα εὐγενῆ. Θυμοειδῆ, καὶ ἀτρόμητα. 4. Οἱ ωραῖοι στίχοι θέλγουσι τὸν νοοῦν καὶ τὴν ἀκοήν. 5. Ταῦτα τὰ διηγήματα εἶναι ἡθικά. 6. Εἴδομεν τὰ βασιλικὰ (2) ἀνάκτορα (1).

Θέμα 27. Συγκριτικόν. (Σελ. 19).

1. Ο μόλυβδος εἶναι ὀλιγώτερον σκληρὸς τοῦ σιδήρου· εἶναι ἐπίσης ὀλιγώτερον ὀψέλιμος καὶ ὀλιγώτερον πολύτιμος. 2. Τὰ ὄρη τῆς Ασίας καὶ τῆς Αφρικῆς εἶναι γενικῶς ὑψηλότερα ἢ τὰ τῆς Ευρώπης. 3. Ο ἥλιος εἶναι μεγαλείτερος τῆς γῆς. 4. Ο Ἰωάννης εἶναι ἐπιμελέστερος τοῦ ἀδελφοῦ του. 5. Η τύριξ εἶναι ὀλιγώτερον ἴσχυρὰ τοῦ λέοντος. 6. Η βροχὴ εἶναι τόσον ἀναγκαῖα ὅσον ὁ ἥλιος. 7. Τοῦτο τὸ δένδρον εἶναι ὀλιγώτερον ὑψηλὸν τῆς οἰκίας μας. 8. Τὸ οἰνόπνευμα εἶναι χειρότερον τοῦ οἴνου.

"Ασκησις 28. Υπερθετικόν. (Σελ. 20).

Θέσατε εἰς τὸ ὑπερθετικὸν τὰ ἐπίθετα τῶν δποίων προηγοῦνται παῦλαι.

1. L'Europe est — petite des cinq parties du monde. 2. La

Russie est — grand de tous les États de l'Europe. 3. L'éléphant est — gros de tous les animaux. 4. La montagne — élevée du globe se trouve dans l'Asie centrale. 5. Janvier est le mois — chaud de toute l'année. 6. Les hommes — riches ne sont pas toujours — heureux. 7. Londres et Paris sont les villes — grandes et — peuplées de l'Europe.

Λ Θέμα 29. Ὑπερθετικόν. (Σελ. 20).

1. Ὁ χρόνος εἶναι ἀγαθὸν πολυτιμότατον. 2. Ὁ Σωκράτης ὑπῆρξεν ὁ σοφώτατος τῶν Ἑλλήνων. 3. Ἡ ἐγκράτεια εἶναι ὁ καλλιστος ἰατρός. 4. Ὁ κύων εἶναι τὸ πιστότατον ὅλων τῶν ζώων. 5. Ἡ θεία σας εἶναι εὐτεθεστάτη. 6. Ἡ ὑπερηφάνεια εἶναι ἡ χειρίστη τῶν κακῶν.

”Ασκησις 30. Συμφωνία τοῦ ἐπιθέτου. (Σελ. 21).

Γράψατε δροθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. L'histoire et la géographie sont (*intéressant*). 2. Cette fille a une robe et une blouse (*blanc*). 3. Cette dame a une robe et un chapeau (*blanc*). 4. Mon père et ma mère sont (*content*). 5. Le lion et la panthère sont (*fort*) et (*courageux*).

Θέμα 31. Ἐπιθετα ἐπιρρηματικῶς λαμβανόμενα. (Σελ. 21).

1. Ἐπληρώσατε πολὺ ἀκριδὰ τὴν οἰκίαν σας. 2. Ταῦτα τὰ ἄνθη εὑωδιέζουσιν. 3. Αὕτη ἡ νεαρὰ κόρη ἔχει τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ ἐμιλῇ μεγαλοφύνως. 4. Μου ἐκόψατε τὰ μαλλιά πολὺ κοντά. 5. Ταῦτα τὰ παιδιά ψάλλουσιν δρθῶς.

”Ασκησις 32. Σύνθετα ἐπιθετα. (Σελ. 21).

Γράψατε δροθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Ces enfants sont (*léger-vêtus*). 2. Voici un panier de ce-

rises (*frais cueilli*), en voulez-vous? Merci, je préfère des fruits (*aigre-doux*). 3. Les étrangers (*nouveau débarqué*) à Paris admireraient la foule qui encombrait les rues. 4. Ces deux filles sont (*sourd-muet*).

"Ασκησις 33. Ἐπίθετα *nu*, *demi*, *feu*, *κλπ.* (Σελ. 22).

Γράψατε δορθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπίθετα.

1. Il faut habituer les enfants à coucher (*nu*)-tête. 2. Diogène marchait (*nu*)-pieds et couchait dans un tonneau. 3. Ce malheureux marche pieds (*nu*). 4. Je vous attends depuis une heure et (*demi*). 5. Mon cheval a parcouru une lieue et (*demi*) dans une (*demi*)-heure. 6. Ma (*feu*) tante parlait très bien le français. 7. (*Feu*) votre mère avait une grande prudence. 8. Les peuples ne songent qu'à payer le moins d'impôts (*possible*). 9. Il lui adressa toutes les remontrances (*possible*).

Θέμα 34. Ἐπίθετα *nu*, *demi*, *feu*, *κλπ.* (Σελ. 22).

1. Θὰ τελειώσω τὸ θέμα μου μετὰ ἡμίσειαν ὥραν. 2. Ἡ συγέδριασις διήρκεσε δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν. 3. Τοῦτο τὸ παιδίον πηγαίνει (να) ἀσκεπές. 4. Οἱ ἐπαῖται βαδίζουσι (νοντ) γυμνόποδες. 5. Ἡ μακαρίτις θεία σας καὶ ἐγώ ἐγεννήθημεν (νακυῖμες) τὴν αὐτὴν ἡμέραν. 6. Οὗτος δ ἀνθρωπος συγήθροισεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα βιβλία.

"Ασκησις 35. Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμβανόμενα. (Σελ. 23).

Γράψατε δορθῶς τὰ ἐντὸς παρενθέσεων οὐσιαστικὰ ἢ ἐπίθετα.

1. Les hommes du Nord ont en général les cheveux (*blond doré*). 2. Cette soie a des reflets (*vert doré*). 3. Elle préfère les robes (*bleu clair*) à (*ἀπὸ*) toutes les autres. 4. Les ceintures (*bleu pâle*) furent quelque temps à la mode. 5. Elle porte toujours des robes (*noisette*).

Θέμα 36. Θέσις τοῦ ἐπιθέτου. (Σελ. 23).

1. Ἡ μουσικὴ εἶναι παγκόσμιος γλῶσσα. 2. Ὁ πολικὸς ἀστὴρ εἶναι ἀκίνητος. 3. Ὄλαι αἱ ὄρθαι γωνίαι εἶναι ἵσαι. 4. Τὸ θέρος (Ἐν ἑτέ) φορῶ ὡραῖα φαιδρὰ ἐνδύματα. 5. Δὲν ἀγαπῶ τοὺς δικηροὺς ἀνθρώπους. 6. Ὁ χρόνος παρέρχεται (s'enfuit) μετὰ καταπλήκτηκῆς ταχύτητος. 7. Ὑπάρχει χῶρος ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους (supérieure) τοῦ ὄρους. 8. Ὁ Ιωάννης λούεται (se baigne) εἰς τὸ δροσερὸν ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ. 9. Ἐχασα τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικήν μου. 10. Ἰδοὺ εὗτυχής γυνή!

"Ασκησις 37. Δεικτικὰ ἐπίθετα. (Σελ. 24).

Συμπληρώσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου δεικτικοῦ ἐπιθέτου.

1. C.... champ n'était pas cultivé l'année dernière. 2. C.... histoire est amusante. 3. C.... maison est à mon père (τοῦ πατρός μου). 4. C.... îles sont désertes. 5. C.... ami m'a écrit c.... lettre. 6. C.... plante est nuisible. 7. C.... oiseau a son nid dans c.... arbre.

Θέμα 38. Δεικτικὰ ἐπίθετα. (Σελ. 24).

1. Οὗτος ὁ ἀγρὸς εἶναι εὑφορος. 2. Αὕτη ἡ ἐκκλησία εἶναι παλαιά. 3. Αἱ κάμπαι ἔφαγον τὰ φύλλα τούτων τῶν δένδρων. 4. Οὗτος ὁ μαθητής εἶναι προσεκτικός. 5. Αὕται αἱ οἰκίαι εἶναι πολὺ ὡραῖαι. 6. Οὗτος ὁ ἵππος εἶναι ὡραιότερος ἐκείνου τοῦ ἵππου. 7. Τοῦτο τὸ δένδρον εἶναι τόσον ὑψηλὸν δύσον ἐκεῖνο τὸ δένδρον. 8. Τοῦτο τὸ μῆλον εἶναι ὡριμώτερον ἐκείνου τοῦ μῆλου. 9. Αὕται αἱ σταφυλαὶ εἶναι διλγώτερον γλυκεῖαι ἐκείνων τῶν σταφυλῶν.

"Ασκησις 39. Κινητικὰ ἐπίθετα. (Σελ. 25).

Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου κινητικοῦ ἐπιθέτου.

1. J'ai perdu.... couteau. 2. Tu as appris.... leçon.

3. Elle a déchiré.... robe. 4. Nous aimions.... parents. 5. Nous pensons souvent à.... père et à mère. 6. Ils lavent.... mains. 7. Vous brosssez.... habits. 8. Les parents aiment.... enfants. 9. Les domestiques ont fini.... travail. 10. La poule réchauffe.... poussins sous.... ailes.

Θέμα 40. Κτητικά ἐπίθετα. (Σελ. 25).

1. Ἐάν τιμάτε τοὺς γονεῖς σας, ὁ βίος σας θὰ είναι εύτυχής. 2. Εἰς καλὸς πατήρ ἀγαπᾷ τὰ τέκνα του. 3. Ἰδού γη βιβλιοθήκη του ἀδελφοῦ μου. 4. Ἐν καλὸν παιδίον ὅφείλει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὸν πατέρα του καὶ εἰς τὴν μητέρα του. 5. Ἡ ψυχή μου είναι ἀθάνατος. 6. Ἡ ἴστορία του είναι ἐνδιαφέρουσα. 7. Ἡ φίλη του είναι ἀσθενής. 8. Τὰ βιβλία μας είναι διδακτικά. 9. Οι γείτονές μου είναι πλούσιοι αἱ σικίδια των είναι μέγιστα. 10. Τὸ θέμα των είναι εῦκολον.

"Ασκησις 41. Ἀπόλυτα ἀριθμητικά. (Σελ. 26).

- Γράψατε ὀλογράφως ἢ ἀναγνώσατε γαλλιστί.
 104. — 18. — 99. — 7840. — 152 004. — 3 333. — 44
 444. — 1891. — 77 202. — 5 300. — 770 108. — 74 985. —
 9 584. — 32 682.

Θέμα 42. Ἀριθμητικά ἐπίθετα. (Σελ. 26).

1. Ἡ ἡμέρα ἔχει 24 ὥρας, ἡ ὥρα ἔχει 60 λεπτά. 2. Ἡ πόλις μας ἔχει 30,000 κατοίκων. 3. Ὁ ἐνιαυτὸς ἔχει 365 ἢ 366 ἡμέρας. 4. Ἡ κάθιδος τῶν μυρίων είναι διάσημος εἰς τὴν ἴστορίαν. 5. Οὗτος ὁ ἵππος στοιχεῖει 1720 φράγκα. 6. Ὁ Κολάμβος ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν τῷ 1492. 7. Ὁ Λυκοῦργος ἔζη (vivait) τῷ 880 πρὸ Χριστοῦ. 8. Ἐχω 6000 τόμους εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου. 9. Ὁ ἥλιος είναι 1.300.000 φορᾶς μεγαλύτερος τῆς σφαίρας μας. 10. Ἐρευνήσατε εἰς τὴν 80ὴν σελίδα του βιβλίου σας. 11. Ὁ πα-

τήρ μου ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν '80 ἑτῶν καὶ ή μήτηρ μου εἰς ἡλικίαν 83 ἑτῶν.

Θέμα 43. Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα. (Σελ. 27).

1. Ὁ Νοέμδριος εἶναι ὁ ἐνδέκατος μὴν τοῦ ἔτους. 2. Ἡ ἑδδομάς εἶναι τὸ πεντηκοστὸν δεύτερον μέρος τοῦ ἔτους. 3. Ἡ Παρασκευὴ εἶναι ἡ πέμπτη ἡμέρα τῆς ἑδδομάδος καὶ ἡ Τετάρτη εἶναι ἡ τρίτη. 4. Ὁ Ἀπρίλιος εἶναι ὁ τέταρτος, ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ὁ ἑνατος μὴν τοῦ ἔτους. 5. Ὁ Γεώργιος εἶναι ὁ δέκατος ἑδδομοὶς τῆς τάξεως του. 6. Ὁ πατέρ μου ἀπέθανε κατὰ τὸ ἑδδομηκοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. 7. Ζῶμεν (Nous vivons) εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα.

Θέμα 44. Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα. (Σελ. 28).

1. Δουδοθίκος ὁ δέκατος τέταρτος ὑπῆρξε μέγας βασιλεὺς. 2. Ἐλάδομεν ἐπιστολήν σας τὴν ἐκτην Μαΐου. 3. Ἡ ἀνοιξις ἀρχίζει τὴν εἰκοστὴν πρώτην Μαρτίου. 4. Κάρολος ὁ ζ' ἔγεινε βασιλεὺς τῆς Γαλλίας τῷ 1380, Κάρολος ὁ Ζ' τῷ 1422. 5. Δειπνοῦμεν τὴν ἐνάτην ὥραν. 6. Ἀγοῖξατε τὴν δεκάτην σελίδα τοῦ βιβλίου σας. 7. Ομιλώ περὶ Ναπολέοντος τοῦ τρίτου: Καὶ ἐγὼ περὶ Ναπολέοντος τοῦ πρώτου.

Θέμα 45. Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα. (Σελ. 29).

1. Πέγτε εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ δέκα. 2. Ἐξ εἶναι τὸ τρίτον τοῦ δέκα δοκτώ. 3. Δύο εἶναι τὸ εἰκοστὸν τοῦ τεσσαράκοντα. 4. Τὸ ἥμισυ τοῦ 46820 εἶναι 23410. 5. Δέκα χιλιάδες εἶναι τὸ ἑκατονταπλάσιον τοῦ ἑκατόν. 6. Εἴκοσι εἶναι τὸ τετραπλάσιον τοῦ πέντε. 7. Δόσατέ μου ἓν μέτρον καὶ τρία τέταρτα.

Θέμα 46. Ἀδριστα ἐπίθετα. (Σελ. 29).

1. Ὁ Κάρολος δὲν ἔχει κανένα λάθος εἰς τὸ θέμα του. 2. Ἐκάστη ἡλικία ἔχει τὰς τέρψεις της. 3. Ἀνέγνωσα πολλὰ βιβλία. 4. Οἱ οἱ ἀνθρώποι εἶναι τὰ τέκνα μας καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας. 5. Κανεὶς

ἄνθρωπος δὲν ἀγνοεῖ τοῦτο. 6. Τοιαύτη κακία εἶναι ἀπίστευτος. 7. Εἰδον ὅλα τὰ δωμάτια ταύτης τῆς σίκιας. 8. Τοῦτο τὸ ρόδον ἔχει πολλὰς (maint) ἀκάνθας κεκρυμμένας ὑπὸ τὰ φύλλα τοῦ. 9. Συγγραφεῖς (certain) τινες ὄμνησαν τὸν ἀγγροτικὸν βίον. 10. Δόσατέ μου καλά τινα (quelques) βιβλία. 11. Δανείσατέ μου ἐν βιβλίον οἰονδήποτε.

"**Ασκησις 47. Même.** (Σελ. 30).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον *même*.

1. Les méchants (*même*) respectent la vertu. . Vous retombez sans cesse dans les (*même*) fautes. 3. Les rois eux - (*même*) doivent respecter les lois. 4. Les oiseaux (*même*) chantent la gloire de Dieu. 5. Les famines, les épidémies, les guerres (*même*) sont moins funestes que l'intempérance.

"**Ασκησις 48. Quelque.** (Σελ. 30).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον *quelque*.

1. Il a (*quelque*) amis. 2. Pouvez-vous me prêter (*quelque*) bons livres ? 3. (*Quelque*) riches, (*quelque*) puissants que soient les hommes, ils ont souvent besoin d'un plus petit qu'eux. 4. (*Quelque*) prudemment qu'ils agissent, ils échoueront. 5. Il y a (*quelque*) cinq cents ans qu'un Napolitain découvrit la boussole.

"**Ασκησις 49. Tout.** (Σελ. 31).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν τὸ ἐπίθετον *tout*.

1. (*Tout*) les serpents ne sont pas venimeux. 2. La rivière coule (*tout*) doucement. 3. Dans les pays du Nord, on trouve des loups (*tout*) blancs ou (*tout*) noirs. 4. Cette étoffe est (*tout*) mangée par les souris. 5. (*Tout*) pauvre

qu'est cette famille, elle soulage bien des misères. 6. Une mère est (*tout*) heureuse de la bonne conduite de ses enfants.

Θέμα 50. Μήμε, quelque, tout. (Σελ. 30, 31).

1. Καὶ αὗτοί οἱ ἔχθροί του τὸν ἐκτιμῶσιν. 2. Μία λέξις, ἐν βλέμμα, αὕτη ἡ σιωπὴ δύναται νὰ μᾶς προδώσῃ. 3. Οἱ ἀνθρώποι, ὅσον θαρραλέοι καὶ ἀν εἰναι, φοβοῦνται τὸν θάνατον. 4. Ὑπῆρχον ἔκει περίπου τριάκοντα ἄτομα. 5. "Οσον ἐπαινετῇ καὶ ἀν εἰναι ἡ διαγωγὴ σας, θὰ κατακριθῇ. 6. Όσαδήποτε πλούτη καὶ ἀν ἔχωσι, δὲν εἰναι εὐτυχεῖς. 7. Ἡ ἀδελφή σας ἡτο δλως περιχαρής ὅτε εἰσῆλθον. 8. Αὕται αἱ νεάνιδες εἰναι κατηγορυμέναι.

Άσκησις 51. Απόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 32).

1. Pour qui est cet encier ? Pour toi. 2. Je suis plus fort que toi. 3. Qui est là ? Moi. 4. Voici un journal pour vous. 5. À qui parlez-vous, à eux ou à elles ? 6. Je parle à elle. 7. Ce livre est-il à vous ? 8. Oui, monsieur, il est à moi.

Θέμα 52. Απόλυτοι προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 32).

1. Θὰ ιπάγετε (Irez-vous) μετὰ τῆς μητρός σας; 2. Θὰ ιπάγω μετ' αὐτῆς. 3. Κατοικεῖτε μακράν τῶν φίλων σας; 4. Δὲν κατοικῶ μακράν αὐτῶν. 5. Ποιος εἶπε τοῦτο ; Αὐτός. 6. Τοῦ ωμίλησα (Je lui ai parlé) ἐγώ ὁ ίδιος. 7. Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγώ ἡκούσαμεν μέγαν θόρυβον.

Θέμα 53. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 34).

1. Εγράψατε πρὸς τὸν ἀδελφόν σας; 2. Τοῦ ἔγραψα χθὲς τὸ βράδυ. 3. Μὲ εἴδατε σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin)? 4. Δὲν σας εἶδον.

5. Ἀπηγνήσατε εἰς τοὺς φίλους σας;
6. Τοῖς ἀπήγνησα χθές.
7. Πόσα χρήματα σᾶς διφείλει (doit-il);
8. Μάς διφείλει 500 φράγκα.
9. Ποῦ συνηγνήσατε τὸν θειόν σας;
10. Τὸν συνηγνήσαμεν εἰς τὸ σχολεῖον.

Θέμα 54. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 34).

1. Σοῦ δανείζω ἐν βιβλίον.
2. Μοῦ δανείζετε τὴν γραμματικήν σας;
3. Δικτί δὲν ἔγραψατε εἰς τὸν θειόν σας;
4. Θὰ τοῦ γράψω αὐτοῖς.
5. Μᾶς ἔστειλε μίαν ἐπιστολὴν χθές.
6. Τί ἔδωκατε εἰς αὐτούς;
7. Τοῖς ἔδωκαμεν μελάνην.
8. Ποῦ εἶναι ἡ ἐπιστολή; Δὲν τὴν εύρισκω.
9. Εἴδετε τὸν υἱόν μου;
10. "Οχι, δὲν τὸν εἴδομεν.

Θέμα 55. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 36).

1. Στείλατέ μου χρήματα.
2. Μή τοῦ στέλλετε ἀκόμη τὴν ἐπιστολήν.
3. Μή τοῖς δανείζετε τὰ βιβλία σας.
4. Δόσατέ μας μελάνην.
5. Μή μᾶς δίδετε χάρτην.
6. Μή κλείστε τὰ παράθυρα ἀνοίξατέ τα.
7. Δανείσατε εἰς αὐτὴν τὸ βιβλίον σας.
8. Μή τῆς δανείζετε τίποτε.

Θέμα 56. Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 36).

1. Δανείσατέ μου τὸ βιβλίον σας.
2. Θὰ σᾶς τὸ δανείσω αὐτοῖς.
3. Μοῦ δίδεις τὴν γραφίδα σου;
4. Σοῦ τὴν δίδω.
5. Δὲν θὰ σοῦ τὴν δώσω.
6. Σᾶς ἔζητησε τὸ λεξικόν σας, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὸ ἔστείλατε.
7. Στείλατέ του το σήμερον.
8. Θὰ τοῦ τὸ στείλω αὐτοῖς.

Θέμα 57. Επ., γ. (Σελ. 37).

1. Ἐχεις χρήματα, δόσε εἴς αὐτῶν εἰς τὸν ἀδελφόν σου.
2. Τοῦ ὄμιλειτε περὶ τοῦ κήπου σας;
3. Δὲν τοῦ δημιλῶ περὶ αὐτοῦ.
4. Θὰ δημιλήσετε περὶ ἐμοῦ;
5. Θὰ δημιλήσω περὶ ὑμῶν (επ.).
6. Τὸ θέατρον ἥγοιξε, πηγαίνετε (menez) μας ἐκεῖ μίαν ἐσπέραν.
7. Ἐάν

προχωρήσετε πωλώ πλησίου τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, θὰ πέσετε εἰς αὐτόν.

"Ασκησις 58. Le, la, les. (Σελ. 38).

"Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τυρού τῷν ἀντωνυμῶν le, la, les.

1. Madame, êtes-vous mère ? Je suis.
2. Êtes-vous la mère de cet enfant ? Je ne suis pas.
3. Êtes-vous la portière de cette maison ? Je suis.
4. Êtes-vous médecins ? Oui, Monsieur, nous sommes.
5. Êtes-vous encore mon ami ? Oui, je suis.
6. Mesdames, êtes-vous Françaises ? Nous sommes.

"Ασκησις 59. Soi, lui. (Σελ. 38).

"Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς soi ή διὰ τῆς lui.

1. Chacun pour est une maxime égoïste.
2. Charles ne pense qu'à
3. On a souvent besoin d'un plus petit que
4. Chacun est indulgent pour et sévère pour les autres.
5. Les remords que le crime traîne après sont toujours cuisants.

"Ασκησις 60. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 39).

"Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταίκησον δεικτικῆς ἀντωνυμίας.

1. Je préfère le chien au chat (*τῆς γαλῆς*), est bien plus fidèle que
2. Ces raisins sont dont je vous ai parlé.
3. Les petites huîtres vertes sont que je préfère.
4. Le bavard dit tout.... qu'il pense, et l'honnête homme pense tout qu'il dit.
5. Le tribunal promet une grande récompense à qui arrêtera le voleur.
6. La rose et la tulipe sont deux fleurs charmantes : mais est sans odeur et

exhale un parfum délicieux. 7. Je préfère la beauté de l'âme à du corps ($\tau \eta \varsigma$ τοῦ σώματος).

Θέμα 61. Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 39).

1. Πωλῶ τὴν οἰκίαν μου καὶ τὴν τοῦ πατρός μου. 2. Οὗτοι οἱ ἄγροι εἶναι ἔκεινοι τοὺς δποίους ἡγόρασα πέρυσι. 3. Ταῦτα τὰ γεώμηχλα εἶναι ἔκεινα τὰ δποία νομίζω κάλλιστα. 4. Οἱ οῖνοι τῆς Βουργουνδίας εἶναι ἔκειγοι τοὺς δποίους προτιμῶ. 5. Τὸ μάρμαρον καὶ ἡ κιμωλία εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως, ἀλλ' αὕτη εἶναι πολὺ διεγώτερον σκληρὰ ἔκεινου. 6. Ἡ Ἀφρικὴ εἶναι μεγαλειτέρα τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' αὕτη εἶναι μᾶλλον πεπολιτισμένη ἔκεινης. 7. Εὰν συγκρίνωμεν τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὄνους, δὲν θὰ εὑρωμεν τούτους πολὺ κατωτέρους ἔκεινων. 8. Πᾶν ὅ,τι λάμπει δὲν εἶναι χρυσός.

Άσκησις 62. Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 40).

Αγικαταστήσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων δνόματα διὰ τῶν καταλλήλων κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.

1. Mon cheval court plus vite que (*ton cheval*). 2. Mes mains sont plus propres que (*tes mains*). 3. Ma sœur est plus grande que (*ta sœur*). 4. Notre chambre est plus grande que (*votre chambre*). 5. Nos amis demeurent aussi loin que (*vos amis*). 6. Vos fleurs sont aussi belles que (*nos fleurs*) et que (*leurs fleurs*). 7. Votre jardin est aussi grand que (*mon jardin*).

Θέμα 63. Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 40).

1. Οὗτος ὁ ἵππος εἶναι ὁ ἴδικός μου. 2. Τὸ βιβλίον σας εἶναι τόσον ὡφέλιμον δσον τὸ ἴδικόν μας. 3. Ἐχω τὸ βιβλίον μου· ἔχετε ἐπίσης τὸ ἴδικόν σας; 4. Αὕτη ἡ ἐσθῆτης εἶναι ἡ ἴδική μου. 5. Οὗτος ὁ κῆπος εἶναι ὁ ἴδικός του. 6. Οὗτος ὁ ἄγρος εἶναι ὁ ἴδικός των. 7. Ἐχασα τὸ ὥρολόγιόν μου καὶ ἔχάσατε τὸ ἴδικόν σας. 8. Ἐκαστος

ἔχει τὰς λύπας του· οἱ μεγάλοι ἔχουσι τὰς ἴδιας των, ὅπως ἡμεῖς
ἔχομεν τὰς ἴδιας μας.

"Ασκησις 64. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 41).

'Αντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου ἀναφορικῆς
ἀντωνυμίας.

1. Celui-là est heureux a un cœur pur. 2. Celui-là est heureux le cœur est pur. 3. Les personnes on parle le moins ne sont pas celles ont le moins de mérite. 4. Les livres j'étudie sont très intéressants. 5. Nous devons à Dieu l'air nous respirons. 6. Les villes par j'ai passé ne sont pas grandes.

Θέμα 65. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 41).

1. Ο Θεὸς δόστις ἐδημιούργησε τὸν κόσμον εἶναι παντοδύναμος.
2. Ίδου ή οὐκίᾳ περὶ τῆς δόποιας σᾶς ὥμιλησα. 3. Τὸ δωμάτιον εἰς
τὸ δόποιον ἐργάζομαι εἶναι ψυχρότατον. 4. Ἡ νεαρὰ κόρη περὶ τῆς
δόποιας ὅμιλειτε εἶναι ἐξαδέλφη μου. 5. Ο ποταμὸς οὗτος τὰ ὄδατα
γονιμοποιοῦσι τὰς Αἰγυπτιακὰς πεδιάδας εἶναι ὁ Νεῖλος. 6. Ἡ δόδος
τὴν δόποιαν διετρέξαμεν ἦτο εὐθεῖα.

"Ασκησις 66. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 42).

'Εκλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν πιστενθέσει δύο ἀντωνυμιῶν καὶ θέ-
σατε αὐτὰς εἰς συμφωνίαν.

1. La femme de votre oncle (*qui, lequel*) est très charitable, a adopté cet orphelin. 2. C'est un effet de la Divine Providence (*qui, lequel*) attire l'admiration de tout le monde. 3. La rose est la fleur (*à qui, lequel*) les poètes donnent la préférence. 4. Les deux haies (*entre qui, lequel*) nous mar-
chions étaient couvertes de fleurs. 5. La vertu et le dévouement sont des leviers (*avec qui, lequel*) on peut soulever le monde.

Θέμα 67. Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 42).

1. Ἡ υγεία εἶναι ἀγαθὸν ἄνευ τοῦ δποίου ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι μηδέν. 2. Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἡ ὁδὸς διὰ τῆς δποίας φθάνομεν εἰς τὴν εὐτυχίαν. 3. Ὁ Ἀμερικανὸς Φραγγλινός ὑπῆρξε σοφὸς εἰς τὸν ὄποιον δφείλομεν τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ἀλεξικεραύνου. 4. Ἡ κερασέα ἔλκει τὸ σνομα αὐτῆς ἐκ τῆς πόλεως Κερασούντος δπόθεν εἰσήχθη εἰς τὴν Εύρωπην ὑπὸ τῶν ἀρχαίων. 5. Ὄλοι οἱ περιηγηταὶ ώμιλησαν περὶ τῆς εὐφορίας ταύτης τῆς χώρας, ήτις εἶναι ἀληθῶς ἔκτακτος.

Ἀσκησις 68. Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 43).

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου ἐρωτηματικῆς ἀντωνυμίας.

1. est là? C'est votre ami. 2. Avec sortirez-vous? Je sortirai avec mon frère. 3. Avec écrivez-vous? J'écris avec une plume. 4. voulez-vous? Je veux mon crayon. 5. À sert la scie? La scie sert à scier le bois. 6. de ces élèves est le plus studieux?

Θέμα 69. Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 43).

1. Ποῖον ἐκ τῶν δύο τούτων βιβλίων προτιμᾶτε; 2. Τί φρονεῖτε περὶ τούτου; 3. Ποῖοι εἶναι οὗτοι οἱ νέοι; 4. Τί (Ἄ quoi) σκέπτεσθε; 5. Περὶ τίνος θὰ όμιλήσῃ αὔριον; 6. Ποῖος ποτίζει τὰ ἄνθη; 7. Ποῖα εἶναι τὰ βιβλία σας; 8. Ποῖος τῶν ἀνεψιῶν σας εἶναι ἀσθενής;

Θέμα 70. Αδριστοὶ ἀντωνυμίαι. (Σελ. 44).

1. Ὁ ἔγχοτυπος δὲν ἀγαπᾷ κανένα. 2. Ἐκαστος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του. 3. Ὁ μὲν ἥτο πλούσιος, δὲν δὲν ἥτο πτωχός· ἀμφότεροι, γίσαν δυστυχεῖς. 4. Οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δὲν ἐπικίον. 5. Τοιοῦτος εἶναι δύναμις. 6. Τινὲς τῶν μαθητῶν ημέλησαν τὰ μαθήματά των. 7. Είναι

τις εύτυχής, ὅταν είναι εὐχαριστημένος. 8. Ἡ γνώμη τῶν πολλῶν είναι πολλάκις προτιμητέα τῆς γνώμης ἑνὸς μόνου. 9. Οστισδήποτε δὲν τηρήσῃ τὸν νόμον τοῦτον θὰ τιμωρηθῇ (sera puni). 10. Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. 11. Οὐδεὶς ἔκ τῶν συμπαθητῶν μου εἶναι δυστυχής. 12. Δὲν κακολογεῖ ποτὲ τὸν ἄλλον.

“Ασκησις 71. Ἀδριστοι ἀντωνυμίαι. (Σελ. 45).

Γράψατε δρυθῶς τὰ ἐνιότερα παρενθέσεων.

1. Dans ce monde, on est (*ami*) aujourd’hui et demain (*rival*). 2. Dans un ménage, il faut que (*on*, *l’on*) calcule avec soin ses dépenses journalières. 3. Personne n'est (*mecontent*) de soi. 4. (*Tout*) personne (*laborieux*) parvient, toujours à gagner honorablement sa vie.

Θέμα 72. Avoir. (Σελ. 47).

1. Έχω ώραίν οἰκίαν. 2. Θὰ ἔχωμεν καλοκαιρίαν αὔριον. 3. Ελάχιστον (passé indéf. τοῦ avoir) τὴν εὐχαρίστησιν νὰ δηλώσωμεν (de parler) πρὸς τὸν ἀδελφόν σας. 4. Δὲν ἐλάβετε ἀκόμη τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γράψετε εἰς Παρισίους; 5. Πόσα μαθήματα θὰ ἔχῃς σήμερον; 6. Θὰ ἔχω τέσσαρα μαθήματα πρὸ μεσημέριας (dans la matinée) καὶ δύο μετὰ μεσημέριαν (l’après-midi). 7. Ἐὰν εἴχον κάμει τὴν ἐργασίαν μου, ηθελον λάβει (passé du cond.) χρήματα. 8. Δὲν πιστεώ (Je ne crois pas) ὅτι ἔχετε (subj. prés.) πάρα πολλὰ χρήματα. 9. Ἐχε θάρρος. 10. Ἄς ἔχωμεν πάντοτε τὸν θεὸν εἰς τὴν καρδίαν μας. 11. Πρέπει νὰ ἔχετε (subj. prés.) ὀλίγην ὑπομονήν.

Θέμα 73. Être. (Σελ. 49).

1. Δὲν εἴμαι πλούσιος. 2. Ποῦ ησθε χθές; 3. Ήμην εἰς τὴν ἐξοχήν. 4. Θὰ εἴμεθα εἰς Παρισίους τὴν προσεχῆ ἔνδομάδα. 5. Ποῦ θὰ είσθε αὔριον; 6. Θὰ εἴμαι εἰς τὸ γραφεῖόν μου ἔως τὰς Ἑξ (jusqu'à six heures). 7. Οἱ μαθηταὶ ὑπῆρχαν (passé déf.) ἀμελεῖς. 8. Δὲν ὑπῆρχατε (passé ind.) εύτυχεις. 9. Θὰ ησσο πλούσιος ἐὰν ησσο οἰκονόμος.

10. Ἐπήγατε (passé indéf. τοῦ ἔtre) ποτὲ εἰς τὴν Γαλλίαν;
11. Μέλιστα, ἐπῆγα ἐκεῖ (y) πολλάκις.
12. Ἐὰν εἰχον ὑπάγει (plus-que-parfait τοῦ ἔtre) εἰς Παρισίους, θὰ εἰχον ὑπάγει (passé du cond.) εἰς τὸ Λούβρον (au Louvre).
13. Μή εἰσθε ἀδικοι.
14. Ἄς εἰμεθα ἐπιμελεῖς καὶ εὐπειθεῖς.
15. Θέλω (Je veux) νὰ εἰσθε (subj. prés.) εὐτυχεῖς.

Ασκησις 74. Πρώτη συνυγία. (Σελ. 51).

Θέσατε τὰ ἔντος πάρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les herbes (*pousser*, indicatif prés.) dans le champ.
2. L'exercice et la tempérance (*fortifier*, fut.) votre santé.
3. (*Pardonner*, impér.) à vos ennemis.
4. Je (*prononcer*, pas. du cond.) ce mot.
5. Les éclairs (*briller*, imp. de l'ind.), la foudre (*gronder*, imp. de l'ind.).
6. Votre timidité vous (*troubler*, pas. indéf.).
7. Deux renards (*trouver*, plus-que-parf.) un trésor.
8. Nous (*traverser*, passé déf.) la rivière.
9. J'(*assister*, prés. du cond.) les pauvres.
10. Il faut que chacun (*payer*, subj. prés.) son tribut à la nature.

Θέμα 75. Πρώτη συνυγία. (Σελ. 51).

1. Ἡ σελήνη φωτίζει τὴν γῆν.
2. Ωμίλει πολλὰς γλώσσας.
3. Εἶχον προγευματίσει.
4. Οἱ δικασταὶ κατεδίκασαν τὸν Σωκράτην.
5. Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἡπάτησεν ὅλον τὸν κόσμον.
6. Πρέπει νὰ πληρώσωμεν (subj.) τοῦτο τὸ ποσόν.
7. Θὰ φέρω αὐτὰ τὰ βιβλία εἰς τὸν διδασκαλόν μου.
8. Ἄς ἀκούωμεν τοὺς διδασκάλους μας.
9. Θὰ ἔπαιξεν εὐχαριστῶς μετ' ἐμοῦ.
10. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ ειργάζεσθε μὲ περισσότερον ζῆλον.
11. Ο Θεός ἐδημιούργησε τὸν κόσμον εἰς ἔξ γημέρας.
12. Προσεύχεσθε εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἀγαπᾶτε τὸν πλησίον σας.

Ασκησις 76. Ἀνωμαλίαι πρώτης συγκίας (Σελ. 53).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον γρόνον.

1. Nous (*tracer*, ind. pr.) une ligne droite. 2. Le charretier (*atteler*, ind. pr.) son cheval. 3. Avec un levier on (*soulever*, ind. pr.) les plus lourds fardeaux. 4. L'aimant (*posséder*, ind. pr.) la propriété d'attirer le fer. 5. Les maîtres aiment les écoliers qui (*employer*, ind. pr.) bien leur temps. 6. L'armée grecque (*avancer*, imp. de l'ind.), les ennemis (*engager*, imp. de l'ind.) le feu : la victoire (*balancer*, imp. de l'ind.). 7. Le chant du coq (*annoncer*, pas. défini) l'approche du jour. 8. La crainte (*glacer*, imp. de l'ind.) tous les cœurs. 9. De beaux arbres (*ombrager*, imp. de l'ind.) la rivière. 10. Nous (*payer*, imp. de l'ind.) facilement nos dettes. 11. Le beau temps (*succéder*, fut.) enfin aux jours pluvieux. 12. Nous (*acheter*, cond. pr.) des livres si nous avions de l'argent. 13. Il faut que vous (*employer*, prés. du subj.) tout votre temps à l'étude de la botanique.

Θέμα 77. Ἀνωμαλίαι πρώτης συγκίας. (Σελ. 53).

1. Δὲν ρίπτει ποτὲ λίθους. 2. Ἡ μήτηρ ἐλίκνιζε τὸ τέκνον της. 3. Ἡ υπηρέτρια καθαρίζει τὰ δωμάτια. 4. Τρώγομεν κεράσια. 5. Ἄγοράξω ἐν βιβλίον. 6. Μου ἀνήγγειλεν εἰδῆσιν καθησυχαστικήν. 7. Καλῶ τὸν ἀδελφόν μου. 8. Αὕτη ἡ φιλάνθρωπος γυνὴ παρηγόρει τοὺς δυστυχεῖς. 9. Οἱ ἀδάμας χαράσσει ὅλα τὰ ἄλλα σώματα. 10. Εἰς τὴν σταθμὸν ζυγίζουσι τὰς ἀποσκευὰς τῶν ταξιδιωτῶν. 11. Ἡ φύσις εἶναι κάτοπτρον πιστὸν τὸ ὄποιον ἀντανακλᾷ εἰς τοὺς ὁψίαλμούς ἡμῶν τὸ μεγαλεῖον τοῦ Θεοῦ.

***Ασκησις 78. Δευτέρα συζυγία.** (Σελ. 55).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων οὕματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Les rayons du soleil nous (*éblouir*, ind. prés.).
2. Quand je (*réfléchir*, fut. ant.), j' (*agir*, fut.) résolument.
3. Les Romains (*nourrir*, imp. de l'ind.) des oies sacrées.
4. Vous (*choisir*, pas. indéf.) les plus beaux fruits. 5. (*Accomplir*, impér.) vos devoirs. 6. Nous (*gravir*, pas. déf.) les flancs escarpés de la montagne. 7. Les arbres (*reverdir*, fut.) au printemps. 8. Il fallait que je (*saisir*, imp. du subj.) l'occasion. 9. Si tu (*haïr*, indic. prés.) tes vices, tu es à demi corrigé. 10. Horace et Virgile (*fleurir*, imparf. de l'ind.) en même temps. 11. Nous (*haïr*, indic. prés.) la flatterie et le mensonge.

Θέμα 79. Δευτέρα συζυγία. (Σελ. 55).

1. Οἱ καλοὶ μαθηταὶ ὑπακούουσι πάντοτε. 2. Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία ἐπλούτιζον τοὺς Φοίνικας. 3. Ὁκοδομήσαμεν ὁραῖαν οἰκίαν. 4. Οἱ ἔχθροι ἔθαψαν τοὺς νεκρούς των. 5. Ὁ οἶνος εὑφραίνει τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου. 6. Θὰ τιμωρήσω τὸν μαθητὴν ὅστις θὰ λερώσῃ τὸ βιβλίον του. 7. Ἐξετελέσαμεν πάντοτε δλα τὰ καθήκοντά μας. 8. Μισεῖτε τὸ φεῦδος. 9. Ἐκλεγε τὰ καλῶς τοὺς φίλους σου. 10. Ταῦτα τὰ δένδρα θ' ἀνθήσωσι μετ' ὁλίγον. 11. Ὁ Θεὸς γῆλόγησε τὸν οἶκον τοῦ Ἀδραάμ. 12. Αἱ Ἀθῆναι ἤκμαζον ἐπὶ Περικλέους.

***Ασκησις 80. Τρίτη συζυγία.** (Σελ. 58).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων οὕματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Le percepteur est le fonctionnaire qui (*percevoir*, ind. prés.) les impôts. 2. Alexandre et Napoléon (*concevoir*, pas.

déf.) et (*exécuter*, pas. déf.) de grandes choses. 3. Il (*désirer*, cond. prés.) que nous (*recevoir*, imp. du subj.) des félicitations. 4. Christophe Colomb promit une récompense à celui de ses matelots qui (*apercevoir*, cond. prés.) le premier la terre. 5. Un bon cœur ne (*concevoir*, ind. prés.) pas l'égoïsme. 6. Vous (*recevoir*, pas. déf.) souvent de mes nouvelles l'année dernière. 7. (*Recevoir*, impér.) mes remerciements de toutes vos bontés.

Θέμα 81. Τετρη συζυγία. (Σελ. 58).

1. Λαμβάνω συχνάκις ἐπιστολάς παρὰ τους υἱούς μου. 2. Οἱ ἀστρονόμοι παρετήρησαν κηλίδας εἰς τὸν γῆλιον. 3. Παρατηρῶ μεγάλην φλόγα. 4. Θὰ λάδω αὔριον ἐπιστολὴν. 5. Συνέλαβε μέγα σχέδιον. 6. Ἐλάμβανον ἐπιστολάς καθημερινῶς. 7. "Οταν ὁ στρατιώτης λαμβάνῃ διαταγὰς ὀφείλει νὰ τὰς ἔκτελῃ. 8. Ἡθέλετε παρατηρήσεις εὐκολώτερον ἀστέρα ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ η ἐλάττωμα εἰς τὸν χαρακτήρά σας.

"Ασκησις 82. Τετάρτη συζυγία. (Σελ. 60).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων φήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Dieu (*entendre*, ind. prés.) nos prières. 2. Pourquoi ne (*répondre*, ind. présent) - tu pas ? 3. Les Romains (*pré-tendre*, imp. de l'ind.) que Romulus (*descendre*, imp. de l'ind.) du dieu Mars. 4. Si mon pays était attaqué (*prose-chállēto*), je le (*défendre*, prés. du cond.). 5. (*Défendre*, impér.) ton ami absent. 6. Il serait ridicule que vous (*pré-tendre*, imp. du subj.) tout savoir. 7. Si vous étiez plus âgés, vous (*comprendre*, prés. du cond.) mieux l'importance du travail.

Θέμα 83. Τετάρτη συζυγία (Σελ. 60).

1. Ἡ πεῖρα καὶ ἡ σκέψις μᾶς καθιστῶσι συνετούς. 2. Τὸ πτηγὸν διασχίζει τὸν ἀέρα διὰ τῶν πτερύγων του. 3. Ἀναμένω τὴν ἐπάνοδόν σας μετ' ἀνυπομονησίας. 4. Πότε ἀπηντήσατε εἰς τὴν ἐπιστολήν του; Θ' ἀπαντήσω αὔριον. 5. Θὰ ἔχωντο ἐδὲ ἔπαιζον. 6. Τί ἔχάσατε; Ἐχαστα τὸ βιβλίον μου. 7. Ἐχάνομεν εἰς τὸ παιγνίδιον. 8. Ἡκούσαμεν μέγαν θόρυβον τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. 9. Θὰ ἔχανετε τὸν καιρόν σας, ἐδὲ ἡρχίζετε τώρα νὰ σπουδάζετε αὐτὴν τὴν γλώσσαν.

Άσκησις 84. Παθητικὸν ρῆμα. (Σελ. 63).

Άντικαταστήσατε τὰ ἐγεργητικὰ ρήματα διὰ τοῦ ἀντιστοίχου χρόνου τῶν παθητικῶν.

1. Le maître *punira* les écoliers paresseux. 2. Quatre bœufs *labouraient* cette terre. 3. Les chevaux *mangent* l'avoine avidement. 4. Je lui *donnai* une belle bague. 5. Ma mère *achètera* un rosier. 6. Le jardinier *arrosait* les fleurs tous les jours. 7. Dieu *aimait* le peuple juif. 8. Christophe Colomb *découvrit* l'Amérique en 1492. 9. Les Arabes *considèrent* le chameau comme un présent du ciel.

Θέμα 85. Παθητικὸν ρῆμα. (Σελ. 63).

1. Ὁ Ἄδελ ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Κάϊν. 2. Ὁ φιλάργυρος περιφρονεῖται ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου. 3. Ἡ Ὦκεανία ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῶν Ὀλλανδῶν. 4. Εάν ἐκπληγοῖς τὰ καθήκοντά σου, θὰ ἐκτιμᾶσαι πάρα τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων. 5. Ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἐμάντευον τὸ δλέθριον αἰνιγμα κατεβροχθίζοντο ὑπὸ τῆς Σφιγγός. 6. Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἀγηγγέλθη εἰς τοὺς Μάγους ὑπὸ ἀστέρος. 7. Οἱ κλέπται συνελήφθησαν. 8. Ἐξεπλάγημεν διὰ τὴν σύνεσίν του. 9. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς ἔξη ἡμέρας.

Θέμα 86. Ἀντωνυμικὰ ρήματα. (Σελ. 67).

1. Κατὰ ποίαν ὥραν ἐγείρεσθε συνήθως; 2. Ἐγείρομαι πάντοτε εἰς τὰς ἔξ. 3. Πῶς εἶσθε (vous portez-vous)? 4. Εἴμαι ἀρκετὰ καλά. 5. Ἡ ἄμαξα περιμένει εἰς τὴν θύραν κάμετε γρήγορα (dépêchez-vous). 6. Εἰδον χθὲς τὸν ἀδελφόν σας.—Ἐκάματε λάθος (vous vous êtes trompé). 7. Δὲν ἔκαμα λάθος, τοῦ ωμίλησα. 8. Ἐνθυμεῖσθε αὐτὸν τὸ γεγονός; Τὸ ἐνθυμοῦμαι κάλλιστα. 9. Ο φίλος σας Ἐρρίκος διωρθώθη ἀπὸ τὸ ἑλάττωμά του; 10. Διωρθώθη ἀπὸ αὐτὸν (Il s'en est corrigé) ἀπὸ πολλοῦ χρόνου (depuis longtemps).

Θέμα 87. Ἀντωνυμικὰ ρήματα. (Σελ. 67).

1. Ἐάν ἔχετε τελειώσει τὸ θέμα σας, θὰ περιπατήσωμεν ὀλίγον.
2. Πῶς ὀνομάζεται αὐτὸς ὁ νέος; — Ὄνομάζεται Ἐρρίκος.
3. Περιεπάτησα ἐπὶ (pendant) δύο ὥρας, τώρα εἴμαι κουρασμένος.
4. Αναπαυθῆτε ὀλίγον.
5. Σᾶς παρακαλῶ νὰ σιωπήσετε.
6. Ἕγερθην ἀρκετὰ ἐνωρὶς σήμερον.
7. Σκοπεύομεν νὰ ταξιδεύσωμεν.
8. Αὐτὰ τὰ ἀνθη ἐμαράνθησαν.
9. Ἐνεκλείσθημεν, διότι ἐφοδιούμεθα τοὺς κλέπτας.
10. Μετέβημεν εἰς τὸν χορὸν τὴν παρελθοῦσαν ἔδομάδα· διεσκεδάσαμεν πολὺ.
11. Ἐάν δὲν ἀπομακρυγθῆσι ὀλίγον ἀπὸ τὸ χειλός τούτου τοῦ κρημνοῦ, θὰ πέσῃς ἐντός.
12. Οἱ γονεῖς σου θὰ λυπηθῶσιν ὅταν μάθωσιν ὅτι ἀντὶ νὰ διακρίνεσαι εἰς τὰς σπουδάς, σὺ δὲν σκέπτεσαι ἢ νὰ διασκεδάζῃς.

Ασκησις 88. Ἀμετάβατα ρήματα. (Σελ. 70).

Θέσατε εἰς τὸν παρακείμενον (*passé indéfini*) τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα.

1. Vous (*venir*) trop tard.
2. Louis XIV (*régner*) soixante-douze ans.
3. Les hirondelles (*revenir*) à la première apparition du printemps.
4. Mes sœurs (*descendre*) de leur chambre depuis ce matin.
5. François Ier (*mourir*) en 1547.

6. Louis XII (*succéder*) à Charles VIII en 1498. 7. Nous (*aller*) à Paris l'année dernière. 8. La fête de Pâques (*passer*) depuis plus de quinze jours.

Θέμα 89. Ἀμετάβατα ρήματα. (Σελ. 70).

Θέσατε εἰς τὸν παρακείμενον (*passé indéfini*) τὰ διὰ κυρτῶν στοιχείων σημειούμενα ρήματα.

1. Ἐπέσατε;
2. Λέτε ἔπεσα.
3. Ήσσαν ἐπῆγαν οἱ φίλοι σας;
- Δὲν ἡξεύρω (Je ne sais pas) ποῦ ἐπῆγαν.
5. Ἐφθασα τὸ παρελθόν Σάββατον (samedi dernier).
6. Ἡλθατε πολὺ ἀργά.
7. Αἱ χειλιδόνες ἐπανῆλθον.
8. Αἱ ώραιαι ἡμέραι παρῆλθον.
9. Ο στρατὸς διῆλθε διὰ ταύτης τῆς χώρας.
10. Αὐτὸς τὸ παιδὶ ἐμεγάλωσε ταχέως.

Θέμα 90. Ἀπρόσωπα ρήματα. (Σελ. 74).

1. Κάμνει καλὸν καιρὸν (Il fait beau).
2. Βρέχει καὶ θὰ βρέχῃ δληγή τὴν ἡμέραν.
3. Χθὲς ἔθρεξε ἀπὸ τὸ πρωΐ ἔως τὸ βράδυ (du matin au soir).
4. Ἐκαμψε πολλὴν ζέστην εἰς τὸ δωμάτιόν σας.
5. Ἐχιόνιζε ὅτε ἥλθετε;
6. Ἐχιόνιζε ἀπὸ δύο ὥρῶν.
7. Εἶναι ἐντροπή (Il est honteux) νὰ φεύδεται τις (de mentir) πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν.
8. Γιάρχουσιν ἀνθρωποι οἱ δοποῖοι εἰναι πάντοτε δυσηγρεστημένοι.

Θέμα 91. Ἀπρόσωπα ρήματα. (Σελ. 74).

1. Νομίζω ὅτι θὰ χιονίσῃ αὔριον.
2. Ἐχιόνισε καθ' ὅλην (toute) τὴν νύκτα.
3. Δὲν ὑπῆρχον οὔτε ἄνδρες, οὔτε γυναῖκες, οὔτε παιδία.
4. Θὰ ὑπάρχουν ἐφέτος πολλὰ κέρασια.
5. Κάμνει τόσον ψυχος, ώστε δὲν ἔχω καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἔξελθω.
6. Βρέχει ραγδαίως καὶ πίπτει χάλαζα.
7. Ἐπεσε πολλὴ χιὼν ταύτην τὴν νύκτα.
8. Μᾶς συμβαίνει πολλάκις ν' ἀπατώμεθα.
9. Γιάρχει Θεός, οἵτις διέπει σοφῶς τὸ σύμπαν.

"Ασκησις 92. Ἐρωτηματικὸς τύπος. (Σελ. 75).

Σχηματίσατε ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Il demeure dans cette maison.
2. Tu prends ton livre.
3. Si j'étais riche, je serais heureux.
4. Cette histoire est intéressante.
5. J'aime mes parents.
6. Elle écoutera vos conseils.
7. Elle chante très bien.
8. Mon père est malade.
9. Vos voisins m'ont entendu.
10. Il se souvient de la dernière leçon.
11. Ils avaient fini leur travail.

Θέμα 93. Ἐρωτηματικὸς τύπος. (Σελ. 75).

1. Ό αδελφός σας δμιλεῖ τὴν Γαλλικήν;
2. Ποῦ εἶναι ὁ διδάσκαλός σας;
3. Εἶναι εὐτυχής;
4. Πότε φθάνει ὁ πατέρος σας;
5. Ήσαν κουρασμένοι· ἀνεπαμθῆσαν;
6. Ἐλαθεῖς χρήματα;
7. Τί σας γράψει ὁ φίλος σας;
8. Ο Παῦλος θὰ γράψῃ πρὸς (ἀ) τοὺς γονεῖς του;
9. Πῶς ὄνομάζεται ὁ ἀδελφός σας;
10. Δὲν ἐτελείωσεν ἀκόμη τὰς σπουδάς του;
11. Διὰ ποιὸν εἶναι τὰ δῶρα τὰ ὅποια ἔκλεγετε;
12. Θὰ ἐγερθῆτε ἐνωρὶς αὔριον;

"Ασκησις 94. Ἀρνητικὸς καὶ ἀρνητικοερωτηματικὸς τύπος.
(Σελ. 77).

Σχηματίσατε πρῶτον ἀρνητικῶς, ἔπειτα ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς τὰς ἀκολούθους φράσεις.

1. Ils avaient fini leur devoir.
2. Mon livre coûte cher.
3. Il a reçu une lettre de son père.
4. Votre cousin a été malade le mois dernier.
5. J'avais perdu la clef de ma chambre.
6. Elle était venue avec nous.
7. Il a été attentif.
8. Quand la fenêtre est ouverte nous entendons tout le bruit de la rue.

Θέμα 95. Άρνητικός καὶ ἀρνητικοερωτηματικός τύπος.
(Σελ. 77).

1. Δὲν ημεθα ἀσθενεῖς. 2. Δὲν θὰ ἡτο •δυστυχέστατος; 3. Δὲν εἰναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του; 4. Δὲν ἔλάθομεν ἐπιστολᾶς σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin). 5. Δὲν ἐτιμωρήθημεν. . Δὲν θὰ ἐπιτύχετε νὰ τὸν καταπείσετε (à le persuader). 7. Ο φίλος σας δὲν κατοικεὶ πολὺ μακράν; 8. Δὲν θ' ἀπαντήσετε εἰς τὴν ἐπιστολήν του; 9. Δὲν ἀνεγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐφημερίδα; 10. Δὲν ἔλαθον τὴν ἐπιστολήν μου;

"Ασκησις 96. Aller, s'en aller, envoyer. (Σελ. 79).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρίγματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον.

1. Où est votre sœur? 2. Elle (*aller*, pas. indéf.) voir son oncle. 3. Quand (*aller*, fut.)-vous en France? 4. J' (*aller*, prés. du cond.) à Paris, si je pouvais. 5. Si vous voulez, j' (*aller*, fut.) avec vous. 6. (*Aller*, impér.) ensemble. 7. Il faut que je (*s'en aller*, prés. du subj.). 8. Nous (*s'en aller*, fut.) dans un quart d'heure. 9. Comment (*aller*, prés. de l'ind.) votre frère? 10. Il est indisposé; s'il ne (*aller*, prés. de l'ind.) pas mieux dans l'après-midi, j' (*envoyer*, fut.) chercher un médecin. 11. Il ne faut pas attendre quê je vous (*envoyer*, prés. du subj.) où le devoir vous appelle.

Θέμα 97. Aller, s'en aller, envoyer. (Σελ. 79).

1. Ποῦ πηγαίνετε; 2. Πηγαίνω εἰς τὸ σχολεῖον. 3. Ποῦ ἐπηγαίνετε σήμερον τὸ πρωΐ (ce matin) ὅτε σας συνήντησα; 4. Ἐπήγανα εἰς τὴν οἰκίαν μου (chez moi). 5. Μή πηγαίνετε τόσου γρήγορα, πηγαίνετε βραδύτερον. 6. Δὲν θὰ οπάγετε αὔριον εἰς τὴν

έξοχάν; 7. Ο πατήρ μου δὲν θέλει νὰ ιπάγω (subj.). 8. Απέρ-
χεσθε ἥδη; 9. Δὲν ἀπέρχομαι ἀκόμη, ἀλλὰ θ' ἀπέλθω μετ' ὀλίγον.
10. Περιμείνατε ἀκόμη μίαν στιγμήν, θ' ἀπέλθωμεν μαζί. 11. Ε-
στείλατε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Durand; 12. Θὰ τὴν στείλω αὐτοῖς.
13. Μὴ στείλετε τίποτε πρὶν λάβετε (avant de recevoir) διατα-
γάς μου.

"Ασκησις 98. Acquérir, assaillir, bouillir. (Σελ. 79,80).

1. J' (*acquérir*, prés. de l'ind.) tous les jours plus de re-
lations. 2. Alexandre le Grand (*conquérir*, pas. déf.) la plus
grande partie de l'Asie. 3. Pourquoi m'(*assaillir*, prés. de
l'ind.)-vous de questions si épineuses? 4. Nous l'(*assaillir*,
pas. déf.) de tous côtés à la fois. 5. A quelle température
l'eau (*bouillir*, prés. de l'ind.)-elle? 6. En (*bouillir*, part. prés.)
les liquides s'évaporent.

Θέμα 99. Acquérir, assaillir, bouillir. (Σελ. 79,80).

1. Οὗτος δ ἔμπορος ἀπέκτησε καλὴν φήμην. 2. Δὲν θ' ἀποκτή-
σετε ποτὲ ἀρετάς, ἐάν ἀποφεύγετε τὰς ἐπιτιμήσεις. 3. Οἱ στρατιῶται
προσέθαλον τὰς θέσεις τοῦ ἔχθροῦ. 4. Τὸ ὄδωρ δὲν ἔδρασεν ἀκόμη.
5. Νομίζετε (Croyez-vous) ὅτι τοῦτο τὸ θυρὸν θὰ ἔδραζεν εὐκόλως;
6. "Οτε ἀπέσυρα τὸ γάλα ἀπὸ τὸ πῦρ, ἦτο ἥδη βρασμένον."

"Ασκησις 100. Courir, cueillir. (Σελ. 80).

1. Quand je suis pressé, je (*courir*, prés. de l'ind.). 2. (*Ac-
courir*, impér.) vite, il faut que nous (*secourir*, prés. du subj.)
cet homme qui se noie. 3. Il faut que je (*courir*, prés. du
subj.) à la gare pour prendre le train. 4. (*Cueillir*, impér.)
les fleurs du rosier, pendant que je (*cueillir*, fut.) des margue-
rites. 5. Pourquoi (*cueillir*, prés. de l'ind.)-vous ces roses?
6. Pour en faire un joli bouquet.

Θέμα 101. Courir, cueillir. (Σελ. 80).

1. Διαπί τρέχετε; 2. Τρέχω διὰ νὰ μὴ χάσω (pour ne pas manquer) τὸ τραίνον. 3. Ἐτρεξα νὰ φέρω (chercher) τὸν ιατρόν, διότι ἡ μήτηρ μου ήτο ἀσθενής. 4. Θὰ ἐτρέχομεν, εὰν δὲν ἥμεθα πολὺ κουρασμένοι. 5. Τί ἐδρέψατε; 6. Ἐδρεψα ἀνθη ἀπὸ (dans) τὸν κῆπον τοῦ φίλου μου. 7. Μοῦ ἐπιτρέπετε (Me permettez-vous) νὰ κόψω (ἀπαρέμφ.) μερικὰ ρόδα ἀπὸ τὸν κῆπόν σας; 8. Δύνασθε νὰ κόψετε (en . . .) ὅσα θέλετε (autant que vous voudrez).

Άσκησις 102. Dormir, faillir, fuir, gésir. (Σελ. 81).

1. (*Dormir*, prés. de l'ind.)-vous tard le soir? 2. Non, je (*s'endormir*, prés. de l'ind.) un peu après mon repas. 3. Je pense que tu n'as plus sommeil, car tu (*dormir*, pas indéf.) deux heures. 4. (*Fuir*, impér.) les méchants et fréquentez les bons. 5. Les braves ne (*s'enfuir*, prés. de l'ind.) jamais au moment du combat. 6. Le pauvre homme (*gésir*, imp. de l'ind.) inanimé sur le sol. 7. Je (*faillir*, pas. déf.) (*ἀλιγου δεῖν*) me trouver face à face avec mon rival.

Θέμα 103. Dormir, faillir, fuir, gésir. (Σελ. 81).

1. Ἐκοιμήθηγε ἀσχημα τὴν παρελθοῦσαν γύντα ἐλπίζω ὅτι θὰ κοιμηθῶ (ἀπαρέμφ.) καλύτερον ἀπόψε. 2. Νυστάζω, θ' ἀποκοιμηθῶ μετ' ὀλίγον. 3. Ὁλος ὁ κόσμος ἀποφεύγει αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον. 4. Φορτώνουν εἰς τὸ ἀμάξι τὰ πράγματα τὰ δποῖα κείνται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. 5. Αἱ δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ παιδίου ἐκλείπουσιν (défaillir) ὅσημέραι. 6. Αὐτὸ τὸ ἀμελὲς παιδί θ' ἀποτύχῃ (faillir) εἰς τὰς ἔξετάσεις.

Άσκησις 104. Mentir, mourir. (Σελ. 81).

1. Pourquoi (*mentir*, prés. de l'ind.)-vous? 2. Je ne (*mentir*,

prés. de l'ind.) jamais. 3. Permettez-moi de vous dire que vous (*mentir*, prés. de l'ind.). 4. Nous (*mourir*, fut.) tous. 5. Ceux qui (*mourir*, prés. de l'ind.) pour la patrie ont droit au respect de tous. 6. Où (*mourir*, pas. déf.) Léonidas? 7. Ce héros (*mourir*, pas. déf.) à Thermopyles.

Θέμα 105. Mentir, mourir. (Σελ. 81).

1. Ὁ ἀσθενής ἀποθνήσκει. 2. Ἡξεύρομεν ὅτι μέλλομεν δόλον ἀποθάνωμεν (ἀπαρέμφ.). 3. Ἐντὸς ἐκατὸν ἑτῶν, θὰ ἔχωμεν δλοις ἀποθάνει. 4. Ἀπὸ τοῦ (De quo) ἀπέθανεν ὁ θεῖός σας; 5. Ἀπέθανεν ἀπὸ λύπην. 6. Αἱ σημεριναὶ ἐφημερίδες διαψεύδουσιν αὐτὴν τὴν εἰδῆσιν. 7. Μετανοῶ διὰ (de) τὸ σφάλμα μου. 8. Ἐκάματε μέγα σφάλμα, θὰ μετανοήσετε δι' αὐτὸν (en) μίαν ημέραν. 9. Μετενόησα. Ἡδη δι' αὐτὸν (en).

Άσκησις 106. Offrir, ouvrir, etc. (Σελ. 82).

1. La façon d'offrir vaut mieux que ce qu'on (*offrir*, prés. de l'ind.). 2. On m' (*offrir*, pas. indéf.) cinquante mille francs pour cette maison, à présent on ne m' (*offrir*, prés. de l'ind.) que quarante-cinq mille. 3. Mon frère (*souffrir*, prés. de l'ind.) de l'estomac. 4. Qui (*ouvrir*, pas. indéf.) tous les volets? 5. (*Ouvrir*, impér.) la porte; n' (*ouvrir*, impér.) pas la fenêtre. 6. La porte est (*ouvrir*, part. passé). 7. Christophe Colomb (*découvrir*, pas. indéf.) l'Amérique.

Θέμα 107. Offrir, ouvrir, etc. (Σελ. 82).

1. Υποφέρομεν δλοι. 2. Ὁ ἀσθενής ὑπέφερε πολὺ αὐτὴν τὴν νύκτα. 3. Ὄταν δ πλησίον σου ὑποφέρῃ, πρόσφερέ του τὴν βοήθειάν σου. 4. Σκεπάσατε αὐτὸν τὸ παιδί, ἄλλως (sinon) θὰ κρυολογήσῃ (il prendra froid). 5. Ἐλαβον μίαν ἐπιστολὴν παρὰ (de) τοῦ φίλου μου· δὲν θὰ τὴν ἀνοίξω. 6. Εἰσέλθετε χωρὶς νὰ κτυπήσετε· ή θύρα είναι πάντοτε ἀνοικτή. 7. Ὁ Φραγγίνος (Franklin) ἀνεκάλυψε τὸ ἀλεξικέραυνον. 8. Οι ἀρχαῖοι προσέφερον θυσίας ἀνθρωπίνους.

"Ασκησις 108. Partir, sentir, etc. (Σελ. 82).

1. Quand (*partir*, ind. prés.) -vous de Paris ? 2. Je (*partir*, ind. prés.) à dix heures du soir. 3. Pourquoi êtes-vous en retard pour le dîner ? 4. Parce que je (*partir*, pas. indéf.) trop tard de chez moi (ἀπὸ τὴν οἰκίαν μου). 5. Ce bouquet (*sentir*, ind. prés.) bon. 6. Qui ne dit mot (*consentir*, ind. prés.). 7. En entrant dans la chambre je (*sentir*, pas. déf.) une odeur de fumée. 8. Je (*sentir*, ind. prés.) que j'ai tort.

Θέμα 109. Partir, sentir, etc. (Σελ. 82).

1. Πότε θὰ ὑπάγετε εἰς τὰς Ἀθήνας ; 2. Οὐ αγαχωρήσω τὴν προσεχῆ ἔβδομάδα. 3. Οὕτοιοι στρατιῶται ἀγαχωροῦσι διὰ τὸν πόλεμον. 4. Πρέπει γε ἀγαχωρήσωμεν ἀπόψε. 5. Δὲν αἰσθάνομαι τὸν ἐκαύτον μου (se sentir) καλά. 6. Τί ώραία ποῦ μυρίζουν (sentir) αὐτὰ τὰ ἄγθη !

"Ασκησις 110. Servir, sortir. (Σελ. 82,83).

1. A quoi (*servir*, prés. de l'ind.) la plume ? 2. Elle (*servir*, prés. de l'ind.) à écrire. 3. Le garçon vous (*servir*, pas. indéf.) ce que vous lui avez commandé ? 4. Il ne m'(*servir*, pas. indéf.) encore rien... 5. Jean, (*servir*, impér.) Monsieur immédiatement. 6. Bien, Monsieur, je le (*servir*, futur) tout de suite. 7. A quelle heure (*sortir*, futur) - vous ? 8. Il faut que je (*sortir*, prés. du subj.) à six heures.

Θέμα 111. Servir, sortir. (Σελ. 82,83).

1. Πόσον καιρὸν ὑπηρετήσατε εἰς τὸν στρατόν ; 2. Τηνέτησα μόνον ἐν ἑτοι. 3. Ας ὑπηρετῶμεν πάντοτε τὴν πατρίδα μας πιστῶς (avec fidélité). 4. Ή Γαλλικὴ χρησιμεύει πολὺ εἰς τοὺς ξένους. 5. Εξῆλθον χθὲς εἰς τὰς ἔξ (à six heures). 6. Καὶ σεῖς, κατὰ πόλεν

ώραν ἐξήλθετε; 7. Ἐξῆλθον δὲ λίγον ἀργά σήμερον. 8. Πρέπει νὰ
ἐξέλθω εἰς τὰς ἑπτά. 9. Ας ἐξέλθωμεν μαζί.

"**Ασκησις 112. Tenir, venir, etc.** (Σελ. 83).

1. A qui (*appartenir*, prés. de l'ind.) cette maison? 2. Elle (*appartenir*, prés. de l'ind.) à mon oncle. 3. Le temps passé ne (*revenir*, prés. de l'ind.) plus. 4. Voici dimanche, chacun (*revêtir*, futur) ses plus beaux habits. 5. Où est votre sœur? Elle (*venir*, prés. de l'ind.) de sortir¹. 6. A quelle heure (*venir*, futur) -je chez vous? 7. (*Venir*, impér.) quand vous voudrez, votre visite nous sera toujours agréable. 8. Mon ami (*obtenir*, pas. indéf.) une bonne place. 9. (*Souvenir*, impér.) -toi, ô homme, que tu n'es que poussière.

Θέμα 113. Tenir, venir, etc. (Σελ. 83).

1. Τι ποστηρίζω τὴν γνώμην μου. 2. Πόθεν ἔρχεσθε; 3. Ἐρχομαι ἐκ Ηαρισίων. 4. Ο κ. Β. ἔρχεται συχνά; 5. Άλλοτε ἤρχετο κάθε δύο (tous les deux) ἡ τρεις ήμέρας. 6. Ἐρχεσθε πολὺ ἀργά σήμερον. 7. Σας ζητῶ συγγνώμην δι' αὐτὸ (en), ἀλλὰ μου ἡτο ἀδύνατον νὰ ἔλθω (ἀπαρέμφ.) ἐνωρίτερον. 8. Αὐτὸ τὸ παιδί είναι πενιχρῶς ἐνδεδυμένον, ἀλλὰ είναι καθαρόν. 9. Ο ἀδελφός σας είναι εἰς τὴν οἰκλαν του (chez lui); 10. Όχι, κύριε, μόλις ἐξῆλθε¹. 11. Πότε οἱ γονεῖς σας θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὰς Ἀθήνας; 12. Θὰ ἐπανέλθουν τὴν προσεχῆ ἔνδομαδα.

"**Ασκησις 114. S'asseoir, seoir, déchoir, devoir,
échoir, falloir.** (Σελ. 84,85).

1. (*S'asseoir*, impér.) - vous, je vous prie, Madame.
2. Pourquoi ne (*s'asseoir*, prés. de l'ind.) - vous pas? 3. Cette

¹ Τὸ ρῆμα *venir*, μετ' ἀπαρεμφάτου τῆς ὄποιας προηγεῖται ἡ πρόθεσις δε, ἀποτελεῖ Γαλλισμόν, μεταφραζόμενον ἐλληνιστί: πρὸ δὲ λίγου, ἀρτι, μόλις: je viens de finir mon travail πρὸ δὲ λίγου ἐτελείωσα τὴν ἐργασίαν μου. il vient de partir πρὸ δὲ λίγου (μόλις) ἀνεχώρησεν.

robe vous (*seoir*, prés. de l'ind.) à merveille. 4. Ce marchand est bien (*déchoir*, part. pas.) dans l'estime publique. 5. Fais ce que tu (*devoir*, prés. de l'ind.). 6. Qui veut s'instruire (*devoir*, prés. de l'ind.) apprendre. 7. Prévenez-moi du jour que la traite (*échoir*, futur). 8. Le locataire (*devoir*, prés. de l'ind.) payer son terme quand il est (*échoir*, part. pas.). 9. Vous (*falloir*, prés. de l'ind.) -il de l'argent? 10. Il me (*falloir*, fut.) mille francs la semaine prochaine.

**Θέμα 115. S'asseoir, seoir, déchoir, devoir,
échoir, falloir.** (Σελ. 84,85).

1. Καθίσατε. 2. Ποῦ θέλετε νὰ καθίσω; 3. Θὰ καθίσω πλησίον σας. 4. Εἴπατε εἰς τὴν ἀδελφήν σας νὰ καθίσῃ (ἀπαρέμφ.). 5. Αὐτὸς δὲ πιλος σᾶς πηγαίνει (*seoir*). 6. Πόσα σᾶς δφείλω; 7. Μου δφείλετε 500 δραχμάς. 8. Ἡ συναλλαγματική σας λήγει σήμερον. 9. Τὰ τέκνα δφείλουσί ν' ἀγαπῶσι τοὺς γονεῖς των. 10. Πρέπει νὰ πράττηται πάντοτε τὸ καθῆκόν του.

"Ασκησις 116. Mouvoir, plievoir. (Σελ. 85).

1. Les étoiles sont des corps célestes qui se (*mouvoir*, prés. de l'ind.) dans l'espace. 2. La scène finale de ce drame m' (*émouvoir*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Qui ne s' (*émouvoir*, prés. de l'ind.) pas en présence du danger? 4. En France, il (*plievoir*, prés. de l'ind.) souvent au mois de mars. 5. A-t-il (*plievoir*, part. passé) l'an dernier (*πέρυσι*) au mois d'avril? 6. Il (*plievoir*, futur) probablement cet après-midi, car le temps est très sombre.

Θέμα 117. Mouvoir, plievoir. (Σελ. 85).

1. Εἴμαι τόσον συγκεκινημένος, ώστε δέν δύναμαι νὰ δμιλήσω. 2. Ἡ πρότασίς σας μὲ συγκινεῖ βαθέως. 3. Ἐδρεξε (pas. indéf.)

χθές δληγ τήν νύκτα. 4. Δὲν βρέχει πλέον τώρα. 5. Πιστεύετε (Croyez-vous) δτι θὰ βρέξῃ (prés. du subj.) αὔριον; 6. Θὰ ἐπεθύμουν (Je désirerais) νὰ ēθρεχε (imp. du subj.).

Ασκησις 118. Pouvoir, savoir. (Σελ. 85).

1. Qui veut, souvent (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 2. (*Pouvoir*, prés. de l'ind.). -vous me dire quelle heure il est? 3. Qui, je le (*pouvoir*, prés. de l'ind.). 4. Ne (*pouvoir*, futur) -tu pas me prêter un dictionnaire afin que je (*pouvoir*, prés. du subj.) traduire ma version? 5. Vous voyez bien que vous ne (*savoir*, prés. de l'ind.) pas votre leçon. 6. (*Savoir*, futur) -je le français en travaillant? 7. Certes, vous le (*savoir*, futur) avec un peu de patience. 8. (*Pouvoir*, prés. du cond.) -vous me montrer le chemin de la Bourse? 9. Je ne (*savoir*, prés. du cond.) vous renseigner, étant moi-même étranger.

Θέμα 119. Pouvoir, savoir. (Σελ. 85).

1. Ἡξεύρετε πότε ὁ πατήρ μου θὰ ἐπανέλθῃ; 2. Δὲν τὸ ἡξεύρω. 3. Γνωρίζομεν δλοι δτι ὀφείλομεν γ' ἀποθάνωμεν. 4. Ἐμάθετε τὸν θάνατον τοῦ χ. Δ.; 5. Τὸν ἔμαθον διὶ τῶν ἐφημερίδων. 6. Δὲν ἡδυνήθην νὰ ἔξελθω χθές θὰ δυνηθῷ ίσως νὰ ἔξελθω αὔριον. 7. Ἀμφιβόλω ἂν θὰ δυνηθῆτε (prés. du subj.) νὰ εὕρετε τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὴν οἰκίαν του (chez lui).

Ασκησις 120. Valoir, voir, vouloir. (Σελ. 86).

1. On (*revoir*, prés. de l'ind.) toujours avec joie le pays natal après une longue absence. 2. Cette huile ne (*valoir*, prés. de l'ind.) pas le prix que vous l'avez payée. 3. Mieux (*valoir*, prés. de l'ind.) la mort que le déshonneur. 4. Ne (*vouloir*, prés. du cond.) -il pas mieux mourir que de souffrir de la sorte? 5. Que demande ce monsieur? 6. Il (*vouloir*, prés. de l'ind.) vous parler. 7. Je (*vouloir*, prés. du cond.) vous

parler, Monsieur. 8. Que (*vouloir*, prés. de l'ind.)-vous ? 9. Je (*vouloir*, prés. du cond.) demander votre opinion sur cette affaire. 10. J'espère que vous (*vouloir*, futur) bien m'honorer d'une réponse.

Θέμα 121. Valoir, voir, vouloir. (Σελ. 86).

1. Πόσον ἀξίζει τοῦτο; 2. Τοῦτο δὲν ἀξίζει τίποτε. 3. Πηγαίνετε νὰ ἰδετε (ἀπαρέμφ.) ποιος εἶναι. 4. Εἰδετε τὸν ο. Β. χθές; 5. Τὸν εἶδον εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. 6. Θὰ τὸν ἰδετε προσεχῶς; 7. Θὰ τὸν ἐπανίδω ίσως ἀπόψε. 8. Θὰ ἐπεθύμουν (*vouloir*, prés. du cond.) νὰ τὸν ἰδω πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου. 9. Έλαθον τὴν ἐπιστολὴν τὴν δόπιαν εὐηρεστήθητε (bien *vouloir*, pas. indéf.) νὰ μοῦ στείλετε (ἀπαρέμφ.).

"Ασκησις 122. Absoudre, dissoudre, battre, boire. (Σελ. 87).

1. Le prêtre (*absoudre*, prés. de l'ind.) les fidèles repentants. 2. Certains juges indulgents (*absoudre*, prés. de l'ind.) trop facilement les accusés. 3. Le sucre se (*dissoudre*, prés. de l'ind.) dans l'eau. 4. Le commissaire de police (*dissoudre*, pas. indéf.) l'assemblée des mineurs qui s'étaient mis en grève. 5. Pourquoi (*battre*, prés. de l'ind.)-vous ce pauvre enfant ? 6. Les soldats (*combattre*, pas. déf.) avec courage. 7. Une réponse douce (*abattre*, prés. de l'ind.) la fureur d'un homme en colère (ἀργισμένου). 8. (*Boire*, prés. de l'ind.)-vous un verre de vin ? 9. Merci, je n'en (*boire*, prés. de l'ind.) pas.

Θέμα 123. Absoudre, dissoudre, battre, boire. (Σελ. 87).

1. Οἱ δικασταὶ ἡθώσαν τοὺς κατηγορουμένους. 2. Διελύσατε τὴν ἑταρίαν σας; 3. Ἡ ἑταρία τῆς δόπιας ἀπετέλουν μέρος (je faisais partie) πέρυσι, διελύθη. 4. Ήρέπει νὰ ὑποβιβάσσετε (rabattre) τὴν τιμὴν τὴν δόπιαν ξητεῖτε. 5. Μὴ κτυπᾶτε αὐτὸ τὸ ζῶον. 6. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ πίωμεν (ἀπαρέμφ.) ἐδῶ; 7. Επίστε

τὸν καφέν σας ; 8. Θὰ πίετε ἀκόμη ἐν ποτήριον ζύθου ; 9. Εὐχαριστῶ, δὲν θὰ πίω πλέον. 10. Δαμδάνω (J'ai) τὴν τιμὴν νὰ πίω εἰς ὑγείαν σας.

Ασκησις 124. Clore, conclure, coudre, etc. (Σελ. 87, 88).

1. Une parole sage et conciliante (*clore*, prés. de l'ind.) bien des discussions. 2. J' (*conclure*, pas. ind.) un engagement qui (*exclure*, prés. de l'ind.) toute responsabilité. 3. La fenêtre n'est pas bien (*clore*, part. passé). 4. (*Coudre*, prés. de l'ind.) -vous à la machine ? (μὲ τὴν...). 5. (*Découdre*, impér.) cette doublure et (*recoudre*, impér.)-la avec du fil blanc. 6. (*Confire*, futur)-vous ces fruits au sucre ou au miel ? 7. Je les (*confire*, futur) au sucre.

Θέμα 125. Clore, conclure, coudre, etc. (Σελ. 87, 88).

1. Ο ἥλιος ἀνοίγει (fait éclore) τὰ ἄνθη. 2. Αὔτα τὰ ἄνθη θάνατοῖσον μετ' ὀλίγον. 3. Θὰ κλείσω (conclure, futur) ταῦτην συμφωνίαν μετὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀναμεγομένων (2) δειγμάτων (1). 4. Τί συνεπεράνατε (conclure, pas. indéf.) ἐκ τούτου (en) ; 5. Δὲν ἔρραφατε καλὰ τὸ φόρεμά μου, ξηλώνεται (se découdre, prés. de l'ind.).

Ασκησις 126. Craindre, plaindre, se plaindre. (Σελ. 89, 93).

1. Ce jeune soldat ne (*craindre*, prés. de l'ind.) pas les dangers. 2. Nous né (*craindre*, prés. de l'ind.) pas la mort. 3. Vous êtes à plaindre (*ἀξιος οἴκου*), mon ami. 4. Le malade (*se plaindre*, imp. de l'ind.) d'une extrême faiblesse. 5. Je le (*plaindre*, prés. de l'ind.) de tout mon cœur. 6. Cet officier ne (*craindre*, pas. déf.) pas d'affronter mille dangers.

Θέμα 127. Craindre, plaindre, se plaindre. (Σελ. 89, 93).

1. Τί φοβεῖσθε ; 2. Δὲν φοβοῦμαι τίποτε. 3. Λυποῦμαι τοῦτον τὸν

δυστυχή. 4. Διατί δὲν ήλθετε νὰ μᾶς ίδετε; 5. Ἐφοδήθην μήπως (de) σᾶς ἐνοχλήσω. 6. Αἱ ἔργασίαι πηγαίνουν καλά· δὲν δυνάμεθα νὰ παραπονεθῶμεν (ἀπαρέμφ.). 7. Δὲν εἶμαι ἐξ ἔκεινων τῶν ἀνθρώπων οἱ δποῖοι παραπονοῦνται πάντοτε.

"**Ασκησις 128. Croire, croître.** (Σελ. 89).

1. Ces plantes qui (*croître*, prés. de l'ind.) dans votre jardin ne me plaisent pas. 2. Le fleuve (*croître*, pas. indéf.) si rapidement que ses eaux débordent maintenant. 3. Ne (*croire*, impér.) pas tout ce que l'on vous dit. 4. Avez-vous (*croire*, part. passé) ce que vous avez lu? 5. Comment voulez-vous que je le (*croire*, prés. du subj.)? 6. (*Croître*, impér.) et multipliez.

Θέμα 129. Croire, croître. (Σελ. 89).

1. Ταῦτα τὰ δένδρα θὰ ηδξανον περισσότερον (davantage), έὰν τὰ ἐπροφυλάττετε ἀπὸ τὰς κάμπας. 2. Ο πληθυσμὸς τῆς πόλεως αὐξᾶνει κατ' ἵστος. 3. Νομίζω ὅτι εἰναι ἡδη ἀργά. 4. Μὲ πιστεύετε; 5. Δὲν σᾶς πιστεύω. 6. Πιστεύσατέ με, σᾶς λέγω πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. 7. Πιστεύετε εἰς τὸν (en) Θεόν.

"**Ασκησις 130. Déuire, cuire, lire, etc.** (Σελ. 89,91).

1. La guerre (*produire*, prés. de l'ind.) de grands maux. 2. Bonaparte (*conduire*, pas. déf.) ses troupes à travers l'Europe. 3. Je (*déduire*, futur) cinq pour cent d'escompte. 4. Tout (*lire*, prés. de l'ind.) dans cette maison. 5. Les épées (*lire*, imp. de l'ind.) dans l'ombre. 6. (*Traduire*, prés. de l'ind.) -vous du français en grec sans dictionnaire? 7. Il faut que je (*traduire*, prés. du subj.) cette lettre en français. 8. La vertu (*conduire*, prés. de l'ind.) au bonheur. 9. (*Reconduire*, impér.) madame, s'il vous plaît. 10. Ces légumes (*cuire*, prés. de l'ind.) mal.

Θέμα 131. Déuire, cuire, lire, etc. (Σελ. 89,91).

1. Η Γαλλία παράγει πολὺν σίτον. 2. Οι ἀρτοποιοὶ φήνουσι τὸν ἄρτον ἐντὸς μεγάλων κλιθάνων. 3. Οἱ ἀμαξηλάται δῦνηγοῦσι τὰς ἀμάξας. 4. Τὸ παράδειγμά του διδάσκει πολὺ καλύτερον τῶν λόγων του. 5. Πιστὸ πρέπει νὰ δῦνηγήσω (ἀπαρέμφ.) τούτους τοὺς κυρίους; 6. Οδηγήσατέ μας εἰς τὸν σταθμόν. 7. Τι συμπεραίνετε ἐκ τούτου; 8. Συμπεραίνων ἐκ τούτου θτὶ ἔχει ηδη ἀναχωρήσει. 9. Ο ήλιος λάμπει. 10. Πᾶν δὲ λάμπει (reliure, prés. de l'ind.) δὲν εἶναι χρυσός.

Άσκησις 132. Dire, etc. (Σελ. 90).

1. Il y a des personnes qui (*dire*, prés. de l'ind.) et (*redire*, prés. de l'ind.) toujours les mêmes choses. 2. Vous ne (*prédire*, prés. de l'ind.) jamais rien de bon. 3. Celui qui (*pré-dire*, prés. de l'ind.) l'avenir est un prophète. 4. Qu'avez-vous à me dire? 5. (*Dire*, impér.) -le franchement. 6. Je vous le (*dire*, futur) une autre fois. 7. Je vous le (*dire*, prés. du cond.) volontiers si je le savais. 8. On ne doit jamais médire de personne (*κανένα*). 9. Obéissez à vos supérieurs et ne les (*contre-dire*, impér.) pas. 10. L'entrée est (*interdire*, part. passé).

Θέμα 133. Dire, etc. (Σελ. 90).

1. Δέγομεν τὴν ἀλήθειαν. 2. Τι σᾶς εἴπεν ὁ πατέρος μου; 3. Δὲν μου είπε τίποτε. 4. Θέλετε νὰ εἴπω (prés. du subj.) πρὸς τὸν ἀδελφὸν μου δὲ, τι (ce que) μου λέγετε; 5. Μὴ τοῦ λέγετε τίποτε. 6. Εχάσατε τὴν δίκην σας δὲν τὸ εἶχον προείπει; 7. Οἱ ἀστρονόμοι προλέγουσι τὶ καιρὸν θὰ κάμη (le temps qu'il fera).

Άσκησις 134. Écrire, etc. (Σελ. 90).

1. Que faites-vous? 2. J'(*inscrire*, prés. de l'ind.) mes dépenses sur mon carnet. 3. Le médecin n'*(prescrire*, pas. in-

déf.) aucun remède. 4. Cet auteur (*décrire*, prés. de l'ind.) la nature d'une manière frappante. 5. Monsieur D. vous (*écrire*, pas. indéf.) de Marseille ? 6. Oui, il m'(*écrire*, pas. indéf.) hier. 7. Il m'(*écrire*, futur) de nouveau dans quelques jours.

Θέμα 135. Écrire, etc. (Σελ. 90).

1. Γράφομεν ἐπὶ χάρτου. 2. Πρὸς ποῖον γράφετε ; 3. Γράψω πρὸς τοὺς γονεῖς μου. 4. Περιγράψατε μου (décrire, impér.) τὸ εἰς Παρισίους ταξίδιόν σας. 5. Δὲν θὰ μου ἀπηντᾶτε ἐὰν σᾶς ἔγραψον ; 6. Πότε θὰ γράψετε πρὸς τὸν φίλον σας ; 7. Θὰ τοῦ γράψω ἐντός τινων ἡμερῶν. 8. Του ἔγραψα πρὸ μηνὸς (il y a un mois).

***Ασκησις 136. Faire, etc. (Σελ. 90).**

1. Que (*faire*, prés. de l'ind.) -vous là ? 2. Je (*faire*, prés. de l'ind.) ce que vous m'avez ordonné. 3. Ne (*faire*, impér.) pas à autrui (εἰς τοὺς ἄλλους) ce que tu ne voudrais pas qu'on te (*faire*, imp. du subj.). 4. Dites-nous ce que nous devons faire, et nous le (*faire*, futur). 5. (*Refaire*, futur) -vous le tour que nous (*faire*, pas. indéf.) avant-hier ? 6. Tu ne (*satisfaire*, futur) personne si tu veux contenter tout le monde. 7. Ce travail ne me (*satisfaire*, prés. de l'ind.) pas, (*refaire*, impér.) -le.

Θέμα 137. Faire, etc. (Σελ. 90).

1. Μὴ κάμνετε κακὸν εἰς κακένα. 2. Πόσα κάμνουν τρία καὶ ἑπτά ; 3. Αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν κάμνει τίποτε. 4. Δὲν ἔχετε τίποτε νὰ κάμνετε (ἀπαρέμφ.) ; 5. Τί θέλετε νὰ κάμω (prés. du subj.) ; 6. Θὰ πράξω τὸ κατὰ δύναμιν (tout mon possible) διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. 7. Δὲν ἀγοράζω πλέον ἀπὸ (ὰ) αὐτὸ τὸ κατάστημα : διεργιμώσιν (surfaire, prés. de l'ind.) δλας τὰς τιμάς. 8. Μὴ διεργιμάτε τὸ ἐμπόρευμά σας.

Ασκησις 138. Joindre, lire, etc. (Σελ. 91).

1. Le jour commence à poindre.
2. Cette rue (*joindre*, prés. de l'ind.) deux avenues.
3. (*Joindre*, impér.) nos efforts.
4. Qu'est-ce que vous (*lire*, imp. de l'ind.) tout à l'heure ?
5. Je (*lire*, imp. de l'ind.) un journal.
6. Pouvez-vous comprendre ce paragraphe ? (*Relire*, impér.) -le.
7. Je l'ai déjà (*lire*, part. passé) plusieurs fois.
8. Je (*relire*, prés. de l'ind.) souvent plusieurs fois les lettres que je reçois.

Θέμα 139. Joindre, lire, etc. (Σελ. 91).

1. Οἱ τόκοι προστιθέμενοι (*joindre*, part. passé) εἰς τὸ κεφάλαιον τὸ διπλασιάζουσιν ἐντὸς (dans l'espace de) ἔνδεικα ἔτῶν.
2. Δὲν ἀνεγνώσατε ἀκόμη τὴν σημερινὴν ἐφημερίδα (le journal d'aujourd'hui); 3. "Οχι, δὲν τὴν ἀνέγνωσα ἀκόμη. 4. Εγώ, θὰ τὴν ἀναγνώσω ἀργότερον. 5. Δὲν ἀναγνώσκω τὰς ἐφημερίδας καθημερινῶς. 6. Αναγνώσατε αὐτὴν τὴν ἐπιστολὴν προσεκτικῶς. 7. Θὰ τὴν ἀνεγίνωσκον ἐὰν εἶχον καιρόν.

Ασκησις 140. Mettre etc., moudre. (Σελ. 91, 92).

1. On ne broie pas le café, on le (*moudre*, prés. de l'ind.).
2. (*Mettre*, impér.) cette chaise à sa place.
3. Je (*mettre*, futur) aujourd'hui un autre habit.
4. Où voulez-vous que je (*mettre*, prés. du subj.) le journal ?
5. (*Mettre*, impér.) -le où vous voulez.
6. (*Permettre*, impér.) -moi d'entrer.
7. Je vous le (*permettre*, prés. ind.) volontiers.
8. Ne (*promettre*, impér.) pas ce que nous ne pouvons pas donner.
9. Quand on (*promettre*, pas. indéf.) une chose, il faut tenir sa promesse.

Θέμα 141. Mettre, etc., moudre. (Σελ. 91, 92).

1. Ό μυλωθρὸς ἀλέθει τὸν σῖτον.
2. Ἐπιθυμῶ ν' ἀλέσετε (prés. du subj.) τὸν καφέν.
3. Ποῦ ἔβαλατε τὸν πιλόν μου;
4. Τὸν ἔβαλα ἔπάνω εἰς τὸ τραπέζι.
5. Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ ἐγχειρίσω (remettre,

ἀπαρέμφ.) τὴν ἐπιστολήν σας εἰς τὸν διευθυντήν. 6. Μου ὑπεσχέθητε
ὅτι θὰ μ' ἐπισκεφθῆτε (ἀπαρέμφ.). 7. Ο καιρὸς δὲν μου ἐπέτρεψε νὰ
έξελθω (ἀπαρέμφ.). 8. Μή ἀναβάλλετε (remettre, impér.) διὰ τὴν
αὔριον (au lendemain) δ, τι δύνασθε νὰ κάμετε σήμερον.

"Ασκησις 142. Naître, nuire, paître. (Σελ. 92).

1. Tout (*naître*, prés. de l'ind.), vit, souffre et meurt! 2. Où (*naître*, pas. déf.) Napoléon? 3. Corneille est (*naître*, part. passé) à Rouen. 4. Le printemps (*renaître*, prés. de l'ind.). 5. Beaucoup de bestiaux (*paître*, prés. de l'ind.) en liberté dans les prairies. 6. Les mauvaises actions (*nuire*, prés. de l'ind.) toujours à leurs auteurs.

Θέμα 143. Naître, nuire, paître. (Σελ. 92).

1. Ποῦ ἐγεννήθητε; 2. Ἐγεννήθην εἰς τὰς Ἀθήνας. 3. Πολλάκις
ἐκεῖνοι οἱ ὄποιοι γεννῶνται πλούσιοι ζώσιν ἐν τῇ ἐνδείᾳ (dans l'in-
digence). 4. Θὰ βλάψετε τὴν (ὰ) ὑγείαν σας. 5. Αὕτη ἡ ὑπόθεσις
(affaire) ἔδλαψε τὴν (ὰ) ὑπόληψίν του. 6. Τὰ πρόβατα βόσκουσιν εἰς
τὸν λειμῶνα.

"Ασκησις 144. Connaitre, paraître, etc. (Σελ. 88, 93).

1. Je ne (*connaitre*, prés. de l'ind.) personne ici. 2. (*Re-
connaitre*, prés. de l'ind.) -vous cette photographie? 3. Je
désire que vous (*connaitre*, prés. du subj.) mon cousin. 4. Un
journal hebdomadaire est celui qui (*paraître*, prés. de l'ind.)
(ἐκδίδεται) toutes les semaines. 5. Les jours (*disparaître*, prés.
de l'ind.) très vite quand on rit, et semblent des années quand
on pleure. 6. (*Connaitre*, impér.) -toi toi-même (γνῶθι σαυτόν).

Θέμα 145. Connaitre, paraître, etc. (Σελ. 88, 93).

1. Γνωρίζομεν ἐδῶ πολὺν κόσμον. 2. Ποῦ ἐγνωρίσατε αὐτὸν τὸν

κύριον ; 3. Τὸν ἐγγάρισα εἰς (chez) τοῦ θείου μου. 4. Τὸ βιβλίον τὸ ὅποιον μου ἔδανείσατε ἔξηφανίσθη. 5. Πῶς ἀνεγνωρίσατε τὸν ἀδελφόν μου ; 6. Ἐκεῖνος ὅστις εἶναι ὑπερήφανος δὲν θ' ἀναγνωρίσῃ ποτὲ τὰ σφάλματά του. 7. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὅπως τὰ ἄνθη τὰ ὅποια ἐμφανίζονται καὶ ἔξαφανίζονται (disparaître) μετ' ἀπιστεύτου (2) ταχύτητος (1).

”**Ασκησις 146. Peindre, teindre, etc.** (Σελ. 93, 94).

1. Les teinturiers sont les ouvriers qui (*teindre*, prés. de l'ind.) les étoffes. 2. Les bonnes paroles (*atteindre*, prés. de l'ind.) toujours le cœur, quand elles ne sont pas (*feindre*, part. passé). 3. L'eau (*éteindre*, prés. de l'ind.) le feu. 4. De quelle couleur votre salon est-il (*peindre*, part. passé) ? 5. Ma sœur (*peindre*, prés. de l'ind.) toujours d'après nature (*ἐκ τοῦ φυσικοῦ*). 6. Les couleurs vives (*déteindre*, prés. de l'ind.) facilement.

Θέμα 147. Peindre, teindre, etc. (Σελ. 93, 94).

1. Αἱ ἀδελφαὶ μου ζωγραφίζουν κάλλιστα. 2. Οἱ πυροσβέσται ἔσθησαν εὐκόλως τὴν πυρκαϊάν. 3. Σδήσατε τὸ κερί. 4. Τὸ δωμάτιον μου εἶναι ἐλαιοχρωματισμένον (peinte à l'huile). 5. Ἡ σφαῖρα τὸν ἐκτύπησεν (atteindre, pas. déf.) εἰς τὸ μέτωπον. 6. Ποιος ἔξημῶν ἔφθασε (atteindre, pas. indéf.) τὴν (à la) τελειότητα ;

”**Ασκησις 148. Plaire, taire, se taire.** (Σελ. 93, 94).

1. Monsieur, voulez-vous me suivre, s'il vous (*plaire*, prés. de l'ind.) ? 2. Comme il vous (*plaire*, futur) : il ne me (*déplaire*, prés. de l'ind.) pas de vous faire. 3. (*Taire*, impér.) -vous, mon enfant. 4. Le concert vous a-t-il (*plaire*, part. passé) ? 5. Paris (*plaire*, prés. de l'ind.) à tous ses visiteurs.

Θέμα 149. Plaire, faire, se faire. (Σελ. 93, 94).

1. Δόσατε μου αύτὸν τὸ βιβλίον, ἵνα εὐχρεστήσθε. 2. Οἱ Ἑλληγες συγγραφεῖς μοῦ ἀρέσουν πολὺ. 3. Δὲν ἡγοράσαμεν αὐτὰ τὰ ἔπιπλα διότι δὲν ἥρεσαν (déplaire, pas. indéf.) εἰς τὴν μητέρα μου. 4. Σιωπῶμεν πάντοτε. 5. Θ' ἀπόδοιαπήσω τὸ ὑπόλοιπον τῆς θλιβερᾶς ταύτης ἱστορίας. 6. Σιωπήσατε, δὲν λέγετε ἢ ἀνοησίας!

"Ασκησις 150. Prendre, etc. (Σελ. 93).

1. Ma petite sœur (*apprendre*, prés. de l'ind.) déjà à jouer du piano, elle (*prendre*, prés. de l'ind.) deux leçons par semaine. 2. (*Apprendre*, impér.) bien vos leçons et vous (*comprendre*, futur) ensuite sans effort. 3. Où avez-vous (*apprendre*, part. passé) le français? 4. Je l'ai (*apprendre*, part. passé) à Paris. 5. Comment voulez-vous que vous (*apprendre*, prés. du subj.) le français sans professeur? 6. (*Comprendre*, prés. de l'ind.) -tu ce que je t'(*apprendre*, prés. de l'ind.)? 7. Me (*prendre*, prés. de l'ind.) -vous pour un sot? 8. Cette nouvelle m'a (*surprendre*, part. passé). 9. Qu'avez-vous (*prendre*, part. passé) ce matin? 10. Je n'ai rien (*prendre*, part. passé).

Θέμα 151. Prendre, etc. (Σελ. 93).

1. Ποίαν ἀμαξοστοιχίαν θὰ πάρετε; 2. Θὰ πάρω τὴν ἀμαξοστοιχίαν τῶν 5 (de cinq heures). 3. Μανθάνετε ἀκόμη τὴν Γαλλικήν; 4. Όμιλω διλίγον μόνον, ἀλλ᾽ ἐννοῶ ἀρκετὰ καλά. 5. Ἐνοήσατε τί (ce que) σᾶς εἶπον; 6. Δὲν σᾶς ἐνόησα, ὅμιλετε πολὺ γρήγορα. 7. Πάρετε ἀκόμη ἐν κύπελλον τετου. 8. Οἱ ἄνθρωποι (Les gens) οἱ δποιοι ἐπιχειροῦσι (entreprendre, prés. de l'ind.) πολλὰ πράγματα συγχρόνως (à la fois) δὲν ἐπιτυγχάνουσι ποτέ.

"Ασκησις 152. Résoudre, rire, suivre. (Σελ. 94).

1. Je (*suivre*, prés. de l'ind.) vos sages conseils. 2. Pourquoi n'avez-vous pas (*suivre*, part. passé) son exemple?

3. (*Suivre*, impér.) le droit chemin. 4. Allez devant, nous vous (*suivre*, prés. de l'ind.). 5. A quelle date avez-vous (*résoudre*, part. passé) de partir de Paris ? 6. Ne (*rire*, impér.) pas. 7. Qui (*rire*, prés. de l'ind.) vendredi, dimanche pleurera.

Θέμα 153. Résoudre, rire, suivre. (Σελ. 94).

1. Παρακολουθείτε (poursuivre, prés. de l'ind.) τακτικὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτου τοῦ ἔργου ; 2. Ἐξακολούθησον (poursuivre, impér.) τὸν δρόμον σου. 3. Αὐτὸς ὁ ἀνθρωπὸς μὲ ἀκολουθεῖ διαρκῶς (constamment). 4. Διατί γελάτε ; 5. Ἔγέλασα μὲ δλην μου τὴν καρδίαν (de bon cœur). 6. Ἀποφασίσατε αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Άσκησις 154. Traire, etc., vaincre, vivre. (Σελ. 94, 95).

1. Pour obtenir le lait il faut qu'on (*traire*, prés. du subj.) les vaches. 2. Paris est une ville où les étrangers se (*distraire*, prés. de l'ind.) beaucoup. 3. Nous ne (*vivre*, prés. de l'ind.) pas sans air. 4. La nature (*rcvivre*, prés. de l'ind.) avec les premiers beaux jours. 5. Souvent, hélas ! les malades ne (*sur-vivre*, prés. de l'ind.) pas aux opérations chirurgicales. 6. Nous (*vaincre*, futur) ou nous mourrons, telle est la devise d'un peuple héroïque.

Θέμα 155. Traire, etc., vaincre, vivre. (Σελ. 94, 95).

1. Ο χωρικὸς ἀμέλγει τὴν ἀγελάδα. 2. Τὰ ἔργα τοῦ Ιουλίου Βέρνη (Jules Verne) θέλγουσι (*distraire*, prés. de l'ind.). 3. Οὗτος ὁ ἀνθρωπὸς ὑπερνικᾷ δλας τὰς δυσκολίας. 4. Εἶναι πολλάκις δύσκολον νὰ νικήσσωμεν (prés. du subj.) τὰς ἐπιθυμίας μας. 5. Ας ζῶμεν ἐν εἰρήνῃ. 6. Ο θειός μου ἔζησεν ἑκατὸν ἔτη. 7. Ο σοφὸς ζῆσεύχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του.

”Ασκησις 156. Συμφωνία τοῦ ρήματος. (Σελ. 96, 97, 98).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν σημειούμενον χρόνον καὶ εἰς τὸ κατάλληλον πρόσωπον καὶ ἀριθμόν.

1. Le bonheur ou le malheur de l'homme (*dépendre*, prés. de l'ind.) de lui.
2. Mon frère ou moi (*partir*, futur) pour Paris demain.
3. Ma fille et moi (*prendre*, futur) soin de préparer le repas.
4. Ni le vent ni la pluie ne lui (*faire*, prés. de l'ind.) peur.
5. La vérité, comme la lumière, (*être*, prés. de l'ind.) inaltérable.
6. L'Europe comme l'Afrique (*avoir*, prés. de l'ind.) ses régions malsaines.
7. Le succès, la prospérité (*aveugler*, prés. de l'ind.) bien des hommes.
8. Son courage, son intrépidité (*étonner*, prés. de l'ind.) les plus braves.
9. Richesses, honneur, plaisirs, tout (*disparaître*, prés. de l'ind.) à la mort.
10. Beaucoup de personnes (*ignorer*, prés. de l'ind.) la gravité de cette affaire.
11. Une nuée de barbares (*désoler*, pas. déf.) le pays.
12. O Dieu! c'est toi qui (*être*, prés. de l'ind.) le maître de la nature.
13. (*C'est, ce sont*) les Pyrénées qui séparent la France de l'Espagne.
14. (*C'est, ce sont*) nous qui étudions avec ardeur la géographie.
15. De toutes les boissons chaudes, (*c'est, ce sont*) le café et le thé que je préfère.

Θέμα 157. Αντικείμενον τοῦ ρήματος. (Σελ. 99).

1. Ο καλὸς χριστιανὸς συγχωρεῖ τοὺς ἔχθρούς του.
2. Πλησιάσατε εἰς τὸ παράθυρον.
3. Οἱ ἀσεβεῖς ἐμπαῖζουσι τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν θρησκείαν.
4. Ο νεὸς διεδέχθη τὸν πατέρα του.
5. Τὸ ταλαιπωρον παιδίον ἔκρουσε δις τὴν θύραν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἡκούσαμεν.
6. Τί μεταχειρίζεσθε διὰ νὰ φάγετε τὸ κρέας;
7. Μεταχειρίζόμεθα περόνιον καὶ μαχαίριον.
8. Ἐνθυμοῦ τὸν φίλον σου.
9. Ἐνθυμοῦμαι πολὺ καλὰ αὐτὴν τὴν ἴστορίαν.
10. Μή κακολογήτε ποτὲ κανένα.

”Ασκησις 158. Υποτακτική. (Σελ. 100).

Θέσατε εἰς ‘Υποτακτικὴν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα.

1. La patrie demande que nous l'*(aimer)* et que nous la *(défendre)* contre ses ennemis.
2. Il faut que vous *(fuir)* la flatterie.
3. Je désire qu'on me *(laisser)* tranquille.
4. Mes parents désirent que vous *(passer)* encore quelques jours ici.
5. Je souhaite que vous *(pouvoir)* réussir à vos examens.
6. J'irai habiter cet été une campagne qui me *(être)* agréable.
7. Il est possible que j'*(aller)* à Athènes demain.
8. Indiquez-moi un endroit où je *(pouvoir)* me reposer.

Θέμα 159. Υποτακτική. (Σελ. 100).

1. Ο νόμος ἀπαιτεῖ ίνα οἱ αὐλέπται τιμωρῶνται.
2. Ο Θεὸς θέλει ν' ἀγαπῶμεν τοὺς ἔχθρους ήμῶν.
3. Πιστεύετε διτὶ ή θείᾳ σας θὰ ἔλθῃ μόνη;
4. Ζητῶ ὑπηρέτην δοτις νὰ είναι πιστός.
5. Άρμόζει (Il convient) νὰ σεβώμεθα πάντοτε τὴν θρησκείαν.
6. Πρέπει νὰ μᾶς γράφετε κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας.
7. Δὲν θέλω νὰ μοῦ λέγετε φεύδη.
8. Επιθυμοῦμεν ίνα αἱ ἀδελφαὶ μας ἔλθωσι νὰ μείνωσι μεθ' ήμῶν τοῦτο τὸ θέρος.
9. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς δοτις νὰ είναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του.

”Ασκησις 160. Υποτακτική. (Σελ. 101).

Θέσατε εἰς ‘Υποτακτικὴν τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα.

1. J'irai le voir avant qu'il *(partir)*.
2. La mère veille sur ses enfants pour qu'ils *(être)* en bonne santé.
3. Nous travaillons afin que nous *(avoir)* de quoi vivre.
4. J'irai vous voir pourvu qu'il *(faire)* beau temps.
5. Bien que nous *(lire)* assez, nous ignorons beaucoup.
6. Qui que vous *(être)*, vous pouvez vous tromper.
7. Quel que *(être)* votre professeur, écoutez-le.

Θέμα 161. Ὑποτακτική. (Σελ. 101).

1. Εἰσέλθετε χωρὶς νὰ σᾶς ἴδῃ. 2. Ἐγερθῆτε ἐνωρὶς αὔριον τὸ πρωΐ, ἵνα δυνηθῶμεν ν' ἀναχωρήσωμεν ἐγκαίρως. 3. Ὁ ἔξαδελφός μου ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζωμεν. 4. Καίτοι εἶναι πτωχός, εἰνάι ἔντιμος ἀνθρωπος. 5. Θὰ περιμένω ἕως ὅτου ἀπέλθετε. 6. Καίτοι εἶσθε ὑψηλὸς καὶ παχύς, δὲν εἶσθε ἰσχυρός. 7. Ἐργασθῆτε καλῶς εἰς τὸ σχολεῖον ἵνα γίνετε ἡμέραν τινὰ καλὸς πολίτης.

"Ἀσκησις 162. Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικῆς. (Σελ. 101).

Θέσατε τὰ ἐντὸς παρενθέσεων ρήματα εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον.

1. Il faut que nous (*partir*). 2. Fais aux autres ce que tu voudrais qu'on te (*faire*). 3. Cicéron méritait qu'on lui (*décerner*) le titre de Sauveur de la patrie. 4. Il faut que nous (*veiller*)-tous au salut de la patrie. 5. L'avare voudrait que tout l'or du monde lui (*appartenir*). 6. J'aurai soin que vous (*avoir*) ce qu'il vous faut. 7. Je ne savais pas que tu (*visiter*, παρελθ. πρᾶξις) l'Amérique.

Θέμα 163. Χρόνοι τῆς Ὑποτακτικῆς. (Σελ. 101).

1. Ἡγνόουν ὅτι εἶχεν ἔλθει. 2. Θὰ ἥθελον μόνον νὰ τὸν εἴχετε γνωρίσει. 3. Ἀπορῶ (Je m'étonne) ὅτι δὲν ἔλαθε τὴν ἐπιστολὴν μου. 4. Αὕτη εἶναι ἡ μόνη ἐλπὶς ἡτοις μου ἔμεινε. 5. Ὁ πατήρ μου ἀπῆτησε ν' ἀναχωρήσω ἀμέσως. 6. Τίς θὰ ἥδυνατο ν' ἀμφιβάλῃ ὅτι εἶναι τίμιος ἀνθρωπος; 7. Δὲν διενοήθητε (pensé) ὅτι ὑπῆρξα ποτὲ τόσον ἀνανδρος ὥστε (pour) νὰ προδώσω τὰ μυστικὰ τῶν φίλων μου.

Θέμα 164. Ἀπαρέμφατος ἀπρόθετος. (Σελ. 104).

1. Ὁφείλεις νὰ ὑπακούῃς εἰς τοὺς γονεῖς σου. 2. Ἀφήσατέ με ν' ἀναχωρήσω αὔριον. 3. Σκοπεύω ν' ἀναχωρήσω διὰ τὴν Γαλλίαν. 4. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν κήπον σας. 5. Ἐλθετε νὰ μᾶς ἴδητε

αὔριον εἰς τὰς 6 (à six heures). 6. Θέλω νὰ σᾶς δημιύσω. 7. Ἐλπίζω νὰ ἴδω τὸν ἀδελφόν σας αὔριον. 8. Δὲν ἐτόλμησε νὰ παρουσιάσθῃ ἐνώπιόν μου. 9. Τί ἔρχεσθε νὰ κάμετε ἐδῶ;

Ασκησις 165. Ἀπαρέμφατος ἐμπρόθετος. (Σελ. 104, 105).

Ἀντικαταστήσατε τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου προσθέσεως.

1. Mon frère apprend . . . danser.
2. Avez-vous beaucoup . . . faire aujourd'hui?
3. J'ai plusieurs lettres . . . écrire.
4. Votre frère a eu la bonté . . . me prêter son dictionnaire.
5. Permettez-moi . . . fermer la fenêtre.
6. Dites à Pierre . . . ouvrir la porte.
7. Je vous prie . . . venir à cinq heures.
8. Il a cessé . . . pleuvoir.
9. Mon frère a oublié . . . écrire à Paris.
10. La police a réussi . . . découvrir le voleur.
11. Il est défendu . . . fumer ici.
12. Me promettez-vous . . . venir demain?
13. Je n'ai pas eu le temps . . . faire ma correspondance.

Θέμα 166. Ἡ ἀπαρέμφατος ὡς ἀντικείμενον. (Σελ. 104, 105).

1. Σκοπεύω νὰ συνοδεύσω τὸν πατέρα μου εἰς τὴν Γαλλίαν.
2. Ἐλθετε νὰ κάμετε ἕγα περίπατον μαζί μου.
3. Μὲ προσεκάλεσαν νὰ κάμω περίπατον.
4. Μανθάνω νὰ δημιύω τὴν Γαλλικήν.
5. Εἴπομεν εἰς τὸν Σπηρέτην νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς εὕρῃ.
6. Με παρέκαλεσε νὰ υπάγω εἰς τὰς ἑπτὰ (à sept heures).
7. Ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν τὸν υπουργόν.
8. Πηγαίνετε γρήγορα νὰ πλετε ἐν ποτήριον ύδατος.
9. Θὰ ἔχετε καιρὸν (le temps) νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸν κύριον Β.;
10. Σᾶς συμβουλεύω νὰ μείνετε ἐδῶ καὶ νὰ ἔξακολουθήσετε τὰς σπουδάς σας.

**Ασκησις 167. Ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ ογματικὸν
ἐπίθετον.** (Σελ. 106).

Δείξατε ἐάν αἱ ἐντὸς παρενθέσεων λέξεις εἶναι ἐνεργητικαὶ μετο-

χαὶ ἡ ρηματικὰ ἐπίθετα καὶ θέσατε αὐτὰ εἰς συμφωνίαν ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει.

1. Les flots s'avancent en (*mugissant*). 2. Des bruits (*alarmant*) circulent de toutes parts. 3. Nous traversâmes des prairies (*verdoyant*). 4. On punit les enfants paresseux et (*désobéissant*). 5. Les enfants (*aimant*) l'étude feront des progrès (*surprenant*). 6. Le berger a surpris deux loups (*ravissant*) un mouton. 7. Nous entendions la foudre (*grondant*) sur nos têtes.

**Θέμα 168. Ἐνεργητικὴ μετοχὴ καὶ ρηματικὸν
ἐπίθετον.** (Σελ. 106).

1. Αὕτη ἡ νεᾶνις εἶναι ἡ ζῶσα εἰκὼν τῆς μητρός της. 2. Οἱ λόγοι του ἡσαν παρηγορητικοί. 3. Ἀναγινώσκω ἴστορίαν ἐνδιαφέρουσαν. 4. Αὐτοὶ οἱ χαρποὶ εἶναι ἔξαίρετοι. 5. Οἱ δυστυχεῖς ναυαγοὶ διηγλύθον τὴν νύκτα τρέμοντες καὶ ἡμιθανεῖς. 6. Κοιτάξετε ταύτας τὰς σημαίας κυματιζούσας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας. 7. Εἴγαι ώραῖον νὰ βλέπῃ τις παιδία σεβόμενα καὶ ἀγαπῶντα τοὺς γονεῖς των.

**Άσκησις 169. Παθητικὴ μετοχὴ δινεν βοηθητικοῦ
ἡ μετὰ τοῦ ἔτεο.** (Σελ. 107).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἡ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Les instants (*perdu*) ne se retrouvent plus. 2. On ne regrette jamais les moments (*consacré*) à l'étude. 3. Les astronomes ont soutenu que toutes les planètes (*connu*) et, non (*connu*) sont autant de mondes (*habité*). 4. Faute (*avoué*) est à moitié (*pardonné*). 5. Voltaire et Rousseau sont (*mort*) la même année.

Άσκησις 170. Παθητική μετοχή μετά τοῦ avoir. (Σελ. 108).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Alexandre a (*gagné*) toutes les batailles qu'il a (*livré*).
2. Nos travaux ont (*commencé*) la semaine dernière (*τὴν παρελθοῦσαν ἑδομάδα*). 3. Nous avons (*acheté*) deux chapeaux.— Combien les avez-vous (*payé*) ? 4. La rivière a (*débordé*) pendant le dernier orage. 5. La foudre a (*écrasé*) deux maisons. 6. Toutes les fleurs que nous avions (*planté*) ont (*péri*). 7. Nous avons (*récolté*) les fruits de ce verger et nous les avons (*vendu*).

Θέμα 171. Παθητική μετοχή μετά τοῦ avoir. (Σελ. 108).

1. Τὰ στρατεύματα ἔθάδισαν καθ' ὅλην (toute) τὴν νύκτα.
2. Πόσους ἵππους ἡγοράσατε ; 3. Ὑγράσασα δύο ἵππους. 4. Ἐγράψατε τὴν ἐπιστολήν σας ; 5. Μάλιστα, τὴν ἔγραψα. 6. Εἶδομεν πολλὰς πόλεις καὶ χώρας ξένας. 7. Αἱ πόλεις τὰς ὁποίας εἶδομεν καὶ αἱ χῶραι, τὰς ὁποίας ἐπεσκέψθημεν μᾶς ἥψησαν ἀληγμονήτους (d'imperissables) ἀγαμνήσεις. 8. Μὲ εἰδετε (θηλ.). χθὲς εἰς τὸν περίπατον ; 9. Όχι, δεσποινίς, δὲν σᾶς εἶδον. 10. Καὶ τοὺς ἀδελφούς μου ; Τοὺς εἶδον καὶ τοὺς ἔχαιρέτησα, ἀλλὰ δὲν εἶδον τοὺς γονεῖς σας.

Άσκησις 172. Παθητική μετοχή ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων ρημάτων. (Σελ. 109, 110).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Ces enfants se sont (*blessé*) avec un canif. 2. Ces enfants se sont (*blessé*) le doigt avec un canif. 3. Mes frères se sont (*abstenu*) de vin. 4. Les éclairs se sont (*succédé*) sans interruption cette nuit. 5. Deux hommes hier se sont (*disputé*)

dans la rue. 6. Votre frère et le mien se sont (*écrit*). 7. Ils se sont (*écrit*) plusieurs lettres. 8. Les orages qu'il y a (*eu*) ont nui aux (*τὰς*) récoltes.

**Θέμα 173. Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικῶν καὶ ἀπροσώπων
εγμάτων.** (Σελ. 109, 110).

1. Διεσκεδάσαμεν πολὺ χθὲς εἰς τὸν χορόν. 2. Ἀπηγυθύνθημεν πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ λάβωμεν (poúr avoir) ταύτας τὰς πληροφορίας. 3. Δὲν μετεμελήθημεν διὰ τὴν εἰλικρίνειάν μας. 4. Οἱ ἐξετασταὶ ἐφάνησαν (se montrer, pas. indéf.) ἐπιεικεῖς πρὸς τοὺς μαθητὰς. 5. Οἱ στρατιῶται οἵτινες εἶχον πολεμήσει (se battre, plus-que-parf.) γεννάίως ἀντημείφθησαν (être récompensé, pas. indéf.). 6. Διέρρευσαν (s'écouler, ἀπρόσ.) πολλοὶ αἰῶνες ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῆς γραφῆς.

Άσκησις 174. Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ επ.
(Σελ. 110).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. Avez-vous bu l'eau ? — Oui, j'en ai (*bu*). 2. Nous sommes (*allé*) chercher des champignons dans les bois, et nous en avons (*trouvé*) en abondance. 3. Étant (*allé*) à Athènes, nous en avons (*visité*) les plus beaux monuments et les plus belles ruines, et nous en avons (*rapporqué*) une foule d'objets antiques. 4. Combien de cartes postales avez-vous (*reçu*) ? 5. Nous en avons (*reçu*) un peu de tous les pays que notre père a (*visité*). 6. Je penserai toujours à (*tὸν*) mon excellent maître, et je n'oublierai jamais les bonnes leçons que j'en ai (*reçu*).

Ασκησις 175. Μετοχὴ ἀκολουθουμένη

ὑπὸ ἀπαρεμφάτου. (Σελ. 111).

Θέσατε εἰς συμφωνίαν ἢ ἀφήσατε ἀμεταβλήτους τὰς ἐντὸς παρενθέσεων μετοχάς.

1. L'artiste (fém.) que j'ai (*entendu*) chanter avait beaucoup de talent. 2. Les enfants que j'ai (*vu*) punir avaient l'air attristé. 3. Vous me parlez là d'événements que j'ai (*entendu*) raconter d'une façon toute différente.

Θέμα 176. Μετοχὴ ἀκολουθουμένη

ὑπὸ ἀπαρεμφάτου. (Σελ. 111).

1. Ή καλλιτέχνις τὴν ὄποιαν εἶδον χειροκροτουμένην (ἀπαρέμφ.) ἔφαλλε πολὺ καλά. 2. Τὰ παιδία τὰ ὄποια εἶδον παῖζοντα¹ (ἀπαρέμφ.) είχον θαυμασίαν ὑγείαν (étaient merveilleux de santé). 3. Ἐχειροκροτήσαμεν τοὺς ἡθοποιοὺς τοὺς ὄποίους ἥκούσαμεν παίζοντας (ἀπαρέμφ.). 4. Πληρώνομεν (On paye) σήμερον πολὺ ἀκριβά ἐδώδιμα τὰ ὄποια εἴδομεν πωλούμενα (ἀπαρέμφ.) ἔλλοτε πολὺ εὐθηνά.

Θέμα 177. Excepté, supposé, κλπ. (Σελ. 111).

1. Θὰ εὕρετε συνημμένως τὴν ἔξόφλησιν τοῦ ἐνοικίου. 2. Ἐγκλείστως θὰ εὕρετε ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς. 3. Ἡ ἔγκλειστος ἐπιστολὴ τὴν ὄποιαν σᾶς ἀπευθύνω θὰ σᾶς γγωστοποιήσῃ (vous apprendra) τὸν θάνατον τοῦ θείου σας. 4. Ἐξαιρουμένης τῆς ἐχίδνης, πάντα τὰ ἔρπετὰ τὰ ὄποια εὑρίσκονται (que l'on trouve) ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἀδιαδῆ.

Θέμα 178. Προθέσεις. (Σελ. 112).

1. Ο πατήρ μου ἔρχεται μετ' ἐμοῦ. 2. Προχωροῦμεν κατὰ τοῦ ἀνέμου. 3. Τὸ ἔαρ ἔρχεται μετὰ τὸν χειμῶνα. 4. Θὰ φθάσωμεν

πρὸ τῆς νυκτός. 5. Ἐργάζεται παρὰ τῷ ἀρτοποιῷ. 6. Θέλομεν κριθῆ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν. 7. Θὰ ἔχω τελειώσει ἐντὸς τριῶν ωρῶν. 8. Πηγαίνω εἰς τὴν Γαλλίαν· θὰ διέλθω διὰ τῆς Ἐλβετίας. 9. Ἐπιμωρήθη δι’ ἐλαφρὸν σφάλμα. 10. Οὗτος ὁ ἀνθρωπὸς ἀπέθανεν ἀνευ κληρονόμων.

Ἀσκησις 179. Προθέσεις. (Σελ. 114).

Ἐκλέξατε μεταξὺ τῶν ἐν παρενθέσει δύο προθέσεων.

1. Soyez poli (*envers, vers*) tout le monde. 2. Le plaisir, l'intérêt, le devoir (*voici, voilà*) les trois mobiles des actions humaines. 3. Ce troupeau a passé (*à travers, au travers*) le champ. 4. Il était (*entre, parmi*) la foule. 5. Je me suis arrêté (*avant, devant*) l'église. 6. Il hésite (*entre, parmi*) la crainte et l'espérance. 7. (*Voici, voilà*) le code de l'égoïsme : tout pour moi, rien pour les autres.

Θέμα 180. Ἐπιρρήματα. (Σελ. 115).

1. Ὁμιλεῖ δλίγον. 2. Τὸν ἐκτιμῶ πολὺ. 3. Εἶναι ἥδη μεσημβρία. 4. Ο φίλος μου κατοικεῖ μακράν. 5. Η καταγλυς ἐξερράγη αἰφνιδίως. 6. Θὰ μεταβῶ πρῶτον εἰς Μασσαλίαν καὶ ἔπειτα εἰς Παρισίους. 7. Μή ἀναβάλλετε δι’ αὔριον ὅτι δύνασθε νὰ κάμετε σήμερον. 8. Τὸ κακὸν ἔρχεται πάντοτε ἀρκετὰ ταχέως. 9. Εάν κατὰ τύχην ἰδετε τὸν ἀδελφόν σας, εἴπατέ του διτο θ' ἀναχωρήσω πάραντα. 10. Δοκίμαζε πάντοτε, ἵσως θὰ ἐπιτύχῃς. 11. Ἐπεσκέφθηγ τὴν Ἑλλάδα· εἰδον ἐκεὶ τοποθεσίας θαυμασίας.

Θέμα 181. Ἐπιρρήματα εἰς ment. (Σελ. 117).

Ο μαθητὴς θὰ σχηματίσῃ τὰ ἐπιρρήματα τοῦ θέματος ἐκ τῶν ἐν τῷ Λεξιλογίῳ ἀντιστοίχων ἐπιθέτων.

1. Τοῦτο τὸ παιδίον ἀγαπᾷ τοὺς γονεῖς του τρυφερῶς. 2. Εἰπατε τὴν γνώμην σας εἰλικρινῶς. 3. Πράξατε τοῦτο ἐπιμελῶς.

4. Ἡ χειώνη βαδίζει βραδέως. 5. Ο Λεωνίδας ἐπολέμησεν ἀνδρείως καὶ ἀπέθανε νικηφόρως. 6. Ἐνθυμοῦμαι τὸ (de la) πρᾶγμα συγκεχυμένως. 7. «Παράδος τὰ δύτλα», ἔλεγεν ἀλαζονικῶς ὁ Εέρξης πρὸς τὸν Λεωνίδαν. «Ἐλθὲ νὰ τὰ λάσης», ἀπήντησεν ὑπερηφάνως ὁ Σπαρτιάτης. 8. Ο Ἐπαμεινώνδας ἐπληγώθη θανασίμως εἰς τὴν ἐν Μαγτινέα μάχην. 9. Μὴ διμιλήστε θορυβωδῶς. 10. Ο ρήτωρ διμιλεῖ εὐγλώττως.

Θέμα 182. Παράλειψις τοῦ pas η point. (Σελ. 118).

1. Δὲν τολμῶ νὰ σᾶς τὸ εἶπω. 2. Δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω. 3. Οὐδεὶς εἰναι εὐχαριστημένος ἐπὶ τῆς τύχης του. 4. Δὲν δφείλω τίποτε. 5. Οὐδένα εἰδον χθές. 6. Οὔτε τρώγει οὔτε πίνει. 7. Οὔτε τὸν ἐκτυμῷ οὔτε τὸν ἀγαπῶ. 8. Αὐτὸ τὸ παιδὶ δὲν παύει νὰ μᾶς ἐνοχλῇ. 9. Οὔτε θέλω οὔτε δύναμαι νὰ πράξω δ,τι μοῦ ζητεῖτε. 10. Διατί (Que) δὲν ἀνεχωρήσατε ἐγκαίρως; 11. Υπάρχει τις τὸν δποιὸν νὰ μὴ κακολογῇ;

Θέμα 183. Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως. (Σελ. 119).

1. Φοβοῦμαι ὅτι θὰ χάσετε τὴν δίκην σας. 2. Δὲν ἔξερχομαι, ἔκτὸς ἐὰν κάμη καλὸν καιρόν. 3. Φοβοῦμαι ὅτι θὰ ἔλθῃ διδάσκαλός μας. 4. Δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἐμποδίσω τοῦ γ' ἀγαπᾶ τὸ παιγνίδιον μαλλον η τὴν ἐργασίαν. 5. Προσέχετε μήπως σᾶς ἀπατήσωσιν. 6. Εμποδίσατε νὰ ἔλθῃ, σᾶς ἵνετεύω. 7. Φοβοῦμαι μήπως κανέν δυστύχημα συνέβῃ εἰς τὸν υἱόν μου. 8. Εἶναι πλουσιώτερος παρ' ὅσον νομίζετε. 9. Γράφει καλύτερον παρ' δ,τι διμιλεῖ. 10. Ομιλεῖ ἄλλως η δπως πράττει.

Θέμα 184. Σύνδεσμοι. (Σελ. 121).

1. Τοῦτο τὸ παιδίον δὲν φοβεῖται οὔτε τοὺς γονεῖς του οὔτε τοὺς

διδασκάλους του. 2. Νομίζω ότι ἔχετε δίκαιον. 3. Ἀκούετε (προστακτ.) τοὺς διδασκάλους σας, διότι ἔχουσι περισσοτέραν πεῖραν υμῶν. 4. Μείνατε ἢ ἀναχωρήσατε. 5. Θὰ ὑπάγω νὰ ἴδω τὸν φίλον μου πρὶν ἀναχωρήσῃ. 6. Δὲν πιστεύομεν πλέον τὸν φεύστην, καίτοι λέγει τὴν ἀλήθειαν. 7. Ὁταν τοῦ γράψετε ἢ (ὅταν) τοῦ ὄμιλήσετε, νὰ τὸν χαιρετίσετε ἐκ μέρους μου. 8. Ὁ, τιδήποτε καὶ ἀν κάμετε, δφείλετε νὰ ἐργασθῆτε πολὺ πρὶν γίνετε ἀξιος τῆς (mériter mon) συγγνώμης μου.

ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

A.

ἀ πρόθ. ἐν, εἰς, πρός.
abattre, καταπαύω.
abondance, f. ἀπουσία.
absence, f. ἀπουσία.
absent, ἀπών.
absolument, ἀπολύτως. ἔξα-
παντος.
abstenir (s'), ἀπέχω.
abuser, καταχρῶμαι.
accomplir, ἐκτελῶ.
accumuler, συσταρεύω.
accusé, m. κατηγορούμενος.
acheter, ἀγοράζω.
action, f. πρᾶξις.
adjectif, m. ἐπίθετον.
admiration, f. θαυμασμός.
admirer, θαυμάζω.
adopter, υιοθετῶ.
adresse, f. διεύθυνσις. ἐπιστολῆς.
|| πανουργία.
adresser, ἀπευθύνω.
affaire, f. ὑπόθεσις, ἐργασία.
affronter, ἀντιμετωπίζω. || ἀψηφῶ.
âge, m. ηλικία.
âge, ηλικιωμένος.
agir, ἐνεργῶ, πράττω.
agréable, εὐχάριστος.
aile, f. πτέρυξ.
aimant, m. μαγνήτης.

aimer, ἀγαπῶ.
air, m. ἀήρ. || ῦφος.
alarmant, τρομακτικός.
aller, πηγαίνω.
âme, f. ψυχή.
amer, πικρός.
ami, m. φίλος.
amiral, m. ναύαρχος.
amusant, τερπνός, διασκεδαστι-
κός.
an, m. ἔτος.
âne, m. ὄνος.
Angleterre, f. Ἀγγλία.
animal, m. ζῷον.
année, f. ἐνιαυτός.
annoncer, ἀγγέλλω.
antique, ἀρχαῖος.
antiquité, f. ἀρχαιότης.
apercevoir, παρατηρῶ.
apparition, f. ἐμφάνισις.
appartenir, ἀνήκω.
appeler, καλῶ.
appliquer, ἐπιμελής.
apporter, φέρω.
apprendre, ἀναγγέλλω. διδάσκω.
|| μανθάνω.
approche, f. προσέγγισις.
approcher, προσεγγίζω.
après-midi, m. ἀπόγευμα.
Arabe, Ἄραβ.
arbre, m. δένδρον.

arc-en-ciel, m. οὐράνιον τόξον.
 ardeur, f. ξήλος, ξέσις.
 argent, m. ἀργυρος. || χρήματα.
 armée, f. στρατός.
 arrêter, σταματῶ. || συλλαμβάνω.
 || s'—, ισταμαι, σταματῶ.
 arroser, ποτίζω.
 artiste, καλλιτέχνης, -ις.
 assemblée, f. συνάθροισις.
 assister, βοηθῶ.
 assuré, βέβαιος, ἀσφαλής. || θαρ-
 ραλέος.
 attaquer, προσβάλλω.
 atteindre, βάλλω, κτυπῶ. || φθά-
 νω εἰς τινα σκοπόν.
 atteler, ζευγνύω.
 attendre, ἀναμένω.
 attentif, προσεκτικός.
 attirer, ἐφέλκω· ἐπισπάω·
 attristé, περίλυπος.
 aujourd'hui, σήμερον.
 aussi, ἐπίσης.
 autant, τοσοῦτον, τόσον.
 auteur, m. αὐτουργός, ἔκτελε-
 στής. || συγγραφεύς.
 autre, ἄλλος.
 autrefois, ἄλλοτε.
 avancer καὶ s'—, προχωρῶ, προ-
 βαίνω.
 avant-coureur, m. πρόδρομος.
 || προμήνυμα.
 avant-hier, προχθές.
 avare, φιλάργυρος.
 avenir, m. μέλλον.
 avenue, f. δενδροστοιχία.
 aveugler, ἐκτυφλῶ.
 avidement, ἀπλήστως.

avoine, f. βρώμη.
 avouer, δικολογῶ.
 avril, m. άπριλιος.

B.

bague, f. δακτύλιος.
 balancer, ταλαντεύομαι.
 balle, f. ἐμπορ. δέμα (μπάλλα).
 banc, m. κάθισμα.
 bandeau, m. διάδημα, πέπλος.
 bataille, f. μάχη.
 bavard, φλύαρος.
 beau, bel, ωραῖος.
 beaucoup, πολύ.
 beauté, f. καλλονή.
 berger, m. ποιμήν.
 besoin, m. ἀνάγκη.
 bestiaux, m. pl. κτήνη, ζῷα.
 bien, m. τὸ ἀγαθόν. || ἐπίρ. κα-
 λῶς. || μετ' οὐσιαστικοῦ μεσολα-
 βοῦντος δριστ. ἀρθρου: πολὺς,
 πολλή, πολύ, πολλοί, κλπ.
 bienfait, m. εὐεργέτημα, εὐεργεσία.
 bienfaiteur, m. εὐεργέτης.
 bière, f. ζύθος.
 blanc, λευκός.
 blé, m. σίτος.
 blesser, πληγώνω.
 bleu, κυανοῦς.
 blond, ξανθός.
 bœuf, m. βοῦς.
 bois, m. ξύλον. || δάσος.
 boisson, f. ποτόν.
 bonheur, m. εύτυχία.
 bonté, f. ἀγαθότης, καλωσύνη.
 || —s, εὐεργετήματα.
 bord, m. σχήη.

bouche, f. στόμα.
boulanger, m. ἀρτοποιός.
bouquet, m. ἀνθοδέσμη.
bourse, f. χρηματιστήριον.
boussole, f. μαγνητική πυξίς.
braconnier, m. λαθροθήρας.
brave, ἀνδρεῖος.
bravoure, f. ἀνδρεία.
briller, λάμπω.
brosser, βουρτίζω.
broyer, συντρίβω.
bruit, m. κρότος, θόρυβος.
brutal, ατηγνώδης.

C.

cahier, m. τετράδιον.
caisse, f. κιβώτιον.
calculer, υπολογίζω.
campagne, f. έξοχή.
canal, m. διώρυξ.
canif, m. κονδύλομάχαιρον.
cardinal (ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν),
ἀπόλυτος.
carnet, m. σημειωματάριον.
ceinture, f. ζώνη.
céleste, οὐρανίος.
cent, ἑκατόν.
centaine, f. ἑκατοντάς.
central, κεντρικός.
cerf-volant, m. χάρτινος ἀετός
τῶν παιδίων.
cerise, f. κεράσιον.
cerisier, m. κερασέα.
certes, βεβαίως.
certain, τις.
César, ὁ Καίσαρ.
cesse (sans—), ἀδιακόπως.

cesser, παύω.
chacun, ἕκαστος.
chaise, f. κάθισμα.
chambre, f. δωμάτιον.
chameau, m. κάμηλος.
champ, m. ἀγρός.
champignon, m. ἀμανίτης.
chant, m. ᾠδα.
chanter, ᾠδώ.
chaque, ἕκαστος.
charitable, φιλάνθρωπος.
charité, f. ἡ πρὸς τὸν πλησίον
ἀγάπη.
Charles, ὁ Κάρολος.
charmant, θελκτικός.
charretier, m. καρραγωγεύς.
chat, m. γαλῆ.—tigre, αἴλουρο-
τίγρις.
chaud, θερμός. || ούσ. ζέστη.
chef-d'œuvre, m. ἀριστούργημα.
chemin, m. δδός.
cher, ἀκριβά.
chercher, ζητῶ, ἐρευνῶ.
cheval, m. ἵππος.
cheveux, m. pl. κόμη, μαλλιά.
chien, m. κύων.
chien-loup, m. κυνόλυκος.
choisir, ἐκλέγω.
chose, f. πρᾶγμα.
Cicéron, ὁ Κικέρων.
ciel, m. οὐρανός.
circuler, κυκλοφορῶ.
clair (ἐπὶ χρώματος), ἀνοικτός.
clef, f. κλειδόν, κλείς.
code, m. κώδιξ.
cœur, m. καρδία.
combat, m. μάχη.

combattre, μάχομαι.	corriger, διορθῶ.
combién, πόσον· πόσος.	côté (de tous—s), πανταχόθεν
commander, διατάσσω, παραγ- γέλλω. διοικῶ.	coucher, κατακλίνομαι.
comme, ὡς, καθώς. πόσον.	coucou, m. κόκκυξ.
commencer, ἀρχίζω.	couler, ρέω.
commerce, m. ἐμπόριον.	couleur, f. χρῶμα.
commissaire (de police), m. ἀστυνόμος.	courage, m. θάρρος, ἀνδρεία.
complet, πλήρης, ἔντελής.	courageux, θαρραλέος.
comprendre, ἔννοω.	courbé, κυρτός.
concert, m. συναυλία.	courir, τρέχω.
concevoir, συλλαμβάνω. δια- νοῦμαι.	cousin, m. ἐξάδελφος.
conciliant, διαλλακτικός.	couteau, m. μαχαίριον.
conclure, περαίνω, κλείω.	côûter, στοιχίζω.
conduire, ὁδηγῶ.	couvert, κεκαλυμμένος.
conduite, f. διαγωγή.	crainte, f. φόβος.
congédier, ἀποπέμπω.	crayon, m. μολυθδοκόνδυλον.
connaître, γινώσκω.	crime, m. ἔγκλημα.
consacrer, ἀφιερῶ.	croire, πιστεύω.
conscience, f. συνείδησις.	cruel, σκληρός.
conseil, m. συμβουλή.	cuire, φήνω. φήνομαι.
consentir, συναίνω.	cuisant, καυστικός, ἀλγευνός.
considérer, θεωρῶ.	cultiver, καλλιεργῶ.
contempler, θεωρῶ προσεκτικῶς, ἐπισκοπῶ.	D.
content, εὐχαριστημένος.	danger, m. κίνδυνος.
contenter, εὐχαριστῶ.	danser, χορεύω.
contrée, f. χώρα.	date, f. ἡμερομηνία.
contre-porte, f. δεύτερον θυρό- φυλλον.	davantage, περισσότερον.
contribuer, συντελῶ.	déborder, πλημμυρῶ.
coq, m. ἀλέκτωρ.	décerner, ἀπονέμω.
Corneille, δ. Κορνήλιος.	déchirer, σχίζω, ξεσχίζω.
corps, m. σῶμα.	découdre, ξηλώνω.
correspondance, f. ἀλληλογραφία.	découvrir, ἀνακαλύπτω.
	décrire, περιγράψω.
	déduire, ἀφαιρῶ.
	défaite, f. ἥττα.
	défaut, m. ἐλάττωμα.

- défendre, ὑπεράσπίζω. || ἀπαγορεύω. dire, λέγω.
déjà, ήδη.
déjeuner, m. πρόγευμα.
délicieux, ήδύς.
demain, αὔριον.
demander, ζητῶ.
demeurer, κατοικῶ.
dépêcher (se), σπεύδω.
dépendre, ἔξαρτώμαι.
dépense, f. δαπάνη.
déplaire, ἀπαρέσκω.
depuis, ἀπὸ (χρον.). || —que, ἀφ' ἕτου.
dernier, τελευταῖος. || l'année —ère, πέρυσι.
désagréable, δυσάρεστος.
descendre, καταβαίνω. || κατάγομαι.
désert, ἔρημος.
déshonneur, m. ἀτιμία.
désirer, ἐπιθυμῶ.
désobéir, ἀπειθῶ.
désoler, ἔρημῶ.
déteindre, ξενάγω.
devant, ἐμπρός.
devise, ἐμβλῆμα.
devoir, m. καθήκον. || θέμα.
devoir, διφέλω.
dévouement, m. ἀφοσίωσις.
dictionnaire, m. λεξικόν.
Dieu, m. οὐ Θεός.
différent, διάφορος.
difficile, δύσκολος.
digne, ἀξιος.
dimanche, m. ἡ Κυριακή.
dîner, m. γεύμα.
dîner, γευματίζω.
- discussion, f. συζήτησις.
disparaître, ἔξαφανίζομαι.
disputer (se), φιλονεικοῦμεν πρὸς ἄλλήλους.
dissoudre, διαλύω.
distraire (se), διασκεδάζω.
divin, θεῖος.
doigt, m. δάκτυλος.
domestique, οἰκιακός, κατοικιδιος. || οὐσ. ὑπηρέτης.
donner, δίδω.
doré, χρυσοῦς.
doublure, f. διπόρρωμα, φόδρα.
doucement, ἥρεμα.
doute, m. ἀμφιδολία.
doux, γλυκύς. || ἥπιος.
drame, m. δράμα.
drap, m. ἔριοῦχον, τσόχα.
droit, ἐπ. εὐθύς.
droit, m. δικαίωμα.
dur, σκληρός.

E.

- éblouir, ἐκθαμβῶ.
échapper, διαφεύγω.
échouer, ἀποτυγχάνω.
éclair, m. ἀστραπή.
écolier, m. μαθητής.
écorce, f. φλοίος.
écouter, ἀκούω.
écraser, συντρίω. || ἀφανίζω.
écrire, γράφω.
effet, m. ἀποτέλεσμα. || en—, πράγματι.
effort, m. ἀγών, προσπάθεια.
effrayer, ἐκφοβίζω.

- égal, ισος.
église, f. ἐκκλησία.
élégant, κομψός.
élève, m. μαθητής.
élévé, ὑψηλός.
élever, τρέφω.
émouvoir, συγκινώ.
empire, m. κράτος, αὐτοκρατορία.
employer, μεταχειρίζομαι.
encombrer, πληρῶ, γεμίζω.
encourager, ἐνθαρρύνω.
encrier, m. μελανοδοχεῖον.
endormir (s'), ἀποκοιμῶμαι.
endroit, m. μέρος.
enfin, ἐπὶ τέλους.
enfuir (s'), φεύγω.
engagement, m. συμφωνία.
engager, ἀρχομαι (μάχης), συνά-
πτω.
ennemi, ἐπ. ἔχθρικός. || ούσ. ἔχθρός.
énorme, μέγιστος.
ensemble, δισοῦ, μαζί.
ensuite, ἐπειτα.
entendre, ἀκούω.
entier, δόλωληρος.
entre, μεταξύ.
entrée, f. εἰσοδος.
entrer, εἰσέρχομαι.
enveloppe, f. φάκελλος.
envie, f. φθόνος.
envoyer, στέλλω.
épais, πηκτός.
épée, f. ξίφος.
épineux, ἀκανθώδης.
épouvantail, m. φόβητρον.
éruption, f. ἔκρηξις.
escarpé, ἀπόκρημνος.
- escompte, m. ἔκπτωσις.
espace, m. διάστημα.
espérance, f. ἐλπίς.
espérer, ἐλπίζω.
esprit, m. πνεῦμα.
essouffler, ποιῶ ἀσθματικόν.
essuie-main, m. χειρόμακτρον.
estime, f. ἐκτίμησις.
estimer, ἐκτιμῶ.
estomac, m. στόμαχος.
été, m. θέρος.
éteindre, σβήνω.
éternel, αἰώνιος.
étoffe, f. υφασμα.
étoile, f. ἀστήρ.
étonner, ἐκπλήττω.
étranger, ξένος.
étudier, μελετῶ.
évaporer (s'), ἔξατμίζομαι.
événement, m. συμβάν.
examen, m. ἐξέτασις.
excellent, ἔξαιρετος.
exclure, ἀποκλείω.
exécuter, ἐκτελῶ.
exemple, m. παράδειγμα.
exercice, m. ἀσκησις.
exhaler, ἀποπνέω.
explorer, ἐξερευνῶ.
extrême, ἄκρος, μέγιστος.

F.

- fabriquer, κατασκευάζω.
face à face, πρόσωπον πρὸ-
σωπον.
facilement, εύκόλως.
façon, f. τρόπος.
faiblesse, f. ἀτονία.

- faire, πράττω, κάμνω.
fait, m. συμβάν, γεγονός.
falloir, δεῖ, πρέπει.
famille, f. οἰκογένεια.
famine, f. λιμός.
fardeau, m. φορτίον· βάρος.
faucher, θερίζω.
faute, f. σφάλμα, λάθος. || —de,
ἔλλειψη.
feindre, προσποιοῦμαι.
félicitations, f. συγχαρητήρια.
félicité, f. εὐδαιμονία.
fenêtre, f. παράθυρον.
fer, m. σίδηρος.
fermer, κλείω.
fête, f. ἔσορτή.
feu, m. πῦρ.
fidèle, πιστός.
fier, ὑπερήφανός.
figue, f. σύκον.
figure, f. μορφή.
figurer (se), φαντάζομαι.
fil, m. κλωστή.
fille, f. κόρη.
fin, λεπτός.
final, τελευταῖος.
finir, τελεῖώνω.
flanc, m. κλιτής (ὅρους).
flatterie, f. κολακεία.
fléau, m. μάστιξ.
fleur, f. ἄγθος.
fleuve, m. ποταμός.
flot, m. κῦμα.
flotte, f. στόλος.
fois, f. φορά. || à la —, συγχρόνως.
fonctionnaire, m. δημόσιος ὑπάλ-
ληλος.
- fond, m. τὸ βάθος, ἡ βυθός.
fondateur, m. ίδρυτής.
force, f. δύναμις.
forêt, f. δάσος.
former, σχηματίζω.
fort, ἰσχυρός. || ἐπίρ. λίαν.
fortifier, ἐνισχύω, τογῷ.
fortune, f. τύχη. || πλοῦτος, πε-
ριουσία.
foule, f. πλῆθος.
fournir, παρέχω, προμηθεύω.
foyer, m. ἑστία.
frais, δροσερός.
France, f. Γαλλία.
franchement, εἰλικρινῶς.
frappant, θαυμαστός.
fréquenter, συναναστρέφομαι.
froid, m. ψύχος.
fromage, m. τυρός.
fruit, m. καρπός.
fuir, (ἀπο)φεύγω.
fumée, f. καπνός.
fumer, καπνίζω.
funeste, δλέθριος.
fureur, f. μανία. || μεγάλη ὀργή.

G.

- gagner, κερδίζω.
garçon, m. παῖς, ἄγόρι.
gare, f. σταθμὸς (σιδηροδρ.).
général (en), γενικῶς.
généralement, γενικῶς.
gens, f. pl. ἄνθρωποι.
glacial, παγωμένος.
globe, m. γητὴ σφαῖρα, γῆ.
gloire, f. δόξα.
gourmand, λαίμαργος.

gravir, ἀναρριχῶμαι.
 gravité, f. βαρύτης. || σπουδαιότης.
 grec, Ἑλληνικός. || οὐσ. Ἔλλην.
 grève, f. ἀπεργία. || se mettre
 en—, ἀπεργῶ.
 gronder, βρέμω, βροντῶ.
 gros, χονδρός. || μέγας.
 guerre, f. πόλεμος.

H.

habit, m. ἔνδυμα.
 habiter, κατοικῶ.
 habituel, συνήθης.
 habituer, συνειθῆζω (τινά).
 haie, f. φράκτης.
 haine, f. μίσος.
 hâter (se), σπεύδω.
 hebdomadaire, ἑβδομαδιαῖος.
 hélas ! φεῦ !
 herbe, f. βοτάνη.
 héroïque, ἥρωϊκός.
 héros, m. ἥρως.
 hésiter, διστάζω.
 heure, f. ὥρα. || tout à l'—, πρὸ^{τι}
 δλίγου.
 heureux, εὐτυχής.
 hier, χθές.
 hirondelle, f. χελιδών.
 hiver, m. χειμών.
 honnête, τίμιος.
 honneur, m. τιμή.
 honorablement, ἐντίμως.
 honorer, τιμῶ.
 honteux, ἐπονείδιστος.
 hôpital, m. νοσοκομεῖον.
 huile, f. ἔλαιον.
 huile, f. δοτρεον.

humain, ἀνθρώπινος.
 humanité, f. ἀνθρωπότης.
 I.
 ici, εδῶ.
 ignorant, ἀμαθής.
 ignorer, ἀγνοῶ.
 île, f. νῆσος.
 immédiatement, ἀμέσως.
 immortel, ἀθάνατος.
 implacable, ἀδυσάπητος.
 importance, f. σπουδαιότης.
 important, σπουδαιός.
 impôt, m. φόρος.
 inaltérable, ἀναλλοίωτος.
 inanimé, ἀπνους.
 indigner, κινῶ εἰς ἀγανάκτησιν,
 παροργίζω.
 indiquer, δεικνύω.
 indisposé, ἀδιάθετος.
 indulgent, ἐπιεικής.
 infirmier, m. νοσοκόμος.
 injuste, ἀδικος.
 injustice, f. ἀδικία.
 inquiet, ἀνήσυχος.
 inscrire, ἐγγράφω.
 instant, m. στιγμή.
 instruire, διδάσκω.
 intempérance, f. ἀκρασία, ἀκρα-
 λασία.
 interdire, ἀπαγορεύω.
 intéressant, ἐνδιαφέρων, εὐχά-
 ριστος.
 intérêt, m. συμφέρον.
 interruption, f. διακοπή.
 intrépide, ἀτρόμητος.
 intrépidité, f. τὸ ἀτρόμητον, ἀ-
 φοβία.

inutile, ἀνωφελής, ἄχρηστος.
invention, f. ἐφεύρεσις.
invitation, f. πρόσκλησις.
irriter, παροργίζω, ἐρεθίζω.
issu, καταγόμενος.

J.

jambe, f. κνήμη.
joie, f. χαρά.
joli, καυψός, ὡραῖος.
jouer, παῖξω.
jour, m. ημέρα. || tous les—s,
δσημέραι.
journal, m. ἐφημερίς.
journalier, ημερήσιος.
journée, f. ημέρα.
juge, m. δικαστής.
juif, ιουδαϊκός.
juste, δίκαιος.
justice, f. δικαιοσύνη.

L.

laborieux, φιλόπονος.
labourer, ἀροτριῶ.
laisser, ἀφήνω.
lait, m. γάλα.
laitier, m. γαλακτοπώλης.
langue, f. γλῶσσα.
laver, πλύνω.
leçon, f. μάθημα.
lecture, f. ἀνάγνωσμα.
légende, f. παράδοσις, θρῦλος.
léger, ἔλαφρός. || — vêtu, ἔλα-
φρως ἐνδεδυμένος.
légumes, m. λαχανικά.
lentement, βραδέως.
lettre, f. ἐπιστολή.

lever (se), ἐγείρομαι.
levier, m. μοχλός.
liberté, f. ἐλευθερία.
lieu, m. μέρος.
lieue, f. λεύγη.
ligne, f. γραμμή.
liquide, m. υγρόν.
livre, m. βιβλίον.
livrer, συνάπτω (μάχην).
locataire, m. ἐνοικιαστής.
loi, f. νόμος.
long, μακρός.
longtemps, ἐπὶ πολὺ.
Louis, ὁ Λουδοβίκος.
loup, m. λύκος.
lourd, βαρύς.
lucratif, ἐπικερδής.
luire, λάμπω.
lumière, f. φῶς.

M.

machine, f. μηχανή.
magnanerie, f. μεταξοσκωληκο-
τροφεῖον.
main, f. χείρ.
maintenant, τώρα.
maître, m. διδάσκαλος. || κυρίαρχος.
mal, m. τὸ κακόν. || ἀλγός, πόνος.
avoir—, ἀλγῷ. || ἐπίρ. κακῶς.
malade, ἀσθενής.
malheur, m. δυστυχία.
malheureux, δυστυχής.
malsain, νοσηρός.
manger, τρώγω.
manière, f. τρόπος.
marchand, m. ἐμπόρος.
marcher, βαδίζω, περιπατῶ.

mare, f. τέλμα.
marguerite, f. λευκάνθεμον.
Mars, m. Μάρτιος. || ὁ Ἀρης.
matelot, m. ναύτης.
matin, m. πρωΐα.
matinée, f. προμεσημβρία.
mauvais, κακός.
maxime, f. δέξιωμα.
méchant, κακός.
mécontent, δυσηρεστημένος.
médecin, m. ιατρός.
médire, κακολογῶ.
meilleur, καλύτερος.
même, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.
|| en—temps, ταυτοχρόνως.
ménage, m. οἰκογένεια. || ἀνδρόγυνον.
mensonge, m. ψεῦδος.
mentir, ψεύδομαι.
méridional, μεσημβρινός, νότιος.
mérite, m. δέξια.
mérirter, εἰμι τι δέξιος, δέξιω.
merveille (à), θαυμάσια.
merveilleux, θαυμάσιος.
miel, m. μέλι.
mieux, καλύτερον.
mineur, m. μεταλλευτής.
misère, f. ἀθλιότης, δυστυχία.
mobile, m. μηχ. ἔλατήριον.
mode, f. συρμὸς (μόδα).
modeste, μετριόφρων.
modestie, f. μετριωφροσύνη.
moineau, m. στρουθίον.
mois, m. μήν.
moissonneur, m. θεριστής.
moitié (à), κατὰ τὸ ημισύ.
moment, m. στιγμή.

monde, m. κόσμος.
montagne, f. ὄρος.
montrer, δεικνύω.
monument, m. μνημεῖον.
moral, ἥθικός.
mort, f. θάνατος.
mot, m. λέξις.
motif, m. αἰτιολογία.
mourir, ἀποθνήσκω.
mouton, m. πρόβατον.
mugir, μυκῶμαι.
multiplier, πολλαπλασιάζω, -ομαι.
N.
natal, γενέθλιος.
nature, f. φύσις.
navigateur, m. θαλασσοπόρος.
nerveux, νευρώδης, ρωμαλέος.
niais, μωρός, εὐήθης.
nid, m. φωλεά.
noir, μέλας.
noisette, f. λεπτοκάρυον.
nom, m. ὄνομα.
nombre, m. ἀριθμός.
nombreux, πολυάριθμος.
nord, m. βορρᾶς.
nourrir, τρέφω.
nourriture, f. τροφή.
nouveau, νέος. || de —, πάλιν.
nouvelle, f. εἰδησις.
noyer (se), πνίγομαι.
nu, γυμνός.
nuée, f. μηχ. σμῆνος.
nuire, βλάπτω.
nuisible, βλαβερός.
numéral, ἀριθμητικός.

O.

obéir, ὑπακούω.
 obéissance, f. ὑπακοή.
 objet, m. ἀντικείμενον.
 obligeant, ὑποχρεωτικός, φιλό-
 φρων.
 obtenir, λαμβάνω, ἐπιτυγχάνω.
 occasion, f. εὐκαιρία.
 odeur, f. ὄσμη.
 odorant, odoriférant, εὐώδης.
 œillet, m. γαρύφαλλον.
 œuf, m. ὁών.
 officier, m. ἀξιωματικός.
 oie, f. χήν.
 oiseau, m. πτηνόν. — mouche,
 μυιοτρόχιλος (πτηνόν).
 ombrager, σκιάζω.
 ombre, f. σκιά. || σκότος.
 on, ἀντων. ἀστρί τις, τινες.
 oncle, m. θεῖος.
 opération, f. ἐγχείρισις.
 opinion, f. γνώμη.
 or, m. χρυσός.
 orage, m. θύελλα.
 ordinaire (d'), συνήθως.
 ordinairement, συνήθως.
 ordinal (ἐπὶ ἀριθμητικῷ), τα-
 κτικός.
 ordonner, διατάσσω.
 orgueilleux, ὑπερήφανος.
 oriental, ἀνατολικός.
 ornement, m. κόσμημα.
 orphelin; ὄρφανός.
 oublier, ληφθονώ.
 ouvert, ἀνοικτός.
 ouvrage, m. ἔργον.

ouvrier, m. ἐργάτης.
 ouvrir, ἀνοίγω.

P.

pain, m. όρτος.
 paix, f. εἰρήνη.
 palais, m. ἀνάκτορον.
 pâle, ωχρός. || (ἐπὶ χρωμάτων)
 ἀνοικτός.
 panier, m. κάνιστρον.
 paquet, m. δέμα.
 paraître, φαίνομαι.
 parapluie, m. ὄμπρελλα.
 parcourir, διατρέχω.
 pardonner, συγχωρῶ.
 parents, m. pl. γονεῖς.
 paresseux, δικηρός.
 parfait, τέλειος.
 parfaitement, ἀριστα.
 parfum, m. ἄρωμα.
 parler, διμιλῶ.
 parole, f. λόγος, λέξις.
 part, f. μέρος.
 partie, f. μέρος.
 partir, ἀναχωρῶ.
 parvenir, κατορθῶ.
 pas, m. βῆμα.
 passer, διέρχομαι. || διάγω.
 passion, f. πάθος.
 patience, f. ὑπομονή.
 patient, ὑπομονητικός.
 patron, m. προϊστάμενος.
 payer, πληρώνω.
 pays, m. χώρα, τόπος.
 peindre, βάφω. || ζωγραφίζω.
 peintre, m. ζωγράφος.
 pendant, πρ. ἐν, κατά. || — que, ἐνφ.

- penser, σκέπτομαι. || φρονῶ.
percepteur, m. εἰσπράκτωρ.
percevoir, εἰσπράττω.
perdre, χάνω.
périr, ἀπόλλυμαι.
permettre, ἐπιτρέπω.
personne, f. ἄνθρωπος. || οὐδείς.
perite, f. ἀπώλεια.
peuple, m. λαός.
peuplé, πολυάνθρωπος.
peur, f. φόβος.
piano, m. κλειδοκύμβαλον.
pied, m. πούς.
place, f. θέσις.
placer, τοποθετῶ.
plaindre, σκητέρω, συμπονῶ. ||
se —, παραπονοῦμαι.
plaire, ἀρέσκω.
plaisir, m. γέρονή, τέρψις, εὐχα-
ρίστησις.
plante, f. φυτόν.
planter, φυτεύω.
plat, ἐπίπεδος.
pleurer, κλαίω.
pleuvoir, βρέχει.
plomb, m. μόλυbdος.
pluie, f. βροχή.
plume, f. γραφίς.
plus, πλέον, μᾶλλον.
plusieurs, πολλοί, πλεῖστοι.
pluvieux, βροχερός.
poète, m. ποιητής.
poindre, ὑποφέσκω.
point, οὐδόλως, ποσῶς.
poitrine, f. στήθος.
poli, εὐγενής.
police, f. ἀστυνομία.
- pomme, f. μῆλον. || —de terre,
γεώμηλον.
porte, f. θύρα.
porter, φέρω. || se — (ἐπὶ οὐγέας)
ἔχω, εἴμαι.
portier, m. θυρωρός.
posséder, κατέχω.
possible, δυνατός.
poule, f. ὄρνις.
pousser, φύομαι.
poussière, f. κόνις, κονιορτός.
poussin, m. νεοσσός.
pouvoir, δύναμαι.
prairie, f. λειμών.
précieux, πολύτιμος.
prédire, προλέγω.
préférence, f. προτίμησις.
préférer, προτιμῶ.
premier, πρώτος.
prendre, λαμβάνω.
préparer, παρασκευάζω.
prescrire, παραγγέλλω (ἐπὶ
ἰατροῦ).
présence (en), ἐνώπιον.
présent, m. δῶρον.
présent (à), τώρα.
préserver, προσταλάττω.
presqu'île, f. χερσόνησος.
pressé, βιαστικός.
prêt, ἔτοιμος.
prétendre, διατείνομαι.
préter, δανείζω.
prétre, m. λεπεύς.
prévenir, εἰδοποιῶ.
prier, παρακαλῶ.
prière, f. προσευχή.
printemps, m. άρ.

- prix, m. τιμή.
 probablement, πιθανώς.
 prochain, προσεχής.
 produire, παράγω. || προξενώ.
 professeur, m. καθηγητής.
 profession, f. ἐπάγγελμα.
 profondément, βαθέως.
 progrès, m. πρόοδος.
 promesse, f. ὑπόσχεσις.
 promettre, ὑπόσχομαι.
 prononcer, προφέρω.
 propre, καθαρός.
 propriété, f. ιδιότης.
 prospérité, f. εὐτυχία.
 provenir, προέρχομαι.
 Providence, f. Πρόνοια.
 prudemment, συνετῶς.
 prudence, f. φρόνησις, σύνεσις.
 public, δημόσιος, κοινός.
 puissant, ἰσχυρός.
 punir, τιμωρῶ.
 pur, καθαρός. || ἀγνός.
- Q.
- quart (d'heure), m. τέταρτον τῆς
 ώρας. —
- quelquefois, ἐνίστε.
 question, f. ἐρώτησις.
- R.
- Racine, ἡ Ρακίνας.
 raconter, διηγοῦμαι.
 raisin, m. σταφυλή.
 raison, f. δίκαιον.
 rapidement, ταχέως.
 rappeler (se), ἐνθυμοῦμαι.
 rapporter, μετφ. ἀποκριμέω.
- ravir, ἀρπάζω.
 rayon, m. ἀκτίς.
 recevoir, λαμβάνω.
 réchauffer, θάλπω, θερμαίνω.
 récolter, συγκομίζω.
 récolte, f. συγκομιδή.
 recommandation, f. σύστασις.
 récompense, f. ανταμοιβή.
 reconduire, προπέμπω.
 reconnaître, ἀναγνωρίζω.
 recoudre, ξαναρράπτω.
 récréer, διασκεδάζω.
 redire, ἐπαναλέγω.
 refaire, ξανακάμψω.
 réfléchir, σκέπτομαι.
 reflet, m. ἀντανάκλασις.
 regard, m. βλέμμα.
 régiment, m. σύνταγμα.
 région, f. χώρα.
 régner, βασιλεύω.
 regretter, λυποῦμαι.
 relation, f. σχέσις.
 religieux, θρησκευτικός. || εὐλαβής.
 relire, ἀναγινώσκω πάλιν.
 remède, m. φάρμακον.
 remerciement, m. εὐχαριστία.
 remontrance, f. παραίνεσις, ἐπί-
 πληξίς.
 remords, m. τύψις.
 renaître, ἀναγεννῶμαι.
 renard, m. ἀλώπηξ.
 rencontrer, συναντῶ.
 rendre, καθιστῶ.
 renseigner, πληροφορῶ.
 repas, m. γεῦμα, δεῖπνον.
 repentant, μετανοῶν.
 répondre, ἀπαντῶ.

réponse, f. ἀπάντησις.	saisir, δράττομαι.
reposer (se), ἀναπαύομαι.	salon, m. αἴθουσα.
résolument, ἀποφασιστικῶς.	salut, m. σωτηρία.
respect, m. σέδας.	sans, ἀνευ. — cesse, ἀδιακόπως.
respecter, σέδομαι.	santé, f. θεραπεία.
respirer, ἀναπνέω.	satisfaire, εὐαρεστῶ.
responsabilité, f. εὐθύνη.	sauvage, ἄγριος.
rester, μένω.	sauver, σώζω.
retard, m. ἀργοπορία.	sauveur, m. σωτήρ.
retomber, μεταπίπτω.	savoir, γινώσκω.
retrouver, ἐπανευρίσκω.	scène, f. σκηνή.
réussir, ἐπιτυγχάνω κατορθώνω.	scie, f. πρίων.
revenir, ἐπανέρχομαι.	science, f. ἐπιστήμη.
reverdir, ἀναθάλλω.	scier, πριονίζω.
revêtir, περιβάλλομαι.	sec, ξηρός.
revivre, ἀναζῦ.	secourir, βοηθῶ.
revoir, ἐπαναθλέπω.	Seigneur, m. ὁ Κύριος, ὁ Θεός.
riche, πλούσιος.	semaine, f. ἑβδομάδα.
richesse, f. πλούτος.	sembler, φαίνομαι.
rideau, m. παραπέτασμα.	sentir, αἰσθάνομαι. — bon, εὖω-
ridicule, γελοῖος.	διάζω.
rire, γελῶ.	séparer, χωρίζω.
rival, m. ἀντίγηλος.	serpent, m. ὄφις.
rivière, f. ποταμός.	servir, χρησιμεύω.
robe, f. ἔσθής, φόρεμα.	seul, μόνος.
robuste, εύρωστος.	sévère, αὐστηρός.
roi, m. βασιλεὺς.	si, εάν.
rose, f. ρόδον.	siecle, m. σημείον.
rosier, m. ροδῆ.	signe, m. αἰών.
royal, βασιλικός.	sobre, λιτός.
rue, f. δδός.	sobriété, f. λιτότης.
ruines, f. pl. ἔρείπια.	soie, f. μέταξα.
ruse, f. πάνουργία, δόλος.	soigner, περιποιοῦμαι.
S.	soin, m. φροντίς, ἐπιμέλεια.
sage, φρόνιμος.	soir, m. ἐσπέρα.
sagesse, f. σύνεσις.	sol, m. ἔδαφος.
	soldat, m. στρατιώτης.

- soleil, m. ήλιος.
sombre (temps—), συννεφιά.
somme, f. ποσόν.
sommeil, m. ύπνος. || avoir—,
νυστάζω.
songer, σκέπτομαι.
sonner, ήχω. || énervy. κρούω.
sorte (de la—), τοιουτοτρόπως.
sortir, ἔξερχομαι.
sot, ἀνόητος, μωρός.
souffrir, υποφέρω, πάσχω.
souhaiter, ευχομαι.
soulager, ἀνακουφίζω, παρηγορώ.
soulever, ἀνυψώ, ἀναίρω.
sourd-muet, m. κωφάλαλος.
souris, f. μῦς, ποντικός.
soutenir, μαρ. διατείνομαι.
souvenir (se), ἐνθυμοῦμαι.
souvent, συχνάκις.
studieux, ἐπιμελής.
subir, διφέσταμαι.
succéder, διαδέχομαι.
sucre, m. σάκχαρις.
suffire, άρκω.
suite (tout de—), ἀμέσως.
suivre, ἀκολουθῶ.
sujet, m. ὑπόθεσις (ἔργου, κλπ.).
supérieur, ἀνώτερος.
surprendre, καταλαμβάνω ἔξαι-
φης. || ἐκπλήττω.
survivre, ἐπιζω.

T.

tableau, m. εἰκών.
talent, m. τάλαντον, δεξιότης.
tard, ἀργά.
teindre, βάψω.
- teinturier, m. βαψεύς.
tempérance, f. ἐγκράτεια.
température, f. θερμοκρασία.
temps, m. χρόνος, καιρός.
terme, m. ἔνοίκιον.
terre, f. γῆ.
terrible, τρομερός.
tête, f. κεφαλή.
thé, m. τέϊον.
théâtre, m. θέατρον.
timidité, f. δειλία.
tirer, ἔλκω, σύρω. || βάλλω,
ρίπτω (ἐπὶ ὅπλου).
titre, m. τίτλος.
toile, f. ὁθόνη, πανίον.
tomber, πίπτω.
tonneau, m. πίθος.
tonner, βροντῶ.
tort, m. ἄδικον.
tour, m. γύρος.
tracer, χαράζω.
traduction, f. μετάφρασις.
traduire, μεταφράζω.
train, m. ἀμαξοστοιχία.
traîner, ἔλκω, σύρω.
traite, f. συναλλαγματική.
tranquille, ήσυχος.
travailler, ἐργάζομαι.
travers (ά), διὰ μέσου.
traverser, διαβαίνω.
trésor, m. θησαυρός.
tribunal, m. δικαστήριον.
tribut, m. φόρος.
tromper (se), ἀπατῶμαι.
troubler, ταράσσω.
troupeau, m. ποίμνιον.
troupes, f. pl. στρατεύματα.

tuer, φονεύω.

tulipe, f. λείρισον (φυτ.).

U.

universel, παγκόσμιος.

utile, χρήσιμος, ωφέλιμος.

V.

vache, f. αγελάς.

veiller, ἀγρυπνῶ, ἐπαγρυπνῶ.

vendre, πωλῶ.

venimeux, λοδόλος.

venir, ἔρχομαι.

vent, m. άνεμος.

ver à soie, m. μεταξοσκώληξ.

verdoyant, χλοερός.

verger, m. ὄπωρόχηπος, περιβόλι.

vérité, f. ἀλήθεια.

verre, m. ποτήριον.

version, f. μετάφρασις.

vert, πράσινος.

vertu, f. ἀρετή.

viande, f. κρέας.

vice, m. πακία.

victoire, f. νίκη.

vie, f. ζωή. || τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

vieux, γηραιός.

vif, ζωηρός.

villageois, m. χωρικός.

ville, f. πόλις.

vin, m. οἶνος.

viser, σκοπεύω, σημαδεύω.

visite, f. ἐπίσκεψις.

visiter, ἐπισκέπτομαι.

visiteur, m. ἐπισκέπτης.

vite, ταχέως.

vivre, ζω. || de quoi —, τὰ πρὸς

τὸ ζῆν. •

voir, βλέπω.

voisin, m. γείτων.

voiture, f. άμαξα.

volcanique, ήφαιστειογενής.

volet, m. παραθυρόφυλλον.

voleur, m. κλέπτης.

volontiers, εὐχαρίστως.

vouer, εύχομαι, θέλω.

vouloir, θέλω.

vrai, ἀληθής.

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΔΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΔΕΞΕΩΝ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

A.

Ἄδελ, Abel.
ἀδιλαθής, inoffensif.
Ἄβραάμ, Abraham.
ἀγαθόν, bien, m.
ἀγαθός, bon.
ἀγαπῶ, aimer.
Ἄγγλια, Angleterre, f.
ἀγελάς, vache, f.
ἄγιος, saint.
ἀγνοῶ, ignorer.
ἀγοράζω, acheter.
ἀγρός, champ, m.
ἀγροτικός, champêtre.
ἀδάμας, diamant, m.
ἀδελφή, sœur, f.
ἀδελφός, frère, m.
ἀδικος, injuste.
ἀδύνατος, impossible.
ἀήρ, air, m.
ἀθάνατος, immortel.
Ἀθηναι, Athènes.
ἀθωώω, absoudre.
Αἰγυπτιακός, Égyptien.
Αἰγύπτιος, Egyptien.
Αἴγυπτος, Égypte.
αἱθουσα, salon, m.
αἷμα, sang, m.
αἴνυμα, énigme, f.
αἰσθάνομαι, sentir.

αἰών, siècle, m.
ἀκανθα, épine, f.
ἀκίνητος, immobile.
ἀκοή, oreille, f.
ἀκολουθῶ, suivre.
ἀκόμη, encore.
ἀκούω, entendre, écouter.
ἀκριδά, cher.
ἀκριδός, cher.
ἀλαζόν, orgueilleux.
ἀλέθω, moudre.
Ἀλέξανδρος, Alexandre.
ἀλεξικέραυνον, paratonnerre, m.
ἀλήθεια, vérité, f.
ἀληθής, vrai.
ἀληθῶς, véritablement.
ἀλλά, mais.
ἄλλος, autre.
ἄλλοτε, autrefois.
ἀλώπηξ, renard, m.
ἄμαξα, voiture, f.
ἄμαξηλάτης, cocher, m.
ἄμαξιον, charrette, f.
ἄμαξοστοιχία, train, m.
ἀμέλγω, traire.
ἀμελής, paresseux.
Ἀμερικανός, américain.
Ἀμερική, Amérique.
ἀμέσως, tout de suite.
ἀμφιδάλλω, douter.
ἀναθάλλω, remettre.

- ἀναγγέλλω, annoncer.
ἀναγινώσκω, lire; μτχ. lu.
ἀναγκαῖος, nécessaire.
ἀναγνωρίζω, reconnaître.
ἀνάγνωσις, lecture, f.
ἀνακαλύπτω, découvrir.
ἀνάκτορον, palais, m.
ἀναμένω, attendre.
ἀνάμνησις, souvenir, m.
ἀνανδρός, lâche.
ἀναπαύομαι, se reposer.
ἀναχώρησις, départ, m.
ἀναχωρώ, partir.
ἀνδρείως, courageusement.
ἀνεμός, vent, m.
ἄνευ, sans.
ἀνεψιά, nièce, f.
ἀνεψιός, neveu, m.
ἀνήρ, homme, m.
ἀνθοκάραμβη, chou-fleur, m.
ἄνθος, fleur, f.
ἀνθρώπινος, humain.
ἄνθρωπος, homme, m. || πλ.—οι,
hommes, gens, f.
ἀνοησία, sottise, f.
ἀνοίγω, ouvrir.
ἀνοικτός, ouvert.
ἀνταμείβω, récompenser.
ἀντανακλῶ, refléter.
ἀντί, au lieu de.
ἀντικαθιστῶ, remplacer.
ἀντιπρόεδρος, vice-président.
ἀνυπομονησία, impatience, f.
ἄξιζω, valoir.
ἄξιος, digne. || εἰμια—, mériter.
ἀπαγγέλλω, réciter.
ἀπαιτῶ, exiger.
- ἀπαντῶ, répondre. || (συναντῶ)
rencontrer.
ἀπατηλός, trompeur.
ἀπατῶ, tromper.
ἀπέρχομαι, s'en aller.
ἀπευθύνω, adresser. || — ομαι,
s'adresser.
ἄπιον, poire, f.
ἀπίστευτος, incroyable.
ἀπιστος, infidèle.
ἀπλότης, simplicité, f.
ἀπνοὺς, inanimé.
ἀποθνήσκω, mourir.
ἀποκοιμᾶμαι, s'endormir.
ἀποκτῶ, acquérir.
Ἄπόλλων, Apollon.
ἀπομακρύνω, éloigner.
ἀποσκευαί, bagages, m. pl.
ἀποσύρω, retirer.
ἀποτέλεσμα, effet, m.
ἀποτελῶ, faire.
ἀπουσία, absence, f.
ἀποφασίζω, résoudre.
ἀποφεύγω, éviter.
ἀπόψε, ce soir.
Ἄπριλιος, avril, m.
ἄργα, tard.
ἄργότερον, plus tard.
ἀρέσκω, plaire.
ἀρετή, vertu, f.
ἄριστούργημα, chef-d'œuvre, m.
ἄρκετά, assez.
ἄρκετός, assez de.
ἄρτοποιός, boulanger, m.
ἄρτος, pain, m.
ἄρχαιος, ancien.
ἄρχεις, ἀρχομαι, commencer.

ἀσεβής, impie.
ἀσθένεια, maladie, f.
ἀσθενής, malade.
Ἄσια, Asie.
ἀσκεπής, nu-tête, tête nue.
ἀστήρ, étoile, f.
ἀστρονόμος, astronomie, m.
ἀσφάλεια, sûreté, f.
ἄτομον, personne, f.
ἀτρόμητος, intrépide.
ἀνέάνω, croître.
ἄσριον, demain.
Αὐστραλία, Australie.
Αὐστρία, Autriche.
ἄῦτη, id. oύτος.
աւտոքրատորիա, empire, m.
անտօն, lui, il. || même; ἐγώ—, moi-même.
ἀφῆναι, laisser.
ἀφθονος, abondant.
Ἄφρική, Afrique.
Ἄφροδίτη, Vénus.

B.

Βαβυλών, Babylone.
βαδίζω, marcher.
βαθέως, profondément.
βασιλεύς, roi, m.
βασιλικός, royal.
βασίλισσα, reine, f.
βιβλιοθήκη, bibliothèque, f.
βιβλίον, livre, m.
βίος, vie, f.
βλάπτω, nuire.
βλέμμα, regard, m.
βλέπω, voir; μτχ. vu.
βοήθεια, aide, f.

Βουργονδία, Bourgogne, f.
βούτυρον, beurre, m.
βραδύς, lent.
βραδύτερον, plus tard.
βράζω, bouillir.
βρέχει, il pleut.
βροχή, pluie, f.
βωδός, mouet.

Γ.

γάλα, lait, m.
γαλῆ, chat, m.
Γαλλία, France, f.
γαλλικός, français. || γι—γι, le français.
γάμος, mariage, m.
γεγονός, fait, m.
γείτων, voisin, m.
γελῶ, rire.
γενικῶς, généralement.
γενναῖως, courageusement.
γέννησις, naissance, f.
γεννῶμαι, naître.
γέρων, vieux, vieil. || οὐσ. vieillard, m.
γεώμηλον, pomme de terre, f.
Γεώργιος, Georges.
γεωργός, cultivateur, m.
γῆ, terre, f.
γίνομαι, devenir.
γλαῦξ, hibou, m.
γλυκύς, doux.
γλῶσσα, langue, f.
γνώμη, opinion, f.
γνωρίζω, savoir, connaître.
γονεῖς, parents, m. pl.
γονιμοποιῶ, fertiliser.

Γουλέλμος, Guillaume.

γραμματική, grammaire, f.

γραφεῖον, bureau, m.

γραφή, écriture, f.

γραφίς, plume, f.

γράψω, écrire.

γρήγορα, vite.

γυμνόπους, nu-pieds, pieds nus.

γυνή, femme, f.

γωνία, angle, m.

Δ.

διανείζω, prêter.

Δαρεῖος, Darius.

δειγμα, échantillon, m.

δειπνῶ, souper.

Δεκέμβριος, décembre, m.

δένδρον, arbre, m.

δεύτερος, deuxième, second,
deux.

δημιουργός, créateur, m.

δημιουργῷ, créer.

διὰ (ἀτιατ.), pour.

διαγωγή, conduite, f.

διακρίνω, distinguer.

διαλύω, dissoudre.

διαρκῶ, durer.

διαρρέω, οὐδ. s'écouler, passer.

διάσημος, célèbre.

διασκεδάζω, οὐδ. s'amuser.

διασχίζω, fendre.

διαταγή, ordre, m.

διατρέχω, parcourir.

διαψεύδω, démentir.

διδακτικός, instructif.

διδάσκαλος, maître, m.

διδάσκω, instruire.

δίδω, donner.

διέπω, gouverner.

διέρχομαι, passer.

διευθυντής, directeur, m.

διήγημα, conte, m.

διηγουμαι, raconter.

δίκαιον, raison, f.

δικαίοσύνη, justice, f.

δικαστής, juge, m.

δίκη, procès, m.

διορθώνομαι, se corriger.

διπλασιάζω, doubler.

δίξι, deux fois.

διψῶ, avoir soif.

δοκιμάζω, essayer.

δολοφονῶ, assassiner.

δόξα, gloire, f.

δραχμή, drachme, f.

δρέπω, cueillir.

δρόμος, chemin, m.

δροσερός, frais.

δύναμαι, pouvoir; μτχ. pu-

δύναμις, force, f.

δυστρεστημένος, mécontent.

δυσκόλια, difficulté, f.

δύσκολος, difficile.

δυσπιστία, méfiance, f.

δυστύχημα, accident, m.

δυστυχής, pauvre, malheureux.

δωμάτιον, chambre, f.

δῶρον, présent, m. cadeau, m.

E.

ἐάν, si.

ἔαρ, printemps, m.

ἔδομάς, semaine, f.

ἔγείρω, lever, éllever. || — ὥρια.

se lever.

- ἐγκαίρως, à temps.
ἐγκαταλείπω, quitter.
ἐγκλείω, enfermer.
ἔδαφος, sol, m.
ἔδω, ici.
ἔδωδιμα, denrées, f.
ἔθνικός, national.
εἰδησις, nouvelle, f.
εἰκών, image, f. tableau, m.
εἰλικρίνεια, sincérité, f.
εἰλικρινής, sincère, franc.
εἰρήνη, paix, f.
εἰσάγω (έμπορο), importer.
εἰσέρχομαι, entrer.
ἕκαστος, chacun.
ἔκει, là.
ἐκκλησία, église, f.
ἐκλέγω, choisir.
ἐκπληρῶ, remplir; accomplir.
ἐκπλήττω, étonner.
ἐκρήγνυμαι, éclater.
ἐκτακτος, extraordinaire.
ἐκτελῶ, exécuter, remplir.
ἐκτιμῶ, estimer.
ἐλάττωμα, défaut, m.
ἐλαφρός, léger.
Ἐλβετία, Suisse, f.
ἐλέφας, éléphant, m.
ἔλκω, tirer.
Ἐλλάς, Grèce, f.
ἔλλην, grec.
ἔλληνικός, grec.
ἐλπίζω, espérer.
ἐλπίς, espoir, m. espérance, f.
ἔμβλημα, devise, f.
ἐμπρέμυμα, marchandise, f.
ἐμπόριον, commerce, m.
- ἔμπορος, marchand, m.
ἔμφαντομαι, paraître.
ἔμφάνισις, apparition, f.
ἐνάρετος vertueux.
ἐναστόλησις, occupation, f.
ἐνδιαφέρων, intéressant.
ἔνδυμα, habit, m.
ἐνδύω, vêtir.
ἐνθυμοῦμαι, se souvenir, se rappeler.
ἐνιαυτός, année, f.
ἐννοῶ, comprendre.
ἐνοίκιον, loyer, m.
ἐνοχλῶ, déranger, importuner.
ἔντιμος, honorable. || honnête.
ἔντομον, insecte, m.
ἐντός, ἐπέρ, dedans. || πρόθ. dans.
ἐνώπιον, devant.
ἐνωρίς, de bonne heure.
ἐνωρίτερον, plus tôt.
ἐξάδελφος, cousin, m.
ἐξαίρετος, excellent.
ἐξακολουθῶ, continuer.
ἐξαφανίζομαι, disparaître.
ἐξέρχομαι, sortir.
ἐξέτασις, examen, m.
ἐξέταστής, examinateur, m.
ἐξίσου, également.
ἐξόφλησις, quittance, f.
ἐξοχή, campagne, f.
ἐπαινετός, louable.
ἐπαυνῶ, louer.
ἐπαίτης, mendiant, m.
Ἐπαμεινώνδας, Épaminondas.
ἐπαναβλέπω, revoir.
ἐπανέρχομαι, revenir, retourner.
ἐπάνοδος, retour, m.

έπι. (μετά γεν.) sur; (χρον. μετ'	εύκολος, facile.
αιτ.) pendant; (χρον. μετά γεν.) sous.	εύκόλως, facilement.
έπιεικής, indulgent.	εύμορφος, joli.
έπιθυμία, désir, m.	εύπειθής, obéissant.
έπιθυμω, désirer.	εύρισκω, trouver.
έπικερδής, lucratif.	Εύρώπη, Europe, f.
έπιμελής, appliqué. soigneux.	εύσεβής, pieux.
έπιπλον, meuble, m.	εύτυχις, heureux.
έπισκέπτομαι, visiter.	εύφορια, bonheur, m.
έπιστολή, lettre, f.	εύφορος, fertile.
έπιτιμησις, reproche, m.	εύφραίνω, réjouir.
έπιτρέπω, permettre.	εύφυτα, intelligence, f.
έπιτυγχάνω, réussir; obtenir.	εύχαριστημένος, content.
έργαζομαι, travailler.	εύχαριστησις, plaisir, m.
έργασία, travail, m. affaire, f.	εύχαριστω, contenter, satisfaire.
έργον, œuvre, f. ouvrage, m.	εύχαριστως, volontiers.
έρεισμα, arc-boutant, m.	εύωδιάζω, sentir bon.
έρευνω, chercher.	έφέτος, cette année.
έριον, toison, f.	έφευρεσις, invention, f.
έρπετόν, reptile, m.	έφημερος, journal, m.
Έρριέτη, Henriette.	έχθρος, ennemi, m.
Έρρικος, Henri.	έχιδνα, vipère, f.
έρυθρός, rouge.	Z.
έρχομαι, venir.	ζέστη, chaud, m.
έσθής, robe, f.	ζήλος, ardeur, f.
έσπέρα, soir, m.	ζηλότυπος, jaloux.
έταιρία, société, f.	ζήτημα, question, f. affaire, f.
έτος, an, m. κατ' —, tous les ans.	ζητώ, chercher. demander.
εὐαρεστοῦμα, vouloir bien. ἀν	ζυγίζω, peser.
εὐαρεστήσθε, s'il vous plaît.	ζύθος, bière, f.
εὐγένεια, noblesse, f.	ζώ, vivre.
εὐγλωττία, éloquence, f.	ζωγραφίζω, peindre.
εὐγλωττος, éloquent.	ζωγράφος, peintre, m.
εὐδαίμων, heureux.	ζῶν, vivant.
εὐθηγά, bon marché.	ζωολογικός, zoologique.
εύθυς, έπιθ. droit.	

ζῷον, animal, m.

Η.

ἡδη, déjà.

ἡδονή, plaisir, m.

ἡθικός, moral.

ἡθοποιός, acteur, m.

ἡλικία, âge, m.

ἡλιος, soleil, m.

ἡμέρα, jour, m. journée, f.

ἡμιθανής, demi-mort.

ἡμισυ, moitié, f.

ἡξεύρω, savoir.

ἥρωϊκός, héroïque.

Θ.

θανάσιμος, mortel.

θάνατος, mort, f.

θάπτω, ensevelir.

θαρραλέος, courageux.

θάρρος, courage, m.

θαυμάζω, admirer.

θαυμάσιος, admirable.

θέατρον, théâtre, m.

θεία, tante, f.

θεῖος, oncle, m.

θέλγω, charmer.

θέλω, vouloir.

θέμα, thème, m.

θεός, Dieu, m.

θερμοχρασία, température, f.

θερμοπύλαι, Thermopyles.

θερμός, chaud.

θέρος, été, m.

θέσις, place, f.

θλιβερός, triste.

θόρυβος, bruit, m.

θορυβώδης, bruyant.

θρησκεία, religion, f.

θυγάτηρ, fille, f.

θυμοειδής, fougueux.

θύρα, porte, f.

θυσία, sacrifice, m.

I.

Ιάκωβος, Jacques

Ιατρός, médecin, m.

Ιερεύς, prêtre, m.

Ικετεύω, supplier.

Ιούλιος, κύρ. Ιον. Jules.

Ιούνιος, juin, m.

Ιππος, cheval, m.

Ισθμός, isthme, m.

Ισος, égal.

Ιστορία, histoire, f.

Ισχυρός, fort.

Ισως, peut-être.

Ιταλία, Italie.

Ιωάννης, Jean.

Κ.

καθαρίζω, nettoyer.

καθαρός, propre.

καθήκον, devoir, m.

κάθημαι, s'asseoir.

καθημερινῶς, tous les jours.

καθηγουχαστικός, rassurant.

καθιστῶ, rendre.

κάθοδος, Ἐλλ. Ιστορ. retraite, f.

Κάϊν, Caïn.

καίνουργής, neuf.

καιρός, temps, m. || κάμνει καλὸν

— ν, il fait beau.

Καῖσαρ, César..

- κακία, méchanceté, f. (ἐν ἀντιθε-
σει πρὸς τὴν ἀρετὴν) vice, m.
κακολογῶ, parler mal de, médire.
κακός (ἐπὶ πραγμ.), mauvais. ||
τὸ — γ, mal, m.
καλά, bien.
καλλιέργεια, culture, f.
καλλιστα, très bien, parfaite-
ment.
καλλιτέχνης, —ις, artiste.
καλλονή, beauté, f.
καλοκαιρία, beau temps.
καλός, bon.
καλύτερον, mieux.
καλύτερος, meilleur.
καλῶ, appeler.
καλῶς, bien.
κάμηνω, faire.
κάμπη, chenille, f.
κανείς, personne.
καρδία, cœur, m.
Κάρολος, Charles.
καρπός, fruit, m.
καταβροχθίζω, dévorer.
κατάγομαι, descendre.
καταδικάζω, condamner.
καταδίώκω, poursuivre.
καταγής, orage, m.
κατακρίνω, condamner.
κατακτητής, conquérant, m.
καταπείθω, persuader.
καταπληκτικός, étonnant, sur-
prenant.
κατάστημα, magasin, m.
κατηγορούμενος, accusé, m.
κατηγορυμμένος, honteux.
κάτοικος, habitant, m.
κατοικῶ, habiter, demeurer.
κάτοπτρον, miroir, m.
κάτωτερος, inférieur.
καφές, café, m.
κερασέα, cerisier, m.
κεράσιον, cerise, f.
Κερασοῦς, Cérasonte.
κερδαίνω, gagner.
κεφάλαιον, capital, m.
κεφαλή, tête, f.
κηλίς, tache, f.
κῆπος, jardin, m.
κηπουρός, jardinier, m.
κηρίον, bougie, f.
κιμωλία, craie, f.
κλαίω, pleurer.
κλειδί, clef, f.
κλέπτης, voleur, m.
κληρονόμος, héritier, m.
κλίθανος, four, m.
κοιλάς, vallée, f.
κοιμῶμαι, dormir.
κοινωνία, société, f.
κοιτάζω, regarder.
Κολόμβος, Colomb.
κόμη, cheveux, m. pl.
κομίζω, apporter.
κοντός, court.
κόπτω, couper.
κόρη, fille, f.
Κορνήλιος, Corneille.
κόσμος, monde, m.
κούρασμένος, fatigué.
κρέας, viande, f.
κρηπινός, précipice, m.
κρίνω, juger.
κρύπτω, cacher.

κτυπῶ, frapper, battre.

κύαθος, tasse, f.

κυματίζω, flotter.

κύπελλος, tasse, f.

κύων, chien, m.

Α.

λάθος, faute, f.

λαμβάνω, prendre; recevoir.

λαμπρός, magnifique.

λάμπω, luire, reluire.

λαός, peuple, m.

λέγω, dire; μήχ. dit.

λειμών, prairie, f.

λεξικόν, dictionnaire, m.

λέξις, mot, m.

λεπτὸν ($\tauῆς$ ὥρας), minute, f.

λευκός, blanc.

λέων, lion, m.

λήγω, échoir.

λησμόνω, oublier.

ληψίς, réception, f.

λίαν, très, fort.

λίθος, pierre, f.

λικνίζω, bercer.

λιμήν, port, m.

λιμνάζω, croupir.

λίπασμα, engrais, m.

λόγος, parole, f.

Λονδίνον, Londres.

Λουδοβίκος, Louis.

Λούκουλλος, Lucullus.

Λυκούργος, Lycurgue.

λύπη, affliction, f.; peine, f. char-
grin, m.

λυπῶ, affliger. || — οῦμαι, plain-
dre.

Λυών, Lyon.

Μ.

Μάγοι (Εὐαγγελ.), Mages.

μαζί, ensemble.

μάθημα, leçon, f.

μαθητής, élève, m. écolier, m.

Μάτος, mai, m.

Μακεδονία, Macédoine, f.

μακράν, loin.

μακρός, long.

μαλακός, mou.

μαλλιά, cheveux, m. pl.

μᾶλλον, plus.

μανθάνω, apprendre.

μαντεύω, deviner.

Μαντίνεια, Mantinée.

μαρσίνω, faner.

Μαρία; Marie.

μάρμαρον, marbre, m.

Μάρτιος, mars, m.

μάχη, bataille, f.

μεγαλεῖον, grandeur, f.

μεγαλοφύλως, haut.

μέγας, grand.

μέθυσος, ivrogne, m.

μελάνη, encre, f.

μελετῶ, étudier.

μέλλω, devoir.

μένω, rester.

μέρος, part, f. partie, f.

μεσημβρία, midi, m.

μετά (μετά γεν.), avec.

μεταβαίνω, aller, se rendre.

μεταμελούμαται, μετανοεῖ

pentir.

μέταξα, soie, f.

μετεμψύχωσις, métémpsychose, f.	νύξ, nuit, f.
μέτρον, mètre, m.	νυστάζω, avoir sommeil.
μέτωπον, front, m.	
μηδέν, rien.	
μῆλον, pomme, f.	ξένος, étranger.
μήν, mois, m.	Ξέρξης, Xerxès.
μήτηρ, mère, f.	
μιαίνω, profaner.	
μικρός, petit.	Ο.
μισητός, odieux.	οδηγῶ, conduire.
μόλυβδος, plomb, m.	δόδός, rue, f. route, f. chemin, m.
μόνον, seulement.	οἰκία, οἶκος, maison, f.
μόνος, seul.	οἰκογένεια, famille, f.
μουσική, musique, f.	οἰκοδομῶ, bâtir.
μῦθος, fable, f.	οἰκονόμος, économie.
μυλωθρός, meunier, m.	οἰνόπνευμα, eau-de-vie, f.
μῦς, souris, f.	οἶνος, vin, m.
μυστικόν, secret, m.	δικυηρία, paresse, f.

N.

Ναπολέων, Napoléon.	
ναυαγός, naufragé, m.	
ναυτιλία, navigation, f.	
νεᾶνης, fille, f.	
νεαρός, jeune.	
Νεῖλος, Nil (le).	
νεκρός, mort, m.	
νέος, jeune ; οἱ - οι, les jeunes gens. (καιγουργής) neuf.	
νεότης, jeunesse, f.	
νικηφόρος, victorieux.	
Νοέμδριος, novembre, m.	
Νοέμδριος, νοέμδριος, croire.	
νοί, f.	
νοϊάτης, alsain.	
νομός, m.	
νούποντ, bousier.	

E.

ξένος, étranger.

Ξέρξης, Xerxès.

O.

οδηγῶ, conduire.

δόδός, rue, f. route, f. chemin, m.

οἰκία, οἶκος, maison, f.

οἰκογένεια, famille, f.

οἰκοδομῶ, bâtir.

οἰκονόμος, économie.

οἰνόπνευμα, eau-de-vie, f.

οἶνος, vin, m.

δικυηρία, paresse, f.

δικυηρός, paresseux.

δλέθριος, fatal.

δλίγος, peu de. || — οὐ, peu, un

peu. || μετ' — οὐ, bientôt.

·Ολλανδός, Hollandais.

ὅλος, tout, entier.

δμιλῶ, parler.

δμοιάζω, ressembler.

δνομα, nom, m.

δνομάζω, appeler. || — ομαι, s'appeler.

δνομαστός, renommé.

ὄνος, âne, m.

ὅπλον, arme, f.

δπωρικόν, fruit, m.

δπωρόκηπος, verger, m.

δρθός, juste. || droit.

δρνιθών, basse-cour, f.

ὅρος, montagne, f.

δσημέραι, tous les jours.

οὐδέποτε, jamais.
οὐρανός, ciel, m.
οὖς, oreille, f.
οὔτε, ni.
οὗτος, αὕτη, τοῦτο, ἐπίθ. ce, cet,
cette, pl. ces.
δοφεῖλω, devoir.
δοφθαλμός, œil, m.
ὄφις, serpent, m.
ὅχθη, bord, m.

Π.

παγκόσμιος, universel.
πάθος, passion, f.
παιγνίδιον, jeu, m.
παιδίον, παις, enfant, m.
παίζω, jouer.
παλαιός, vieux; ancien.
Παναμᾶς, Panama.
παντοδύναμος, tout-puissant.
πάντοτε, toujours.
παράγω, produire.
παράδειγμα, exemple, m.
παραδῶ, rendre.
παράθυρον, fenêtre, f.
παρακαλῶ, prier.
παραμελῶ, négliger.
παραπολύ, trop.
παραπονοῦμαι, se plaindre.
Παρασκευή, vendredi, m.
παρατήρησις, observation, f.
παρατηρῶ, apercevoir.
παρελθών, passé, dernier. || τὴν
— οὓσαν ἑβδομάδα, la semaine
dernière.
παρηγορητικός, consolant.
παρηγορῶ, consoler.

Παρίσιοι, Paris.
παρίσταμαι, assister.
παρουσιάζομαι, se présenter.
πᾶς, tout.
πατήρ, père, m.
πατρίς, patrie, f.
Παῦλος, Paul.
παχύς, gros.
πεδιάς, plaine, f.
πειρα, expérience, f.
πενιχρῶς, pauvrement.
πεπαιδευμένος, instruit.
περιηγητής, voyageur, m.
Περικλῆς, Périclès.
περιμένω, attendre.
περιουσία, fortune, f.
περίπατος, promenade, f.
περιπατῶ, marcher. || se pro-
mener.
περιπέτεια, aventure, f.
περιφρονῶ, mépriser, dédaigner.
περιχαρής, joyeux.
Πέρσης, Perse.
πέρυσι, l'année dernière.
Πετρούπολις, Petrograd.
πηγή, source, f.
πῖλος, chapeau, m.
πίνω, boire; μπ. bu.
πίπτω, tomber.
πίσον, petit-pois, m.
πιστεύω, croire.
πιστός, fidèle.
πλέον, plus.
πληγώνω, blesser.
πληθυσμός, population, f.
πλήρης, plein.
πληροφορία, renseignement, m.

πληροφορῶ, informer, renseigner.	προδίδω, trahir.
πληρώνω, payer.	πρόεδρος, président, m.
πλησίον, près. ἔ—, le prochain.	πραιτίζω, douer.
πλούσιος, riche.	προϊόν, produit, m.
πλουτίζω, enrichir.	προλέγω, prédire.
πλοῦτος, richesse, f.	προσβάλλω, assaillir.
πνεῦμα, esprit, m.	προσεκτικός, attentif.
πόθεν, d'où.	προσεκτικῶς, attentivement.
ποιητής, poète, m.	προσεύχομαι, prier.
ποιμήν, berger, m.	προσεχής, prochain.
πόλεμος, guerre, f.	προσκαλῶ, inviter.
πολεμῶ, combattre, se battre.	προστάτης, protecteur, m.
πολικός, polaire.	προσφέρω, offrir.
πόλις, ville, f.	πρότασις, proposition, f.
πολίτης, citoyen, m.	προτέρημα, mérite, m.
πολιτίζω, civiliser.	προτιμητός, préférable.
πολλάκις, souvent.	προτιμῶ, préférer.
πολύς, beaucoup de. πλ. πολλοί, plusieurs. ἐπίρ. πολύ, très, beaucoup.	προφυλάττω, préserver.
πολύτιμος, précieux.	προχωρῶ, avancer.
πονηρός, rusé.	πρωῒα, matin, m.
ποσόν, somme, f.	πρωτεύουσα, capitale, f.
πόσος, combien de.	πρῶτος, premier.
ποταμός, rivière, f. fleuve, m.	πτέρυξ, aile, f.
ποτέ, jamais.	πτέρωμα, plumage, m.
πότε, quand.	πτηγόν, oiseau, m.
ποτήριον, verre, m.	πτωχός, pauvre.
ποτίζω, arroser.	Πυθία, Pythie.
ποῦ; où?	πῦρ, feu, m.
πρᾶγμα, chose, f.	πυρκαϊά, incendie, m.
πρᾶξις, action, f.	πυροσβέστης, pompier, m.
πράσινος, vert.	πωλῶ, vendre.
πράττω, faire. agir.	πῶς, comment.
πρέπει, il faut.	P.
πρόβατον, mouton, m.	ραγδαίως, à verse.
προγευματίζω, déjeuner.	Ρακίνας, Racine.
	ράπτω, coudre.

ρέω, couler.	σπανίως, rarement.
ρήτωρ, orateur, m.	σπαρτιάτης, spartiate.
ρίπτω, jeter.	σπουδάζω, étudier.
ρόδον, rose, f.	σπουδή, étude, f.
ρυπαίνω, salir.	σταθμὸς (σιδηροδρ.) gare, f.
Ρώμη, Rome.	σταφύλη, raisin, m.
Ρωσία, Russie, f.	στέλλω, envoyer.
Σ.	
σαλάτα, salade, f.	στιγμή, moment, m. instant, m.
σείρηνω, éteindre.	στίχος, vers, m.
σέβομαι, respecter.	στοιχίζω, coûter.
σελήνη, lune, f.	στράτευμα, troupes, f. pl.
σελίς, page, f.	στρατιώτης, soldat, m.
Σεπτέμβριος, septembre, m.	στρατός, armée, f.
Σηκουανάς, Seine, f.	στρογγύλος, rond.
σημαιά, drapeau, m.	συγγνώμη, pardon, m.
σημερινός, de ce jour.	συγγραφεύς, auteur, m.
σήμερον, aujourd'hui. — τὴν πρωῒν, ce matin.	συγκινῶ, émouvoir; μτχ. ému.
σίδηρος, fer, m.	συγκομιζω, récolter.
σῖτος, blé, m.	συγκρίνω, comparer.
σιωπή, silence, m.	συλλαμβάνω, arrêter. — ιδέαν, concevoir une idée.
σιωπῶ (ἀποσιωπῶ), taire. (σιγῶ) se taire.	σύλλογος, société, f.
σκεπάζω, couvrir.	συμβαίνει, il arrive.
σκέπτομαι, penser à.	συμβουλεύω, conseiller.
σκέψις, réflexion, f.	συμμαθητής, camarade, m.
σκιά, ombre, f.	σύμπαν, univers, m.
σκληρός, dur.	συμπεράίνω, déduire.
σκοπεύω, se proposer, compter.	συμφωνία, marché, m.
σκώληξ, ver, m.	συγαθροίζω, rassembler.
σούπα, soupe, f.	συναλλαγματική, traite, f.
Σοφία, Sophie.	συγναναστροφή, société, f.
σοφός, sage, savant.	συναντῶ, rencontrer.
σοφῶς, sagement, savamment.	συνάπτω (μάχην), livrer.
σπάνιος, rare.	συνδέω, réunir.
	συνεδρίασις, séance, f.
	σύνεσις, sagesse, f.
	συνετός, sage.

συνήθεια, habitude, f.
συνήθως, ordinairement.
συγοδεύω, accompagner.
συρμός, mode, f.
συχνάκις, souvent.
σφαίρα, balle, f. || globe, m.
σφάλμα, faute, f.
Σφίγξ, Sphinx, m.
σχέδιον, projet, m.
σχολεῖον, σχολή, école, f.
Σωκράτης, Socrate.
σῶμα, corps, m.

T.

τακτικῶς, régulièrement.
ταλαιπωρος, pauvre.
ταξιδεύω, voyager.
ταξίδιον, voyage, m.
ταξιδιώτης, voyageur, m.
τάξις (σχολ.), classe, f.
ταχέως, vite, rapidement.
ταχυδρομεῖον, poste, f. || courrier, m.
ταχύτης, vitesse, f.
ταώς, paon, m.
τέτον, thé, m.
τέκνον, enfant, m.
τελειότης, perfection, f.
τελειώνω, finir, terminer.
τέρψις, plaisir, m.
Τετάρτη, mercredi, m.
τέχνη, art, m.
τηρῶ, observer.
τίγρις, tigre, m.
τιμή, prix, m. || honneur, m.
τίμιος, honnête.
τιμῶ, honorer.
τιμωρῶ, punir.
τίποτε (μετ' ἀρνήσ.), rien.
τόχος, intérêt, m.
τολμῶ, oser.
τόμος, volume, m.
τοποθεσία, -site, m.
τόπος, lieu, m.

τόσον, tant, si, autant, aussi.
τραγῳδία, tragédie, f.
τραίνον, train, m.
τράπεζα, table, f.
τρέμω, trembler.
τρίτος, troisième, trois.
τρομερός, terrible.
τρώγω, manger.
τυρός, fromage, m.
τύχη, fortune, f. sort, m.
τώρα, maintenant, à présent.

T.

ὑγεία, santé, f.
ὑγρόν, liquide, m.
ὕδωρ, eau, f.
υἱός, fils, m.
ὑμνῶ, chanter, louer.
ὑπάγω, aller.
ὑπακούω, obéir.
ὑπάρχει, ὑπάρχουσιν, il y a.
ὑπερηφάνεια, fierté, f. orgueil, m.
ὑπεργήφανος, fier, orgueilleux.
ὑπερνικῶ, vaincre.
ὑπηρέτης, domestique, m. serviteur, m.
ὑπηρέτρια, servante, f.
ὑπηρετῶ, servir.
ὑπνος, sommeil, m.
ὑπόγειον, cave, f.
ὑπόθεσις, affaire, f.
ὑποθέτω, supposer.
ὑποκρισία, hypocrisie, f.
ὑπόληψις, réputation, f.
ὑπόλογιπον, reste, m.
ὑπομονή, patience, f.
ὑποστηρίζω, soutenir.
ὑπόσχομαι, promettre.
ὑποτάσσω, soumettre.
ὑπουργός, ministre, m.
ὑποφέρω, souffrir.
ὑφασμα, étoffe, f.
ὑψηλός, haut, grand.

Φ.

φαίνομαι, sembler, paraître.
 φαΐσις, gris.
 φεγγίτης, œil-de-bœuf, m.
 φέρω, porter.
 φήμη, réputation, f.
 φθάνω (ἀφικνοῦμαι), arriver.
 φθονερός, envieux.
 φιλάνθρωπος, charitable.
 φιλάργυρος, avare.
 φιλόπονος, laborieux.
 φίλος, ami, m.
 φιλύπποπος, soupçonneux.
 φλόξ, flamme, f.
 φόβητρον, épouvantail, m.
 φοβοῦμαι, avoir peur, craindre,
 appréhender.

Φοίνικες, Phéniciens.

φονεύω, tuer.
 φορά, fois, f.
 φόρεμα, habit, m.
 φορτώνω, charger.
 φορῶ, porter.
 Φραγγλῖνος, Franklin.
 φράγχον, franc, m.
 φρονῶ, penser.
 φύλλον, feuille, f.
 φύσις, nature, f.
 φυτόν, plante, f.
 φῶς, lumière, f.
 φωτίζω, éclairer.
 φωτογραφία, photographie, f.

X.

χαιρετῶ, saluer.
 χάλαζα, grêle, f. || πίπτει —, il
 grêle.
 χάνω, perdre.
 χαρακτήρ, caractère, m.
 χαράσσω, graver. || rayer.

χαρίεις, gentil.
 χάρτης, papier, m.
 χαρτοπωλεῖον, papeterie, f.
 χεῖλος, lèvre, f. || συνδ. bord, m.
 χειμών, hiver, m.
 χειροκροτῶ, applaudir.
 χειλίδων, hirondelle, f.
 χελώνη, tortue, f.
 χῆρας, veuf.
 χθές, hier.
 χιονίζει, il neige.
 χιών, neige, f.
 χλόη, herbe, f.
 χορός, bal, m.
 χρήματα, argent, m.
 χρήσιμος, utile.
 χρῆσις, usage, m.
 χριστιανός, chrétien.
 Χριστός, le Christ.
 χρόνος, temps, m.
 χρυσός, or, m.
 χώρα, pays, m.
 χωρικός, paysan, m.
 χωροφύλαξ, gendarme, m.

Ψ.

φάλλω, chanter.
 ϕεῦδος, mensonge, m.
 ϕεύστης, menteur, m.
 ϕήνω, cuire.
 ϕυχή, âme, f.
 ϕυχος, froid, m.
 ϕυχρός, froid.

Ω.

Ωκεανία, Océanie.
 ώρα, heure, f.
 ώρατος, beau, bel.
 ώριμος, mûr.
 ώρολόγιον, montre, f.
 ώφέλιμος, utile.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
Προκαταρκτικαὶ γνώσεις	3
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ	4
Τὸ δριστικὸν ἄρθρον	4
Τὸ ἀόριστον ἄρθρον	5
Τὸ μεριστικὸν ἄρθρον	5
Ἄντικατάστασις τοῦ μεριστικοῦ ἄρθρου ὑπὸ τῆς προθέσεως de	6
ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ	6
Χρήσις τοῦ δριστικοῦ ἄρθρου πρὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων	6
Παράλειψις τοῦ δριστικοῦ ἄρθρου	7
ΤΟ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΝ	8
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ	8
Διγενῆ ὀνόματα	10
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ	12
Όνόματα σχηματίζοντα διττῶς τὸν πληθυντικὸν	13
Πληθυντικὸς τῶν συνθέτων ὀνομάτων	14
Πληθυντικὸς τῶν κυρίων ὀνομάτων	14
Όνόματα μεταβάλλοντα σημασίαν εἰς τὸν πληθυντικὸν	15
Όνόματα εὐχρησταὶ μόνον κατὰ πληθυντικὸν	15
ΤΟ ΕΠΙΘΕΤΟΝ	16
Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ	16
Σχηματισμὸς τοῦ πληθυντικοῦ	19
Βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου	19
Περὶ συμφωνίας τοῦ ἐπιθέτου	21
Περὶ τῶν ἐπιθέτων nu, demi, feu, κλπ.	22
Οὐσιαστικὰ ἐπιθετικῶς λαμδανόμενα	23
Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἐπιθέτου	23
Δεικτικὰ ἐπίθετα	24
-Κτητικὰ ἐπίθετα	25
Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα	26
Ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀντὶ τῶν τακτικῶν	28
Πολλαπλασιαστικά, περιληπτικά καὶ κλασματικά ἐπίθετα	29
Ἄρριστα ἐπίθετα	29
Περὶ τῶν ἐπιθέτων même, quelque, tout	30

Η ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ	32
Προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι	32
Αἱ ἀντωνυμίαι εἰ, γ	37
Συμφωνία τῆς le, la, les	38
Χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας soi	38
Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι	39
Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι	40
Ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι	41
Χρῆσις τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν	41
Ἀντικατάστασις τῶν qui, que, dont ὑπὸ τῶν lequel, κλπ	42
Χρῆσις τῆς qui ἢ τῆς lequel μετὰ πρόθεσιν	42
Ἐρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι	43
Ἄριστοι ἀντωνυμίαι	44
Χρῆσις τῶν ἀριστῶν ἀντωνυμιῶν	44
ΤΟ ΡΗΜΑ	46
Βοηθητικὰ ρήματα	46
Avoir	47
Être	49
Πρώτη συζυγία : Aimer	51
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ρημάτων τῆς πρώτης συζυγίας	53
Δευτέρα συζυγία: Finir	55
Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ρημάτων τῆς δευτέρας συζυγίας	57
Τρίτη συζυγία : Recevoir	58
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ρημάτων τῆς τρίτης συζυγίας	59
Τετάρτη συζυγία : Rompre	60
Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ρημάτων τῆς τετάρτης συζυγίας	62
Παθητικὸν ρῆμα : Être aimé	63
Ἀντωνυμικὸν ρῆμα: Se laver	66
Ἀμετάβατον ρῆμα: Tomber	70
Ἀπρόσωπον ρῆμα: Neiger	74
Περὶ τοῦ ἔρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος	75
Περὶ τοῦ ἀρνητικοῦ καὶ τοῦ ἀρνητικοερωτηματικοῦ τύπου τοῦ ρήματος	77
Ἀνώμαλα ρήματα	79
ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ	96
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὸ ὑποκείμενον. Ὡποκείμενα συν- δεόμενα διὰ τοῦ et	96

Σελ.

Υποκείμενα συνδεόμενα διὰ τοῦ οὐ ή διὰ τοῦ οὐ	96
Υποκείμενα συνδεόμενα διὰ τῶν comme, κλπ.	97
Υποκείμενα μὴ συνδεόμενα διὰ συνδέσμου.	97
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς περιληπτικὸν ὑποκείμενον	98
Συμφωνία τοῦ ρήματος πρὸς τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυμίαν.	98
C'est, ce sont	98
Περὶ ἀντικειμένου τοῦ ρήματος.	99
Περὶ ἀντικειμένου ρημάτων τινῶν	99
Χρῆσις τῆς Ὑποτακτικῆς	100
Χρῆσις τῶν χρόνων τῆς Ὑποτακτικῆς	101
Χρῆσις τῆς ἀπαρεμφάτου	103
Η ΜΕΤΟΧΗ.	106
Ἐνεργητικὴ μετοχὴ	106
Παθητικὴ μετοχὴ. Συμφωνία τῆς παθητικῆς μετοχῆς	107
Παθητικὴ μετοχὴ ἀνεύ βοηθητικοῦ	107
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ être	107
Παθητικὴ μετοχὴ μετὰ τοῦ avoir	108
Παθητικὴ μετοχὴ ἐνεργητικοῦ ρήματος	108
Παθητικὴ μετοχὴ παθητικοῦ ρήματος	109
Παθητικὴ μετοχὴ ἀμεταβάτου ρήματος.	109
Παθητικὴ μετοχὴ ἀντωνυμικοῦ ρήματος	109
Παθητικὴ μετοχὴ ἀπροσώπου ρήματος	110
Μετοχὴ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ en	110
Παθητικὴ μετοχὴ ἀκολουθουμένη ὑπὸ ἀπαρεμφάτου	111
Excepté, supposé, approuvé, κλπ.	111
Η ΠΡΟΘΕΣΙΣ.	112
Παρατηρήσεις περὶ τῆς χρήσεως προθέσεών τινων	114
ΤΟ ΕΠΙΠΡΗΜΑ	115
Ἐπιρρήματα εἰς ment	117
Βαθμοὶ παραθέσεως	118
Περὶ ἀρνήσεως. Παράλειψις τοῦ pas ή point	118
Χρῆσις τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰς δευτερεουσάς προτάσεις	119
Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ	121
Παρατηρήσεις περὶ τινῶν συνδέσμων	122
ΤΟ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ	124
ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ	125
ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ	183
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ	199

024000019962

Αριθ. Πρωτ. 10653
Δεκτ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1ῃ Μαΐου 1922

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Νοδός

τὸν κ. Θεόδ. Γ. Κύπριον
συγγραφέα τελετηῶν βίβλων

Αποκομιδεῖται ἡδὺ δι' ἀμετέλειας προσώπου τῇ 25ῃ τ. ἡ λῆξ
τελετῶν συγγραφέων τοῦ τελετηῶν δημοσιονομείης ἐν
αὐτῷ τῷ μονάρχῃ. Σε πλεινότερη τελετηῶν δημοσιονομείης ἐν
δικαίῳ τοῦτον προβληθεῖν μαζεύοντας τούτου γε «Εργατικὴν οἰ-
Γαλλικὴ γλώσσην» περὶ χρήσιν τῶν μαθητῶν τῶν γυμνασίων.

Ἐντολὴ οὐδὲ Ταύτη

Ο. Λ. Λ. Γραμματεὺς
Ν. ΕΞΑΡΧΟΝΟΥΛΟΣ